

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
στο σχέδιο νόμου «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
 ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Άρθρο 1

Στο άρθρο 57 παρ. 2 προστίθεται ο προσδιορισμός του ύψους της χρηματικής ποινής όταν αυτή απειλείται διαζευκτικά με την ποινή της παροχής κοινωφελούς εργασίας και ορίζεται ότι αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τις ενενήντα ημερήσιες μονάδες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 80 προστίθεται τελευταίο εδάφιο, ώστε να αποσαφηνιστεί ότι το αίτημα αλλαγής του τρόπου έκτισης της χρηματικής ποινής δεν υποβάλλεται άπαξ. Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία φορά, που σημαίνει ότι ο καταδικασθείς θα μπορούσε να υποβάλει τρία αιτήματα διαφορετικού περιεχομένου, σύμφωνα με όσα ορίζει ειδικότερα η συγκεκριμένη παράγραφος.

Στο άρθρο 94 προστίθεται τέταρτη παράγραφος, που συνιστά εξαίρεση στον κανόνα των άρθρων 94 παρ. 1 και 97, βάσει της οποίας, ποινές στερητικές της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο, το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του, εκτίονται ολόκληρες μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.

Στο άρθρο 99 τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της πρώτης του παραγράφου και διευκρινίζεται ότι ο χρόνος της αναστολής αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που χορηγεί την αναστολή, εάν ο καταδικασθείς είναι παρών, ενώ σε περίπτωση που είναι απών, η έναρξη της αναστολής τοποθετείται στον χρόνο επίδοσης της απόφασης.

Στο άρθρο 104Α προστίθεται τελευταίο εδάφιο στην πρώτη παράγραφο προκειμένου να περιοριστεί η παροχή κοινωφελούς εργασίας σε στοιχειωδώς εφαρμόσιμο πλαίσιο. Ορίζεται ειδικότερα ότι ενώ κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας, σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες.

Στο άρθρο 110Α αυξάνεται ο ελάχιστος χρόνος παραμονής στη φυλακή προκειμένου να απολυθεί ο καταδικασθείς υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση. Αντί των αρχικά προβλεπόμενων δεκαεπτά ετών, το όριο αυτό αυξάνεται στα είκοσι δύο έτη στην παράγραφο 2 εδάφιο β', ενώ σε περίπτωση ευεργετικού υπολογισμού το όριο αυξάνεται από τα δεκαέξι στα είκοσι έτη στην παράγραφο 4 εδάφιο τελευταίο.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 137Α προστίθεται δεύτερη παράγραφος, ώστε η χώρα μας να υιοθετήσει πλήρως τον ορισμό της Διεθνούς Σύμβασης για τα βασανιστήρια. Με βάση τη Σύμβαση, για την τέλεση της πράξης δεν είναι αναγκαίο σε κάθε περίπτωση να αποβλέπει ο δράστης σε κάποιους σκοπούς. Το έγκλημα τελείται ακόμα και όταν, ανεξαρτήτως σκοπών, η επιλογή του

παθόντος έχει γίνει λόγω συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, όπως του φύλου, της θρησκείας κ.λπ..

Λόγω της προσθήκης της παραγράφου αυτής, τροποποιείται η αρίθμηση των επόμενων παραγράφων και εν μέρει το περιεχόμενό τους, ώστε πλέον να καλύπτεται η αναφορά στις αναριθμημένες παραγράφους του άρθρου.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την έννοια των βασανιστηρίων, χρησιμοποιείται ο όρος «εσκεμμένη» αντί του παλαιότερου «μεθοδευμένη», ο οποίος είχε δημιουργήσει σύγχυση στη νομολογία. Με τον όρο «εσκεμμένη» αποδίδεται ο όρος «intentionally» του αγγλικού κειμένου. Ειδικότερα, με τη χρήση του όρου αυτού επιχειρείται να αποσαφηνιστεί ότι από την έννοια των βασανιστηρίων αποκλείεται μόνο η «απαράσκευη» πρόκληση πόνου, εξάντλησης κ.λπ. - η οποία έχει εξαιρεθεί και από το ΕΔΔΑ από την έννοια των βασανιστηρίων.

Άρθρο 3

Στο άρθρο 142 απλώς διορθώνεται η σειρά των απειλούμενων ποινών και η χρηματική ποινή, ως βαρύτερη, προηγείται της κοινωφελούς εργασίας, σύμφωνα με τις επιλογές του νομοθέτη που ισχύουν και στα υπόλοιπα εγκλήματα του Ποινικού Κώδικα.

Στο άρθρο 142Α, αντί για τα αρχικά ΕΕ, αναφέρεται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στα άρθρα 159 και 159^Α (παράγραφος 1) η διατύπωση εναρμονίζεται, προκειμένου οι διατάξεις περί δωροληψίας και δωροδοκίας πολιτικών προσώπων να εφαρμόζονται κατ'αντίστοιχο τρόπο και στους βουλευτές, στο σύνολο των καθηκόντων τους και όχι μόνο κατά το μέτρο που αυτά συνδέονται με τη συμμετοχή σε εκλογή ή ψηφοφορία. Περαιτέρω, καλύπτεται το κενό ως προς τους Υφυπουργούς που δεν αποτελούν μέλη της Κυβέρνησης με αποτέλεσμα να μην καταλαμβάνονται από την προϋφιστάμενη διατύπωση, χωρίς να συντρέχει προς τούτο επαρκής δικαιολογητική βάση.

Στο άρθρο 159Α τροποποιείται η τρίτη παράγραφος, προκειμένου να διευκρινιστεί αφενός ότι η ευθύνη του διευθυντή επιχείρησης ή άλλου προσώπου που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση θεμελιώνεται μόνο όταν το πρόσωπο αυτό παραβιάζει συγκεκριμένο καθήκον επιμέλειας και αφετέρου ότι η ευθύνη θεμελιώνεται μόνο όταν η παραβίαση του καθήκοντος καλύπτεται από δόλο.

Με την προσθήκη της παραγράφου 3 στο άρθρο 168 Π.Κ. καθίσταται αξιόποινη η διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού δια της παράνομης, και παρά την θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, εισόδου και παραμονής στον χώρο διενέργειάς του πλειστηριασμού, με σκοπό την διεύρυνση της ποινικής προστασίας των υπαλλήλων του πλειστηριασμού κατά την εκ μέρους τους διενέργεια πλειστηριασμών, με την ποινικοποίηση όχι μόνον της διακοπής της διαδικασίας του πλειστηριασμού η οποία επιτυγχάνεται με την χρήση βίας ή την απειλή βίας κατ' άρθρο 167 παρ. 1 Π.Κ., αλλά και της διακοπής της ως άνω διαδικασίας που επιδιώκεται δια της παράνομης εισόδου και παραμονής στον χώρο του πλειστηριασμού, καθώς και της με τον τρόπο αυτό, διατάραξης της διαδικασίας του πλειστηριασμού. Η διακοπή ή η διατάραξη της διαδικασίας του πλειστηριασμού κατά τα ανωτέρω, καθίσταται αξιόποινη ακόμα και όταν επιτυγχάνεται δια της παράνομης εισόδου και παραμονής στο χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, ενός και μόνον προσώπου.

Στο άρθρο 169Α η πράξη που τυποποιείται στην πρώτη παράγραφο επισύρει ποινή φυλάκισης έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αντί της ποινής φυλάκισης έως ένα έτος ή χρηματική ποινή που ισχύει, για λόγους γενικής πρόληψης του αδικήματος. Επιπλέον

προστίθεται δεύτερη παράγραφος, με την οποία ανάγεται σε πλημμέλημα η παραβίαση των περιοριστικών όρων σχετικά με την ελευθερία κίνησης και διαμονής που έχουν επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή με βούλευμα, μετά τη συμπλήρωση του εκάστοτε ανώτατου ορίου της διάρκειας της προσωρινής κράτησης. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου αναριθμείται σε τρίτη.

Τροποποιείται το εδάφιο β' της 2^{ης} παράγραφος του άρθρου 173, ώστε να είναι απολύτως σαφές ότι η συμμετοχή υπαλλήλου επιφορτισμένου με τη φύλαξη των φυλακισμένων ατόμων αποτελεί σε κάθε περίπτωση ένα βαρύ πλημμέλημα, που συνεπάγεται έκτιση της ποινής στη φυλακή.

Στο άρθρο 187 προστίθεται παράγραφος που φέρει τον αριθμό 4 και η υφιστάμενη παράγραφος 4 αναριθμείται σε παράγραφο 5, με την οποία ανάγονται σε αυτοτελές έγκλημα, πράξεις συμβολής στις δραστηριότητες της εγκληματικής οργάνωσης της παραγράφου 1, ακόμα και αν δεν αποδεικνύεται η σύνδεσή τους με την τέλεση συγκεκριμένων εγκλημάτων, ώστε η Χώρα μας να εναρμονιστεί με την απόφαση πλαίσιο 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου της Ευρώπης και ειδικότερα με τις επιταγές του άρθρου 2 της απόφασης αυτής.

Στο άρθρο 187Α πραγματοποιούνται ουσιώδεις αλλαγές, προκειμένου να εναρμονιστεί το ελληνικό δίκαιο με την Οδηγία 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ειδικότερα, στην παράγραφο 1 η αναφορά στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα αντικαθίσταται από την αναφορά στα εγκλήματα γενικής διακινδύνευσης, ώστε να είναι απολύτως σαφές ότι περιλαμβάνονται και όχι μόνο τα εγκλήματα του 13^{ου} κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα, αλλά όλα τα εγκλήματα που δημιουργούν κίνδυνο για αόριστο αριθμό προσώπων. Προστίθεται ακόμα η αναφορά στα εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξης, προκειμένου να συμπεριληφθούν όλες οι πράξεις που σχετίζονται με αγορά ή κατοχή όπλων.

Στην παράγραφο 5, το έγκλημα της παροχής εκπαίδευσης στην κατασκευή ή χρήση εκρηκτικών, όπλων κ.λπ. μετατρέπεται σε έγκλημα σκοπού, όπως απαιτεί η Οδηγία. Διευκρινίζεται ειδικότερα ότι για την τέλεση του εγκλήματος απαιτείται αυτό να τελείται με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 και με επίγνωση του γεγονότος ότι η παρασχεθείσα τεχνογνωσία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτόν. Στην ίδια παράγραφο εντάσσεται και το έγκλημα της παρακολούθησης εκπαίδευσης, όταν τελείται με τον ίδιο σκοπό.

Στην παράγραφο 6 αυξάνεται η ποινή της δημόσιας απειλής τέλεσης τρομοκρατικών πράξεων ή της δημόσιας διέγερσης σε τέλεση τέτοιας πράξης, ώστε αυτή να αντιστοιχεί απολύτως προς τη βαρύτητα της πράξης αυτής. Κατά τα λοιπά το έγκλημα παραμένει δυνητικής διακινδύνευσης.

Στην παράγραφο 7 εντάσσεται ως αξιόποινη πράξη η πραγματοποίηση ταξιδιού με σκοπό την τέλεση, τη συμβολή στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος ή τη συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, με επίγνωση του γεγονότος ότι η εν λόγω συμμετοχή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες αυτής της ομάδας ή με σκοπό προσφοράς ή παρακολούθησης εκπαίδευσης για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων, εφόσον το ταξίδι διευκολύνει την πραγμάτωση των σκοπών αυτών.

Στο άρθρο 187Β γίνεται μια αναγκαία διόρθωση στο τελευταίο εδάφιο της 1^{ης} παραγράφου. Πιο συγκεκριμένα, το «σκοπείται» αντικαθίσταται από το «σκοπεί».

Προστίθεται επίσης 4^η παράγραφος στο ίδιο άρθρο, ώστε η Ελλάδα να είναι συνεπής με τις υποχρεώσεις της που πηγάζουν από την κύρωση της Σύμβασης Νο. 198 του Συμβουλίου της

Ευρώπης. Βάσει του άρθρου 11 της Σύμβασης αυτής, οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις δικαστηρίων κρατών μερών στη συγκεκριμένη Σύμβαση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις κατά την επιμέτρηση της ποινής της υποστήριξης τρομοκρατικών πράξεων.

Στο άρθρο 213, παράγραφοι 2 και 3 διαγράφεται ο όρος «κιβδηλεία», που από παραδρομή είχε παραμείνει μετά την κατάργηση του ομώνυμου εγκλήματος.

Τροποποιείται η 4^η παράγραφος του άρθρου 235 ώστε να είναι απολύτως σαφές ότι τα διευθυντικά στελέχη θα πρέπει να καλύπτουν με δόλο την παραβίαση συγκεκριμένων καθηκόντων τους, λόγω της οποίας, από αμέλειά τους καθίσταται δυνατή μια πράξη δωροληψίας.

Στην 2^η παράγραφο του άρθρου 236 αυξάνεται η προβλεπόμενη ποινή για την ενεργητική δωροδοκία χάριν πράξεων αντιτιθέμενων στα καθήκοντα του υπαλλήλου, η οποία από πλημμέλημα μετατρέπεται σε κακούργημα, με απειλούμενη ποινή κάθειρξης έως οκτώ έτη. Η 3^η παράγραφος του άρθρου τροποποιείται, ώστε να είναι σαφές πως τα διευθυντικά στελέχη νομικών προσώπων θα πρέπει να καλύπτουν με δόλο την παραβίαση συγκεκριμένων καθηκόντων τους, λόγω της οποίας, από αμέλειά τους καθίσταται δυνατή μια πράξη δωροδοκίας.

Τέλος, στην 4^η παράγραφο διευκρινίζεται ότι και η πλημμεληματική πράξη ενεργητικής δωροδοκίας που τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό διώκεται αυτεπαγγέλτως, και δεν απαιτούνται οι όροι του άρθρου 6 παράγραφος 3.

Η 3^η παράγραφος του άρθρου 237 τροποποιείται, ώστε να είναι σαφές πως τα διευθυντικά στελέχη νομικών προσώπων θα πρέπει να καλύπτουν με δόλο την παραβίαση συγκεκριμένων καθηκόντων τους, λόγω της οποίας, από αμέλειά τους καθίσταται δυνατή μια πράξη δωροδοκίας.

Με το νέο άρθρο 237B σκοπείται η εναρμόνιση της εσωτερικής νομοθεσίας με τη Σύμβαση του ΟΟΣΑ για την δωροδοκία στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, την οποία η Χώρα μας έχει κυρώσει με το ν. 2656/1998.

Άρθρο 4

Προστίθεται παράγραφος 2 στο άρθρο 272 ΠΚ, στην οποία προβλέπεται κακούρηγμα μορφή του αδικήματος όταν αυτό τελείται από δράστη ο οποίος συμμετέχει σε πλήθος που διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων ή εισβάλλει παράνομα σε ξένα σπίτια ή άλλα ακίνητα (άρθρο 189 παρ. 1-3 ΠΚ). Η απειλή κάθειρξης έως δέκα έτη δικαιολογείται στην περίπτωση αυτή λόγω της αμεσότητας του κινδύνου που ενέχει η κατοχή εκρηκτικών υπό αυτές τις περιστάσεις.

Στο ίδιο άρθρο αναριθμείται η παράγραφος 2 σε 3.

Τροποποιείται η 1^η παράγραφος του άρθρου 290, προκειμένου οι προβλεπόμενες σε αυτό αυξημένες ποινές για τα εκ του αποτελέσματος διακρινόμενα εγκλήματα να ισχύουν σε όλες τις μορφές των βασικών εγκλημάτων. Η τροποποίηση αυτή κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας.

Τροποποιείται η 1^η παράγραφος του άρθρου 290Α, προκειμένου οι προβλεπόμενες σε αυτό αυξημένες ποινές για τα εκ του αποτελέσματος διακρινόμενα εγκλήματα να ισχύουν σε όλες τις μορφές των βασικών εγκλημάτων, όπως και στο προηγούμενο άρθρο.

Τροποποιείται η 1^η παράγραφος του άρθρου 291, προκειμένου οι προβλεπόμενες σε αυτό αυξημένες ποινές για τα εκ του αποτελέσματος διακρινόμενα εγκλήματα να ισχύουν σε όλες τις μορφές των βασικών εγκλημάτων, όπως και στα προηγούμενα δύο άρθρα.

Με την προσθήκη στην παράγραφο 2 του άρθρου 308 και την επέκταση της αυτεπάγγελτης δίωξης του αδικήματος του άρθρου αυτού και όταν τελείται σε βάρος των υπαλλήλων του πλειστηριασμού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους κατά τη διενέργεια των πλειστηριασμών, αίρεται οποιαδήποτε αμφιβολία σχετικά με την παροχή προστασίας σ' αυτούς και κατά τις διατάξεις του ως άνω άρθρου.

Άρθρο 5

Προστίθεται κακουργηματική μορφή κλοπής ως περίπτωση δ' στο άρθρο 374 παρ. 1 ΠΚ, όταν αυτή τελείται με διάρρηξη από δύο ή περισσότερα μέλη συμμορίας (άρθρο 187 παρ. 3 ΠΚ) που έχουν οργανωθεί για την διάπραξη κλοπών αυτού του είδους. Η απειλή κάθειρξης έως δέκα έτη δικαιολογείται από τον συνδυασμό των χαρακτηριστικών της πράξης με την επικινδυνότητα της συμμορίας. Η εν λόγω διακεκριμένη μορφή κλοπής θα συρρέει φαινομενικώς με την πράξη της παραγράφου 3 του άρθρου 187 ΠΚ, όπως και με εκείνη του άρθρου 334 ΠΚ.

Με την συμπλήρωση του εδαφίου γ στην παράγραφο 1 του άρθρου 390 ΠΚ, ενισχύεται ουσιαδώς το νομικό πλαίσιο, ώστε να προστατεύεται η ελευθερία άσκησης της οικονομικής δραστηριότητας, η οποία καταδεικνύει την αποτελεσματικότητα της δημοκρατικής λειτουργίας της εκτελεστικής εξουσίας στην άμεση και καθημερινή οικονομική δραστηριότητα του.

Άρθρο 6

Στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 465 προστίθεται εδάφιο δεύτερο, βάσει του οποίου, σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του ισχύοντος ΠΚ με χρηματική ποινή του άρθρου 57 του προΐσχύσαντος ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν, αυτές εκτίονται αθροιστικά. Η αθροιστική έκτιση των υπό συζήτηση χρηματικών ποινών επιβάλλεται από τη διαφορετική φύση τους και τον διαφορετικό τρόπο εκτέλεσής τους που οδηγούν σε αδυναμία ενσωμάτωσής τους σε ενιαία συνολική τιμή.

Με την νέα μεταβατική διάταξη του παρόντος νόμου ορίζεται ότι σε εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες για απιστία, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως και για τις οποίες πλέον κατά τον παρόντα νόμο, απαιτείται έγκληση, ενώ κατά το προΐσχύσαν δίκαιο διώκονταν αυτεπαγγέλτως, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση, δηλώσει εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου ότι επιθυμεί την πρόοδό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 7

Ι. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. Τροποποίηση άρθρου 4 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ιδιαίτερη σοβαρότητα των εγκλημάτων για τα οποία αποφαινεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών, ύστερα από τη μεταφορά αρμοδιότητας σ' αυτό με τον νέο ΚΠΔ φαίνεται εκ πρώτης όψεως ασύμβατη με τη δυνατότητα αναπλήρωσης των πρωτοδικών στα συμβούλια πλημμελειοδικών από ειρηνοδίκη ή πταισματοδίκη. Υπό εγγύτερο πρίσμα, ωστόσο, και λαμβάνοντας υπόψη αφενός την πρόβλεψη της ανάλογης δυνατότητας στο τριμελές πλημμελειοδικείο και αφετέρου την υποστελέχωση των δικαστηρίων αλλά και την επικείμενη αναβάθμιση των πταισματοδικών - ειρηνοδικών, η δυνατότητα αυτή εμφανίζεται ως δικονομικά πρόσφορη λύση που καθίσταται αναγκαία για λόγους εύρυθμης λειτουργίας των συμβουλίων πλημμελειοδικών.

2. Προσθήκη στο άρθρο 14 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ρύθμιση συμπερίληψης στις περιπτώσεις αποκλειόμενων προσώπων του δικαστή και του εισαγγελέα που συνέπραξαν στην έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος ή στην παραπομπή του κατηγορουμένου με απευθείας κλήση κατ' άρθρο 309 αποσκοπεί στη διαμόρφωση μιας ενιαίας λύσης σε όλες τις όμοιες περιπτώσεις παραπομπής. Η ρύθμιση ενσαρκώνει την αξίωση αμεροληψίας όλων των προσώπων που έχουν προηγούμενη ενασχόληση με την υπόθεση, ώστε να αποτρέπεται η δημιουργία υπονοιών αντικειμενικής μεροληψίας κατά τις διακρίσεις του ΕΔΔΑ. Ενδεχόμενη διαφορετική ερμηνεία κατά την εφαρμογή όμοιας λειτουργικής αρμοδιότητας θα ήταν ασύμβατη, άλλωστε, τόσο υπό το πρίσμα της αρχής της ισότητας όσο και υπό συστηματικό πρίσμα γενικότερα.

Αυτονόητο είναι, ωστόσο, ότι η κρίση για το ανέφικτο της συγκρότησης του δικαστηρίου λειτουργεί και εν προκειμένω ως μηχανισμός αποσυμπίεσης στις περιπτώσεις πραγματικής αδυναμίας συγκρότησης του δικαστηρίου. Εφικτή οφείλει να θεωρείται, εξάλλου, η συγκρότηση του δικαστηρίου από άλλα πρόσωπα, όταν ο δικαστής ή ο εισαγγελέας μπορεί να αναπληρωθεί από τον τυχόν ορισθέντα για τη συγκεκριμένη δικάσιμο αναπληρωτή του. Αν ούτως ή άλλως δεν είναι δυνατός ο ορισμός αναπληρωτή λόγω του μικρού αριθμού υπηρετούντων δικαστών ή εισαγγελέων, τότε η συγκρότηση του δικαστηρίου οφείλει να θεωρείται ανέφικτη.

3. Προσθήκη στο άρθρο 29 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η προτεινόμενη ρητή εξαίρεση στο δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης να αναβάλλει ή να αναστείλει την ποινική δίωξη συνδέεται με τις συστάσεις της GRECO και την πληρότητα του νομικού μας πλαισίου σε σχέση με την καταπολέμηση της διαφθοράς στον δημόσιο τομέα και ιδίως την καταπολέμηση της δωροληψίας. Η υποχρέωση συμμόρφωσής μας συστοιχείται με τη διαβάθμιση της Χώρας στη διεθνή σχετική κλίμακα καταπολέμησης της Διαφθοράς και αποσκοπεί στην αποτροπή εντυπώσεων μέσω του

νομικού πλαισίου ως προς την αποφασιστικότητα και ετοιμότητα της Χώρας μας να αποτρέψει συμπεριφορές διαφθοράς.

4. Τροποποιήσεις στα άρθρα 33 και 35 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η υπό στοιχείο α) προσθήκη κατατείνει στην ρύθμιση της λειτουργικής σχέσης των δύο ειδικών εισαγγελιών. Στην κατεύθυνση αυτή αφαιρείται η φράση «εξαιρουμένων των περιπτώσεων του άρθρου 33» από το τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 35 και προστίθεται στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 3 του άρθρου 33. Τούτο γιατί πριν την τροποποίηση αυτή φαινόταν ότι οι περιπτώσεις που υπάγονται στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος εξαιρούνται από την αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Διαφθοράς. Επειδή όμως η αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς ρυθμίζεται με κριτήριο την ιδιότητα του φερομένου ως δράστη, πρέπει να διατηρείται ακόμα και στις περιπτώσεις που τα διερευνώμενα αδικήματα υπάγονται στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, του οποίου η αρμοδιότητα εκτείνεται επί όλων των οικονομικών εγκλημάτων, ανεξαρτήτως της ιδιότητας του δράστη.

Η υπό στοιχείο β) προσθήκη ορισμού ενός νεότερου στην επετηρίδα αντεισαγγελέα εφετών, ως νόμιμου αναπληρωτή του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς κρίθηκε αναγκαία για την προώθηση λειτουργικών αναγκών των προσώπων αυτών.

Η τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 35 κατέστη αναγκαία για να διασαφηνιστεί ότι στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν υπουργοί ή υφυπουργοί μόνον όταν αυτά δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος και επιπλέον προκειμένου να διευρυνθεί το πεδίο αρμοδιότητας του ανωτέρω εισαγγελέα.

5. Προσθήκες στο άρθρο 43 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις:

Στις τρεις πρώτες περιπτώσεις η συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 43 είναι αναγκαία, καθόσον με αυτήν διασαφηνίζεται η λειτουργική πορεία της εισαγγελικής δράσης στις επιμέρους περιπτώσεις της δικαστηριακής πρακτικής. Η ρητή χορήγηση στον εισαγγελέα εφετών της δυνατότητας να διατάξει, πριν την υποβολή της πρότασής του στο συμβούλιο εφετών, προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού καλύπτει το κενό που υπήρχε στις περιπτώσεις μερικής ανεπάρκειας του αποδεικτικού υλικού. Εξάλλου, η συμπλήρωση του γράμματος των παραγράφων 3 και 4 με την αξίωση σαφούς προσδιορισμού του νομικού χαρακτηρισμού της πράξης εντάσσεται στον λειτουργικό ρόλο των εισαγγελέων και συνάμα οριοθετεί το πλαίσιο των λειτουργικών καθηκόντων τους, ώστε να αποτρέπονται παραγγελίες αφηρημένου χαρακτήρα ή γενικού περιεχομένου που μεταβιβάζουν απλώς τη διαχείριση μιας υπόθεσης, οδηγώντας την είτε σε επικίνδυνες δικαιοκρατικά συμπληρώσεις είτε σε αδράνεια.

Στην τέταρτη περίπτωση η αντικατάσταση του «διατάσσει» με τη λέξη «διατάσσεται» είναι απαραίτητη, καθόσον δεν αναφέρονταν στο γράμμα της διάταξης υποκείμενο που να διατάσσει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

6. Προσθήκες στα άρθρα 48, 49 και 50 για την αποχή

Αιτιολογικές σκέψεις: Α) Η προσθήκη και των πλημμελημάτων που προβλέπουν τα άρθρα 386 παρ.1 εδ. α', 386Α παρ. 1 και 386Β παρ. 1 περ. α' στο ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης του άρθρου 48 παρ. 2 για την αποχή από την ποινική δίωξη πλημμελημάτων υπό όρους γίνεται

για την ταυτότητα του νομοθετικού λόγου που επέβαλλε την εφαρμογή της διάταξης για τα αδικήματα των άρθρων 375 και 390 ΠΚ. Η διαφοροποίηση σε σχέση με τα τελευταία δεν δικαιολογείται μετά την μετάταξη της απάτης στα κατ' έγκληση διωκόμενα, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 405 ΠΚ.

Β) Η κατάργηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 48 δικαιολογείται με το σκεπτικό ότι τα μεν αναφερόμενα στην παράγραφο 2 αφορούν ξεχωριστή κατηγορία περιπτώσεων αποχής υπό όρους, η οποία αντιδιαστέλλεται από την κατηγορία των περιπτώσεων αποχής από τη δίωξη λόγω μειωμένου δημοσίου συμφέροντος, τα δε αναφερόμενα στις παραγράφους 3 έως 5 αφορούν διαφορετική διαδικαστική φάση που αρμόζει στον εισαγγελέα. Έτσι, στο πλαίσιο της παραγράφου 7, ύστερα από την άσκηση ποινικής δίωξης το ποινικό δικαστήριο, εφόσον κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 για το μειωμένο δημόσιο συμφέρον, μπορεί να προβεί στην προσωρινή παύση της δίωξης, επιβάλλοντας τους αναγκαίους και ανάλογους προς την πράξη του κατηγορουμένου όρους. Στις λοιπές περιπτώσεις αποχής υπό όρους στα πλημμελήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 ΚΠΔ, δηλαδή στα πλημμελήματα των άρθρων 216, 242 παρ. 1 και 2, 375 παρ. 1, 386 παρ.1 εδ. α', 386Α παρ. 1, 386Β παρ. 1 περ. α', 390 παρ. 1 εδ. α' ΠΚ κ.λπ., η εφαρμογή του θεσμού της αποχής εξαντλείται χρονικά στο πριν την άσκηση της δίωξης στάδιο. Ύστερα από την άσκηση δίωξης στα εν λόγω εγκλήματα, η αντιμετώπιση του κατηγορουμένου οφείλει να ενταχθεί στις ρυθμίσεις της ποινικής συνδιαλλαγής επί πλημμελημάτων, με την οποία συνάδει διαδικαστικά η περίπτωση της ασκηθείσας δίωξης.

Γ) Για τον ίδιο λόγο που αναφέρεται στο Α) γίνεται, αντιστοίχως, η προσθήκη των κακουργημάτων που προβλέπουν τα άρθρα 386 παρ.1 εδ. β', 386Α παρ. 1 εδ. β' και 386Β παρ. 1 περ. β' στο ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης του άρθρου 49 για την αποχή από την ποινική δίωξη κακουργημάτων υπό όρους, δηλαδή για την ταυτότητα του νομοθετικού λόγου που επέβαλλε την εφαρμογή της διάταξης για τα αδικήματα των άρθρων 375 και 390 ΠΚ.

Δ) Ως συνακόλουθη προκύπτει, εξάλλου, και η προσθήκη στο πεδίο της διάταξης του άρθρου 50 για αποχή μετά από εντελή ικανοποίηση των εγκλημάτων που προβλέπονται στον ν. 2803/2000 (ευρωπαϊκή). Η οριστική αποχή από την ποινική δίωξη μετά από εντελή ικανοποίηση και για τα αδικήματα αυτά δικαιολογείται για την ταυτότητα του νομοθετικού λόγου που επέβαλλε τη ρύθμιση αυτή και για την κοινή απάτη (άρθρ. 386 ΠΚ σε συνδυασμό με άρθρ. 405 παρ. 2 ΠΚ). Άλλωστε, για τα αδικήματα του Ν. 2803/2000 προβλέπεται ήδη η υπό όρους αποχή από την ποινική δίωξη κατά τα άρθρα 48 και 49 του ΚΠΔ, οπότε αποτελεί αξιολογική αδυναμία να μην ισχύσει και γι' αυτά η διάταξη του άρθρου 50.

7. Προσθήκες στα άρθρα 51 και 53 για την έγκληση

Αιτιολογικές σκέψεις: Η συμπλήρωση των διατάξεων των άρθρων 51 και 53 για την έγκληση του παθόντος, ώστε αυτή αφενός να υποβάλλεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4 και αφετέρου επί απόρριψής της να επιδίδεται στον εγκαλούντα διαρθρώνει ένα σαφέστερο πλαίσιο για την ορθή εφαρμογή τους. Εξάλλου, η εξαίρεση από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου των δικαιούχων νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004 προωθεί την πληρέστερη προστασία τους και συνάμα αποτρέπει τη διαφορετική αντιμετώπιση όμοιων περιπτώσεων.

8. Προσθήκη παραγράφου στο άρθρο 57

Αιτιολογικές σκέψεις: Η διάταξη αυτή διασφαλίζει την τήρηση του δεδικασμένου και την αρχή *ne bis in idem* κατά το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και αποτρέπει τη διενέργεια άσκοπων παράλληλων διαδικασιών που θα οδηγούσαν σε απαράδεκτο της δίωξης. Επιπλέον, είναι σύμφωνη με την απόφαση-πλαίσιο 2000/948/ΔΕΥ της 30ης Νοεμβρίου 2009 που προβλέπει τη διενέργεια διαδικασίας στην Eurojust με την οποία αποφασίζεται κατόπιν κοινής συμφωνίας των εισαγγελικών αρχών των κρατών μελών, η άσκηση δίωξης σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Ο περιορισμός της ισχύος της συγκεκριμένης πρόβλεψης σε «μη ημεδαπά πρόσωπα» εναρμονίζεται εξάλλου, όχι μόνον με το γράμμα και πνεύμα της ως άνω Απόφασης – Πλαίσιο 2009/948, αλλά και με τις αρχές της ενεργητικής προσωπικότητας (άρθρ. 6 ΠΚ) και της εδαφικότητας (άρθρ. 5 ΠΚ) που δεν επιτρέπουν την «απεμπόληση» της εθνικής δικαιοδοσίας.

9. Προσθήκες στα άρθρα 64, 65 και 83 για την υποστήριξη της κατηγορίας

Αιτιολογικές σκέψεις: Με τις δύο πρώτες προσθήκες διασαφηνίζεται αφενός μεν ότι οι κληρονόμοι του δικαιούμενου σε παράσταση υποστήριξης της κατηγορίας συνεχίζουν τη δηλωθείσα πριν τον θάνατό του παράσταση και αφετέρου ότι το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση οιονεί καθολικής διαδοχής νομικού προσώπου.

Η τρίτη προσθήκη είναι αναγκαία για να διευκρινιστεί ότι τυχόν απόσβεση της αστικής αξίωσης μετά τη δήλωση στην προδικασία και πριν την «επανάληψή» της στο ακροατήριο δεν επιφέρει κατάργηση του δικαιώματος παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας. Αντιστοίχως αναγκαία είναι και η τελευταία προσθήκη, για να καταστεί σαφές ότι ο παριστάμενος για υποστήριξη της κατηγορίας πρέπει υποχρεωτικά να διορίσει συνήγορο στο ακροατήριο. Η ρύθμιση αυτή απηχεί τις ίδιες κατά κανόνα αντιλήψεις για τη θέση του πολιτικώς ενάγοντος στο προγενέστερο καθεστώς, αφού και υπό τον προϋσχύσαντα ΚΠΔ γινόταν δεκτή η υποχρέωση διορισμού συνηγόρου του πολιτικώς ενάγοντος ακόμα και στις περιπτώσεις παράστασης για υποστήριξη της κατηγορίας. Επίσης, η ρύθμιση αυτή είναι σύμφωνη με τον κανόνα του άρθρου 36 παρ. 1 τελ. εδ. Ν. 4194/2013, που επιβάλλει την υποχρεωτική παράσταση των διαδίκων με δικηγόρο για όλες τις υποθέσεις και σε όλες τις διαδικασίες.

10. Προσθήκη στο άρθρο 99 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η διευκρίνιση στο τέλος του άρθρου 99 ΚΠΔ ότι ο κατηγορούμενος μπορεί να δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμα διορισμού συνηγόρου έπρεπε να θεωρείται αυτονόητη και υπό την αρχική μορφή της διάταξης αυτής, αλλά τέθηκε για να τονιστεί η δυνατότητα αυτή και να αποφευχθεί τυχόν παρερμηνεία και κυρίως για να διευκρινιστεί ότι η δήλωση αυτή είναι ανέκκλητη με την έννοια ότι δεν μπορεί να ανακληθεί ούτε με αναλογική εφαρμογή του άρθρου 90 ΚΠΔ, χωρίς ωστόσο να αποκλείεται ο διορισμός συνηγόρου από τον ίδιο τον κατηγορούμενο.

11. Τροποποίηση άρθρου 110 για μονομελές εφετείο

Αιτιολογικές σκέψεις: Η επαναφορά του μονομελούς εφετείου ως δικαστηρίου εκδίκασης ορισμένων κακουργημάτων προωθείται με σκοπό την κάλυψη άμεσων αναγκών αποσυμφόρησης της κακουργηματικής ύλης μέχρις ότου αποδώσουν οι εναλλακτικοί θεσμοί απονομής ποινικής δικαιοσύνης. Η επαναφορά του μονομελούς εφετείου προωθείται ώστε να αποσυμφορηθεί η ύλη του τριμελούς και του πενταμελούς εφετείου. Άλλωστε, για την

επιλογή αυτή συνεκτιμήθηκαν τα στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης σε σχέση με την λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα του μονομελούς εφετείου. Καθώς, λοιπόν, η άμεση αποσυμφόρηση της κακουργηματικής ύλης συνιστά πρόταγμα για τις λειτουργικές ανάγκες του συστήματος απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και καθώς επί του παρόντος δεν είναι προβλέψιμο το χρονικό διάστημα που θα χρειασθεί για την εμπέδωση των νέων εναλλακτικών θεσμών αποσυμφόρησης (αποχή, ποινική συνδιαλλαγή, ποινική διαπραγμάτευση), η νομοθετική παρέμβαση για την επαναφορά του μονομελούς εφετείου ως δικαστηρίου ουσίας κρίθηκε ως επιβεβλημένη τουλάχιστον για το μεταβατικό στάδιο της αποδοχής και αποτελεσματικής εφαρμογής των νέων εναλλακτικών θεσμών.

12. Συμπλήρωση του άρθρου 111 για την υλική αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων

Αιτιολογικές σκέψεις: Η συμπλήρωση της συγκεκριμένης ρύθμισης ήταν επιτακτική ύστερα από τις νέες ρυθμίσεις του ΠΚ σε σχέση με την κακουργιοποίηση συγκεκριμένων πράξεων. Το ίδιο ισχύει για την πρόβλεψη της παραγράφου 7 του άρθρου 111 σε σχέση με τις εφέσεις κατά των αποφάσεων όχι μόνον του τριμελούς πλημμελειοδικείου αλλά και του μονομελούς εφετείου.

13. Συμπλήρωση στο άρθρο 113

Αιτιολογικές σκέψεις: Με τη συμπλήρωση του στοιχ. Β' της παραγράφου 1 του άρθρου 113 καθίσταται απολύτως σαφές ότι η αρμοδιότητα του τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων αναγνωρίζεται μόνο για τις πράξεις εκείνες των ανηλίκων, για τις οποίες επιτρέπεται περιορισμός σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων.

14. Τροποποίηση του άρθρου 120 για την καθ' ύλη αναρμοδιότητα

Αιτιολογικές σκέψεις: Α) Η πρόβλεψη του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 120 που παρέχει στο δικαστήριο, το οποίο λόγω αναρμοδιότητας παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, τις εξουσίες του άρθρου 315 για τη συνέχιση ή μη της προσωρινής κράτησης, την κατάργηση ή μη του εντάλματος σύλληψης, την επιβολή ή μη κατ' οίκον περιορισμού ή περιοριστικών όρων, καθώς και τη διατήρηση ή μη της δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων απηχεί τις δικαιοκρατικές αξιώσεις άμεσης εκ νέου αντιμετώπισης των ζητημάτων που συνδέονται με την παραπομπή του κατηγορουμένου. Προς αποφυγή καταχρήσεων οφείλει να διασαφηνιστεί ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση έχει ως πεδίο αναφοράς τις περιπτώσεις αναρμοδιότητας δικαστηρίων κακουργημάτων, όπως λ.χ. της αναρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου που παραπέμπει στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων ή της αναρμοδιότητας του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων που παραπέμπει στο ΜΟΔ. Στις περιπτώσεις αναρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου που παραπέμπει σε μονομελές πλημμελειοδικείο ή αντιστρόφως, η εφαρμογή των εξουσιών του άρθρου 315 είναι κατά κανόνα νοητή στις περιπτώσεις άρσης των τυχόν τεθέντων περιοριστικών όρων ή το πρώτον επιβολής τους σε εξαιρετικές περιστάσεις.

Β) Η κατάργηση του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 120 που διαλάμβανε ότι «Το μονομελές πλημμελειοδικείο παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα» κρίθηκε αναγκαία αφενός για λόγους οικονομίας της δίκης και αφετέρου γιατί η επί μονομελούς πλημμελειοδικείου διάσπαση του κανόνα παραπομπής της υπόθεσης από το αναρμόδιο δικαστήριο κατευθείαν στο αντίστοιχο αρμόδιο δεν είχε επαρκή δικαιολόγηση, αφού δεν συνδεόταν με ζητήματα περικοπής υπερασπιστικών δικαιωμάτων, όπως επί κακουργημάτων

όπου η διαβίβαση της δικογραφίας στον εισαγγελέα για να ακολουθήσει κυρία ανάκριση είναι ενόψει της δίκαιης δίκης επιβεβλημένη.

Γ) Η κατάργηση του εδαφίου γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 120 που διαλάμβανε ότι «Αν η παραπομπή είχε διαταχθεί με βούλευμα, γίνεται κανονισμός αρμοδιότητας σύμφωνα με τα άρθρα 132 κ.ε.» κρίθηκε ως επιβεβλημένη, καθόσον η διαδικασία του κανονισμού αρμοδιότητας επί βουλεύματων θεωρήθηκε ως πολυτελής διαδικασία για την επίλυση αντίστοιχων ζητημάτων.

15. Συμπλήρωση του άρθρου 124 για την τοπική αρμοδιότητα δικαστηρίων Πειραιά.

Αιτιολογικές σκέψεις: Πρόκειται για τη ρύθμιση του εδαφίου β' της παραγράφου 6 του άρθρου 111 του ν. 4055/2012 που καταργήθηκε με τις μεταβατικές διατάξεις του ΚΠΔ (άρθρο 586 στοιχ. στ' ΚΠΔ). Η επαναφορά της ισχύος της για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν στον Νομό Αττικής και σχετίζονται με ναυτικές διαφορές κρίνεται απαραίτητη, καθόσον παραδοσιακά οι εν λόγω ναυτικές διαφορές υπάγονταν στα δικαστήρια Πειραιά. Ταυτόχρονα προωθείται η ορθότερη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου επί ζητημάτων ναυτικών διαφορών από τους πιο εξειδικευμένους στο εν λόγω αντικείμενο δικαστές του Πειραιά.

16. Συμπλήρωση του άρθρου 126 για την ένσταση αναρμοδιότητας

Αιτιολογικές σκέψεις: Η προσθήκη επιβάλλεται καθόσον διαφορετικά δεν θα είχε ο εισαγγελέας αρμοδιότητα για κήρυξη της τοπικής αναρμοδιότητας στην περίπτωση διενέργειας προανάκρισης.

17. Συμπλήρωση του άρθρου 127 για τη γενική διάταξη

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ρητή αναφορά στο εδάφιο γ' και της περίπτωσης επιβολής του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση είναι επιβεβλημένη, ενόψει και του ότι κατά τον νέο ΚΠΔ γίνεται σαφής διάκριση των περιοριστικών όρων και του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και το ένα μέτρο δεν εμπεριέχει ούτε επικαλύπτει το άλλο. Η διατήρηση του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και των περιοριστικών όρων μέχρι να αποφανθεί το συμβούλιο αποτελεί, άλλωστε, τη μοναδική δυνατή επιλογή, καθόσον η τυχόν δικονομική ταύτιση του κατ' οίκον περιορισμού με την προσωρινή κράτηση θα οδηγούσε στην αυτόματη μετατροπή του κατ' οίκον περιορισμού σε ένταλμα σύλληψης, όπερ είναι δικονομικά και συνταγματικά ανεπίτρεπτο. Συνεπώς, η δικονομική αντιμετώπιση του κατ' οίκον περιορισμού οφείλει να είναι στο πλαίσιο του άρθρου 127 ανάλογη με αυτήν των περιοριστικών όρων.

18. Τροποποίηση άρθρου 132 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ανάγκη απάλειψης από την παράγραφο 1 του άρθρου 132 των λέξεων «ή του επιτρόπου» είναι αυτονόητη, αφού οι επίτροποι δεν έχουν πεδίο αναφοράς στη σύγχρονη δίκη. Περαιτέρω, για λόγους οικονομίας της δίκης και κυρίως για λόγους ορθολογικής λειτουργίας του θεσμού του κανονισμού αρμοδιότητας απαλείφτηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 132 που προέβλεπε την ανάλογη εφαρμογή του κανονισμού στην περίπτωση του άρθρου 120 παρ. 3 εδ. τελευταίο.

19. Τροποποίηση άρθρου 138 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η προσθήκη της παραγράφου 3 στο άρθρο 138 αντανάκλα την ανάγκη μιας ισόρροπης προώθησης των στοχεύσεων της ποινικής δίκης αφενός για

ενημέρωση των διαδίκων και ιδίως του κατηγορουμένου που συνδέεται με τα υπερασπιστικά δικαιώματά του και αφετέρου για προώθηση της εκδίκασης της υπόθεσης σε εύλογο χρόνο.

20. Τροποποίηση άρθρου 142 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η επιλογή του νέου ΚΠΔ να καθαρογράφονται όλες οι ποινικές αποφάσεις και τα πρακτικά τους είναι απόλυτα δικαιολογημένη μόνο όσον αφορά τις αποφάσεις εκείνες, στις οποίες προηγήθηκε ουσιαστική αξιολόγηση αποδεικτικών μέσων, η οποία μπορεί να επηρεάσει επόμενα διαδικαστικά στάδια της ίδιας υπόθεσης ή ακόμα και άλλες συναφείς (πολιτικές ή ποινικές) δίκες. Αντίθετα, αναβλητικές αποφάσεις που είτε δεν σχετίζονται με την ουσία της υπόθεσης είτε προβλέπονται ως υποχρεωτικές από ειδικές διατάξεις και σε κάθε περίπτωση δεν μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς, μπορούν να εξαιρεθούν από τον πιο πάνω κανόνα, ενόψει και της υποστελέχωσης της γραμματείας των δικαστηρίων.

Ωστόσο, η καθαρογραφή των ερήμην καταδικαστικών αποφάσεων καθώς και εκείνων στις οποίες έχει δηλωθεί παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας είναι αναγκαία, καθόσον αποτελεί ασφαλή αφετηρία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης ή και για τη διατύπωση αιτήματος προς άσκηση αναίρεσης από τον υποστηρίζοντα την κατηγορία.

Ως εξίσου αναγκαία κρίνεται, περαιτέρω, και η πρόβλεψη καθαρογραφής των προπαρασκευαστικών αποφάσεων με τις οποίες λύεται ένα ζήτημα, ακόμα και αν στη συνέχεια η υπόθεση αναβάλλεται για οποιονδήποτε λόγο, ακόμα και χωρίς ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης, διότι στη μετ' απόδειξη συζήτηση το δικαστήριο θα δεσμεύεται από μία απόφαση που δεν έχει καθαρογραφεί και άρα δεν θα είναι σαφής και σε κάθε περίπτωση δεν θα είναι αιτιολογημένη και θα μπορεί να ανααιρεθεί μαζί με την τελειωτική απόφαση.

21. Τροποποίηση του άρθρου 143 για την τήρηση πρακτικών με φωνοληψία ή εικονοληψία

Αιτιολογικές σκέψεις: Η απάλειψη της δυνατότητας φωνοληψίας με πρωτοβουλία των διαδίκων ή του εισαγγελέα κρίθηκε σκόπιμη, καθόσον η ρύθμισή της κατέτεινε στην κάλυψη των αναγκών τήρησης πρακτικών με φωνοληψία κατά το ενδιάμεσο χρονικό διάστημα.

Η τροποποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου 143 προωθεί την ανάγκη παροχής σαφέστερης εξουσιοδότησης στον Υπουργό Δικαιοσύνης για άμεση έκδοση Προεδρικού διατάγματος που να καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής ιδίως της εικονοτηλεδιάσκεψης στην ποινική δίκη. Η εφαρμογή αυτή ανήκει, άλλωστε, στον Πυλώνα ανάπτυξης Ψηφιακών Υποδομών που εισφέρουν στην ποιοτική αναβάθμιση του έργου της Δικαιοσύνης.

Ενόψει της επικείμενης ενίσχυσης της υλικοτεχνικής υποδομής των Δικαστηρίων στην κατεύθυνση αυτή είναι φανερό ότι η μη τήρηση των πρακτικών με φωνοληψία, ακόμα και εκεί που αυτή ορίζεται ως υποχρεωτική, δεν προκαλεί καμία ακυρότητα, αν το δικαστήριο δεν διαθέτει τον απαιτούμενο τεχνικό εξοπλισμό και τούτο βεβαιώνεται στην απόφαση. Άλλωστε, το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 143 που προβλέπει την υποχρεωτικότητα της τήρησης πρακτικών με φωνοληψία σε δίκες κακουργημάτων συναρτάται ευθέως και λογικώς με το εδάφιο α' της ίδιας παραγράφου. Συνεπώς, αν δεν υφίσταται δυνατότητα εφαρμογής του συστήματος φωνοληψίας λόγω ελλείψεων υποδομής, είναι αυτονόητο ότι δεν τίθεται ζήτημα υποχρεωτικότητας και στις δίκες κακουργημάτων.

22. Τροποποίηση του άρθρου 175 για την κάλυψη της ακυρότητας.

Αιτιολογικές σκέψεις: Η δυνητική αναβολή της συζήτησης από το δικαστήριο, που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, ενσαρκώνει την αξίωση της αρχής δικαστικής βοήθειας. Λόγω της ισότητας των διαδικών αλλά και του αντικειμενικού χαρακτήρα των κρίσεων του δικαστηρίου η ευχέρεια αυτή δεν πρέπει συναρτάται με τη δυνατότητα «να προξενηθεί βλάβη στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου», όπως στο προηγούμενο νομικό καθεστώς, αλλά με τα δικαιώματα τόσο του κατηγορουμένου όσο και του παρισταμένου προς υποστήριξη της κατηγορίας.

23. Απόλειψη της παραγράφου 4 του άρθρου 176.

Αιτιολογικές σκέψεις: Η απόλειψη της παραγράφου 4 του άρθρου 176 είναι επιβεβλημένη, ώστε να μην υφίσταται αντίφαση προς το άρθρο 502 παρ. 4 ΚΠΔ που προβλέπει ότι, αν στην πρωτόδικη απόφαση υπάρχει ακυρότητα, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν παραπέμπει την υπόθεση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αλλά ακυρώνει την πρωτόδικη απόφαση και δικάζει το ίδιο ανέκκλητα. Το ίδιο δε ισχύει στην έφεση κατά βουλευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 482 ΚΠΔ. Εξάλλου και η ειδικότερη πρόβλεψη σχετικά με την επιστροφή της διαδικασίας στο στάδιο, κατά το οποίο έλαβε χώρα η ακυρότητα, δεν έχει αυτοτελή λόγο ύπαρξης, δεδομένου ότι η επιβαλλόμενη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 176 επανάληψη των ακύρων πράξεων αυτονοήτως ισοδυναμεί με επαναφορά στο στάδιο, στο οποίο έλαβε χώρα η ακυρότητα. Το αυτό ισχύει και για τις ακυρότητες της προδικασίας, οι οποίες σύμφωνα με το άρθρο 174 παράγραφοι 1 και 2 δεν μπορούν να προταθούν στο ακροατήριο.

24. Τροποποίηση του άρθρου 178 για τα αποδεικτικά μέσα

Αιτιολογικές σκέψεις: Η θέση του εισαγγελέα επιβάλλει την αντιστοίχισή του ως προς τη δέσμευσή του για την έρευνα και των μέσων υπεράσπισης του κατηγορουμένου με σκοπό την εξακρίβωση της αλήθειας.

25. Προσθήκη στο άρθρο 188 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Παρά την κατάργηση της παρεπόμενης ποινής της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων η διατήρησή της στο πλαίσιο του άρθρου 188 είναι αναγκαία, καθόσον η απαγόρευση εν προκειμένω αφορά την αναξιοπιστία του πραγματογνώμονα λόγω της τέλεσης εγκλήματος που επέσυρε την ποινή αυτή και όχι καθ' εαυτήν την ποινή. Άλλωστε, η κατάργηση της παρεπόμενης αυτής ποινής και η αντικατάστασή της δεν αναιρεί την απαγόρευση και τον σκοπό της σε σχέση με την προώθηση της αντικειμενικότητας των πραγματογνωμώνων.

26. Προσθήκη εδαφίου στο άρθρο 243 για την προκαταρκτική εξέταση

Αιτιολογικές σκέψεις: Η προσθήκη στο εδάφιο α' του άρθρου 243 για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα και με τη ρύθμιση του άρθρου 245 παρ. 1 εδ. δ – ζ είναι απαραίτητη, ώστε να ρυθμίζεται ευθέως το σχετικό ζήτημα. Η δεύτερη προσθήκη του εδαφίου γ' αποτελεί υποχρέωση που προκύπτει από την επικείμενη κύρωση της «Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας και του Πρωτοκόλλου του Συμβουλίου της Ευρώπης για την τροποποίηση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την καταστολή της τρομοκρατίας, και συναφείς διατάξεις». Κατά την εναρμόνιση, ωστόσο, λήφθηκε μέριμνα, ώστε η προσθήκη να μην αποκλίνει από τις γενικές προϋποθέσεις και το πνεύμα της διάταξης του άρθρου 254 που ρυθμίζει τη λήψη των ειδικών ανακριτικών πράξεων.

Διαφορετικά θα είχαμε για την ίδια στόχευση (δηλ. την καταπολέμηση της τρομοκρατίας) δύο διαφορετικές ρυθμίσεις με διαφορετικές προϋποθέσεις που θα δημιουργούσαν διαφορετικές ταχύτητες και εν τέλει σύγχυση.

27. Τροποποίηση του άρθρου 245 για την προανάκριση

Αιτιολογικές σκέψεις: Παρά την αρχική βούληση πλήρους κατάργησης της τακτικής προανάκρισης, η έστω συρρικνωμένη μορφή τακτικής προανάκρισης που παρέμεινε στον νέο κώδικα επιτάσσει την πρόβλεψη ρύθμισης της διενέργειας αλλά και της περάτωσης της. Εύλογα, άλλωστε, αφού - ακόμα και στις ελάχιστες περιπτώσεις του πεδίου εφαρμογής της - οι ρυθμίσεις των νέων εδαφίων είναι απαραίτητες, καθόσον εξειδικεύουν τη διενέργεια όλων των προανακριτικών πράξεων που αφορούν την υπόθεση, τη συνεργασία των ανακριτικών υπαλλήλων διαφορετικών εφετειακών περιφερειών καθώς και τους τρόπους περάτωσης της προανάκρισης.

28. Διόρθωση του άρθρου 253 για τις έρευνες

Αιτιολογικές σκέψεις: Η αντικατάσταση της λέξης «ανάκρισης» με τις λέξεις «ανακριτική διαδικασία» έγινε ενόψει της κύρωσης της «Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας και του Πρωτοκόλλου του Συμβουλίου της Ευρώπης για την τροποποίηση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την καταστολή της τρομοκρατίας, και συναφείς διατάξεις», μολονότι και υπό την προηγούμενη διατύπωση ήταν ερμηνευτικά σαφές ότι οι έρευνες του άρθρου 253 αφορούσαν κάθε ανακριτική διαδικασία.

Η προσθήκη της φράσης «κι αν αυτή αφορά κατοικία» αποκαθιστά τη διάταξη κατά το περιεχόμενό της, αφού η φράση αυτή αφαιρέθηκε εκ προφανούς παραδρομής και δεν απηχούσε βούληση της Επιτροπής για διενέργεια όλων των ερευνών με παρουσία δικαστικού προσώπου. Για αυτόν τον λόγο και κρίθηκε αναγκαία η μεταβατική διάταξη, ώστε να μην αφήνεται πεδίο δυσλειτουργίας.

29. Συμπλήρωση του άρθρου 274 για την έρευνα των μέσων υπεράσπισης

Αιτιολογικές σκέψεις: Με την εν λόγω ρύθμιση καθίσταται σαφές ότι κατά την δικαστική αντιμετώπιση των αποδεικτικών αιτημάτων του άρθρου 102 δεν απαιτείται η υποβολή αιτιολογημένης πρότασης του εισαγγελέα, αλλά η διατύπωση της γνώμης του. Η επιλογή αυτή είναι εύλογη, αφού η τυχόν αξίωση υποβολής αιτιολογημένης πρότασης του εισαγγελέα θα μπορούσε να καθυστερήσει τη διαδικασία ολοκλήρωσης της ανάκρισης, καθόσον θα επέτρεπε επί απόρριψης σχετικού αιτήματος υποβαλλόμενου πριν την περάτωση της την προσφυγή στο συμβούλιο και συνακόλουθα την επιβράδυνση της έναρξης της ενδιάμεσης διαδικασίας. Το πρόβλημα αυτό θα είχε μάλιστα πολλαπλασιαστική ένταση στην περίπτωση πολυπρόσωπων υποθέσεων, όπου με την υποβολή διαδοχικών αιτημάτων η περάτωση της ανάκρισης θα μπορούσε να καταστεί απρόβλεπτο μέγεθος.

30. Συμπλήρωση των άρθρων 288, 290, 291, 294 και 382 για τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση

Αιτιολογικές σκέψεις: Οι προσθήκες αυτές είναι αναγκαίες, καθόσον στο πλαίσιο του νέου ΚΠΔ ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση αντιμετωπίζεται ως ένα μέτρο δικονομικού καταναγκασμού διακριτό από την προσωρινή κράτηση και τους περιοριστικούς όρους, κείμενο ανάμεσα στα παραπάνω μέτρα. Επομένως, πρέπει να γίνεται ρητή μνεία για τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση και δεν αρκούν οι ρυθμίσεις που

αφορούν τους περιοριστικούς όρους. Επιπλέον με τη συμπλήρωση στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 290 ΚΠΔ εξασφαλίζεται η αντιστοίχιση του τρόπου κατάθεσης της προσφυγής του προσωρινώς κρατούμενου με τον γενικότερο τρόπο άσκησης των ενδίκων μέσων που καθορίζεται στο άρθρο 474 ΚΠΔ.

31. Τροποποίηση άρθρων 301, 302 για ποινική συνδιαλλαγή

Αιτιολογικές σκέψεις: Η αντικατάσταση της φράσης «.....στους συνηγόρους των διαδίκων για τη σύνταξη.....» με τη φράση «.....στους διαδίκους για τη σύνταξη...» στην παράγραφο 3 του άρθρου 301 ΚΠΔ έγινε για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας, διότι φορείς των εννόμων συμφερόντων που αποτελούν αντικείμενο του πρακτικού ποινικής συνδιαλλαγής είναι οι διάδικοι, δηλαδή ο κατηγορούμενος και ο παθών από το ποινικό αδίκημα. Περαιτέρω, η διάταξη της ίδιας παραγράφου συμπληρώθηκε με την πρόβλεψη δυνατότητας παράτασης της προθεσμίας των δεκαπέντε ημερών, που τάσσει ο εισαγγελέας στους διαδίκους για τη σύνταξη του πρακτικού συνδιαλλαγής, μέχρι δεκαπέντε ημέρες ακόμα, προκειμένου να καταστεί αποτελεσματική η επιτυχής περάτωση της διαδικασίας της ποινικής συνδιαλλαγής και να μην εγκλωβίζεται αυτή σε ασφυκτικά χρονικά πλαίσια.

Για λόγους ορθής εφαρμογής του θεσμού οφείλει να διασαφηνιστεί ότι το πρακτικό ποινικής συνδιαλλαγής των διαδίκων αφορά μόνο την υλική ζημία του παθόντα, που περιλαμβάνεται στη ποινική κατηγορία και, ως εκ τούτου, όπως και στη περίπτωση της χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη, ο παθών – και ασφαλώς και το Δημόσιο ως ζημιωθέν - έχει δικαίωμα να διατυπώνει επιφύλαξη στο πρακτικό αυτό για τη νόμιμη απαίτηση αποζημίωσης για κάθε τυχόν περαιτέρω ζημία του από το αδίκημα, χωρίς η επιφύλαξη αυτή να εμποδίζει τη συνέχιση και ολοκλήρωση της διαδικασίας της ποινικής συνδιαλλαγής.

Η διόρθωση του παροράματος που υπήρξε στον τίτλο του άρθρου 302 εξαλείφει τη διάσταση που παρουσιάστηκε στον μεν τίτλο να αναφέρεται «μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας» στο δε γράμμα του άρθρου 302 «μέχρι το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας».

Η προσθήκη εδαφίου β' στην παράγραφο 2 του άρθρου 302 ΚΠΔ καθιστούν δυνατή την επίσπευση των διαδικασιών ποινικής συνδιαλλαγής και ποινικής διαπραγμάτευσης στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες έχει γίνει επίδοση της κλήσης ή του κλητηρίου θεσπίσματος και η δικάσιμος που ορίστηκε υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες. Κατ' αυτόν τον τρόπο προωθείται η επιτάχυνση της διαδικασίας σε όσες περιπτώσεις υφίστανται αποκαταστατικής ή συμβιβαστικής μορφής αιτήματα των κατηγορουμένων.

Η προσθήκη στην παράγραφο 3 του άρθρου 302 των περιπτώσεων ποινικής συνδιαλλαγής επί πλημμελημάτων καθίσταται απολύτως αναγκαία, αφού διαφορετικά ο δράστης μιας πλημμεληματικής ψευδούς βεβαίωσης που θα αποκαθιστούσε τη ζημία δεν θα μπορούσε να υπαχθεί σε ποινική συνδιαλλαγή, με αποτέλεσμα η κακουργηματική ψευδής βεβαίωση λόγω συνδιαλλαγής να επέσυρε ποινή ενός έτους, μικρότερη δηλαδή από την πιθανολογούμενη πλημμεληματική ποινή. Εξάλλου, στο πεδίο εφαρμογής της ποινικής συνδιαλλαγής εντάχθηκαν στη διαδικαστική αυτή φάση και τα «κακουργήματα που χωρίς βία ή απειλή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας», καθώς αν η ικανοποίηση του ζημιωθέντα επί κακουργήματος έλαβε χώρα μετά την αμετάκλητη παραπομπή δεν υφίσταται δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 381. Πάντως, όπως διαπιστώνεται, οι θεσμοί της έμπρακτης μετάνοιας και της ποινικής συνδιαλλαγής έχουν μεν ως κοινό παρονομαστή την αποκατάσταση της ζημίας, η οποία όμως επέρχεται με διαφορετική μέθοδο, δηλαδή στην

μεν έμπρακτη μετάνοια με μονομερή δήλωση του υπαιτίου ανεξάρτητα από τη βούληση του παθόντος, στη δε ποινική συνδιαλλαγή με τη σύνταξη σχετικού πρακτικού, στο οποίο συμβάλλεται και ο παθών. Αυτό σημαίνει ότι στην ποινική συνδιαλλαγή με βάση την αρχή της διάθεσης είναι δυνατόν η ζημία να μην έχει πράγματι αποκατασταθεί στο σύνολό της, παρά τη σχετική δήλωση των μερών στο πρακτικό συνδιαλλαγής. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, ο κατηγορούμενος που αποκαθιστά αποδεδειγμένα, μονομερώς και πλήρως τη ζημία είναι άξιος επιεικέστερης αντιμετώπισης από εκείνον που συμφωνεί με τον παθόντα να αποκαταστήσει μέρος αυτής, λαμβανομένου υπόψη και του κακουργηματικού χαρακτήρα των πράξεων.

Τέλος, η ρύθμιση της παραγράφου 6 του άρθρου 302 για τις ποινές υπακούει στην αξίωση της αρχής της αναλογικότητας.

32. Τροποποίηση άρθρου 303 για την ποινική διαπραγμάτευση

Αιτιολογικές σκέψεις: Η προσθήκη στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 303 για την ανάλογη εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 302 κρίθηκε αναγκαία για να καλυφθεί η εφαρμογή της ποινικής διαπραγμάτευσης και στην αντίστοιχη διαδικαστική φάση.

33/34/35. Τροποποιήσεις των άρθρων 308, 309, 321 και 323 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Στο σύνολό τους οι τροποποιήσεις αυτές κατατείνουν στην ισόρροπη και λειτουργική προώθηση των διαδικαστικών αναγκών. Ειδικότερα η συμπλήρωση της περίπτωσης των άρθρων 374 και 380 ΠΚ, στο άρθρο 309 ΚΠΔ, με τη φράση «εφόσον η υπόθεση ανήκει στην καθ' ύλη αρμοδιότητα του μονομελούς ή τριμελούς εφετείου» στοχεύει στον αποκλεισμό της δυνατότητας παραπομπής με κλητήριο θέσπισμα σε όσες περιπτώσεις – ενόψει της αλλαγής των απειλούμενων ποινών στον ΠΚ – υποθέσεις που υπάγονται στην καθ' ύλη αρμοδιότητα του ΜΟΔ θα έπρεπε επί συρροής του υπαγόμενου στο ΜΟΔ εγκλήματος με υπαγόμενο στο τριμελές ή μονομελές εφετείο κακουργημάτων εγκλήματος να παραπέμπονται με τον τρόπο παραπομπής του βαρύτερου εγκλήματος. Με την εν λόγω ρητή αναφορά εξασφαλίζεται ότι η εισαγωγή υπόθεσης για κακούργημα στο ακροατήριο με κλητήριο θέσπισμα θα περιορίζεται στις υποθέσεις που εισάγονται στο μονομελές και τριμελές εφετείο και όχι στο ΜΟΔ, όπου συμμετέχουν πρωτοδίκες και ένορκοι στους οποίους η ύπαρξη του βουλεύματος καλύπτει σε μεγαλύτερο βαθμό τις λειτουργικές ανάγκες αλλά και την ανάγκη αποτροπής έμμεσων επηρεασμών τους από τις νομικές απόψεις ανώτερων δικαστών.

36. Προσθήκη στο άρθρο 340 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ενόψει της δίκαιης δίκης αξίωση ενημέρωσης του κατηγορουμένου για τις συνέπειες της ερημοδικίας του και τα αποτελέσματα τυχόν παράλειψης αυτής επιτάσσει τη συγκεκριμένη ρύθμιση. Με τη ρύθμιση αυτή επιλύεται το ερμηνευτικό ζήτημα της υποχρεωτικής ή μη επανάληψης της ενημέρωσης σε κάθε επόμενο διαδικαστικό στάδιο, όπως π.χ. στη μετ' αναβολή δικάσιμο ή στην κατ' έφεση δίκη.

37. Προσθήκες στα άρθρα 410, 414, 415 και 416 για την ποινική διαταγή.

Αιτιολογικές σκέψεις: Στο σύνολό τους οι ως άνω παρεμβάσεις κατατείνουν στη διασαφήνιση πτυχών του νομικού πλαισίου της ποινικής διαταγής, ώστε να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του.

38. Προσθήκη στο άρθρο 432 για την αναστολή της εκδίκασης

Αιτιολογικές σκέψεις: Η αιτιολογική σκέψη που διατυπώθηκε σε σχέση με την όμοια προσθήκη στο άρθρο 340 ισχύει και εν προκειμένω, καθόσον η αξίωση ενημέρωσης του κατηγορουμένου για τις συνέπειες της ερημοδικίας του και τα αποτελέσματα της τυχόν παράλειψης αυτής παραμένει αναλλοίωτη.

39. Συμπλήρωση του άρθρου 438.

Αιτιολογικές σκέψεις: Στο δίκαιο της έκδοσης ίσχυε ότι δεν χωρεί έκδοση για εγκλήματα, που κατά το ελληνικό δίκαιο διώκονται κατ' έγκληση, όταν δεν έχει υποβληθεί έγκληση του παθόντος. Η απαγόρευση αυτή δικαιολογούταν λόγω της κατά κανόνα μικρής απαξίας των κατ' έγκληση διωκόμενων εγκλημάτων υπό το καθεστώς του προϊσχύσαντος ποινικού κώδικα. Ήδη όμως ο νέος ΠΚ καθιστά κατ' έγκληση διωκόμενα όλα τα εγκλήματα κατά των περιουσιακών αγαθών (εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας) εξαιρουμένων της κλοπής, της ληστείας, εν μέρει της απιστίας και των λοιπών περιουσιακών εγκλημάτων, εφόσον στρέφονται κατά του Δημοσίου. Εφόσον υπό το νέο καθεστώς του ΠΚ καθίστανται κατ' έγκληση διωκόμενα περιουσιακά εγκλήματα που τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, δημιουργείται κατ' άρθρο 438 περ. γ ΚΠΔ κώλυμα έκδοσης στα εγκλήματα αυτά, όταν δεν έχει υποβληθεί έγκληση του παθόντος. Η συχνότητα τέλεσης σε συνδυασμό με την αυξημένη απαξία των περιουσιακών εγκλημάτων (ιδίως όταν αυτά τιμωρούνται κατά το ελληνικό δίκαιο σε βαθμό κακουργήματος) καθιστά από δικαιοπολιτική άποψη αδικαιολόγητη την απαγόρευση έκδοσης του υπαιτίου για μόνο το λόγο ότι δεν έχει υποβληθεί έγκληση του παθόντος. Για τον λόγο αυτόν κρίθηκε αναγκαίο να προβλεφθεί εξαίρεση από την απαγόρευση έκδοσης στα κατ' έγκληση διωκόμενα περιουσιακά εγκλήματα. Άλλωστε, με την εισαγωγή αυτής της εξαίρεσης δεν δημιουργείται κίνδυνος έκδοσης για όλως ελαφρά περιουσιακά αδικήματα, τα οποία και υπό τον προϊσχύσαντα ΠΚ διώκονταν κατ' έγκληση (π.χ. κλοπή ή υπεξαίρεση ευτελούς αξίας – άρθρο 377 ΠΚ), διότι σε αυτά ούτε ως ή άλλως δεν χωρεί κατ' άρθρο 437 περ. α ΚΠΔ έκδοση λόγω του ύψους της απειλούμενης ανώτατης ποινής που υπολείπεται του ορίου των δύο ετών.

40. Συμπλήρωση στο άρθρο 465 για την άπαξ κρίση περί άσκησης ενδίκου μέσου

Αιτιολογικές σκέψεις: Η πρόβλεψη που για πρώτη φορά προστέθηκε στη σχετική διάταξη του άρθρου 465 του νέου ΚΠΔ για την άπαξ κρίση του εισαγγελέα εφετών και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ως προς την αναγκαιότητα ή μη άσκησης ενδίκου μέσου και τη μη δυνατότητα επανάκρισης της ίδιας υπόθεσης από άλλο εισαγγελικό λειτουργό, όφειλε, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, να επεκταθεί και στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Έτσι, εάν ο τελευταίος αποφάνθηκε αρνητικά επί σχετικής αίτησης του κατηγορουμένου ή του παριστάμενου για την υποστήριξη της κατηγορίας, δεν θα υφίσταται πλέον δυνατότητα σε άλλον εισαγγελέα πλημμελειοδικών να ανατρέψει την παραπάνω απορριπτική κρίση του.

41. Συμπλήρωση στο άρθρο 471

Αιτιολογικές σκέψεις: Για την ταυτότητα του νομικού λόγου οφείλει να μην αναστέλλεται η απόλυση του κατηγορουμένου από τις φυλακές, όταν ασκείται ένδικο μέσο εναντίον του σχετικού βουλεύματος, και στις περιπτώσεις που το συμβούλιο πλημμελειοδικών παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, αφού και σ' αυτές τις περιπτώσεις

το βούλευμα έχει απαλλακτικό περιεχόμενο, όπως και όταν αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου.

42. Τροποποίηση του άρθρου 473 ΚΠΔ.

Αιτιολογικές σκέψεις: Αναφορικά με τη συγκεκριμένη προσθήκη: Με τη με αριθμό 2009/299/ΔΕΥ/26-2-2009 απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τροποποιήθηκε η με αριθμό 202/584/ΔΕΥ/13-6-2002 όμοια απόφαση για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης. Σύμφωνα με τις νέες ρυθμίσεις, οι οποίες μεταφέρθηκαν και στο ελληνικό εσωτερικό δίκαιο με το Ν. 4596/2009, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε για την έκτιση ποινής, η οποία επιβλήθηκε με απόφαση εκδοθείσα ερήμην του καταδικασθέντα κατηγορουμένου, είναι πλέον επιτρεπτή μόνο εφόσον συντρέχει κάποια από τις πιο κάτω περιπτώσεις: α) ο κατηγορούμενος εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο, στον οποίο έδωσε σχετική εντολή, β) ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε αυτοπροσώπως ή δεν κλητεύθηκε μεν αυτοπροσώπως αλλά ενημερώθηκε με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι αυτός τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, γ) κατά το εσωτερικό δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος προβλέπεται η μετά την παράδοση του εκζητούμενου εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της, εκτός αν ο εκζητούμενος αποδεχθεί ρητά την απόφαση ή δεν ασκήσει κατ' αυτής προβλεπόμενο ένδικο μέσο μέσα στην ισχύουσα προθεσμία, η οποία αρχίζει από την προσωπική επίδοση της απόφασης σ' αυτόν. Ενόψει των προαναφερομένων ρυθμίσεων, οι οποίες αποτυπώθηκαν και στο χρησιμοποιούμενο έντυπο (φόρμα), η έκδοση στην Ελλάδα ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης με σκοπό την έκτιση ποινής είναι αν όχι αδύνατη τουλάχιστον ιδιαίτερα προβληματική αφού: α) σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις φυγοποιίνων η καταδικαστική απόφαση έχει εκδοθεί ερήμην του κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να εκπροσωπηθεί από διορισθέντα δικηγόρο, β) σε όλες σχεδόν τις πιο πάνω περιπτώσεις ο ερημοδικασθείς κατηγορούμενος έχει κλητευθεί είτε με θυροκόλληση στη δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας, είτε ως άτομο άγνωστης διαμονής (επί πλημμελημάτων), γ) η επίδοση της απόφασης γίνεται κατά τον ίδιο τρόπο και δ) κατά τις ισχύουσες διατάξεις δεν προβλέπεται η άνευ ετέρου εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της όταν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, δεδομένου ότι αυτό προϋποθέτει τη συνδρομή και άλλων προϋποθέσεων (επίκληση λόγου ανωτέρας βίας για την αιτιολόγηση του εκπροθέσμου της πάντοτε εκπροθέσμως ασκούμενης έφεσης και αποδοχή του λόγου αυτού από το δικαστήριο). Είναι λοιπόν προφανής η ανάγκη άμεσης νομοθετικής παρέμβασης; ώστε να εξασφαλίζεται η συνδρομή σε κάθε περίπτωση κάποιας από τις προμνησθείσες προϋποθέσεις εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και να καταστεί έτσι εφικτή και πάλι η έκδοση στην Ελλάδα ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης με σκοπό την έκτιση ποινής, δυνατότητα που στην ουσία έχει πάψει να υφίσταται. Με δεδομένο ότι οι σχετικές με τις επιδόσεις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δεν είναι δυνατόν να εξασφαλίσουν την αυτοπρόσωπη κλήτευση του κατηγορουμένου ή την πραγματική ενημέρωση του για την προγραμματισμένη δίκη, η λύση του προβλήματος πρέπει να αναζητηθεί στην κατεύθυνση της χωρίς περιορισμούς εκ νέου εκδίκασης της υπόθεσης στην ουσία της όταν το ζητήσει ο κατηγορούμενος.

43. Συμπλήρωση στο άρθρο 476.

Αιτιολογικές σκέψεις: Στο σύνολο των επιμέρους παρεμβάσεων στο άρθρο 476 επιδιώχθηκε η ισόρροπη προώθηση τόσο των συμφερόντων του διαδίκου που άσκησε το ένδικο μέσο όσο

και του συμφέροντος εύρυθμης λειτουργίας της γραμματείας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου.

44. Συμπλήρωση του άρθρου 483 για την αναίρεση βουλεύματος

Αιτιολογικές σκέψεις: Η εν λόγω προσθήκη αποσκοπεί στην εξασφάλιση της γνώσης του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου σχετικά με την άσκηση ή μη έφεσης εκ μέρους του εισαγγελέα εφετών, έτσι ώστε να ασκήσει ο ίδιος παραδεκτά αναίρεση, εφόσον οι δύο προθεσμίες προβλέφθηκε να «τρέχουν» παράλληλα και με το ίδιο ακριβώς απώτατο χρονικό σημείο λήξης. Με τη νέα ρύθμιση προβλέπεται ρητά πλέον ότι η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης εκ μέρους του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης του εισαγγελέα εφετών.

45. Συμπλήρωση των άρθρων 486 και 500 για την έφεση κατά αθωωτικής απόφασης που επιβάλλει μέτρο θεραπείας

Αιτιολογικές σκέψεις: Αμφότερες οι προσθήκες, που είχαν τεθεί στον προϋσχύσαντα ΚΠΔ με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 8 παρ. 2 Ν. 4509/2017, είχαν διαγραφεί στο Σχέδιο διότι κατά τον ΠΚ (άρθρο 70) προβλέπεται συχνός έλεγχος του μέτρου από το συμβούλιο πλημμελειοδικών, που καθιστά υπερβολική την άσκηση έφεσης κατά των σχετικών βουλεύματων. Γι' αυτό και στον νέο ΚΠΔ ενσωματώθηκαν μόνον οι διατάξεις των άρθρων 4, 5, 6 και 8 παρ. 2 Ν. 4509/2017 στα άρθρα 283 παρ. 1 τελ. εδ., 313 εδ. β', 315 παρ. 6 και 555 παρ. 1 ΚΠΔ. Καθώς, ωστόσο, παραμένει στο άρθρο 70 παρ. 3 ΠΚ η πρόβλεψη για αυτεπάγγελτο διορισμό συνηγόρου στη διαδικασία «του Εφετείου σε περίπτωση άσκησης έφεσης» η επαναφορά αμφότερων των προσθηκών είναι απαραίτητη για νομοτεχνικούς λόγους εναρμόνισης των δύο κωδίκων.

46. Τροποποιήσεις στο άρθρο 489 για την έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης

Αιτιολογικές σκέψεις: Ήδη από την πρώτη εφαρμογή του του νέου τρόπου υπολογισμού της χρηματικής ποινής διαφάνηκε ότι τα μετά την επιβολή της χρηματικής ποινής ζητήματα αντιμετωπίζονται με αναγωγή όχι στις ημερήσιες μονάδες, αλλά στο γινόμενο ημερήσιων μονάδων και ύψους αυτών. Επιπρόσθετα, ενόψει του ότι σε μεγάλο αριθμό ειδικών ποινικών νόμων εξακολουθεί να υπάρχει πρόβλεψη για επιβολή χρηματικής ποινής σε απόλυτο αριθμό, κρίθηκε σκόπιμη η αντιμετώπιση των σχετικών με το εκκλητό των αποφάσεων ζητημάτων με βάση το γινόμενο αυτό και όχι με τις ημερήσιες μονάδες.

47. Τροποποιήσεις στα άρθρα 490 και 491 για την έφεση

Αιτιολογικές σκέψεις: Η παράγραφος 2 του άρθρου 490 ΚΠΔ μεταφέρεται ως παρ. 2 στο άρθρο 491 ΚΠΔ για νομοτεχνικούς λόγους. Άλλωστε, από προφανή παραδρομή και μόνον είχε παραλειφθεί η συνδυαστική αναφορά των άρθρων 489 και 491 που αφορούν τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις, καθώς προδήλως σε αμφότερες τις περιπτώσεις υφίσταται ανάγκη για ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία.

48. Τροποποιήσεις στο άρθρο 495 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η συμπλήρωση της διάταξης με τη φράση «ή των περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν» έγινε για λόγους πληρότητας, ώστε να παρέχεται και σε αυτές τις περιπτώσεις το δικαίωμα άσκησης έφεσης στον κατηγορούμενο, τον παρασταθέντα για την υποστήριξη της κατηγορίας, καθώς και στον τρίτο.

49. Τροποποιήσεις στο άρθρο 497 για την ανασταλτική δύναμη της έφεσης

Αιτιολογικές σκέψεις: Η πρώτη προσθήκη για τη δυνατότητα υποβολής αίτησης αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της κατατείνει στην εξασφάλιση της δυνατότητας πρόσβασης του κατηγορουμένου στη Δικαιοσύνη σε εύλογο χρόνο, πρόσβαση που δοκιμάζεται ενόψει του παρατηρούμενου φαινομένου υπερβολικής καθυστέρησης της καθαρογραφής των πρωτόδικων αποφάσεων. Συνάμα, κατατείνει στην αντιμετώπιση ζητημάτων που προκύπτουν από την καθυστέρηση εκδίκασης των εφέσεων, όπως της ανάγκης υποβολής της σχετικής αίτησης αναστολής σε περιπτώσεις έκτακτων περιπτώσεων που δεν εξυπηρετούνται αν απαιτηθεί η προηγούμενη καθαρογραφή της απόφασης. Οι ανάγκες αυτές υπερσχύουν, άλλωστε, της ανάγκης επισκόπησης των στοιχείων της πρωτοβάθμιας απόφασης, καθώς η τελευταία μπορεί να καλυφθεί με σχετική επάρκεια από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο (κλητήριο θέσπισμα ή κλήση) που θα συνοδεύει το απόσπασμα και ενδεχομένως σε κάποιες περιπτώσεις και από την επισκόπηση των πρόχειρων πρακτικών της υπόθεσης.

Η δεύτερη προσθήκη έχει διορθωτικό χαρακτήρα, καθόσον μετά την αναδιατύπωση των άρθρων 284 και 285 ΚΠΔ, όπου ρυθμίζονται τα σχετικά με τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, η ορθή παραπομπή από τη διάταξη του άρθρου 497 παρ. 7 είναι στα άρθρα 284 και 285 ΚΠΔ (και όχι «στο άρθρο 284 με την εξαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 285», που περιείχε η προηγούμενη πρόβλεψη του άρθρου 497 παρ. 7 ΚΠΔ). Άλλωστε, το περιεχόμενο εκείνης της εξαίρεσης είναι πλέον το περιεχόμενο της παραγράφου 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ, όπου τίθενται τα χρονικά όρια ισχύος του συγκεκριμένου μέτρου και τα περί εξακολούθησης ή παράτασής του, τα οποία δεν βρίσκουν έδαφος εφαρμογής όταν ο κατ' οίκον περιορισμός επιβάλλεται ως όρος για τη χορήγηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτοβάθμιας απόφασης.

50. Τροποποίηση του άρθρου 498 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η διαγραφή του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 498 που οδηγούσε άνευ ετέρου στην άμεση εκτέλεση της απόφασης σε περίπτωση παράλειψης διορισμού αντικλήτου ή μη δήλωσης της κατοικίας κρίθηκε σκόπιμη, καθόσον θεωρήθηκε ως δυσανάλογη.

51. Προσθήκη εδαφίου στο άρθρο 500 ΚΠΔ για την προπαρασκευαστική διαδικασία

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ενόψει της δίκαιης δίκης αξίωση ενημέρωσης του κατηγορουμένου για τις συνέπειες της ερημοδικίας του και τα αποτελέσματα τυχόν παράλειψης αυτής επιτάσσει τη συγκεκριμένη ρύθμιση, με την οποία εξασφαλίζεται συνάμα η μη επανάληψη της ενημέρωσης σε κάθε επόμενο διαδικαστικό στάδιο, όπως π.χ. στη μετ' αναβολή δικάσιμο.

52. Τροποποίηση του άρθρου 502

Αιτιολογικές σκέψεις: Η τροποποίηση είναι αναγκαία για να εναρμονιστεί η συγκεκριμένη ρύθμιση με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 121 και 126 παρ. 2 ΚΠΔ.

53. Προσθήκη εδαφίου στο άρθρο 512 ΚΠΔ για τη διαδικασία

Αιτιολογικές σκέψεις: Ισχύουν όσα αναφέρονται και για το άρθρο 500.

54. Τροποποίηση του άρθρου 513 ΚΠΔ

Η αντικατάσταση της λέξης «πρόταση» από τη λέξη «σημείωμα» έγινε για λόγους ακριβέστερου προσδιορισμού της υποχρέωσης του εισαγγελέα, αφού το σημείωμα είναι εξ ορισμού γραπτό. Πάντως, η ρητή αναφορά στην υποχρέωση κατάθεσης του σημειώματος στον γραμματέα της έδρας μέχρι την έναρξη της συζήτησης δεν θα μπορούσε να οδηγήσει σε ερμηνείες που θα δικαιολογούσαν την κατάθεση μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων.

55. Συμπλήρωση του άρθρου 523 ΚΠΔ

Με την προσθήκη αυτή τίθεται χρονικός περιορισμός για την αποφυγή της παραγραφής, αλλά και αναγκάως οριοθετείται η έναρξη της προθεσμίας μετά την καθαρογραφή της απόφασης, διότι τότε και μόνο καθίσταται βέβαιο ότι δεν κρίθηκε προταθείς λόγος αναίρεσης.

56. Συμπλήρωση του άρθρου 552

Αιτιολογικές σκέψεις: Αμφότερες οι προβλέψεις κρίνονται ως αναγκαίες για την κάλυψη των κενών που υφίστανται στο πεδίο εκτέλεσης της ποινής της δήμευσης.

57. Προσθήκη στο άρθρο 553 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η προσθήκη αυτή είναι αναγκαία για να εξακολουθούν να εκτελούνται με παραγγελία σύλληψης και προσωπικής κράτησης (κατ' ανώτατο όριο τις 365 ημέρες, ως ίσχυε και εννοείται για ποσά που υπερβαίνουν τις 3.000 ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 3 Ν. 3904/2010 και την Εγκύκλιο ΕισΑΠ 13/2011) μέχρι τη βεβαίωσή τους χρηματικές ποινές που δεν υπολογίζονται σε ημερήσιες μονάδες.

58. Προσθήκη στο άρθρο 590 ΚΠΔ

Αιτιολογικές σκέψεις: Η εν λόγω προσθήκη στις μεταβατικές διατάξεις κρίθηκε αναγκαία για εξασφαλισθεί η απρόσκοπτη πρόσβαση στο δικαστήριο των εγκαλούντων σε περιπτώσεις που υπό το ισχύον νομικό πλαίσιο θα θεωρούνταν δικονομικά ορθές. Η επέμβαση αυτή αντανακλά εύλογα και τη σταθμιστική νομοθετική επιλογή μη διατήρησης της καταβολής παραβόλου ως συστατικού στοιχείου του παραδεκτού της έγκλησης.

Άρθρο 8

Διόρθωση παροραμάτων και παραδρομών στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019.

Άρθρο 9

II. ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τροποποίηση του άρθρου 214 του ν. 2287/1995

Αιτιολογικές σκέψεις: Με τη ρύθμιση αυτή καλύπτεται το κενό σε σχέση με την αρμοδιότητα των στρατιωτικών δικαστηρίων επί υποθέσεων εκτέλεσης περισσότερων αποφάσεων αλλά και επί υποθέσεων ποινικής συνδιαλλαγής και διαπραγμάτευσης. Συνάμα εξασφαλίζεται η

αποτροπή αρρυθμιών κατά την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν τις ειδικότερες αρμοδιότητες των στρατιωτικών δικαστηρίων.

2. Τροποποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018.

Αιτιολογικές σκέψεις: Η ανάγκη εναρμόνισης των ρυθμίσεων των διατάξεων αφενός του άρθρου 34 παρ. 2 ΚΠΔ και αφετέρου του άρθρου 42 παρ. 5 του Ν. 4557/2018 επιβάλλεται τόσο για λόγους νομοθετικής συνέπειας (αφού δεν νοείται διαφορετική νομική αντιμετώπιση απολύτως όμοιων μέτρων) όσο όμως και για λόγους σύμπλευσης με την ευρωπαϊκή δικαιοταξία. Διότι πέραν των ζητημάτων συνταγματικότητας και δικαιοκρατικότητας που θέτει η δέσμευση περιουσιακών στοιχείων για αόριστο χρονικό διάστημα (βλ. *ad hoc* ΣτΕ σχετικά με ν. 3316/2014, 1260/2015 καθώς και ΟΟΣΑ, 2018, Αξιολόγηση του Νομικού και Κανονιστικού Πλαισίου για την Ανάκτηση Περιουσιακών Στοιχείων στην Ελλάδα) η ανυπαρξία σαφών και ανάλογων χρονικών ορίων δέσμευσης στη ρύθμιση του άρθρου 42 παρ. 5 του Ν. 4557/2018 που αφορά την Αρχή Καταπολέμησης Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες διαφοροποιεί αναίτια σε δικαιοκρατικό επίπεδο τη Χώρα μας από την αντίστοιχη νομοθεσία των λοιπών Χωρών της ΕΕ και την ίδια την ευρωπαϊκή δικαιοταξία που αξιώνει «η έκδοση της διάταξης περί δέσμευσης να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, να επικυρώνεται από δικαστήριο ή δικαστή και να έχει περιορισμένη χρονική της διάρκεια» (βλ. http://knjiznica.sabor.hr/pdf/E_publikacije/Comparative_law_study_of_the_implementation_of_mutual_recognition.pdf).

Εξάλλου, η διατήρηση της αόριστης δέσμευσης για τις διατάξεις που εκδίδει ο Πρόεδρος της Αρχής, ενόψει του χρονικού περιορισμού που θέτει η διάταξη του άρθρου 34 ΚΠΔ για τις δεσμεύσεις των Εισαγγελέων Οικονομικού Εγκλήματος, εμφανίζεται ως προδήλως προβληματική και για αμιγώς δικονομικούς λόγους, δεδομένου ότι η μεν διάταξη του Προέδρου της Αρχής εκδίδεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 42 παρ. 5 Ν. 4557/2018 με μόνη την προϋπόθεση ότι διεξάγεται έρευνα, δηλαδή σε εξαιρετικά πρώιμο στάδιο της υπόθεσης και χωρίς γνώση οποιουδήποτε στοιχείου της δικογραφίας, ενώ η δέσμευση εκ μέρους των Εισαγγελέων Οικονομικού Εγκλήματος εκδίδεται κατά κανόνα ύστερα από σχετική έρευνα των στοιχείων της δικογραφίας με τη μορφή αιτιολογημένης εισαγγελικής Διάταξης.

Τούτων δοθέντων, η εναρμόνιση της ρύθμισης του άρθρου 42 παρ. 5 του Ν. 4557/2018 με τη ρύθμιση του άρθρου 34 παρ. 2 ΚΠΔ σε σχέση με το τεθειμένο ανώτατο χρονικό όριο δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων εμφανίζεται ως επιτακτική και εντάσσεται στις ελάχιστες εγγυήσεις που αξιώνει κάθε κράτος δικαίου κατά τη διαχείριση των επαχθών δικονομικών μέτρων. Το ανώτατο όριο των δεκαοκτώ μηνών συμβαδίζει, άλλωστε, με το συνταγματικά ορισμένο ανώτατο όριο διάρκειας της προσωρινής κράτησης, διαμορφώνοντας ένα κοινό δικονομικό χρονικό πλαίσιο ανεκτής από άποψη τεκμηρίου αθωότητας επιβάρυνσης, η τυχόν διαστολή του οποίου θα το καθιστούσε εκ προοιμίου ουσιαστικά άδικο ως προδήλως δυσανάλογο.

3. Τροποποίηση των άρθρων 97, 98 και 100 του ν. 4622/2019.

Αιτιολογικές σκέψεις: Ενόψει της επαναφοράς σε ισχύ των άρθρων 35 και 36 ΚΠΔ επιβάλλεται η μερική τροποποίηση των άρθρων 97, 98 και 100 του ν. 4622/2019, ώστε να εναρμονιστούν με τις ρυθμίσεις του νέου ΚΠΔ. Ειδικότερα:

Α) Η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 97 του Ν. 4622/2019 είναι απαραίτητη καθώς το πεδίο εφαρμογής της προανάκρισης έχει περιοριστεί δεσμευτικά στον ΚΠΔ σε συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες δεν μπορεί να ενταχθεί αυτή της παραγράφου 1 του άρθρου 97 του ν.4622/2019. Άλλωστε, στην πρακτική αρκεί πλήρως η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης που έχει διευρυνθεί και παρέχει περισσότερες ανακριτικές δυνατότητες.

Β) Η ρύθμιση της παραγράφου 3 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 κατατείνει στην αποτροπή περιπτώσεων παράλληλης αρμοδιότητας μεταξύ του εποπτεύοντος Εισαγγελέα Εφετών και των ειδικών Εισαγγελέων των άρθρων 33 έως 36 ΚΠΔ που οδηγούν σε καθυστέρηση αλλά και σε υπονόμηση του κύρους του κρατικού μηχανισμού.

Γ) Η ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 που καθορίζει στενά όρια στη διάρκεια της προανάκρισης και ανάκρισης στα συγκεκριμένα εγκλήματα βαρύνεται με τη μομφή ότι εισάγει την εικόνα μιας παραδικονομίας. Άλλωστε, αυτό που θέλει πράγματι ο νομοθέτης είναι να δείξει την ανάγκη γρήγορης διεκπεραίωσης των υποθέσεων αυτών και τούτο μπορεί να επιτευχθεί με την προτροπή στο στοιχείο α της παραγράφου 4 ότι τα εγκλήματα αυτά «ανακρίνονται και εκδικάζονται κατά προτίμηση», αλλά κυρίως με την εφαρμογή της παραγράφου 5 που προβλέπει τη διεξαγωγή της ανάκρισης από ανακριτές στους οποίους ανατίθεται αποκλειστικά η ανάκριση αυτών των εγκλημάτων.

Δ) Η τροποποίηση της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 είναι απολύτως αναγκαία, διότι η επανασύσταση της αρμοδιότητας του Συμβουλίου Εφετών σε αυτά τα εγκλήματα, όπως και η διεύρυνση των περιπτώσεων απευθείας κλήσης, διασπά τη λειτουργική κατανομή του νέου ΚΠΔ, χωρίς απαραίτητα να προσφέρει ουσιαστικά κάτι περισσότερο. Στο προηγούμενο καθεστώς η αρμοδιότητα του Συμβουλίου Εφετών είχε συνδεθεί κυρίως με την παραπομπή στα εγκλήματα κατά της διαφθοράς και στα εγκλήματα κατά καταχραστών του Δημοσίου (ν. 1608/1950) που έχει καταργηθεί. Τέτοιος λόγος ανακατανομής δεν συντρέχει στις σημερινές καταστάσεις υπό την ισχύ του νέου κώδικα και επομένως πρέπει να αφεθεί να λειτουργήσει το μοντέλο του νέου κώδικα, στις διατάξεις του οποίου να παραπέμπει ο ν. 4622/2019.

Ε) Η τροποποίηση της παραγράφου 7 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 είναι προδήλως αναγκαία για να εναρμονισθεί το γράμμα της με την ορολογία του νέου ΚΠΔ και τις ρυθμίσεις του για την υποστήριξη της κατηγορίας, αντί για παράσταση πολιτικής αγωγής.

ΣΤ) Η προσθήκη στην παράγραφο 1 του άρθρου 98 του ν. 4622/2019 είναι αναγκαία, ώστε να αποτρέπεται ο κίνδυνος επικάλυψων ως προς τις αρμοδιότητες που δημιουργούν περιττές καθυστερήσεις και τορπιλίζουν την αξιοπιστία του κρατικού μηχανισμού.

Ζ) Η προσθήκη άρθρο 100 του ν. 4622/2019 είναι αναγκαία, καθόσον πολλές από τις δικονομικές αυτές ενέργειες διέπονται από ειδικές προϋποθέσεις του ΚΠΔ, όπως αυτή του άρθρου 265 για την κατάσχεση ψηφιακών δεδομένων (Οδηγία 2016/680/ΕΕ, Σύμβαση Βουδαπέστης - ν. 4411/2016), με συνέπεια η μη τήρησή τους να επιφέρει απόλυτη ακυρότητα, πλήττοντας την αποτελεσματικότητα της σχετικής δράσης και θέτοντας το σχετικό υλικό σε αμφισβήτηση.

Η) Και αυτή η τροποποίηση του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 είναι απαραίτητη, ώστε να μην αποκλείεται η εφαρμογή των σχετικών διατάξεων στο νόμο αυτό για τα αδικήματα που ούτως ή άλλως εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του ΚΠΔ.

Θ) Τέλος, η προσθήκη στο άρθρο 100 του ν. 4622/2019 επιβάλλεται, καθόσον δεν νομιμοποιείται οποιαδήποτε διαφοροποίηση στις περιπτώσεις αυτές από τις ανάλογες

περιπτώσεις αντιμετώπισης των εμπειρογνομόνων και των εν γένει ειδικών επιστημόνων που συνεπικουρούν το έργο του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς.

Άρθρο 10
Ειδική διάταξη

Μετά την κατάργηση των πταισμάτων με την διάταξη του άρθρου 468 παρ.1 ΠΚ, επιβάλλεται για την άμεση και αδιάκοπη προστασία του ευαίσθητου ζητήματος της κοινής ησυχίας, η αναγωγή τους σε ελαφρά πλημμελήματα, ώστε να εξασφαλίζεται η βεβαίωση αυτών των ποινικών παραβάσεων από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα.

Άρθρο 11
Έναρξη ισχύος

Προβλέπεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου, από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Χρ. Σταϊκούρας

Κων. Τσιάρας

Πίνακας Τροποποιούμενων - Καταργούμενων Διατάξεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΚ

- 1. Με το άρθρο 1 παρ. 1 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 57 του ν. 4619/2019, το οποίο ορίζει τα εξής:**

Άρθρο 57

Χρηματική ποινή

1. Η χρηματική ποινή προσδιορίζεται σε ημερήσιες μονάδες.
2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι ανώτερη: α) από ενενήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται ως μόνη κύρια ποινή, β) από εκατόν ογδόντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται διαζευκτικά με ποινή στερητική της ελευθερίας και γ) από τριακόσιες εξήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται αθροιστικά με ποινή στερητική της ελευθερίας.
3. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα ευρώ ούτε ανώτερο από εκατό ευρώ.
4. Με τον θάνατο του καταδικασθέντος διαγράφεται η χρηματική ποινή. Σε καμία περίπτωση δεν εκτελείται εναντίον των κληρονόμων του.

- 2. Με το άρθρο 1 παρ. 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το εδ. β' της παρ. 5 του άρθρου 80 του ν. 4619/2019, το οποίο ορίζει τα εξής:**

Άρθρο 80

Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής

1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο ορίζει στην απόφαση τόσο τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων όσο και το ύψος τους.
2. Κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των ημερήσιων μονάδων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του μόνο τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι' αυτή.
3. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας με βάση την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο.
4. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις την ποινή του.
5. Αν η αδυναμία καταβολής των δόσεων της χρηματικής ποινής οφείλεται σε ουσιώδη αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του καταδικασθέντος μετά

την επιμέτρηση της ποινής, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση: α) διεύρυνση της προθεσμίας καταβολής της χρηματικής ποινής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα πέντε έτη, β) μείωση του ύψους της ημερήσιας μονάδας ή γ) αντικατάσταση της χρηματικής ποινής από την προσφορά κοινωνιφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει το δικαστήριο. Η αίτηση αυτή μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.

6. Μαζί με τη χρηματική ποινή το δικαστήριο ορίζει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που θα πρέπει να εκτίσει ο καταδικασθείς σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων της χρηματικής ποινής. Στην περίπτωση αυτή δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 99.

3. Με το άρθρο 1 παρ. 3 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παράγραφος 4 στο άρθρο 94 του ν. 4619/2019, το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 94

Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών

1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση.

2. Αν τα εγκλήματα που συρρέουν τελέστηκαν με μία πράξη, το δικαστήριο επαυξάνει ελεύθερα τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές, αλλά όχι πέρα από το ανώτατο όριο του είδους της ποινής.

3. Αν χορηγήθηκε αμνηστία, χάρη, αναστολή δίωξης, απόλυση υπό όρο ή επήλθε παραγραφή ή αφέθηκε οπωσδήποτε η ποινή για ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που συρρέουν και των οποίων οι ποινές προσμετρήθηκαν κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εξακολουθεί η εκτέλεση των υπόλοιπων ποινών και, αν συντρέχει περίπτωση, ο εισαγγελέας προκαλεί νέα προσμέτρηση γι' αυτές, αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του καταδικασθέντος.

4. Με το άρθρο 1 παρ. 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το εδ. β' της παρ. 1 του άρθρου 99 του ν. 4619/2019, το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 99

Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο

1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από ένα έως τρία έτη, εκτός αν κρίνει, με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Ο χρόνος αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που χορηγεί την αναστολή.

2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινων πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωνικές σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αρωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα.

3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης.

4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 81 παρ. 5.

5. Με το άρθρο 1 παρ. 5 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το εδ β' της παρ. 1 του άρθρου 104Α του ν. 4619/2019 και με την παρ. 6 προστίθεται εδ γ' στην ίδια παράγραφο του ίδιου άρθρου 104Α, το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 104Α

Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωνική εργασία

1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 99 και 100, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωνικού έργου (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωνικού έργου, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία έτη.

2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωνικού έργου με αυτοτελή αίτησή του.

3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παραγράφου 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωνικού έργου με αυτοτελή αίτησή του.

6. Με το άρθρο 1 παρ. 7 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 110Α του ν. 4619/2019 και με το άρθρο 1 παρ. 8 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 110Α

Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν, με αίτησή τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 1, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής

Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει:

- α) προκειμένου για φυλάκιση, το ένα πέμπτο αυτής,
- β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα δύο πέμπτα αυτής και
- γ) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον δεκατέσσερα έτη.

2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει δεκαεπτά έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.

3. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας.

4. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά την προηγούμενη παράγραφο. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, για δώδεκα έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός πέμπτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δώδεκα ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει δεκαέξι έτη.

5. Για την απόλυση του καταδικασθέντος κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.

6. Ο απολυθείς σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού του αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του

σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί. Οι ώρες απουσίας του καταδικασθέντος από τον τόπο του κατ' οίκον περιορισμού του και το σύνολο των υποχρεώσεων του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε μετά τη χορηγηθείσα απόλυση, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Με διάταξή του, ο ίδιος εισαγγελέας είτε κατόπιν αίτησης του καταδικασθέντος είτε αυτεπαγγέλτως, αποφασίζει για την αλλαγή του τόπου του κατ' οίκον

περιορισμού, την τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδικασθέντος από αυτόν και την επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 2.

7. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να μη χορηγηθεί, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 106.

8. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν ο καταδικασθείς δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς διατηρεί πάντως το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105B.

9. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αίρεται, όταν ο καταδικασθείς, κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παράγραφο 10, τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς στην περίπτωση αυτή δικαιούται να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105B, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105B παρ. 1. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί απόλυση κατ' άρθρο 105B, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 109. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105B, χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση να θεωρείται ότι έχει ήδη εκτιθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 109.

10. Η με το παρόν άρθρο χορηγούμενη απόλυση εκτείνεται μέχρι του χρονικού σημείου της χορήγησης στον καταδικασθέντα της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105B.

7. Με το άρθρο 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 137Α του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 137Α
Βασανιστήρια

1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

2. Επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν οι πράξεις της προηγούμενης παραγράφου: α) τελούνται με μέσα ή τρόπους συστηματικού βασανισμού, ιδίως κτυπήματα στα πέλματα του θύματος (φάλαγγα), ηλεκτροσόκ, εικονική εκτέλεση ή παραισθησιογόνες ουσίες ή β) έχουν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του θύματος. Η ποινή αυτή επιβάλλεται και όταν ο υπαίτιος, ως προϊστάμενος, έδωσε την εντολή τέλεσής τους.

3. Σωματική κάκωση, βλάβη της υγείας, άσκηση παράνομης σωματικής ή ψυχολογικής βίας και κάθε άλλη σοβαρή προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, που τελείται από τα πρόσωπα, υπό τις περιστάσεις και για τους σκοπούς που προβλέπει η παράγραφος 1, εφόσον δεν υπάγεται στην έννοια των βασανιστηρίων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, αν δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. Επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη αν συντρέχει η περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου. Ως προσβολές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας θεωρούνται ιδίως: α) η χρησιμοποίηση ανιχνευτή αλήθειας, β) η παρατεταμένη απομόνωση, γ) η σοβαρή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας.

4. Αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επέφεραν το θάνατο του θύματος επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

5. Βασανιστήρια συνιστούν, κατά το άρθρο αυτό, κάθε μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, καθώς και κάθε παράνομη χρησιμοποίηση χημικών, ναρκωτικών ή άλλων φυσικών ή τεχνικών μέσων με σκοπό να κάμψουν τη βούληση του θύματος. Δεν υπάγονται στην έννοια των βασανιστηρίων πράξεις ή συνέπειες συμφυείς προς τη νόμιμη εκτέλεση ποινής ή άλλου νόμιμου περιορισμού της ελευθερίας ή προς άλλο νόμιμο μέτρο δικονομικού καταναγκασμού.

6. Η καταδίκη για τις πράξεις των παραγράφων 1 έως 4 συνεπάγεται αυτοδίκαιη αποστέρηση αξιωμάτων και θέσεων, που επέρχεται μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνεται αμετάκλητη.

7. Σε περίπτωση που οι πράξεις του άρθρου αυτού τελούνται υπό καθεστώς σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας, η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία.

8. Η συνδρομή των όρων των άρθρων 20 έως 25 ουδέποτε αίρει τον άδικο χαρακτήρα των πράξεων αυτού του άρθρου.

9. Ο παθών των πράξεων του άρθρου αυτού δικαιούται να απαιτήσει από τον αμετακλήτως καταδικασθέντα και από το δημόσιο, που ευθύνονται σε ολόκληρο, αποζημίωση για τις ζημίες που υπέστη και χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή περιουσιακή βλάβη.

8. Με το άρθρο 3 παρ. 1 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 142 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 142

Έκθεση σε κίνδυνο αντιποίνων από αμέλεια

Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε από αμέλεια επιβάλλεται παροχή κοινωφελούς εργασίας ή χρηματική ποινή και, αν εξαιτίας αυτής επήλθαν αντίποινα, φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.

9. Με το άρθρο 3 παρ. 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται στον τίτλο η συντομογραφία «Ε.Ε.» και στο κείμενο η συντομογραφία «ΕΕ» από τις λέξεις «Ευρωπαϊκής Ένωσης», στη διάταξη του άρθρου 142Α του ν. 4619/2019, το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 142Α

Παραβάσεις κανονισμών της Ε.Ε.

Όποιος με πρόθεση παραβιάζει κυρώσεις ή περιοριστικά μέτρα, που έχουν επιβληθεί σε βάρος κρατών ή οντοτήτων ή οργανισμών ή φυσικών ή νομικών προσώπων, με κανονισμούς της ΕΕ τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη εκτός αν από άλλη διάταξη προβλέπεται βαρύτερη ποινή. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό πράξεις δεν είναι αξιόποινες, κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέστηκαν.

10. Με το άρθρο 3 παρ. 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 159 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 159

Δωροληψία πολιτικών προσώπων

1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, ο βουλευτής, ο περιφερειάρχης, ο δήμαρχος ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.

2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Σε περίπτωση καταδίκης για τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλεται και έκπτωση από τη δημόσια θέση που κατέχει ο καταδικασθείς.

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται

στην αλλοδαπή, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263Α παρ. 2 έως 5 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.

11. Με το άρθρο 3 παρ. 4 και 5 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 159Α του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 159Α

Δωροδοκία πολιτικών προσώπων

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης, τον περιφερειάρχη ή το δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος σχετικά με εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή, ή το κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή τους, υπόσχεται ή παρέχει σε μέλος των πιο πάνω σωμάτων ή των επιτροπών τους οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται, για τον εαυτό του ή για άλλον, για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια δεν απέτρεψε πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

4. Οι προηγούμενες παράγραφοι (1-3) εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται προς: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γ) μέλη του Κοινοβουλίου ή οποιουδήποτε συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263 Α έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.

12. Με το άρθρο 3 παρ.6 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 3 στο άρθρο 168 που έχει ως εξής:

Άρθρο 168

Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας

1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας, ή παραμένει στους χώρους αυτούς και προκαλεί έτσι διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της

ομαλής διεξαγωγής της υπηρεσίας, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.

2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διαταράξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τις συνεδριάσεις συλλογικού οργάνου, συγκροτούμενου σύμφωνα με το νόμο για τη διεξαγωγή δημόσιων υποθέσεων.

13. Με το άρθρο 3 παρ. 7 του σχεδίου νόμου στην παράγραφο 1 του άρθρου 169Α αντικαθίστανται οι λέξεις «έως ένα έτος» από τις λέξεις «έως τρία έτη», προστίθεται νέα παράγραφος 2 και η παράγραφος 2 αναριθμείται σε 3. Το άρθρο 169Α ορίζει τα εξής:

Άρθρο 169Α

Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων

1. Όποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής ή εισαγγελικής απόφασης σχετική με τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.

2. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.

14. Με το άρθρο 3 παρ. 8 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 173 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 173

Απόδραση κρατουμένου

1. Φυλακισμένος που αποδρά τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, που εκτίεται αθροιστικά, εκτός αν οικειοθελώς επιστρέψει στη φυλακή. Αν αποδράσει άλλος που νόμιμα κρατείται με διαταγή αρχής, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή.

2. Η συμμετοχή σε απόδραση φυλακισμένου ή άλλου που νόμιμα κρατείται με διαταγή της αρχής τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη. Αν ο δράστης είναι υπάλληλος επιφορτισμένος με τη φύλαξη του πιο πάνω προσώπου ή άλλο πρόσωπο επιφορτισμένο με την υποχρέωση αυτή επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.

15. Με το άρθρο 3 παρ. 9 του σχεδίου νόμου προστίθεται στο άρθρο 187 του ν. 4619/2019 νέα παράγραφος 4 και με την παρ. 10 αντικαθίσταται η επόμενη παράγραφος η οποία αναριθμείται από 4 σε 5. Το άρθρο 187 ορίζει τα εξής:

Άρθρο 187

Εγκληματική οργάνωση

1. Όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε επιχειρησιακά δομημένη και με διαρκή εγκληματική δράση οργάνωση τριών ή περισσότερων προσώπων, που επιδιώκει την τέλεση περισσότερων κακούργημάτων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.

2. Αυτός που διευθύνει την εγκληματική οργάνωση τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της πρώτης παραγράφου, οργανώνεται με άλλον ή άλλους για να διαπράξουν κακούργημα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Με φυλάκιση έως τρία έτη τιμωρείται ο υπαίτιος αν η κατά το προηγούμενο εδάφιο ένωση έγινε για τη διάπραξη πλημμελήματος με το οποίο επιδιώκεται οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος ή η προσβολή της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της ανηλικότητας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό αξιόποινες πράξεις τελέσθηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό ή στρέφονταν κατά Έλληνα πολίτη ή κατά νομικού προσώπου που εδρεύει στην ημεδαπή ή κατά του Ελληνικού κράτους, ακόμη και αν αυτές δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέσθηκαν.

16. Με το άρθρο 3 παρ. 11, 12, 13 και 14 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1, 5, 6 και 7 του άρθρου 187Α του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 187Α

Τρομοκρατικές πράξεις - Τρομοκρατική οργάνωση

1. Όποιος τελεί κακούργημα ή οποιοδήποτε κοινώς επικίνδυνο έγκλημα υπό συνθήκες ή με τέτοιο τρόπο ή σε τέτοια έκταση που να προκαλεί σοβαρό κίνδυνο για τη χώρα ή για διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει από αυτή ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές ή οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού τιμωρείται με την ποινή που προβλέπεται για το τελούμενο έγκλημα αυξημένη ως εξής: α) Αν πρόκειται για ποινή ισόβιας κάθειρξης, προβλεπόμενης διαζευκτικά με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δώδεκα ετών. β) Αν πρόκειται για ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δώδεκα ετών. γ) Αν πρόκειται για ποινή κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον επτά ετών. δ) Αν πρόκειται για ποινή φυλάκισης, το κατώτατο όριο επαυξάνεται κατά ένα έτος.

2. Με κάθειρξη έως δέκα έτη τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα που δρουν από κοινού και επιδιώκουν την τέλεση του εγκλήματος της παραγράφου 1 (τρομοκρατική οργάνωση). Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί για την τέλεση πλημμελημάτων της παραγράφου 1. Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της τρομοκρατικής οργάνωσης συνιστά επιβαρυντική περίσταση. Η μη διάπραξη από την τρομοκρατική οργάνωση οποιουδήποτε από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα συνιστά ελαφρυντική περίσταση.

3. Αυτός που διευθύνει την τρομοκρατική οργάνωση του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με κάθειρξη. Με την ποινή του προηγούμενου

εδαφίου μειωμένη (άρθρο 83) τιμωρείται αυτός που διευθύνει την τρομοκρατική οργάνωση του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου.

4. Όποιος προκαλεί σε άλλον την απόφαση για συμμετοχή σε συγκεκριμένη τρομοκρατική οργάνωση ή για τέλεση ορισμένης τρομοκρατικής πράξης, παρέχοντας σε αυτόν οδηγίες, πληροφορίες ή κατευθύνσεις (στρατολόγηση), τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών αν η προς εκτέλεση πράξη συνιστά κακούργημα και με φυλάκιση έως δύο έτη, αν πρόκειται για πλημμέλημα.

5. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται και όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, εκπαιδεύει άλλον στην κατασκευή ή χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων ή άλλων όπλων, επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών ή άλλων ειδικών μεθόδων ή τεχνικών ενόψει της διάπραξης ενός από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στην παράγραφο 1.

6. Όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου απειλεί με τέλεση τρομοκρατικής πράξης ή προκαλεί ή διεγείρει σε διάπραξή της και έτσι εκθέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.

17. Με το άρθρο 3 παρ. 15 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 187B του ν. 4619/2019 και με την παρ. 16 του ίδιου άρθρου του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 4 στο ίδιο άρθρο 187B το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 187B

Αξιοποίηση υποστήριξη

1. Όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε μεμονωμένο τρομοκράτη ή για τη συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από τη διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί ή σκοπεύεται να συσταθεί μόνο για την τέλεση πλημμελημάτων. Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεύεται να τελέσει μόνο πλημμελήματα.

2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησής τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε κακούργηματος.

3. Με κάθειρξη ως δέκα έτη τιμωρείται όποιος, με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διερμηνέων, ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων, ματαιώνει την αποκάλυψη, τη δίωξη ή την τιμωρία των εγκλημάτων των άρθρων 187 παρ. 1 εδ. β' και 187Α καθώς και των κακούργηματων που τελέστηκαν από εγκληματικές ή τρομοκρατικές οργανώσεις, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ' άλλη διάταξη.

18. Με το άρθρο 3 παρ. 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 213 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 213

Δήμευση

1. Η δήμευση των πλαστών ή καθ' υπέρβαση κατασκευασθέντων νομισμάτων ή άλλων μέσων πληρωμής, των αντικειμένων του άρθρου 207, 208Α, 208Β και των πλαστών ή επαναχρησιμοποιημένων ενσήμων διατάσσεται και αν ακόμα δεν διωχθεί και καταδικαστεί ορισμένο πρόσωπο και ανεξάρτητα από το αν αυτά ανήκουν ή όχι στον αυτουργό ή τον συμμετοχο του εγκλήματος.
2. Αν όμως ο κύριος των νομισμάτων ή του υλικού από το οποίο κατασκευάστηκαν είναι αποδεδειγμένα αμέτοχος στην παραχάραξη ή την κιβδηλεία, τα νομίσματα αχρηστεύονται ως νομίσματα και αποδίδονται ύστερα από αυτό στον κύριο.
3. Τα νομίσματα που κατάσχονται ως ύποπτα προϊόντα παραχάραξης ή κιβδηλείας, αποστέλλονται στο αντίστοιχο Εθνικό Κέντρο Ανάλυσης ή Εθνικό Κέντρο Ανάλυσης Κερμάτων Ευρώ για ανάλυση, ανίχνευση και εντοπισμό περαιτέρω προϊόντων παραχάραξης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση κατά την ποινική διαδικασία.

19. Με το άρθρο 3 παρ. 18 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 235 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 235

Δωροληψία υπαλλήλου

1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.
2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.
3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητα του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη.
4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος από αμέλεια, δεν απέτρεψαν πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχο τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.
5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση, οργάνου ή

οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος ή φορέας αυτού, καθώς και από κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν.

20. Με το άρθρο 3 παρ. 19, του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παρ. 2 και 3 και το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 236 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 236

Δωροδοκία υπαλλήλου

1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.

3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν από αμέλεια δεν απέτρεψε πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.

21. Με το άρθρο 3 παρ. 20 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 237 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 237

Δωροληψία και δωροδοκία δικαστικών λειτουργών

1. Όποιος καλείται κατά το νόμο να εκτελέσει δικαστικά καθήκοντα ή ο διαιτητής, αν ζητήσει ή λάβει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδεχθεί την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του κατά την απονομή της δικαιοσύνης ή την επίλυση διαφοράς, τιμωρείται με

κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.

2. Με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται όποιος για τον πιο πάνω σκοπό υπόσχεται ή παρέχει τέτοια ωφελήματα, άμεσα ή μέσω τρίτου, στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, για τους εαυτούς τους ή για άλλον.

3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν από αμέλεια δεν απέτρεψε πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης της προηγούμενης παραγράφου.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται: α) από ή προς μέλη του Δικαστηρίου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) από ή προς όσους ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή καθήκοντα διαιτητή σε διεθνή δικαστήρια των οποίων η δικαιοδοσία είναι αποδεκτή από την Ελλάδα ή γ) προς δικαστές, ενόρκους ή διαιτητές άλλων κρατών σχετικά με την άσκηση των δικαστικών τους καθηκόντων. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί

ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ή προς ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινή κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.

22. Με το άρθρο 4 παρ. 1 του σχεδίου νόμου, η παρ. 2 του άρθρου 272 του ν. 4619/2019 αναριθμείται σε 3 και προστίθεται νέα παρ. 2. Το άρθρο 272 ορίζει τα εξής:

Άρθρο 272

Κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών

1. Όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες από τις οποίες μπορεί να προκληθεί κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.

2. Ο δράστης δεν τιμωρείται αν πριν εξεταστεί από τις αρχές παρέδωσε με τη θέλησή του σ' αυτές τα πιο πάνω υλικά ή αντικείμενα ή κατέστησε γι' αυτές δυνατό να τα αποκτήσουν στην κατοχή τους ή απέτρεψε με άλλο τρόπο τον κίνδυνο να γίνει χρήση αυτών.

23. Με το άρθρο 4 παρ. 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 290 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 290

Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία

1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους:

- α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων,
- β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων,
- γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή

δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν στην περίπτωση των στοιχείων α' ή β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας από την οποία προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.

24. Με το άρθρο 4 παρ. 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 290Α του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 290Α

Επικίνδυνη οδήγηση

1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες:

α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης, ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις:

αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν στην περίπτωση των στοιχείων α' ή β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου οδηγεί επικίνδυνα από αμέλεια και από την πράξη του αυτή προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.

25. Με το άρθρο 4 παρ. 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 291 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 291

Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσω σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών

1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσω σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών

α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων,

β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων,

γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή

δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων,

ε) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις τιμωρείται:

αα) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α' ή β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Με τις ίδιες ποινές κατά τις διακρίσεις των στοιχείων α' έως δ' της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται, εάν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις, όποιος οδηγεί όχημα σταθερής τροχιάς ή κυβερνά πλοίο ή αεροπλάνο χωρίς να είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινόπνευματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης.

3. Όποιος στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων από αμέλεια προκαλεί τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας ή οδηγεί επικίνδυνα και έτσι προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.

26. Με το άρθρο 4 παρ. 5 του σχεδίου νόμου προστίθεται φράση στην παρ. 2 τελευταίο εδάφιο του άρθρου 308 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 308

Σωματική βλάβη

1. Όποιος προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. Αν η κάκωση ή βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι εντελώς ελαφρά, τιμωρείται με παροχή κοινωφελούς εργασίας.

2. Για τη δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι δημόσιος υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της, οπότε η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη.

3. Η σωματική βλάβη της παραγράφου 1 δεν είναι άδικη, όταν επιχειρείται με τη συναίνεση του παθόντος και δεν προσκρούει στα χρηστά ήθη.

4. Ο υπαίτιος της πράξης της παραγράφου 1 είναι δυνατό να απαλλαγεί από κάθε ποινή αν παρασύρθηκε στην πράξη από δικαιολογημένη αγανάκτηση, εξαιτίας μιας αμέσως

προηγούμενης πράξης που τέλεσε ο παθών εναντίον του ή ενώπιόν του και που ήταν ιδιαίτερα σκληρή ή βάνανυση.

27. Με το άρθρο 5 παρ. 1 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 374 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 374

Διακεκριμένη κλοπή

1. Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή αν: α) ο υπαίτιος αφαιρεί από τόπο προορισμένο για θρησκευτική λατρεία, πράγμα αφιερωμένο σε αυτή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας, β) ο υπαίτιος αφαιρεί πράγμα επιστημονικής ή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας που βρίσκεται σε συλλογή εκτεθειμένη σε κοινή θέα ή σε δημόσιο οίκημα ή σε άλλο δημόσιο τόπο ή γ) η συνολική αξία των αφαιρεθέντων αντικειμένων υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ.

2. Αν η κλοπή στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η αξία του αντικειμένου της υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.

28. Με το άρθρο 5 παρ.2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ.2 του άρθρου 390 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 390

Απιστία

1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώσει βέβαιη ζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας βάσει του νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.

2. Αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.

29. Με το άρθρο 6 παρ. 1 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο δεύτερο στο άρθρο 465 του ν. 4619/2019 το οποίο ορίζει τα εξής:

Άρθρο 465

Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΠΔ

Α) Με το άρθρο 7 του Σχεδίου Νόμου τροποποιούνται/καταργούνται οι κάτωθι διατάξεις:

1. Το άρθρο 4 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 4. - Τριμελή πλημμελειοδικεία.

1. Το δικαστήριο των πλημμελειοδικών συγκροτείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αναπληρωτή του και δύο πρωτοδίκες.

2. Όταν για οποιονδήποτε λόγο είναι αδύνατη αυτή η σύνθεση, επιτρέπεται η αναπλήρωση σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών.

3. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών συντίθεται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αναπληρωτή του και από δύο πρωτοδίκες.»

2. Το άρθρο 14 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 14. - Λόγοι αποκλεισμού. 1. Εκτός από όσα ορίζονται ειδικά στον κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών και στον κώδικα αυτόν, δεν μπορούν στην ίδια ποινική υπόθεση να ασκήσουν έργα ανακριτή, δικαστή, εισαγγελέα ή γραμματέα όσοι είναι μεταξύ τους συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό. Ο λόγος αποκλεισμού που οφείλεται στη σχέση από γάμο ή σύμφωνο συμβίωσης και στην αγχιστεία εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση του γάμου ή του συμφώνου συμβίωσης. 2. Από την άσκηση των παραπάνω έργων σε ποινική υπόθεση αποκλείεται επίσης: α) όποιος αδικήθηκε από το έγκλημα, β) όποιος είναι σύζυγος του κατηγορουμένου ή του υπόπτου ή εκείνου που αδικήθηκε από το έγκλημα ή συνδέεται με αυτούς με σύμφωνο συμβίωσης. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που κάποιος είναι συγγενής εξ αίματος με τα πρόσωπα αυτά σε ευθεία γραμμή απεριόριστα και εκ πλαγίου έως και τον τέταρτο βαθμό ή συγγενής εξ αγχιστείας έως και το δεύτερο βαθμό. Ο λόγος αποκλεισμού που οφείλεται στη σχέση από γάμο ή σύμφωνο συμβίωσης και στην αγχιστεία εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση του γάμου ή του συμφώνου συμβίωσης. Αποκλείεται επίσης εκείνος που είναι ή ήταν επίτροπος ή κηδεμόνας των ιδίων προσώπων ή που συνδέεται μαζί τους με υιοθεσία, γ) όποιος ήταν συνήγορος του κατηγορουμένου ή του υποστηρίζοντος την κατηγορία στην ίδια υπόθεση, δ) όποιος εξετάστηκε ως μάρτυρας ή γνωμοδότησε ως πραγματογνώμονας ή τεχνικός σύμβουλος στην ίδια υπόθεση, ε) ο ανακριτής, στ) ο δικαστής και ο εισαγγελέας που έχουν συμπράξει στην έκδοση του παραπεμπτικού βουλεύματος ειδικά στη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, εκτός αν δεν είναι εφικτή η συγκρότηση του δικαστηρίου από άλλα πρόσωπα. 3. Ο δικαστής που

έχει συμπράξει στην έκδοση απόφασης, κατά της οποίας ασκήθηκε έφεση ή αναίρεση, αποκλείεται να δικάσει στις δύο τελευταίες περιπτώσεις. 4. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα, εκτός αν δεν είναι εφικτή η συγκρότηση του δικαστηρίου από άλλον εισαγγελέα.»

3. Το άρθρο 29 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 29. - Δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης για την αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης. Στα πολιτικά εγκλήματα, καθώς και στα εγκλήματα μεταξύ ευρύτερου Ελληνικού και αλλοδαπού Δημοσίου από τα οποία μπορούν να διαταραχθούν οι διεθνείς σχέσεις του κράτους, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει το δικαίωμα με προηγούμενη σύμφωνη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου να αναβάλει την έναρξη της ποινικής δίωξης ή να αναστείλει την ποινική δίωξη επ' αόριστον.»

4. α) Το άρθρο 33 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 33. – Εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος. Τοπική αρμοδιότητα και καθήκοντα.

1. Εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος ορίζεται εισαγγελικός λειτουργός με βαθμό εισαγγελέα εφετών, από εκείνους που υπηρετούν στην εισαγγελία εφετών Αθηνών. Η τοποθέτησή του διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Με τον ίδιο τρόπο ορίζεται και ένας νεότερος στην επετηρίδα εισαγγελέας εφετών, ως νόμιμος αναπληρωτής του. Ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος εκτελεί τα καθήκοντα του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και συνεπικουρείται από πέντε τουλάχιστον εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών, εκ των οποίων τέσσερις τουλάχιστον από εκείνους που υπηρετούν στην εισαγγελία πρωτοδικών Αθηνών και ένας από εκείνους που υπηρετούν στην εισαγγελία πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Οι τελευταίοι ορίζονται από τους διευθύνοντες τις οικείες εισαγγελίες μετά από γνώμη του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος.

2. Το έργο των αρμόδιων για τα οικονομικά εγκλήματα εισαγγελέων εποπτεύει και συντονίζει αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται με πλήρη ή μερική απασχόληση από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

3. Ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος έχει ως αρμοδιότητα τη διενέργεια ερευνών ή προκαταρκτικής εξέτασης για την εξακρίβωση τέλεσης κάθε είδους φορολογικών και οικονομικών εγκλημάτων και οποιωνδήποτε άλλων συναφών, εφόσον αυτά διαπράττονται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος μπορεί να ασκεί την αρμοδιότητά του σε όλη την Επικράτεια. Με την επιφύλαξη της παρ. 5 του παρόντος άρθρου, για την άσκηση των καθηκόντων του, ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος έχει την εποπτεία, καθοδήγηση και το συντονισμό των ενεργειών των γενικών κατά το άρθρο 31 παρ. 1 περ. α' και ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού

Εγκλήματος (Δ.Ε.Ο.Ε.) και της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, εντός των σχετικών αρμοδιοτήτων τους.

4. Ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες ή πληροφορίες που περιέχονται στις υπηρεσίες της παρ. 3 για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη σχετική είδηση που περιέχεται σε γνώση του με οποιοδήποτε τρόπο και μέσο προτάσσοντας εκείνες τις υποθέσεις που βλάπτουν σοβαρά τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν η καταγγελία, πληροφορία ή

είδηση δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εποπτεύοντα αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παρ. 2 του παρόντος άρθρου, αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος έχει δικαίωμα να παραγγείλει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που δικαιολογούν την άσκησή της.

5. Για τη διερεύνηση των υποθέσεων που ανήκουν στην αρμοδιότητά του ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος καθώς και ο αναπληρωτής του ή οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τον συνεπικουρούν, μπορούν να παραγγέλλουν τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από τους κατά την παρ. 3 γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους. Ειδικά, για τους υπαλλήλους της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης παραγγέλλεται αποκλειστικά και μόνο στους τελωνειακούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων και μόνο για υποθέσεις που εμπίπτουν στις ελεγκτικές τους αρμοδιότητες. Οι λοιποί υπάλληλοι της Α.Α.Δ.Ε. που έχουν προανακριτικά καθήκοντα σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας που εκδίδεται μόνο μετά από αίτημα της ελεγκτικής υπηρεσίας της Α.Α.Δ.Ε. στην οποία ανήκουν προς τον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος και οι λοιποί εισαγγελείς δεν παραγγέλλουν στις Υπηρεσίες και το προσωπικό της Α.Α.Δ.Ε. τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ούτε διαβιβάζουν με οποιαδήποτε διαδικασία εντολές ή αιτήματα διενέργειας φορολογικών ελέγχων. Η εκτέλεση των ανωτέρω εισαγγελικών παραγγελιών ανατίθεται σε Υπηρεσία εκτός της Α.Α.Δ.Ε. με ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους, που εποπτεύονται από τον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και με αρμοδιότητα την έρευνα τέλεσης εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή λοιπών οικονομικών αδικημάτων. Μετά την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης, ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος ή ο αναπληρωτής του, εφόσον κρίνουν ότι συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση ποινικής δίωξης, διαβιβάζουν τη δικογραφία στους κατά τόπο αρμόδιους για την ποινική δίωξη εισαγγελείς πρωτοδικών, με παραγγελία άμεσης άσκησης ποινικής δίωξης. Αν ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος ή ο αναπληρωτής του κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εποπτεύοντα κατά την παρ. 2 αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αναφέρει τους λόγους για τους οποίους

δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, σε περίπτωση που διαφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που τη δικαιολογούν.

6. Με σύμφωνη γνώμη του εποπτεύοντος αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παρ. 2 του παρόντος άρθρου, ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος και ο αναπληρωτής του μπορούν να παραγγέλλουν τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από τον κατά τόπο αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών, μετά το πέρας της οποίας ενημερώνονται εγγράφως για την πορεία της.»

β) Το άρθρο 35 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 35. - Εισαγγελέας εγκλημάτων διαφθοράς. Αρμοδιότητα.

1. Στις εισαγγελίες εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης, ορίζεται εισαγγελέας εγκλημάτων διαφθοράς, με βαθμό αντεισαγγελέα εφετών. Η τοποθέτησή τους διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Ο εισαγγελέας εγκλημάτων διαφθοράς, η κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου εκτείνεται στην εδαφική περιφέρεια του εφετείου όπου είναι τοποθετημένος, εκτελεί τα καθήκοντά του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και συνεπικουρείται από δύο τουλάχιστον εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών. Οι τελευταίοι ορίζονται από τους διευθύνοντες τις οικείες εισαγγελίες, μετά από γνώμη του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς.

2. Το έργο των αρμόδιων για τα εγκλήματα διαφθοράς εισαγγελέων εποπτεύει και συντονίζει ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται κατά την παρ. 2 του άρθρου 33.

3. Στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάγονται τα κακουργήματα που διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, υπουργοί, υφυπουργοί, βουλευτές, γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου

δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ιδίων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εξαιρουμένων των περιπτώσεων του άρθρου 33.»

5. Το άρθρο 43 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 43. - Έναρξη ποινικής δίωξης. Τρόποι κίνησης. Αρχαιοθέτηση.

1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ.

6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή του Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται

σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση ελέγχου.

2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ.2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων του άρθρου 111 παρ. 6, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών.

3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει υποχρέωση να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις.

4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν.

5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκτο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείομόνον όταν αναφέρονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.»

6. α) Το άρθρο 48 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 48. - Αποχή από την ποινική δίωξη πλημμελημάτων υπό όρους.

1. Στις περιπτώσεις πλημμελήματος που απειλείται στον νόμο με ποινή φυλάκισης έως τριών ετών με ή χωρίς χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα συναινέσει να εκπληρώσει όρους που κρίνονται ως κατάλληλοι να ικανοποιήσουν το δημόσιο συμφέρον για τη δίωξη και να μειώσουν τις συνέπειες της πράξης. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, να εμφανισθεί ενώπιόν του μόνος του ή με συνήγορο. Τέτοιοι όροι είναι ιδίως: α) η ουσιώδης προσπάθεια συμφιλίωσης με τον παθόντα, β) η καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού σε φιλανθρωπική οργάνωση ή σε κοινωφελές ταμείο, γ) η συμμόρφωση σε υφιστάμενη υποχρέωση διατροφής, δ) η συμμετοχή σε πρόγραμμα κοινωνικής εκπαίδευσης, ε) η παρακολούθηση ορισμένου αριθμού μαθημάτων οδήγησης.

2. Στις περιπτώσεις των πλημμελημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 216, 242 παρ. 1 και 2, 375 παρ. 1 και 390 παρ. 1 εδ. α' ΠΚ και στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα αποκαταστήσει πλήρως την προκληθείσα ζημία καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του παθόντος το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, να εμφανισθεί ενώπιόν του μόνος του ή με συνήγορο και, αν το κρίνει αναγκαίο, προηγουμένως τον παθόντα.

3. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας προσωρινής αποχής από την ποινική δίωξη ενημερώνεται ο παθών από την αξιόποινη πράξη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να διατυπώσει εγγράφως ή προφορικά τις απόψεις του στον εισαγγελέα, οι οποίες εκτιμώνται ελεύθερα.

4. Ο εισαγγελέας ορίζει στον υπόχρεο εκπλήρωσης των όρων χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, το οποίο μπορεί να παραταθεί για ακόμη τρεις μήνες. Η διάταξη του άρθρου 113 ΠΚ εφαρμόζεται και εδώ. Ο εισαγγελέας μπορεί με τη συναίνεση του καθ' ου οι όροι, να προβεί στην τροποποίηση ή άρση ειδικότερων όρων.

5. Εφόσον αυτός στον οποίο τέθηκαν οι όροι τους τηρήσει, ο εισαγγελέας εκδίδει διάταξη με την οποία απέχει οριστικά από την ποινική δίωξη και ενημερώνει σχετικά τον κατά την παρ. 1 του παρόντος οριζόμενο πρωτοδίκη.

6. Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των όρων από το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η πράξη, η αρχική συναίνεσή του για την εφαρμογή της διαδικασίας δεν επιτρέπεται να αξιοποιηθεί σε βάρος του σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας.

7. Αν στις ως άνω περιπτώσεις έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη, το αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικαστεί η υπόθεση μπορεί, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, να παύσει προσωρινά την ποινική δίωξη, επιβάλλοντας κατά την κρίση του στον κατηγορούμενο τους ανάλογους προς την πράξη όρους. Οι παρ. 2 έως 5 ισχύουν αντιστοίχως.

8. Η παραπάνω διαδικασία αποχής από την ποινική δίωξη, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εκ νέου για το ίδιο πρόσωπο σε περίπτωση τέλεσης ομοειδούς εγκλήματος.»

β) Το άρθρο 49 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 49. - Αποχή από την ποινική δίωξη κακουργημάτων υπό όρους.

1. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 216 παρ. 3 και 4, 242 παρ. 3, 4 και 5, 375 παρ. 2 και 3 και 390 παρ. 1 εδ. β' και 2 ΠΚ και στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα αποκαταστήσει πλήρως την προκληθείσα ζημία, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του παθόντος το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, καθώς και τον παθόντα να εμφανισθούν ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου. Σε περίπτωση απόπειρας ως αποκατάσταση νοείται η χρηματική ικανοποίηση του ζημιωθέντος λόγω της ηθικής βλάβης, η οποία για την εφαρμογή των διατάξεων της αποχής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριάντα χιλιάδων ευρώ με την επιφύλαξη της διεκδίκησης τυχόν υπερβαινουσών το ως άνω ποσό αξιώσεων στα πολιτικά δικαστήρια. Σε περιπτώσεις συμμετοχής, η καταβολή του χρηματικού ποσού για την αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας από έναν συμμετοχο, ωφελεί και τους υπολοίπους. Αν κάποιος από τους συμμετοχούς δεν επιθυμεί την αποχή υπό όρους, η υπόθεση χωρίζεται και ακολουθείται ως προς αυτόν η τακτική διαδικασία. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται στα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται στα ως άνω εγκλήματα, ως προς τα οποία η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του εισαγγελέα.

2. Ο εισαγγελέας ορίζει στον υπόχρεο χρονικό διάστημα για την αποκατάσταση της ζημίας που δεν υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, το οποίο μπορεί να παραταθεί για ακόμη τέσσερις μήνες. Η διάταξη του άρθρου 113 ΠΚ εφαρμόζεται και εδώ.

3. Εφόσον ο υπόχρεος αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία, ο εισαγγελέας εκδίδει διάταξη με την οποία απέχει από την ποινική δίωξη υπό τον όρο ότι ο υπαίτιος δεν θα τελέσει ομοειδές κακούργημα ή πλημμέλημα εντός τριετίας από την έκδοση της ως άνω διάταξης. Αν δεν τελεστεί ομοειδής αξιόποινη πράξη εντός της παραπάνω τριετίας η αποχή από την ποινική δίωξη καθίσταται οριστική. Οι διατάξεις του άρθρου 113 ΠΚ για την αναστολή της παραγραφής του αξιοποίνου εφαρμόζονται και εδώ, χωρίς να ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ. Σε περίπτωση παραβίασης του όρου αυτού, η ποινική δίωξη, για την οποία

αποφασίστηκε η υφ' όρον αποχή, κινείται μόλις η καταδίκη για το έγκλημα που τελέστηκε εντός της τριετίας καταστεί αμετάκλητη. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 301.

4. Οι διατάξεις των παρ. 3, 6 και 7 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.»

γ) Το άρθρο 50 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 50. – Αποχή μετά από εντελή ικανοποίηση.

1. Στα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 381 παρ. 1 και 2 και 405 παρ. 2 ΠΚ, αν, μετά την εξέτασή του και μέχρι την άσκηση της ποινικής δίωξης, χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου, αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη αποδώσει το πράγμα στον παθόντα ή τους κληρονόμους του και συνταχθεί σχετική δήλωση περί ανυπαρξίας άλλης αξίωσης από την πράξη ή ικανοποιήσει εντελώς τον παθόντα, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του τελευταίου ή των κληρονόμων του το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών απέχει οριστικά από την άσκηση ποινικής δίωξης με αιτιολογημένη πράξη του, η οποία υποβάλλεται προς έγκριση στον εισαγγελέα εφετών.

2. Στην απόπειρα των πράξεων της παρ. 1 αρκεί η δήλωση του παθόντος ή των κληρονόμων του ότι έχουν ικανοποιηθεί.»

7. α) Το άρθρο 51 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 51. – Έγκληση του παθόντος. 1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2 και 3. 2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, την απορρίπτει με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του. 4. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ. 1 και 6, 44, 45, 47, 48, 49 και 50 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση.»

β) Το άρθρο 52 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 52. – Δικαίωμα προσφυγής του εγκαλούντος επί απόρριψης της έγκλησης.

1. Ο εγκαλών έχει δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοση της διάταξης του εισαγγελέα πλημμελειοδικών σύμφωνα με τις παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου, να προσφύγει κατά αυτής στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. 2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του δημοσίου ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Σε περίπτωση που υποβλήθηκε μία έγκληση από περισσότερους εγκαλούντες, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών.

3. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, παραγγέλλει είτε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αν πρόκειται για κακούργημα ή για πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, εφόσον δεν έχει ήδη διενεργηθεί τέτοια εξέταση είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις και διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό.»

8. Το άρθρο 57 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 57. - Κώλυμα για νέα δίωξη. 1. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει παύσει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σε αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός. 2. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 58, 81 παρ. 2, 525 και 527. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου. 3. Αν σε βάρος του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη ασκήθηκαν περισσότερες δίωξεις, κηρύσσονται απαράδεκτες λόγω εκκρεμοδικίας εκείνες οι οποίες ασκήθηκαν μεταγενέστερα, εφόσον δεν προηγούνται διαδικαστικά.»

9. α) Το άρθρο 64 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 64. - Νομιμοποίηση κληρονόμων. Αν αποβιώσει ο κατά το προηγούμενο άρθρο δικαιούμενος, οι κληρονόμοι του συνεχίζουν τη δήλωση για την υποστήριξη της κατηγορίας που έχει γίνει προ του θανάτου του.»

β) Το άρθρο 65 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 65. - Παράσταση και μετά την απόσβεση του δικαιώματος. Η μετά τη δήλωση παράστασης απόσβεση με οποιονδήποτε τρόπο της αστικής αξίωσης, δεν επιφέρει κατάργηση του δικαιώματος παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας.»

γ) Το άρθρο 83 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 83. - Διατυπώσεις της δήλωσης. 1. Η δήλωση για την υποστήριξη της κατηγορίας γίνεται είτε στην έγκληση είτε με άλλο έγγραφο, έως την περάτωση της ανάκρισης (άρθρο 308) προς τον αρμόδιο εισαγγελέα, είτε αυτοπροσώπως είτε από πληρεξούσιο που έχει έγγραφη πληρεξουσιότητα, ειδική ή γενική, η οποία έχει δοθεί κατά το άρθρο 42 παρ. 2 εδ. β' και γ'. Κατά την κατάθεση της δήλωσης συντάσσεται έκθεση, στην οποία προσαρτάται και το έγγραφο της πληρεξουσιότητας. Η δήλωση μπορεί να γίνει και σε αυτόν που ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση ή την ανάκριση, ακόμα και κατά τον χρόνο που ο δικαιούμενος εξετάζεται ως μάρτυρας. 2. Στο ακροατήριο η σχετική δήλωση καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

δ) Το άρθρο 86 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 86. - Διατυπώσεις των αντιρρήσεων και σχετική απόφαση.

1. Το έγγραφο με τις αντιρρήσεις του υπόπτου ή του κατηγορουμένου πρέπει να περιέχει τους λόγους που τις στηρίζουν, παραδίδεται στον γραμματέα της εισαγγελίας και συντάσσεται έκθεση. Για τις αντιρρήσεις αποφασίζει το συμβούλιο αμετάκλητα. Αν η προβολή τους έγινε μετά την υποβολή της πρότασης του εισαγγελέα για την ουσία της υπόθεσης, το συμβούλιο αποφασίζει με το βούλευμα που εκδίδει γι' αυτήν.

2. Οι αντιρρήσεις δεν εμποδίζουν την εξέλιξη της ανάκρισης.»

10. Το άρθρο 99 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 99. - Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου με συνήγορο. 1. Ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα στην απολογία του, ακόμη και σ' αυτήν που γίνεται σε αντιπαράσταση με μάρτυρες ή άλλους κατηγορουμένους, να παρίσταται με συνήγορο. Γι' αυτό το σκοπό καλείται εικοσιτέσσερις ώρες πριν από κάθε ανακριτική ενέργεια. 2. Επιτρέπεται σύντμηση της προθεσμίας αυτής, αν από την αναβολή δημιουργείται κίνδυνος που η ύπαρξή του βεβαιώνεται ειδικά με έκθεση του ανακριτή ή του ανακριτικού υπαλλήλου. 3. Ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο στον κατηγορούμενο για κακούργημα. Την ίδια υποχρέωση έχει και στα πλημμελήματα, αν το ζητήσει ρητά ο κατηγορούμενος. 4. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να απαγορευθεί η επικοινωνία του κατηγορουμένου με τον συνήγορό του. Η επικοινωνία αυτή είναι απολύτως απόρρητη.»

11. Το άρθρο 110 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 110. - Μονομελές εφετείο. Το μονομελές εφετείο δικάζει αποκλειστικά τα κακουργήματα που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον γι' αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης.»

12. Το άρθρο 111 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 111. - Τριμελές και πενταμελές εφετείο.

Α. Το τριμελές εφετείο δικάζει:

1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακουργήματα της ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ.

2. Τα κακουργήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235 και 237 ΠΚ καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 ΠΚ.

3. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους.

4. Τα κακουργήματα τα οποία τελούμενα υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις και τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους. 5. Τα κακουργήματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ, των άρθρων 71 παρ. 1 του ν. 998/1979, 66 του ν. 2121/1993, 52 του ν. 4002/2011, καθώς και τα κακουργήματα των νόμων 4139/2013, 3028/2002, 2960/2001, 2725/1999, 4174/2013, 4251/2014 και

2168/1993 και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων.

6. Τα πλημμελήματα των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς πλημμελειοδικείου.

Β. Το πενταμελές εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς εφετείου.»

13. Το άρθρο 113 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 113. - Δικαστήριο ανηλίκων. 1. Τα δικαστήρια ανηλίκων δικάζουν τις αξιόποινες πράξεις που τελούνται από ανηλίκους και επιβάλλουν τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, που ορίζονται από τον ποινικό κώδικα ή τις ποινές, κατά τις παρακάτω διακρίσεις: Α. Το μονομελές δικαστήριο ανηλίκων δικάζει τις πράξεις που τελούνται από ανηλίκους εκτός από εκείνες που δικάζονται από το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων. Β. Το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων δικάζει τις αξιόποινες πράξεις που τελούνται από ανήλικους και αναφέρονται στο άρθρο 127 του Ποινικού Κώδικα. 2. Το άρθρο 119 εφαρμόζεται αναλόγως στις περιπτώσεις των εδαφίων Α' και Β' της προηγούμενης παραγράφου.

14. Το άρθρο 120 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 120. - Αναρμοδιότητα. 1. Το δικαστήριο οφείλει και αυτεπαγγέλτως να εξετάσει την καθ' ύλη αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης. 2. Το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αντίστοιχο αρμόδιο. Σε αυτή την περίπτωση ενεργεί ό, τι και το συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο ακροατήριο. Το μονομελές πλημμελειοδικείο παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα. 3. Κατ' εξαίρεση το δικαστήριο που χαρακτηρίζει εαυτό αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα, αν κρίνει ότι η πράξη, όπως χαρακτηρίζεται από αυτό, είναι κακούργημα. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας παραγγέλλει κυρία ανάκριση. Αν η παραπομπή είχε διαταχθεί με βούλευμα, γίνεται κανονισμός αρμοδιότητας σύμφωνα με τα άρθρα 132 κ.ε..»

15. Το άρθρο 124 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 124. - Εγκλήματα που διαπράχθηκαν σε πλοίο ή αεροσκάφος. 1. Για εγκλήματα που διαπράχθηκαν σε ελληνικό πλοίο στο εξωτερικό ή σε ανοικτή θάλασσα, η αρμοδιότητα ορίζεται από τον τόπο του λιμανιού όπου το πλοίο νηολογήθηκε ή του λιμανιού όπου το πλοίο προσέγγισε για πρώτη φορά μετά την πράξη. 2. Για έγκλημα που διαπράχθηκε σε αεροσκάφος κατά τη διάρκεια της πτήσης, η αρμοδιότητα ορίζεται από τον τόπο όπου το αεροσκάφος προσγειώθηκε

ή προσθαλασσώθηκε ή από τον τόπο από όπου το αεροσκάφος απογειώθηκε ή αποθαλασσώθηκε πριν από το έγκλημα. Αν το αεροσκάφος είναι ξένο, αρμόδιοι είναι επίσης οι ανακριτικοί υπάλληλοι και τα δικαστήρια που ορίζονται στο άρθρο 123. 3. Και στις δύο περιπτώσεις των παρ. 1 και 2 αρμόδιο επίσης είναι το δικαστήριο της κατοικίας ή της προσωρινής διαμονής του κατηγορουμένου.»

16. Το άρθρο 126 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 126. - Ένσταση αναρμοδιότητας.

1. Η ένσταση για τοπική αναρμοδιότητα προτείνεται σε οποιοδήποτε στάδιο της ανάκρισης και έως την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο ακροατήριο. Το δικαστήριο, το δικαστικό συμβούλιο κατά τη διάρκεια της ανάκρισης και ο εισαγγελέας κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, διαπιστώνοντας την αναρμοδιότητά τους, παραπέμπουν την υπόθεση στο δικαστήριο ή στον εισαγγελέα που είναι ανάλογα αρμόδιοι σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα. Το όργανο που διαπίστωσε την αναρμοδιότητά του οφείλει και μετά την παραπομπή αυτή να φροντίσει για τη διενέργεια των ανακριτικών πράξεων που είναι επείγουσες και δεν επιδέχονται αναβολή.

2. Η ένσταση τοπικής αναρμοδιότητας που προτάθηκε έγκαιρα και δεν έγινε δεκτή, αν επαναληφθεί στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και γίνει δεκτή, έχει συνέπεια την ακύρωση από το δικαστήριο αυτό της απόφασης που προσβάλλεται με την έφεση. Η υπόθεση τότε παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, μόνο όταν αυτό δεν ανήκει στην περιφέρεια του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Στην αντίθετη περίπτωση, το δικαστήριο αυτό δικάζει το ίδιο την υπόθεση στην ουσία (άρθρο 502 παρ. 3).»

17. Το άρθρο 127 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 127. - Εγκυρότητα των πράξεων που έγιναν από αναρμόδιο όργανο. Οι εκθέσεις και τα άλλα έγγραφα που συντάχθηκαν νομότυπα κατά την προδικασία και την κύρια διαδικασία από αναρμόδιο δικαστή ή ανακριτικό υπάλληλο διατηρούν την εγκυρότητά τους. Τα εντάλματα για προσωρινή κράτηση ισχύουν ως εντάλματα σύλληψης. Οι περιοριστικοί όροι που έχουν επιβληθεί διατηρούνται μέχρι να αποφανθεί το αρμόδιο δικαστικό όργανο.»

18. Το άρθρο 132 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 132. - Κανονισμός της αρμοδιότητας.

1. Αν μεταξύ πολλών δικαστηρίων εξίσου αρμοδίων που δεν υπάγονται το ένα στο άλλο ή μεταξύ ανακριτικών υπαλλήλων αμφισβητείται η αρμοδιότητα για το ίδιο έγκλημα είτε για συναφή εγκλήματα, ή αν με βουλεύματα του ίδιου ή διαφορετικών συμβουλίων αποφασίστηκε η παραπομπή για το ίδιο έγκλημα στο ακροατήριο δύο ή περισσότερων εξίσου αρμοδίων δικαστηρίων, η αρμοδιότητα καθορίζεται ως εξής: Το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγονται τα δικαστήρια μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε αμφισβήτηση, ή ο Άρειος Πάγος, αν υπάγονται σε διαφορετικά εφετεία ή αν ένα από τα δικαστήρια αυτά είναι το εφετείο ή αν η σύγκρουση δημιουργήθηκε μεταξύ των κοινών ποινικών δικαστηρίων και των στρατιωτικών, προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο με αίτηση του κατηγορουμένου, του παριστάμενου για την υποστήριξη της

κατηγορίας ή του εισαγγελέα ή του επιτρόπου ενός από τα πολλά αρμόδια δικαστήρια. Η αίτηση πρέπει να είναι νομότυπη και να απευθύνεται στον εισαγγελέα εφετών ή του Αρείου Πάγου. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει την αίτηση στο συμβούλιο εφετών ή στον Άρειο Πάγο που συνέρχεται σε συμβούλιο.

2. Ό, τι ορίζει η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και στην περίπτωση του άρθρου 120 παρ. 3 εδάφιο τελευταίο.

3. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της αρμοδιότητας μεταξύ εισαγγελέων, αυτή κανονίζεται από τον εισαγγελέα εφετών όταν η αμφισβήτηση ανακύπτει μεταξύ εισαγγελέων της περιφέρειάς του, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου του άρθρου 33 παρ. 2 επιλύει κάθε διαφωνία ή σύγκρουση αρμοδιοτήτων μεταξύ των εισαγγελέων που εποπτεύει, καθώς και μεταξύ αυτών και των υπολοίπων εισαγγελέων. Αν όσο διαρκεί η διαδικασία της παρ. 1 του άρθρου αυτού ανακύψουν ζητήματα που αφορούν μέτρα δικονομικού καταναγκασμού, επιλαμβάνεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου όπου διενεργήθηκε η κύρια ανάκριση.»

19. Το άρθρο 138 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 138. - Διαδικασία έκδοσης απόφασης, βουλεύματος και διάταξης. 1. Πριν από κάθε απόφαση ή διάταξη του δικαστή που εκδίδεται κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο παίρνουν τον λόγο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου ο εισαγγελέας καθώς και οι παρόντες διάδικοι. Τα βουλεύματα του δικαστικού συμβουλίου και οι διατάξεις του ανακριτή εκδίδονται ύστερα από έγγραφη πρόταση του εισαγγελέα, ο οποίος την αναπτύσσει και προφορικά, όταν η εμφάνισή του στο συμβούλιο προβλέπεται από τον νόμο. Σε κάθε περίπτωση αντίγραφο της πρότασης επί παρεμπιπτόντων ζητημάτων μπορούν να λάβουν οι διάδικοι μετά από αίτησή τους, αφού ειδοποιηθούν έστω και τηλεφωνικά, οπότε η δικογραφία διαβιβάζεται στον ανακριτή ή στο συμβούλιο, μετά παρέλευση 24 ωρών. Ο νόμος ορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να ακουστούν οι διάδικοι πριν εκδοθεί το βούλευμα ή η διάταξη του ανακριτή. 2. Η παράβαση της προηγούμενης παραγράφου συνεπάγεται την ακυρότητα της απόφασης, του βουλεύματος και της διάταξης.»

20. Το άρθρο 142 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 142. - Σύνταξη των πρακτικών. 1. Μόλις τελειώσει η συνεδρίαση, όποιος τη διευθύνει θεωρεί και μονογράφει σε κάθε φύλλο τα πρόχειρα πρακτικά που συντάχθηκαν από τον γραμματέα κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. 2. Μέσα σε οκτώ ημέρες από τη συνεδρίαση καθαρογράφονται τα πρακτικά από τον γραμματέα και υπογράφονται από αυτόν και τον δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση ή, αν αυτός μετατέθηκε ή απομακρύνθηκε από τη δημόσια υπηρεσία ή πέθανε πριν από την καθαρογράφηση, από τον αρχαιότερο μεταξύ των δικαστών που συμμετείχαν στη συζήτηση και, αν το δικαστήριο είναι μονομελές, μόνο από τον γραμματέα. Αν ο γραμματέας που συμμετείχε στη συζήτηση απομακρύνθηκε από την υπηρεσία ή πέθανε πριν από την καθαρογράφηση, τα πρακτικά συντάσσει όποιος διευθύνει τη γραμματεία του δικαστηρίου ή ο αναπληρωτής του με βάση τα πρόχειρα πρακτικά και τα σχετικά έγγραφα που βρίσκονται στο δικαστικό γραφείο

τα πρακτικά υπογράφονται από αυτόν και από τον διευθύνοντα τη συζήτηση σύμφωνα με τα παραπάνω. Η ημερομηνία υπογραφής των καθαρογραμμένων πρακτικών σημειώνεται αυθημερόν σε ειδικό βιβλίο, που τηρείται στην οικεία γραμματεία. 3. Όπου από τις διατάξεις της νομοθεσίας προβλέπεται επίδοση αντιγράφου ή αποσπάσματος της απόφασης ποινικού δικαστηρίου σε αυτόν που καταδικάστηκε, αντί γι' αυτήν μπορεί να επιδοθεί έγγραφο της γραμματείας του δικαστηρίου, που περιέχει τον αριθμό της απόφασης, τη διάταξη που παραβιάστηκε και την ποινή που επιβλήθηκε. Η επίδοση αυτού του εγγράφου έχει τις συνέπειες της επίδοσης αντιγράφου ή αποσπάσματος της απόφασης. 4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του οικείου Πρωτοδικείου, μπορεί να καθορίζεται για ποιες αποφάσεις δεν είναι αναγκαία η καθαρογραφή.»

21. Το άρθρο 143 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 143. - Τήρηση πρακτικών με φωνοληψία ή εικονοληψία.

1. Ενώπιον των δικαστηρίων μπορεί να εφαρμοστεί και το σύστημα τήρησης πρακτικών των συζητήσεων με φωνοληψία. Σε δίκες κακουργημάτων η τήρηση πρακτικών με φωνοληψία είναι υποχρεωτική.

α. Η φωνοληπτική τήρηση των πρακτικών γίνεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου και υπό τις οδηγίες του δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση με μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση ή άλλες τεχνικές φωνοληψίας που διενεργούνται με την χρήση κατάλληλων μηχανικών μέσων και, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, με την συνδρομή βοηθητικού προσωπικού.

β. Οι υλικοί φορείς του ήχου όπως ψηφιακοί δίσκοι και κασέτες παράγονται, με την ενσωμάτωση του ήχου, σε ένα πρωτότυπο το οποίο φυλάσσεται στο αρχείο του δικαστηρίου για τη διασφάλιση της δυνατότητας επαλήθευσης προς το απομαγνητοφωνημένο ή με άλλες τεχνικές εκτυπωμένο κείμενο και σε ένα κυρωμένο αντίτυπο, το οποίο χρησιμοποιείται για την εργασία της απομαγνητοφώνησης και εκτύπωσης.

2. Η μηχανική εγγραφή (φωνοληψία) κατά τη διαδικασία ενώπιον του ακροατηρίου, συνιστά, για τις ανάγκες του άρθρου 142 παρ. 1, το κείμενο των πρόχειρων πρακτικών. Σε δίκες μακράς διάρκειας το δικαστήριο, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον εισαγγελέα ή τους διαδίκους, επιτρέπει τη χορήγηση αντιγράφου των ως άνω πρόχειρων πρακτικών μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας.

3. Το απομαγνητοφωνημένο ή με άλλες τεχνικές εκτυπωμένο κείμενο υπογράφεται από τον δικαστή που διευθύνει τη συζήτηση και από τον γραμματέα, τίθεται στη δικογραφία και συνιστά το κατά την έννοια του άρθρου 142 παρ. 2 κείμενο των πρακτικών.

4. Ανεξάρτητα από τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, ο εισαγγελέας, ο γραμματέας και οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να προβαίνουν, με δικά τους μέσα, σε φωνοληψία της διεξαγόμενης στο ακροατήριο δίκης, εφόσον επιτραπεί από το δικαστήριο κατόπιν υποβολής αιτήματος, που καταχωρίζεται στα πρακτικά.

5. Η διαδικασία των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζεται και σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται στον νόμο εικονοληψία ή εικονοτηλεδιάσκεψη. Η

εφαρμογή αυτού του τρόπου τήρησης των πρακτικών γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

22. Το άρθρο 175 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 175. - Πότε καλύπτεται η ακυρότητα. 1. Ακυρότητα που δεν προτάθηκε σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο καλύπτεται. 2. Η ακυρότητα της κλήσης στο ακροατήριο ή του κλητηρίου θεσπίσματος και του καταλόγου των μαρτύρων, η ακυρότητα της επίδοσης ή της κοινοποίησής τους, καθώς και η ακυρότητα που αναφέρεται στο άρθρο 167 καλύπτονται, αν εκείνος που κλητεύθηκε στη δίκη εμφανιστεί και δεν προβάλλει αντιρρήσεις για την πρόοδό της, μέχρι να αρχίσει για πρώτη φορά η αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο. Μπορεί όμως το δικαστήριο να αναβάλει τη συζήτηση, αν κρίνει ότι από την ακυρότητα, μολονότι δεν προτάθηκε, είναι δυνατό να προξενηθεί βλάβη στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου.»

23. Το άρθρο 176 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 176. - Κήρυξη της ακυρότητας. Επανάληψη των άκυρων πράξεων. 1. Αρμόδιο να κηρύξει την ακυρότητα των πράξεων της προδικασίας είναι το δικαστικό συμβούλιο, ενώ των πράξεων της διαδικασίας στο ακροατήριο, κύριας και προπαρασκευαστικής, το δικαστήριο που αναλαμβάνει την εκδίκαση της κατηγορίας. Αν κατά του βουλεύματος ή της απόφασης ασκήθηκε ένδικο μέσο, η αρμοδιότητα για την κήρυξη της ακυρότητας ανήκει στο συμβούλιο ή το δικαστήριο που αποφασίζει για το ένδικο μέσο. 2. Η ακυρότητα μιας πράξης καθιστά άκυρες και τις εξαρτημένες από αυτήν μεταγενέστερες πράξεις της ποινικής διαδικασίας. Ο δικαστής μπορεί να κηρύξει άκυρες και πράξεις σύγχρονες ή προγενέστερες, μόνο όταν είναι συναφείς με εκείνη που ακυρώθηκε. 3. Το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο κηρύσσοντας την ακυρότητα διατάσσει την επανάληψη των άκυρων πράξεων, αν τούτο είναι αναγκαίο και εφικτό. 4. Η απαγγελία της ακυρότητας έχει ως συνέπεια την επιστροφή της διαδικασίας στο στάδιο ή στον βαθμό στον οποίο έλαβε χώρα η άκυρη πράξη, εκτός αν ρητά ορίζεται διαφορετικά στον νόμο. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση των σχετικών ακυροτήτων που αφορούν τις αποδείξεις. 5. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ο δικαστής ή άλλος υπάλληλος που εκτελεί καθήκοντα στην ποινική διαδικασία, αν αντιληφθεί κάποιον λόγο ακυρότητας για πράξη που τέλεσε ο ίδιος, έχει υποχρέωση, αν είναι δυνατό, να την επαναλάβει αμέσως.»

24. Το άρθρο 178 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 178. - Αποδεικτικά μέσα. Βάρος απόδειξης.

1. Στην ποινική διαδικασία επιτρέπεται κάθε είδος αποδεικτικών μέσων. Κυριότερα αποδεικτικά μέσα στην ποινική διαδικασία είναι: α) οι ενδείξεις· β) η αυτοψία· γ) η πραγματογνωμοσύνη· δ) η ομολογία του κατηγορουμένου· ε) οι μάρτυρες και στ) τα έγγραφα.

2. Οι δικαστές και οι εισαγγελείς εξετάζουν αυτεπαγγέλτως όλα τα αποδεικτικά μέσα, που θεμελιώνουν την ενοχή ή κατατείνουν στην αθωότητα του κατηγορουμένου καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητά του και

επηρεάζει την επιμέτρηση της ποινής. Ο κατηγορούμενος δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται υπέρ του. Οι δικαστές είναι υποχρεωμένοι να ερευνούν με επιμέλεια κάθε στοιχείο ή αποδεικτικό μέσο που επικαλέστηκε υπέρ αυτού ο κατηγορούμενος, αν αυτό είναι χρήσιμο για να εξακριβωθεί η αλήθεια.

3. Οποιαδήποτε αμφιβολία περί της ενοχής είναι προς όφελος του κατηγορουμένου ή του υπόπτου.»

25. Το άρθρο 188 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 188. - Ποιοι δεν διορίζονται. 1. Δεν μπορούν να διοριστούν πραγματογνώμονες: α) όσοι δεν συμπλήρωσαν το 21ο έτος της ηλικίας τους· β) όσοι έχουν τεθεί σε δικαστική συμπαράσταση· γ) όσοι καταδικάστηκαν για κακούργημα ή πλημμέλημα που συνεπάγεται τη στέρηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων ή την αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων (άρθρο 60 ΠΚ) ή παραπέμφθηκαν αμετάκλητα για εγκλήματα που συνεπάγονται τέτοιες στερήσεις, καθώς και εκείνοι από τους οποίους έχει αφαιρεθεί η άδεια να ασκούν το επάγγελμά τους, όσο χρόνο διαρκούν οι στερήσεις αυτές· δ) όσοι έχουν συμπράξει με οποιονδήποτε τρόπο στη διαμόρφωση της παρούσας κατάστασης του αντικειμένου της πραγματογνωμοσύνης· ε) όσοι αναφέρονται στα άρθρα 209 παρ.2 και 210 στ) σύζυγοι ή συνδεδεμένοι με σύμφωνο συμβίωσης ή συγγενείς των διαδίκων εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό. 2. Αν δεν τηρηθεί η διάταξη αυτή, η πραγματογνωμοσύνη είναι άκυρη.»

26. Το άρθρο 243 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 243. - Σκοπός της προκαταρκτικής εξέτασης και διάρκεια αυτής. 1. Η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 240 και 241 και με αυτή επιδιώκεται η συλλογή των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για να αποφασισθεί αν πρέπει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού κατά την προκαταρκτική εξέταση μπορούν να χρησιμοποιηθούν όλα τα αναφερόμενα στο άρθρο 178 αποδεικτικά μέσα και να διενεργηθούν όλες οι ανακριτικές πράξεις των άρθρων 253, 256, 257, 259, 260, 264 και 265 καθώς και όσες προβλέπονται σε ειδικούς νόμους. 2. Η προκαταρκτική εξέταση είναι συνοπτική και το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την κατά το άρθρο 37 πληροφόρηση της αρμόδιας αρχής μέχρι την κίνηση ή όχι της ποινικής δίωξης δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί έως τρεις το πολύ μήνες ή, εφόσον η φύση της υπόθεσης ή της πράξης που πρέπει να διενεργηθεί το επιβάλλει, για εύλογο χρονικό διάστημα, με ειδικά αιτιολογημένη πράξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών κατά περίπτωση.»

27. Το άρθρο 245 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 245. - Πότε και από ποιον ενεργείται.

1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία

του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του εδαφίου δ' της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 322 παρ. 3 εδ. α' περίπτ. γ' και 323 εδ. γ' περίπτ. γ'.

2. Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι τελέστηκε αδίκημα και από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος απώλειας των αποδεικτικών στοιχείων ή υπάρχει δυσχέρεια πραγματοποίησης συγκεκριμένης ανακριτικής πράξης ή κτήσης αποδεικτικού στοιχείου στο μέλλον ή αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, οι κατά το άρθρο 31 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις ανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονοτριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε..

3. Αν από την αυτεπάγγελτη προανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, η δικογραφία τίθεται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στο αρχείο. Το ίδιο μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας και αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά από προκαταρκτική εξέταση. Στην περίπτωση αυτήν η κατά το άρθρο 43 ποινική δίωξη θεωρείται ότι ασκήθηκε με την έκδοση της πιο πάνω πράξης του εισαγγελέα, η οποία πρέπει να περιέχει και τον χαρακτηρισμό του αδικήματος και τον χρόνο τέλεσής του. Αν ακολούθως αποκαλυφθεί ο δράστης, η δικογραφία ανασύρεται από το αρχείο και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία. Αν οι κατηγορούμενοι είναι περισσότεροι, η αρχειοθέτηση γίνεται μόνον ως προς αυτόν που παρέμεινε άγνωστος.»

28. Το άρθρο 253 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 253. - Προϋποθέσεις για τη διενέργεια έρευνας. Αν διεξάγεται ανάκριση για κακούργημα ή πλημμέλημα, έρευνα διενεργείται, με την παρουσία πάντοτε εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας, όταν μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι η βεβαίωση του εγκλήματος, η αποκάλυψη ή η σύλληψη των δραστών ή τέλος η βεβαίωση ή η αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε, είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί ή να διευκολυνθεί μόνο με αυτήν.»

29. Το άρθρο 274 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 274. - Έρευνα των μέσων της υπεράσπισης. Ο κατηγορούμενος πρέπει να καλείται να εκθέτει πλήρως τους λόγους που συμβάλλουν στην υπεράσπισή του. Όποιος ενεργεί την εξέταση πρέπει να ερευνά με επιμέλεια κάθε περιστατικό που επικαλέστηκε υπέρ αυτού ο κατηγορούμενος, αν αυτό είναι χρήσιμο για να εξακριβωθεί η αλήθεια. Ο ανακρίνων έχει την υποχρέωση με διάταξή του να αιτιολογεί την απόρριψη των αποδεικτικών αιτημάτων του άρθρου 102.»

30. α) Το άρθρο 288 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 288. - Διαδικασία μετά την απολογία.

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, αποφασίζει με την σειρά που αναφέρεται στο

άρθρο αυτό αν θα αφήσει ελεύθερο τον κατηγορούμενο ή θα εκδώσει διάταξη επιβολής περιοριστικών όρων ή διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή ειδικά και εμπειστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει την γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας, πριν εκφράσει τη γνώμη του, υποχρεούται να ακούσει τον κατηγορούμενο και τον συνήγορό του. Η τυχόν διαφωνία επιλύεται από το δικαστικό συμβούλιο (άρθρα 306 και 307 στοιχείο στ'). Ειδικά σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση η πρόταση του εισαγγελέα υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών και το συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών. Στο μεταξύ διάστημα με διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται ο κατ' οίκον περιορισμός του κατηγορουμένου, η αφαίρεση διαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου του και η απαγόρευση εξόδου του από τη χώρα.

2. Το ένταλμα για την προσωρινή κράτηση ή η διάταξη που ορίζει τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 282 περιέχει, εκτός από τα τυπικά στοιχεία που αναγράφονται στο άρθρο 276 παρ. 3, την ακριβή σημείωση για το κακούργημα ή το πλημμέλημα. Το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκτελείται με τη φροντίδα του εισαγγελέα από τις αρχές που σύμφωνα με το άρθρο 277 τους έχει ανατεθεί η εκτέλεση ενταλμάτων. Για τους στρατιωτικούς τηρούνται και οι σχετικές διατάξεις του στρατιωτικού ποινικού κώδικα.»

β) Το άρθρο 290 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 290. - Προσφυγή του προσωρινώς κρατούμενου.

1. Κατά του εντάλματος για την προσωρινή κράτηση και της διάταξης του ανακριτή που επέβαλε περιοριστικούς όρους επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να προσφύγει στο συμβούλιο των πλημμελειοδικών. Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την προσωρινή κράτηση, και συντάσσεται έκθεση από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1. Η προσφυγή διαβιβάζεται στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών και εισάγεται από αυτόν χωρίς χρονοτριβή μαζί με την πρότασή του στο συμβούλιο, το οποίο και αποφασίζει αμετάκλητα.

2. Η προσφυγή δεν έχει ανασταλτική δύναμη.

3. Αν το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκδόθηκε ύστερα από βούλευμα δικαστικού συμβουλίου που έκρινε σε σχετική διαφωνία του ανακριτή και του εισαγγελέα, δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν ασχολείται με την προσφυγή μπορεί να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με τους περιοριστικούς όρους που επιβάλλονται κατά την κρίση του ή να αντικαταστήσει με άλλους τους όρους που έχουν τεθεί.

5. Και μετά την άσκηση της προσφυγής ο ανακριτής εξακολουθεί την ανάκριση χωρίς διακοπή.»

γ) Το άρθρο 291 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 291. - Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και των περιοριστικών όρων.

1. Αν στη διάρκεια της ανάκρισης προκύψει ότι δεν υπάρχει πλέον ο λόγος για τον οποίο διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση ή επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι,

μπορεί ο ανακριτής αυτεπαγγέλτως ή με πρόταση του εισαγγελέα να άρει αυτά τα μέτρα ή να υποβάλει στο συμβούλιο αίτηση για την άρση τους. Εναντίον αυτής της απόφασης ο κατηγορούμενος μπορεί να προσφύγει στο συμβούλιο των εφετών.

2. Εκείνος που προσωρινά κρατείται ή εκείνος στον οποίο έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι, μπορεί να υποβάλει αίτηση στον ανακριτή για την άρση των μέτρων αυτών ή για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους ή για την αντικατάσταση των περιοριστικών όρων με άλλους. Εναντίον της διάταξης του ανακριτή επιτρέπεται προσφυγή στο συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που κοινοποιήθηκε η ανακριτική διάταξη σ' εκείνον που υπέβαλε την αίτηση.

3. Ο ανακριτής, με γραπτή γνώμη του εισαγγελέα, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξή του να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση με περιοριστικούς όρους ή αυτούς με προσωρινή κράτηση (άρθρο 296). Στην τελευταία αυτή περίπτωση ο ανακριτής εκδίδει και ένταλμα σύλληψης. Επίσης ο ανακριτής μπορεί με τις ίδιες διατυπώσεις να αλλάξει τους όρους που έχουν επιβληθεί με άλλους δυσμενέστερους ή επιεικέστερους. Εναντίον αυτής της διάταξης του ανακριτή επιτρέπεται και στον εισαγγελέα και στον κατηγορούμενο να προσφύγουν στο συμβούλιο πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών. Η προθεσμία αρχίζει από την έκδοση της διάταξης αν πρόκειται για τον εισαγγελέα και από την επίδοση της διάταξης αν πρόκειται για τον κατηγορούμενο. Η προσφυγή και η προθεσμία για την άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση.»

δ) Το άρθρο 294 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 294. - Αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και μετά το παραπεμπτικό βούλευμα.

1. Αν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου συνεχίστηκε και μετά την παραπομπή του σε δίκη, το αρμόδιο συμβούλιο οποτεδήποτε, ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης ή σε περίπτωση που θα αναβληθεί για οποιονδήποτε λόγο η εκδίκαση, μπορεί ύστερα από αίτηση του κατηγορουμένου, του εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους. Το δικαστήριο που αποφάσισε την αναβολή αποφαινεται και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν, στις επόμενες τριάντα ημέρες από την αναβολή, συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος.

2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο είναι το συμβούλιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλημμελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την προσωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο.

3. Για να γίνει τυπικά παραδεκτή η αίτηση, δεν χρειάζεται να υποβληθεί προηγουμένως ο αιτών στην εκτέλεση του βουλεύματος ή της απόφασης.»

ε) Το άρθρο 382 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 382. - Προσωρινή ανικανότητα.

Δεν είναι προσωρινά ικανοί να εκπληρώσουν τα καθήκοντα του ενόρκου: α) εκείνοι που παραπέμφθηκαν για οποιοδήποτε έγκλημα από δόλο για το οποίο ο νόμος

προβλέπει ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον τριών μηνών, β) εκείνοι που βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση, γ) εκείνοι σε βάρος των οποίων εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης ή προσωρινής κράτησης ή επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι δ) οι ασθενείς διανοητικά, ε) οι τυφλοί, οι κουφοί ή άλαλοι.»

31. α) Το άρθρο 301 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 301. - Ποινική συνδιαλλαγή μέχρι την τυπική περάτωση της ανάκρισης. 1. Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου για την ποινική συνδιαλλαγή εφαρμόζονται στα κακούργηματα: α) που προβλέπονται στα άρθρα 216 παρ. 3 και 4 και 242 παρ. 3, 4 και 5 ΠΚ, β) που χωρίς βία ή απειλή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας και γ) που προβλέπονται στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013, ανεξάρτητα από την συνδρομή ή μη επιβαρυντικών περιστάσεων. 2. Στις περιπτώσεις που έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα από τα αναφερόμενα στην παρ. 1, ο εισαγγελέας μετά από αίτημα του κατηγορουμένου που υποβάλλεται μέχρι την τυπική περάτωση της ανάκρισης, καλεί τον κατηγορούμενο και τον παθόντα και, προκειμένου περί του δημοσίου τον οριζόμενο βάσει των κείμενων διατάξεων νόμιμο εκπρόσωπό του να εμφανισθούν ενώπιόν του, μετά ή δια των συνηγόρων τους, για συνδιαλλαγή. Ο εισαγγελέας διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο στον διάδικο, που δεν έχει, από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. 3. Ο εισαγγελέας τάσσει προθεσμία δεκαπέντε ημερών στους συνηγόρους των διαδίκων για τη σύνταξη του πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο περιέχεται η ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται και βεβαιώνεται η απόδοση του πράγματος ή η εντελής ικανοποίηση της ζημίας που αναφέρεται στην κατηγορία. 4. Αν το πρακτικό συνδιαλλαγής συνταχθεί πριν από την απολογία του κατηγορουμένου, η ανάκριση θεωρείται περατωμένη ως προς αυτόν και τους συμμετόχους που το αποδέχονται. Αν το πρακτικό συνταχθεί μετά την απολογία του κατηγορουμένου, τα τυχόν επιβληθέντα για το συγκεκριμένο έγκλημα κατά το άρθρο 282 μέτρα δικονομικού καταναγκασμού αίρονται υποχρεωτικά με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών. 5. Αν δεν επιτευχθεί συνδιαλλαγή, η αίτηση θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα, καταστρέφεται με το οικείο υλικό και τυχόν αντίγραφά τους δεν λαμβάνονται υπόψη σε κανένα στάδιο της δίκης και σε καμία άλλη διαδικασία. 6. Σε περίπτωση απόπειρας ή βεβαίωση της παρ. 2 αφορά την χρηματική ικανοποίηση του ζημιωθέντος λόγω της ηθικής βλάβης, η οποία για την εφαρμογή των διατάξεων της ποινικής συνδιαλλαγής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριάντα χιλιάδων ευρώ με την επιφύλαξη της διεκδίκησης τυχόν υπερβαινουσών το ως άνω ποσό αξιώσεων στα πολιτικά δικαστήρια. Σε περιπτώσεις συμμετοχής, η καταβολή του συμφωνημένου χρηματικού ποσού από ένα συμμετόχο, ωφελεί και τους υπολοίπους. Αν κάποιος από τους συμμετόχους δεν επιθυμεί την ποινική συνδιαλλαγή, η υπόθεση χωρίζεται και ακολουθείται ως προς αυτόν η τακτική διαδικασία. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται στα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται στα εγκλήματα της παρ. 1, ως προς τα οποία η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του ανακριτή. 7. Μέσα σε πέντε ημέρες από τη σύνταξη του σχετικού πρακτικού, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διαβιβάζει το σχετικό πρακτικό μαζί με τη λοιπή δικογραφία στον

εισαγγελέα εφετών, ο οποίος εισάγει αμέσως την υπόθεση με απευθείας κλήση στο Μονομελές Εφετείο, κλητεύοντας τον κατηγορούμενο και τον ζημιωθέντα. 8. Το δικαστήριο, εκτιμώντας το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λουπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα δύο έτη. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 94 επ. ΠΚ. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό συνδιαλλαγής, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β' και γ' ΚΠΔ και δικαιούται να μεταβάλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης προς όφελος του κατηγορουμένου. Η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής κατά τα ανωτέρω αναστέλλεται και μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με τις προϋποθέσεις των άρθρων 99, 100 και 104Α ΠΚ. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται. Ο χαρακτήρας των πράξεων της παρ. 1, για τις οποίες έλαβε χώρα η ποινική συνδιαλλαγή, εξακολουθεί να παραμένει κακουργηματικός. 9. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου χωρεί μόνο αναίρεση.»

β) Το άρθρο 302 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 302. - Ποινική συνδιαλλαγή μετά την τυπική περάτωση της ανάκρισης και μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

1. Στις περιπτώσεις που έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα που προβλέπεται στην παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου το κατά το προηγούμενο άρθρο αίτημα του κατηγορουμένου, μετά την τυπική περάτωση της ανάκρισης και μέχρι την έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος ή τη διατύπωση σύμφωνης γνώμης του προέδρου εφετών για απευθείας παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, υποβάλλεται στον εισαγγελέα ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η δικογραφία. Στην περίπτωση αυτή διατάσσεται περαιτέρω κυρία ανάκριση, ανακαλουμένης της πρότασης του εισαγγελέα προς το δικαστικό συμβούλιο ή τον πρόεδρο εφετών, αν συντρέχει περίπτωση, και ακολουθείται η διαδικασία του προηγούμενου άρθρου.

2. Αν το κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτημα του κατηγορουμένου υποβληθεί μετά την έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος ή μετά την διατύπωση σύμφωνης γνώμης του προέδρου εφετών κατά το άρθρο 309 παρ. 2 και μέχρι την επίδοση κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος στον κατηγορούμενο, ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει το αίτημα του κατηγορουμένου στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να δικάσει την υπόθεση και στην ίδια δικάσιμο με αυτή.

3. Στην περίπτωση των κακουργημάτων του προηγούμενου άρθρου, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κρίνει την ουσία της υπόθεσης, αν έχει υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο ή υποβληθεί μέχρι το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας, διακόπτει τη συζήτηση της υπόθεσης και τάσσει προθεσμία δεκαπέντε ημερών στους συνηγόρους των διαδίκων για τη σύνταξη του πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο περιέχεται η ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται και βεβαιώνεται η πλήρης ικανοποίηση του ζημιωθέντος, όπως ορίζεται στην παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου. Το αίτημα του κατηγορουμένου που υποβάλλεται στο ακροατήριο, καταχωρίζεται σε ειδικά πρακτικά, που τηρούνται αποκλειστικά για τον σκοπό αυτό κατά το άρθρο 141 παρ. 4 ΚΠΔ.

4. Αν δεν επιτευχθεί συνδιαλλαγή, η αίτηση του κατηγορουμένου θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα και τα ειδικά πρακτικά του άρθρου 141 παρ. 4 που τηρήθηκαν για τον σκοπό αυτό καταστρέφονται με το οικείο υλικό και τυχόν αντίγραφά τους δεν λαμβάνονται υπόψη σε κανένα στάδιο της δίκης και σε καμία άλλη διαδικασία.

5. Οι διατάξεις των παρ. 3 εδ. β', 5 και 6 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.

6. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα τρία έτη. Η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής κατά τα ανωτέρω μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας και αναστέλλεται με τις προϋποθέσεις των άρθρων 99, 100, 104Α και 105Α ΠΚ. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται. Ο χαρακτήρας των πράξεων της παρ. 1 του άρθρου 301, για τις οποίες έλαβε χώρα η ποινική συνδιαλλαγή, εξακολουθεί να παραμένει κακουρηγηματικός.

7. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου χωρεί μόνον αναίρεση.»

32. Το άρθρο 303 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 303. - Ποινική διαπραγμάτευση. 1. Στις περιπτώσεις των αυτεπαγγέλτως διωκομένων εγκλημάτων, εξαιρουμένων των κακουρηγημάτων: α) που απειλούνται και με ποινή ισόβιας κάθειρξης και β) που προβλέπονται στο άρθρο 187Α ΠΚ και στο δέκατο ένατο κεφάλαιο του ΠΚ, ο κατηγορούμενος δικαιούται μέχρι την τυπική περάτωση της κύριας ανάκρισης ή της προανάκρισης να ζητήσει εγγράφως ο ίδιος ή διά του συνηγόρου του την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαπραγμάτευσης, αντικείμενο της οποίας μπορεί να είναι μόνο η επιβλητέα κύρια ή παρεπόμενη ποινή. 2. Μετά την υποβολή του ανωτέρω αιτήματος η δικογραφία διαβιβάζεται επί μεν των πλημμελημάτων στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών επί δε των κακουρηγημάτων στον εισαγγελέα εφετών, οι οποίοι οφείλουν να κρίνουν αν η συγκεκριμένη ποινική υπόθεση είναι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, κατάλληλη προς διαπραγμάτευση. Προς τον σκοπό αυτό ο εισαγγελέας καλεί υποχρεωτικά τον κατηγορούμενο να εμφανισθεί ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου και, αν το κρίνει αναγκαίο, τον παθόντα μετά ή δια συνηγόρου. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνηγόρο ο εισαγγελέας του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Στα εγκλήματα της παρ. 1 του άρθρου 301 ο εισαγγελέας δικαιούται κατά την κρίση του να εξαρτήσει την έναρξη της διαπραγμάτευσης, από την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας ή από τη σοβαρή προσπάθεια του υπαιτίου να αποκαταστήσει τη ζημία. 3. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, η ποινική διαδικασία συνεχίζεται κανονικά. Η γραπτή αίτηση του κατηγορουμένου θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα, καταστρέφεται με το οικείο υλικό και τυχόν αντίγραφά της δεν λαμβάνονται υπόψη σε κανένα στάδιο της δίκης και σε καμία άλλη διαδικασία. 4. Αν ο κατηγορούμενος, αφού λάβει γνώση των στοιχείων της δικογραφίας, συμφωνήσει με τον εισαγγελέα την επιβλητέα ποινή, συντάσσεται πρακτικό

διαπραγμάτευσης, που υπογράφεται από τον εισαγγελέα και από τον κατηγορούμενο και τον παριστάμενο συνήγορό του. Το πρακτικό διαπραγμάτευσης περιέχει την ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται, την συμφωνηθείσα ποινή καθώς και τον τρόπο έκτισής της. Η προτεινόμενη ποινή καθορίζεται με βάση την απαξία, τις συνθήκες τέλεσης της πράξης, τον βαθμό της υπαιτιότητας καθώς και την προσωπικότητα και τους οικονομικούς όρους του κατηγορουμένου και δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε έτη φυλάκισης στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, τα επτά έτη στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη άνω των δέκα ετών, και τα δύο έτη στα πλημμελήματα, ούτε μπορεί να είναι κατώτερη των δύο ετών στα κακουργήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη. Για την αναστολή ή μετατροπή της προτεινόμενης ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 99, 100, 104Α και 105Α ΠΚ. Στο πρακτικό διαπραγμάτευσης ορίζεται υποχρεωτικά πληρεξούσιος δικηγόρος και αντίκλητος του κατηγορουμένου, στον οποίο παρέχεται η εντολή να τον εκπροσωπήσει στο ακροατήριο. 5. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί πριν από την απολογία του κατηγορουμένου η ανάκριση θεωρείται περατωμένη ως προς αυτόν, εκτός αν ο εισαγγελέας θεωρεί ότι συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, οπότε ο ανακριτής λαμβάνει απολογία του κατηγορουμένου, μετά την οποία ο ανακριτής μπορεί να αφήσει τον κατηγορούμενο ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη για την επιβολή περιοριστικών όρων κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 283. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο εισαγγελέας μπορεί με διάταξή του να άρει ή να αντικαταστήσει τα μέτρα δικονομικού καταναγκασμού που τυχόν έχουν επιβληθεί στον κατηγορούμενο. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται και η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του ανακριτή ως προς τους κατηγορουμένους, για τους οποίους δεν έχει συνταχθεί πρακτικό διαπραγμάτευσης και ως προς τα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται σε εκείνα της παρ. 1. 6. Μέσα σε πέντε ημέρες από τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης, η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Εφετείο επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο επί πλημμελημάτων. Στον απόντα κατηγορούμενο ορίζεται υποχρεωτικά ως συνήγορος ο αναφερόμενος στο πρακτικό διαπραγμάτευσης και αν αυτός κωλύεται άλλος συνήγορος από τον πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Το δικαστήριο σε δημόσια συνεδρίαση κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο βάσει του πρακτικού διαπραγμάτευσης και των στοιχείων της δικογραφίας και επιβάλλει σε αυτόν, εφαρμόζοντας τα κριτήρια του άρθρου 79 ΠΚ ποινή, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει την συμφωνηθείσα μεταξύ εισαγγελέα και κατηγορουμένου. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό διαπραγμάτευσης, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β' και γ' και δικαιούται να μεταβάλλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης μόνο προς όφελος του κατηγορουμένου. 7. Διαπραγμάτευση μπορεί να γίνει και στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, με αίτηση του κατηγορουμένου ή του συνήγορου του, που έχει ειδική προς τούτο εξουσιοδότηση που καταχωρείται στο ειδικό πρακτικό κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 141 παρ. 4. Στην περίπτωση αυτή η διαπραγμάτευση

διεξάγεται μεταξύ του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα της έδρας. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνήγορο, το δικαστήριο του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Η υποβολή του αιτήματος διαπραγμάτευσης δεν αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 3 του παρόντος. 8. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων η διαπραγμάτευση μπορεί να αφορά ένα ή περισσότερα από αυτά. 9. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου χωρεί μόνο αναίρεση.»

33. Το άρθρο 308 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 308. - Περάτωση της κύριας ανάκρισης.

1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για το σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο μήνες ή, αν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Ο εισαγγελέας, εφόσον στη δικογραφία που του διαβιβάστηκε από τον ανακριτή μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης υπάρχουν κατηγορούμενοι κατά των οποίων έχει εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης, οφείλει εντός μηνός να υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο, για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Σε περίπτωση πράξης ανηλίκου κατηγορουμένου που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα και για το οποίο προβλέπεται η ποινή του περιορισμού σε σωφρονιστικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, η κύρια ανάκριση περατώνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του εδ. α' της παραγράφου αυτής.

2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας καταρτίσει τη σχετική πρόταση, πριν την υποβάλει στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφο της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους. Την ίδια υποχρέωση έχει ο εισαγγελέας όταν υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για την έκδοση παρεμπόπτοντος βουλεύματος. Στην περίπτωση του εδ. α', η δικογραφία διαβιβάζεται στο δικαστικό συμβούλιο, αφού παρέλθουν δέκα ημέρες από την ειδοποίηση, η οποία αποδεικνύεται με βεβαίωση του αρμόδιου γραμματέα της εισαγγελίας, που επισυνάπτεται στη δικογραφία.

3. Η κύρια ανάκριση στα πλημμελήματα περατώνεται και με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου με διαταγή του εισαγγελέα, εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ανακριτή. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 322. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα, αν δεχτεί την προσφυγή, να διατάξει είτε να υποβληθεί η προσφυγή στο συμβούλιο είτε να συμπληρωθεί η ανάκριση, που περατώνεται με βούλευμα του συμβουλίου. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαινεται για την συνέχιση ή όχι

της προσωρινής κράτησης, καθώς και για την διατήρηση ή όχι των περιοριστικών όρων.

4. Στην περίπτωση της παρ. 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 99, 107 και 108. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να διορίσουν αντίκλητο δικηγόρο από τους διορισμένους στην έδρα του ανακριτή, και σε αυτόν γίνεται η γνωστοποίηση. Αν όμως οι διάδικοι κατοικούν έξω από την έδρα του ανακριτή, η γνωστοποίηση γίνεται μόνο αν έχουν διορίσει αντίκλητο.

5. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των εδ. α', γ' και δ' της παρ. 3 του άρθρου 245.»

34. Το άρθρο 309 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής: «Άρθρο 309. - Περάτωση της κύριας ανάκρισης κατ' εξαίρεση. 1. Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις των κακουργημάτων: του ν.δ. 86/1969, των νόμων 998/1979, 2168/1993, 2960/2001, 4002/2011 (άρθρο 52), 4139/2013, 4174/2013 και 4251/2014, καθώς και των άρθρων 374 και 380 ΠΚ, μετά την περάτωση της ανάκρισης, η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, αν κρίνει ότι προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και ότι δεν χρειάζεται να συμπληρωθεί η ανάκριση, προτείνει στον πρόεδρο εφετών να εισαχθεί η υπόθεση, μαζί με τα τυχόν ήσσονος βαρύτητας συναφή εγκλήματα, απευθείας στο ακροατήριο. Οι διατάξεις των άρθρων 128 και 129 εφαρμόζονται αναλόγως και σε τούτη την περίπτωση. 2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας εφετών καταρτίσει την σχετική πρόταση πριν την υποβάλει προς τον πρόεδρο εφετών, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφο της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους. Αφού παρέλθουν δέκα ημέρες από την ειδοποίηση, για την οποία συντάσσεται έκθεση, η δικογραφία διαβιβάζεται στον πρόεδρο εφετών. Εφόσον ο πρόεδρος εφετών διατυπώσει σύμφωνη γνώμη, για την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας εφετών εκδίδει κλητήριο θέσπισμα, κατά του οποίου δεν επιτρέπεται προσφυγή. 3. Σε περίπτωση διαφωνίας του προέδρου εφετών ή όταν από την αρχή ο εισαγγελέας φρονεί ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ή θα πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά ή προσωρινά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, προκειμένου να εισαχθεί στο συμβούλιο πλημμελειοδικών. 4. Στην περίπτωση της δεύτερης παραγράφου του παρόντος άρθρου ο πρόεδρος εφετών αποφαινεται με διάταξη του, κατά της οποίας δεν χωρεί προσφυγή, για την διατήρηση ή μη της προσωρινής κράτησης ή των περιοριστικών όρων ή της ισχύος του εντάλματος σύλληψης και την προσωρινή του κράτηση σε περίπτωση που θα συλληφθεί. Η παρ. 4 του άρθρου 315 εφαρμόζεται αναλόγως. 5. Αν υπάρχουν περισσότεροι του ενός κατηγορούμενοι, το συμβούλιο εφετών είναι αρμόδιο να αποφανθεί για όσους από αυτούς δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ή ως προς τους οποίους θα πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά ή

προσωρινά η ποινική δίωξη, οπότε η υπόθεση χωρίζεται. Επίσης, το ίδιο συμβούλιο είναι σε κάθε περίπτωση αρμόδιο να αποφανθεί και για τα συναφή εγκλήματα είτε πρόκειται για έναν είτε πρόκειται για περισσότερους κατηγορουμένους.»

35. Το άρθρο 320 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 320. - Ορισμός δικασίμου και κλήτευση στο ακροατήριο. 1. Ο ορισμός δικασίμου στις περιπτώσεις κατηγορουμένων που κρατούνται προσωρινά γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα. 2. Όταν ο εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη με απευθείας κλήση στο ακροατήριο καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 43 παρ. 2, 301, 302 παρ. 1, 303 παρ. 6, 308 παρ. 3 και 309, ο κατηγορούμενος κλητεύεται στο ακροατήριο με κλητήριο θέσπισμα, ενώ στις περιπτώσεις των άρθρων 314 και 319 παρ. 5 με κλήση. Το κλητήριο θέσπισμα και η κλήση του κατηγορουμένου συντάσσονται σε δύο αντίτυπα. Το ένα επιδίδεται στον κατηγορούμενο και το άλλο επισυνάπτεται στη δικογραφία κατά τη συζήτηση της υπόθεσης. 3. Μετά την επίδοση της κλήσης ή του κλητηρίου θεσπίσματος ο εισαγγελέας δεν μπορεί να αποσύρει την υπόθεση από τη δικάσιμο που ορίστηκε. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 169 παρ. 2 και 324.»

36. Το άρθρο 321 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 321. - Περιεχόμενο του κλητηρίου θεσπίσματος και της κλήσης. Παραμονή δικογραφιών στα γραφεία. 1. Το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο και, αν υπάρχει ανάγκη, και άλλα στοιχεία που καθορίζουν την ταυτότητα του κατηγορουμένου, β) τον προσδιορισμό του δικαστηρίου στο οποίο καλείται, γ) τη χρονολογία, την ημέρα της εβδομάδας και την ώρα που πρέπει να εμφανιστεί, δ) τον ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία κατηγορείται και μνεία του άρθρου του ποινικού νόμου που την προβλέπει και ε) τον αριθμό του, την επίσημη σφραγίδα και την υπογραφή του εισαγγελέα που εξέδωσε το θέσπισμα. 2. Η κλήση για την εμφάνιση (άρθρο 320) ως προς την αξιόποινη πράξη πρέπει να αναφέρεται στο παραπεμπτικό βούλευμα. Κατά τα λοιπά πρέπει επίσης να περιέχει όσα και το κλητήριο θέσπισμα. Η ερήμην εκδίκαση ως συνέπεια της μη εμφάνισης του κατηγορουμένου πρέπει να αναγράφεται τόσο στο κλητήριο θέσπισμα όσο και στην κλήση. 3. Αντίγραφο του πρέπει να επιδίδεται σε κάθε περίπτωση στον παριστάμενο προς υποστήριξη της κατηγορίας. 4. Η τήρηση των διατάξεων των παρ. 1 και 2 επιβάλλεται με ποινή ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος και της κλήσης. 5. Η έλλειψη στοιχείου του κύρους του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης αποδεικνύεται από το κλητήριο θέσπισμα ή την κλήση που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο ή από το υπάρχον στην δικογραφία αντίτυπό του και σε έλλειψή του από το αποδεικτικό επίδοσης. 6. Από τη στιγμή που θα επιδοθεί στον κατηγορούμενο το κλητήριο θέσπισμα ή η κλήση για την εμφάνιση οι δικογραφίες και τα πειστήρια πρέπει να παραμένουν κατά τις εργάσιμες ώρες στο οικείο δικαστικό γραφείο. Ο παραβάτης τιμωρείται πειθαρχικά.»

37. α) Το άρθρο 322 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 322. - Προσφυγή κατά της απευθείας κλήσης. 1. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε απευθείας με κλητήριο θέσπισμα στο ακροατήριο του τριμελούς

πλημμελειοδικείου έχει δικαίωμα, είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω αντιπροσώπου, να προσφύγει στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοση του κλητηρίου θέσπισματος. 2. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλο γραμματέα ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής ή στον διευθυντή των φυλακών, ειδοποιείται αμελλητί ο γραμματέας της εισαγγελίας πρωτοδικών που εξέδωσε το κλητήριο θέσπισμα και του αποστέλλεται αμέσως η έκθεση ή το δικόγραφο. Αν η προσφυγή ασκείται μέσω αντιπροσώπου, το πληρεξούσιο ή επικυρωμένο αντίγραφο του προσαρτάται στην έκθεση ή στο δικόγραφο. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται η προσφυγή. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του δημοσίου ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Όταν η προσφυγή ασκείται από περισσότερους κατηγορούμενους, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας εφετών κάνει δεκτή την προσφυγή διατάσσει και την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό. 3. Ο εισαγγελέας των εφετών μπορεί: α) να απορρίψει την προσφυγή, β) να κάνει δεκτή την προσφυγή, οπότε διατάσσει την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστικό συμβούλιο, γ) να προβεί σε μία από τις παραπάνω ενέργειες, αφού προηγουμένως διατάξει προανάκριση για την συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού με τη διενέργεια συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων. Η διάταξη του εισαγγελέα εφετών που απορρίπτει την προσφυγή επιδίδεται στον κατηγορούμενο σύμφωνα με τα άρθρα 155 κ.ε.. Αν από την επίδοση έως την δικάσιμο που ορίστηκε αρχικά μεσολαβεί τουλάχιστον το μισό της προθεσμίας που χρειάζεται για την κλήτευση, ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να εμφανιστεί σε αυτήν για να δικαστεί χωρίς άλλη κλήτευση.»

β) Το άρθρο 323 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 323. - Προσφυγή προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε με κλητήριο θέσπισμα απευθείας στο ακροατήριο του τριμελούς εφετείου σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 111 έχει δικαίωμα να προσφύγει στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου. Η προσφυγή υποβάλλεται στα όργανα που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο ή στο γραμματέα της εισαγγελίας εφετών. Το συμβούλιο εφετών έχει υποχρέωση να αποφασίσει μέσα σε δέκα ημέρες από τότε που υποβλήθηκε η έκθεση προσφυγής μαζί με την σχετική πρόταση του εισαγγελέα εφετών, και μπορεί: α) να απορρίψει την προσφυγή, β) να κάνει δεκτή την προσφυγή, εκδίδοντας βούλευμα με το οποίο αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή κηρύσσει αυτήν απαράδεκτη, γ) να προβεί σε μία από τις παραπάνω ενέργειες, αφού προηγουμένως διατάξει προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού, με τη διενέργεια συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων. Το συμβούλιο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Το βούλευμα του συμβουλίου εφετών που απορρίπτει την προσφυγή επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 κ.ε. στον κατηγορούμενο. Αν από

την επίδοση του βουλεύματος έως την δικάσιμο που ορίστηκε αρχικά μεσολαβεί τουλάχιστον το μισό της προθεσμίας που ορίστηκε για κλήτευση ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να εμφανιστεί κατά τη δικάσιμο αυτή για να δικαστεί χωρίς άλλη κλήτευση.»

38. Το άρθρο 340 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 340. - Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου. 1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για το σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακριβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνηγόρου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικάζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης του κακουργήματος χωρίς διορισμό συνηγόρου. 2. Σε δίκες για κακούργημα, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να έχουν μακρά διάρκεια, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει με την ίδια διαδικασία στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο δύο (2) ή τρεις (3) συνηγόρους από τον ίδιο πίνακα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός (1) μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από ένας. Σε δίκες για κακούργημα με μακρά διάρκεια η μη εμφάνιση ή μη παράσταση ή με οποιονδήποτε τρόπο μη εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από πληρεξούσιο δικηγόρο στις επόμενες της εναρκτήριας συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Σε περίπτωση δικαιολογημένης παραίτησης του πληρεξουσίου δικηγόρου ή ανάκλησης της προς αυτόν εντολής εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια α' και β' της παρούσας παραγράφου. 3. Σε πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου,

να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. 4. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης ή μη εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην. 5. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης και τον καθορισμό συνολικής εκτιτέας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παρ. 2. Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.»

39. α) Το άρθρο 410 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 410. - Παραπομπή της αίτησης στην τακτική διαδικασία ή έκδοση απόφαση.

Αν ο δικαστής, στον οποίο υποβάλλεται η αίτηση για έκδοση ποινικής διαταγής, θεωρεί ότι τα στοιχεία που προσκομίζονται δεν είναι επαρκή για την ενοχή του κατηγορουμένου, παραπέμπει την υπόθεση στην τακτική διαδικασία. Αν όμως θεωρεί ότι τα στοιχεία που προσκομίζονται είναι επαρκή για την ενοχή του κατηγορουμένου, εκδίδει χωρίς προηγούμενη ακρόαση του κατηγορουμένου σε δημόσια συνεδρίαση ποινική διαταγή με την οποία επιβάλλει σε αυτόν χρηματική ποινή μειωμένη τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα (2/3) σε σχέση με το οριζόμενο στον νόμο πλαίσιο ποινής ή ποινή φυλάκισης μέχρι τριών μηνών με υφ' όρο αναστολή αυτής.»

β) Το άρθρο 414 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 414. - Ένδικα μέσα. Κατά της απόφασης επί των αντιρρήσεων επιτρέπεται η άσκηση των ενδίκων μέσων που προβλέπονται από τον κώδικα.»

γ) Το άρθρο 415 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 415. - Μη δέσμευση από την απαγόρευση χειροτέρευσης. Το δικαστήριο, που δικάζει τις αντιρρήσεις σε πρώτο βαθμό, δεν δεσμεύεται από τη διάταξη του άρθρου 470 του κώδικα.»

δ) Το άρθρο 416 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 416. - Εκτέλεση ποινικής διαταγής.

Αν δεν προβληθούν εμπρόθεσμα αντιρρήσεις, η διαταγή που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 410 εκτελείται. Έφεση και αναίρεση εναντίον της δεν επιτρέπονται.»

40. Το άρθρο 432 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 432. - Αναστολή της εκδίκασης. 1. Αν κάποιος που παραπέμφθηκε στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου για κακούργημα, είναι άγνωστης διαμονής και δεν παρουσιαστεί ούτε συλληφθεί μέσα σε ένα μήνα από την επίδοση του

παραπεμπτικού βουλεύματος σύμφωνα με το άρθρο 157, αναστέλλεται η διαδικασία στο ακροατήριο με διάταξη του εισαγγελέα του εφετείου, ωστόσο συλληφθεί ή εμφανιστεί ο κατηγορούμενος. Στην περίπτωση του άρθρου 309 παρ. 2 ο εισαγγελέας εφετών επιδίδει στον κατηγορούμενο κλητήριο θέσπισμα και αν αυτός είναι άγνωστης διαμονής, αναστέλλει με διάταξή του τη διαδικασία στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή δεν κλητεύει μάρτυρες. Οι ανωτέρω διατάξεις επιδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 157. Οι διατάξεις του άρθρου 113 ΠΚ για την αναστολή της παραγραφής του αξιοποίνου εφαρμόζονται και εδώ. 2. Αν εκείνος που παραπέμφθηκε για κακούργημα είναι ή θεωρείται γνωστής διαμονής, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης ή μη εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην. Στην περίπτωση αυτή δεν είναι αναγκαίος ο διορισμός συνηγόρου σύμφωνα με τα άρθρα 340 παρ. 1 και 376.»

41. Το άρθρο 438 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 438. - Απαγόρευση της έκδοσης. Η έκδοση απαγορεύεται και αν ακόμα συναινεί ο εκζητούμενος: α) αν πρόκειται για δράστη που κατά τον χρόνο τέλεσης της πράξης ήταν ημεδαπός, β) αν υπάρχει δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστικών αρχών σύμφωνα με τους ελληνικούς νόμους, γ) αν πρόκειται για έγκλημα που κατά τους ελληνικούς νόμους χαρακτηρίζεται ως πολιτικό, στρατιωτικό, φορολογικό ή του τύπου ή διώκεται μόνο ύστερα από έγκληση αυτού που αδικήθηκε ή όταν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι η έκδοση ζητείται για λόγους πολιτικούς, δ) αν, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους που ζητεί την έκδοση ή του Ελληνικού Κράτους ή του κράτους όπου τελέστηκε το έγκλημα, έχει ανακύψει ήδη πριν από την απόφαση για την έκδοση νόμιμος λόγος που εμποδίζει τη δίωξη ή την εκτέλεση της ποινής ή αποκλείει ή εξαλείφει το αξιόποινο, ε) αν πιθανολογείται ότι ο εκζητούμενος θα διωχθεί στο κράτος στο οποίο παραδίδεται για πράξη διαφορετική από εκείνη για την οποία ζητείται η έκδοση, στ) αν πιθανολογείται ότι θα υποβληθεί σε διακρίνουσα μεταχείριση για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς, πολιτικούς ή εξαιτίας της εθνικότητάς του ή ότι θα υποβληθεί σε μεταχείριση αντίθετη προς την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και ότι θα διακυβευτούν τα ανθρώπινα δικαιώματά του, ζ) αν κατά το δίκαιο του εκζητούντος κράτους προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη η ποινή του θανάτου και η) αν ο εκζητούμενος καταδικάστηκε ερήμην χωρίς να κλητευθεί.»

42. Το άρθρο 465 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 465. - Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας εφετών και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, σε όσες περιπτώσεις τους παρέχει ο νόμος ένδικα μέσα, μπορούν να τα ασκήσουν, οποιαδήποτε γνώμη ή πρόταση και αν είχαν διατυπώσει κατά τη συζήτηση ύστερα από την οποία εκδόθηκε η απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται, είτε οι ίδιοι είτε κατώτερος εκπρόσωπος της εισαγγελικής αρχής. Ο ανώτερος σε βαθμό εισαγγελέας έχει την ίδια δυνατότητα, ακόμη και αν ο κατώτερος αποδέχτηκε την απόφαση. Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.»

43. Το άρθρο 471 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 471. - Ανασταλτική δύναμη των ενδίκων μέσων. 1. Το ένδικο μέσο που ασκήθηκε από εκείνον που έχει το σχετικό δικαίωμα εμπρόθεσμα και νομότυπα, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Δεν αναστέλλεται όμως η διάταξη του βουλεύματος που αφορά τη σύλληψη και την προσωρινή κράτηση. Αν το βούλευμα αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές. 2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.»

44. Το άρθρο 473 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής: «Άρθρο 473. - Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων. 1. Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης, η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη, εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για την προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων. Για τον εισαγγελέα η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων είναι ενός μήνα από την έκδοση του βουλεύματος. 2. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3. Η αναίρεση μπορεί να ασκηθεί από τον κατηγορούμενο και με δήλωση που περιέχει όσα ορίζονται στην παρ. 4 του επόμενου άρθρου και επιδίδεται στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. 3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Ειδικά για τον κατηγορούμενο, ο οποίος αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης γνωστοποίησε με δήλωση του ιδίου ή του συνηγόρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθαρογραμμένης. Η καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο

για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει την παραγραφή της ποινής. Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρίζονται καθαρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέλλθηκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης, το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει και στην περίπτωση αυτή, από την ως άνω καταχώριση. 4. Οι παραπάνω προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων καθώς και για την άσκηση οιονεί ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου.»

45. Το άρθρο 476 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 476. - Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο. 1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νόμιμα παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει τους διαδίκους που εμφανιστούν, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει τους διαδίκους για να προσέλθουν στο συμβούλιο και να εκθέσουν τις απόψεις τους πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο). Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά), οπότε η ειδοποίηση στις δύο τελευταίες περιπτώσεις αποδεικνύεται με βεβαίωση του αρμόδιου γραμματέα του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου, η οποία επισυνάπτεται στη δικογραφία. 2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση. 3. Αν το ένδικο μέσο κηρυχθεί απαράδεκτο, τα αποτελέσματά του παύουν αυτοδικαίως κατά το άρθρο 469.»

46. Το άρθρο 483 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 483. - Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα. 1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος, που αφορά κακούργημα, όταν αυτό παραπέμπει τον κατηγορούμενο ή αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη. 2. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας εφετών για τα βουλεύματα του συμβουλίου των εφετών. 3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί, εφόσον δεν έχει ήδη ασκηθεί έφεση από τον εισαγγελέα εφετών, να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εκδίδονται αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου

Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 480, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

47. α) Το άρθρο 486 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 486. - Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης. 1. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς και του τριμελούς πλημμελειοδικείου και του εφετείου για πλημμέλημα (άρθρο 111 αριθ. 6) μπορούν να ασκήσουν: α) ο κατηγορούμενος, μόνο αν αθωώθηκε για έμπρακτη μετάνοια ή με αιτιολογία που, χωρίς να είναι αναγκαίο, θίγει την υπόληψή του, β) ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κατά των αποφάσεων των πλημμελειοδικείων (τριμελών και μονομελών) και του δικαστηρίου των ανηλίκων όπου ασκεί τα καθήκοντά του, και ο εισαγγελέας εφετών κατά των αποφάσεων του εφετείου όπου ασκεί τα καθήκοντά του (άρθρο 111 αριθ. 6) καθώς και κατά των αποφάσεων των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και των πλημμελειοδικείων που υπάγονται γενικά στην περιφέρειά του. 2. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου της περιφέρειας όπου ασκεί τα καθήκοντά του και του τριμελούς εφετείου για κακουργήματα μπορεί να ασκήσει ο εισαγγελέας εφετών, εφόσον η απόφαση δεν είναι ομόφωνη και το μέλος ή τα μέλη που μειοψήφησαν είχαν την γνώμη ότι ο κατηγορούμενος έπρεπε να κηρυχθεί ένοχος για πράξη που τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος.»

β) Το άρθρο 500 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 500. - Προπαρασκευαστική διαδικασία. Ο γραμματέας (άρθρο 474) οφείλει να στείλει στον αρμόδιο εισαγγελέα το πολύ μέσα σε τρεις (3) ημέρες την έκθεση για την έφεση, μαζί με τα υπόλοιπα έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 499, διαφορετικά τιμωρείται πειθαρχικά. Αν ο κατηγορούμενος κρατείται σε άλλο μέρος, ο εισαγγελέας διατάσσει τη μεταφορά του στις φυλακές της έδρας του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Κατόπιν κλητεύει εμπρόθεσμα (άρθρο 166) εκείνον που ασκεί την έφεση και όλους τους άλλους διαδίκους που παραστάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, τον παθόντα, τον μηνυτή και δύο τουλάχιστον μάρτυρες, τους πιο σημαντικούς από εκείνους που εξετάστηκαν στην πρωτόδικη δίκη. Μπορεί επίσης να κλητεύσει νέους μάρτυρες που δεν εξετάστηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Η διάταξη του άρθρου 327 εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Επίσης εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 321, 325, 326 και 328. Όταν ο κατηγορούμενος κρατείται με βάση την εκκαλούμενη απόφαση, ο ορισμός δικασίμου για την εκδίκαση της έφεσης γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

48. Το άρθρο 489 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 489. - Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα.

Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση:

α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από δύο μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από εξήντα ημερήσιες μονάδες ή σε παροχή κοινωφελούς

εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από δύο μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρο 111 παρ. 6), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσιδικίας ή συμμετόχος, σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις (4) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από εκατόν είκοσι ημερήσιες μονάδες ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις μήνες, γ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) κατά της απόφασης του μονομελούς ή τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία ο ανήλικος που κατά την τέλεση της πράξης είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο (15ο) έτος, δικάστηκε όμως μετά την συμπλήρωση του δέκατου όγδοου (18ου) έτους της ηλικίας του, καταδικάστηκε κατά το άρθρο 130 ΠΚ σε ποινή στερητική της ελευθερίας, ε) κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου και τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.»

49. α) Το άρθρο 490 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 490. - Έφεση σε ειδικές περιπτώσεις.

1. Στην περίπτωση των άρθρων 80 παρ. 2 και 81 παρ. 4 ΠΚ, το δικαίωμα για την άσκηση έφεσης ρυθμίζεται από το ύψος της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή της χρηματικής ποινής που προσδιορίστηκε σύμφωνα με αυτά, αν εξαιτίας του ύψους αυτού μπορεί η απόφαση να προσβληθεί με έφεση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο (489).

2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατ' άρθρο 489, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.»

β) Το άρθρο 491 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 491. - Ιδίως από τον εισαγγελέα.

Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 489, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλει με έφεση κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών πλημμελειοδικείων της περιφέρειάς του και ο εισαγγελέας εφετών κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών και τριμελών πλημμελειοδικείων και των δικαστηρίων ανηλίκων, του μικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου της περιφέρειάς του εφετείου του, είτε υπέρ είτε εναντίον εκείνου που καταδικάστηκε.»

50. Το άρθρο 495 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 495. - Έφεση κατά του μέρους της απόφασης που προβλέπει την απόδοση ή τη δήμευση. Κατά του μέρους της απόφασης που διατάσσει απόδοση των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων ή δήμευση επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο, στον παρασταθέντα για την υποστήριξη της κατηγορίας και στον τρίτο, του οποίου τις αξιώσεις έκρινε η απόφαση (άρθρα 311 παρ. 2 και 372), ανεξάρτητα από το αν αυτός παρέστη στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

51. Το άρθρο 497 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 497. - Ανασταλτική δύναμη της έφεσης.

1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της.
2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έως τριών ετών, η έφεση έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα.
3. Αν η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει αλλιώς.
4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης ή περιορισμός σε σωφρονιστικό κατάστημα, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8 του παρόντος άρθρου, καθώς και, στις αντίστοιχες περιπτώσεις, λαμβάνοντας πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του ανηλίκου, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση.
5. Το δικαστήριο μπορεί στις περιπτώσεις των παρ. 3, 4 και 7 να επιβάλει περιοριστικούς όρους. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295.
6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε.
7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και τα οριζόμενα στο άρθρο 284, με την εξαίρεση της παρ. 2 του άρθρου 285.
8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν

κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαινεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης.

9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό.

10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.»

52. Το άρθρο 498 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 498. - Διατυπώσεις της έφεσης. Η έφεση ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 474. Ο διάδικος που ασκεί την έφεση οφείλει στην έκθεση αυτή να διορίσει αντίκλητο έναν από τους δικηγόρους που υπηρετούν στην έδρα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή που δικάζει σε δεύτερο βαθμό. Στον αντίκλητο αυτόν μπορούν να γίνονται οι επιδόσεις οι οποίες αφορούν τον διάδικο που τον διόρισε, εκτός από την κλήση για τη συζήτηση της έφεσης. Ο διάδικος αυτός οφείλει επίσης στην ίδια έκθεση να δηλώσει την κατοικία του, ορίζοντας ακριβώς τη διεύθυνσή του (πόλη, χωριό, οδό, αριθμό) και να δηλώνει κάθε μεταβολή της μέσα σε πέντε ημέρες στον εισαγγελέα εφετών. Αν δεν διοριστεί αντίκλητος ή αν δεν δηλωθεί με ακρίβεια η κατοικία ή κάθε μεταβολή της, η απόφαση εκτελείται αμέσως με την φροντίδα του αρμόδιου εισαγγελέα.»

53. Το άρθρο 500 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 500. - Προπαρασκευαστική διαδικασία. Ο γραμματέας (άρθρο 474) οφείλει να στείλει στον αρμόδιο εισαγγελέα το πολύ μέσα σε τρεις (3) ημέρες την έκθεση για την έφεση, μαζί με τα υπόλοιπα έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 499, διαφορετικά τιμωρείται πειθαρχικά. Αν ο κατηγορούμενος κρατείται σε άλλο μέρος, ο εισαγγελέας διατάσσει τη μεταφορά του στις φυλακές της έδρας του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Κατόπιν κλητεύει εμπρόθεσμα (άρθρο 166) εκείνον που ασκεί την έφεση και όλους τους άλλους διαδίκους που παραστάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, τον παθόντα, τον μηνυτή και δύο τουλάχιστον μάρτυρες, τους πιο σημαντικούς από εκείνους που εξετάστηκαν στην πρωτόδικη δίκη. Μπορεί επίσης

να κλητεύσει νέους μάρτυρες που δεν εξετάστηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Η διάταξη του άρθρου 327 εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Επίσης εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 321, 325, 326 και 328. Όταν ο κατηγορούμενος κρατείται με βάση την εκκαλούμενη απόφαση, ο ορισμός δικασίμου για την εκδίκαση της έφεσης γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

54. Το άρθρο 502 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 502. - Κύρια συζήτηση

β) Όταν εμφανιστεί ο εκκαλών.

1. Αν ο εκκαλών εμφανιστεί ο ίδιος ή ο συνήγορός του στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340, η συζήτηση αρχίζει και ο εισαγγελέας αναπτύσσει συνοπτικά την έφεση. Εκτός από τους μάρτυρες που κλητεύθηκαν, το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει και άλλους μάρτυρες, αν είναι παρόντες στο ακροατήριο και αν ακόμη τα ονόματά τους δεν γνωστοποιήθηκαν, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα ή κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως, εφόσον δεν αντιλέγει ο κατηγορούμενος. Σε κάθε περίπτωση διαβάζονται και λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης που περιέχουν τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν, οι ένορκες καταθέσεις που δόθηκαν στην προδικασία στις περιπτώσεις του άρθρου 363 και τα έγγραφα υπό τους όρους του άρθρου 362. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα άρθρα 329 έως 338, 340, 346 έως 349, 352, 357 έως 361, 364 έως 373.

2. Η έφεση έχει καθολικό μεταβιβαστικό αποτέλεσμα, εκτός αν ο εκκαλών την περιορίσει σε συγκεκριμένα κεφάλαια ή προβάλλει συγκεκριμένο ή συγκεκριμένους λόγους.

3. Αν η έφεση ασκήθηκε για αναρμοδιότητα και κριθεί από το δικαστήριο βάσιμη, το εφετείο δικάζει ανέκκλητα την υπόθεση στην ουσία της, αν υπάγεται στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου της περιφέρειάς του, διαφορετικά, την παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο. Αν η υπόθεση υπάγεται σε άλλη δικαιοδοσία, το εφετείο παραπέμπει την υπόθεση στον αρμόδιο εισαγγελέα.

4. Αν στην πρωτόδικη απόφαση υπάρχει ακυρότητα (άρθρα 170 και 171), το δευτεροβάθμιο δικαστήριο την ακυρώνει και δικάζει την υπόθεση στην ουσία της ανέκκλητα.

5. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η έφεση είναι παραδεκτή και αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης, δεσμεύεται από την απόφασή του για το παραδεκτό της έφεσης στη μετ' αναβολή συζήτηση αυτής.»

55. Το άρθρο 512 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 512. - Διαδικασία. 1. Αν υπάρχει περίπτωση απαραδέκτου η αίτηση αναιρέσης απορρίπτεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 476 και, εφόσον ασκήθηκε καταχρηστικά, το δικαστήριο επιβάλλει σε εκείνον που την άσκησε τα έξοδα στο πενταπλάσιο. Διαφορετικά, αρχίζει η διαδικασία στον Άρειο Πάγο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κλητεύει τον αναιρεσείοντα και τους υπόλοιπους διαδίκους, με κλήση που επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155-162 και μέσα στην προθεσμία του άρθρου 166, στο ακροατήριο του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου ή στην Ολομέλειά του. Για

την κλήτευση στην Ολομέλεια απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του προέδρου του Αρείου Πάγου, αφού ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα των λόγων αναίρεσης. Στις οριζόμενες από το άρθρο 10 παρ. 2 περιπτώσεις, η αίτηση αναίρεσης εισάγεται στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. 2. Αν ζητεί την αναίρεση ο εισαγγελέας, δεν κλητεύεται αλλά εκπροσωπείται από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. 3. Οι διάδικοι παρίστανται στη συζήτηση με συνήγορο. Αν ο ανααιρεσείων κρατείται στη φυλακή, μπορεί να διορίσει συνήγορο με δήλωσή του στον διευθυντή της φυλακής, οπότε συντάσσεται έκθεση, που διαβιβάζεται αμέσως στον γραμματέα του Αρείου Πάγου.»

56. Το άρθρο 513 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 513. - Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση πρότασης.

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει γραπτή πρόταση είτε στη γραμματεία του Αρείου Πάγου είτε στον γραμματέα της έδρας μέχρι την έναρξη της συζήτησης της αναίρεσης. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου της πρότασης.»

57. Το άρθρο 523 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 523. - Επανεξέταση. Αν η αίτηση για αναίρεση απορρίφθηκε από παραδρομή ως ανυποστήρικτη ή απaráδεκτη ή αν κάποιος προταθείς λόγος αναίρεσης δεν κρίθηκε, με αίτηση του ανααιρεσείοντα ή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή αυτεπαγγέλτως, ο Άρειος Πάγος επανέρχεται για αποκατάσταση της παραδρομής ή κρίση του μη εξετασθέντος λόγου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται όσα ορίζει το άρθρο 512.»

58. Το άρθρο 552 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 552. - Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής. 1. Η έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε με την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών νόμων για την εκτέλεση των ποινών. Για την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, προκειμένου να εκτίσει την στερητική της ελευθερίας ποινή, συντάσσεται έκθεση, υπογραφόμενη από το όργανο της δημόσιας δύναμης που τον παραδίδει και από τον διευθυντή της φυλακής που τον παραλαμβάνει. Η έκθεση επισυνάπτεται στη δικογραφία. 2. Αν ο καταδικασμένος σε ποινή στερητική της ελευθερίας δεν κρατείται προσωρινά, είναι όμως παρών στην απαγγελία της απόφασης, εκείνος που φροντίζει για την εκτέλεση της απόφασης (άρθρο 549) διατάσσει και προφορικά ακόμη την εκτέλεσή της, όταν αυτή μπορεί να εκτελεστεί αμέσως. Διαφορετικά, μόλις η απόφαση γίνει αμετάκλητη διαβιβάζει στην αρμόδια αστυνομική αρχή έγγραφη εντολή για εκτέλεση, που περιέχει το ονοματεπώνυμο και κάθε άλλο στοιχείο ταυτότητας του καταδικασμένου, τον αριθμό, τη χρονολογία της απόφασης και την ποινή που επιβλήθηκε.»

59. Το άρθρο 553 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 553. - Βεβαίωση χρηματικών ποινών. 1. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν να βεβαιώσουν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. τα ποσά των

χρηματικών ποινών, μαζί με τις υπόλοιπες προσαυξήσεις, μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που έγιναν αμετάκλητες οι αποφάσεις που τις επέβαλαν. 2. Οι σχετικές με την είσπραξη δημοσίων εσόδων διατάξεις εφαρμόζονται και στην προκειμένη περίπτωση.»

60. Το άρθρο 572 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής: «Άρθρο 572. - Έκδοση αντιγράφων δικαστικής και γενικής χρήσης. 1. Αντίγραφο ποινικού μητρώου δικαστικής χρήσης χορηγείται μόνο: α) στον εισαγγελέα, τον τακτικό ανακριτή ή τον επίτροπο του στρατοδικείου, για δικαστική αποκλειστικά χρήση, β) στους διευθυντές φυλακών και άλλων σωφρονιστικών ή θεραπευτικών καταστημάτων για κρατούμενο που με αμετάκλητη απόφαση εκτίει ποινή στερητική της ελευθερίας ή υποβάλλεται σε μέτρο ασφάλειας, γ) στις αλλοδαπές αρχές που ασκούν ποινική δικαιοδοσία, εφόσον υπάρχει υποχρέωση δικαστικής συνδρομής, δ) στις δημόσιες υπηρεσίες, πολιτικές, στρατιωτικές, στις εκκλησιαστικές αρχές, σε Ν.Π.Δ.Δ., σε οργανισμούς, σε επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας ή σε τράπεζες, μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, ε) στις αλλοδαπές πρεσβείες ή προξενεία που έχουν διαπιστευθεί στην Ελλάδα για όσους πρόκειται να μεταναστεύσουν, στ) για το διορισμό δικαστικών λειτουργών, εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, οργάνων των Σωμάτων Ασφαλείας και των υποψηφίων για την εισαγωγή στις παραγωγικές σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, το οποίο αποστέλλεται απευθείας στο αρμόδιο όργανο. 2. Το δελτίο ποινικού μητρώου επισυνάπτεται υποχρεωτικά με ευθύνη του αρμόδιου γραμματέα σε κάθε δικογραφία για εγκλήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου και άνω, μέσα σε σφραγιστό αδιαφανή φάκελο και αποσφραγίζεται μόνο μετά την απαγγελία της περί ενοχής απόφασης του δικαστηρίου, γενομένης ειδικής μνείας στα πρακτικά. Σε περίπτωση ασκήσεως εφέσεως κατά της καταδικαστικής απόφασης το δελτίο ποινικού μητρώου σφραγίζεται και πάλι με ευθύνη του γραμματέα της έδρας του εκδόντος την απόφαση δικαστηρίου, σε αδιαφανή φάκελο, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των ορισμών του προηγούμενου εδαφίου. Τα αυτά ισχύουν σε περίπτωση επανεκδίκασης της υπόθεσης κατ' ουσία μετ' αναίρεση. Η παράβαση των ανωτέρω διατάξεων από το δικαστικό γραμματέα συνεπάγεται την πειθαρχική του ευθύνη. 3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μπορεί να ορισθεί ότι αντίγραφο ποινικού μητρώου δικαστικής χρήσης εκδίδεται και για διορισμό σε οποιαδήποτε άλλη δημόσια υπηρεσία ή σε οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο του δημόσιου τομέα.»

61. Το άρθρο 590, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 590. - 1. Υποθέσεις που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και σε οποιονδήποτε βαθμό συνεχίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κώδικα. Οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας που τελέστηκαν όταν ίσχυαν οι διατάξεις που καταργούνται διατηρούν το κύρος τους. 2. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος κώδικα έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το

δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί. 3. Κατ' εξαίρεση των οριζόμενων στην παρ. 2, υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος κώδικα έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης σε κατηγορούμενο και έχουν παραπεμφθεί για εκδίκαση στο μονομελές εφετείο, το δικαστήριο αυτό διατηρεί την αρμοδιότητά του, εφόσον υπάρχει προσωρινά κρατούμενος και η δικάσιμος έχει προσδιορισθεί μέσα στους τελευταίους τρεις μήνες πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου προσωρινής κράτησης. Οι υπόλοιπες υποθέσεις, αποσύρονται και με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα εφετών, η οποία επιδίδεται στον κατηγορούμενο, προσδιορίζονται προς εκδίκαση στο τριμελές εφετείο. Για τις εκδιδόμενες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κώδικα αποφάσεις του μονομελούς εφετείου ισχύουν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 489 περ. ε' του παρόντος κώδικα όρια εκκλητού. Οι εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου εκδικάζονται από το τριμελές εφετείο. 4. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα δεν έχει γίνει επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, παραπέμπονται, με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα, προς εκδίκαση στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κώδικα. Εάν έχει ήδη εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα ή σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών κατά το άρθρο 308Α του καταργούμενου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για παραπομπή σε δικαστήριο κακουργημάτων πράξεων που έχουν μετατραπεί σε πλημμελήματα σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου ποινικού κώδικα, η υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση στο τριμελές πλημμελειοδικείο. Για τη διατήρηση ή μη της τυχόν επιβληθείσας προσωρινής κράτησης αποφαινεται το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο. 5. Η κύρια ανάκριση επί υποθέσεων, οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα εκκρεμούν σε αυτήν και αφορούν πράξεις, οι οποίες έχουν μετατραπεί σε πλημμελήματα σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου Ποινικού Κώδικα, συνεχίζεται και περατώνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 308 του παρόντος Κώδικα.»

Β) Με το άρθρο 8 του Σχεδίου Νόμου τροποποιούνται/καταργούνται οι κάτωθι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας:

- 1) Το άρθρο 19, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:
«Άρθρο 19. - Κοινοποίηση της αίτησης.
1. Η αίτηση για εξαίρεση, που υποβάλλεται όπως ορίζουν τα άρθρα 16 και 17, ανακοινώνεται από τον εισαγγελέα χωρίς καμία χρονοτριβή σ' εκείνον του οποίου ζητείται η εξαίρεση.
2. Το υπό εξαίρεση πρόσωπο έχει το δικαίωμα να πληροφορηθεί αμέσως το περιεχόμενο των εγγράφων που κατατέθηκαν, αλλά και την υποχρέωση μέσα σε 24 ώρες να εκφράσει γραπτά τις απόψεις του και ταυτόχρονα να απέχει από τα καθήκοντά του στην υπόθεση. Πρέπει όμως να ενεργήσει τις πράξεις που δεν μπορούν ν' αναβληθούν, αν δεν υπάρχει άλλος που έγκαιρα θα μπορούσε να τον αναπληρώσει σε αυτές σύμφωνα με τον νόμο. Σε αντίθετη περίπτωση τιμωρείται πειθαρχικά. Οι πράξεις του όμως αυτές είναι άκυρες, αν γίνει δεκτή η αίτηση εξαίρεσης.»

2) Το άρθρο 105, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 105. - Δικαιώματα στην αυτεπάγγελτη προανάκριση. 1. Όταν ενεργείται προανάκριση σύμφωνα με το άρθρο 245 παρ. 2, η εξέταση γίνεται όπως ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 273 και 274 και εκείνος που εξετάζεται έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 91, 95, 96, 97, 98, 100, 101, 103 και 104. 2. Ο εξεταζόμενος έχει το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και σε κάθε περίπτωση προτού εξεταστεί από την αστυνομία ή άλλη αρχή επιβολής του νόμου ή δικαστική αρχή. Η διάταξη του άρθρου 99 παρ. 4 εφαρμόζεται και σε αυτή την περίπτωση. 3. Η κατά παράβαση του παρόντος άρθρου εξέταση είναι άκυρη και δεν λαμβάνεται υπόψη. Κατά τα άλλα εφαρμόζεται η παρ. 3 του άρθρου 244.»

3) Το άρθρο 115, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 115. - Μονομελές πλημμελειοδικείο.

Το μονομελές πλημμελειοδικείο δικάζει:

1. Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στον νόμο φυλάκιση έως τριών ετών ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή συνδυασμός των ανωτέρω ποινών, εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται διά του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 167 παρ. 1, 172 παρ. 1, 173 παρ. 2 εδ. α', 224, 235 παρ. 1 εδ. α', 236 παρ. 1, 259 και 397 ΠΚ. 2. Τα δασικά, τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος, τα αγορανομικά αδικήματα, τα πλημμελήματα του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 «περί επιταγής», β) του άρθρου 1 και 2 του α.ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης», γ) του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/1983 για την «επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις», δ) των άρθρων 82 παρ. 4 και 83 παρ.1 του ν. 3386/2005 και του άρθρου 29 παρ. 7 του ν. 4251/2014, ε) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, στ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011 και ζ) τα πλημμελήματα του άρθρου 66 του ν. 4174/2013.»

4) Το άρθρο 125, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 125. - Προτίμηση.

Μεταξύ περισσότερων αρμόδιων δικαστηρίων ή ανακριτικών υπαλλήλων που έχουν επιληφθεί παράλληλα, προτιμούνται εκείνοι του τόπου όπου διαπράχθηκε το έγκλημα. Αν ο τόπος αυτός είναι άγνωστος, προτιμούνται εκείνοι που πρώτοι κάλεσαν ή διέταξαν τη σύλληψη ή τη φυλάκιση του κατηγορουμένου. Μπορεί όμως το συμβούλιο των εφετών ή ο Άρειος Πάγος, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 132, να αναθέσει την ανάκριση και την απόφαση σε άλλο αρμόδιο δικαστήριο.»

5) Το άρθρο 133, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 133. - Αποχή από περαιτέρω ενέργειες.

1. Μόλις υποβληθεί η αίτηση και ωστόσο εκδοθεί οριστική απόφαση γι' αυτήν, τα δικαστήρια μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε η σύγκρουση αρμοδιότητας, οι εισαγγελείς και οι ανακριτικοί υπάλληλοι οφείλουν να απέχουν από κάθε περαιτέρω ενέργεια. Γι' αυτό το σκοπό ο εισαγγελέας, μόλις παραλάβει την αίτηση, ειδοποιεί τους ανακριτικούς υπαλλήλους τους εισαγγελείς ή μέσω του προέδρου τους δικαστές που έχουν επιληφθεί. Δεν κωλύεται η διενέργεια των ανακριτικών πράξεων που επείγουν.
2. Αν οι ανακριτικοί υπάλληλοι, οι εισαγγελείς ή οι δικαστές που ασχολήθηκαν με την υπόθεση συνεχίζουν τη διενέργεια πράξεων, μολονότι ειδοποιήθηκαν, ευθύνονται πειθαρχικά. Η διαδικασία που συνεχίστηκε με αυτό τον τρόπο είναι αυτοδικαίως άκυρη, εκτός από την περίπτωση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1.»

6) Το άρθρο 136, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 136. - Δικαστήριο αρμόδιο για την παραπομπή.

1. Την παραπομπή μπορούν να τη ζητήσουν ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο παριστάμενος για την υποστήριξη της κατηγορίας, ενώ στις περιπτώσεις των στοιχείων γ' και δ' του άρθρου 135 μόνο ο εισαγγελέας του αρμόδιου δικαστηρίου ή του Αρείου Πάγου αυτεπαγγέλτως ή με παραγγελία του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Για την παραπομπή αποφασίζει: α) το συμβούλιο εφετών, αν ζητείται η παραπομπή από ένα μονομελές ή τριμελές πλημμελειοδικείο ή δικαστήριο ανηλίκων σε άλλο όμοιο β) ο Άρειος Πάγος, που συνέρχεται σε συμβούλιο, σε κάθε άλλη περίπτωση (εκτός από αυτή που αναφέρεται στο άρθρο 499) και πάντοτε όταν ζητείται η παραπομπή για τον λόγο που αναφέρεται στο στοιχείο γ' του άρθρου 135. Στην τελευταία περίπτωση, αν την παραπομπή τη ζητεί ο εισαγγελέας, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου εισάγει την αίτηση σε συζήτηση μόνο αν συμφωνεί αλλιώς, παραγγέλλει στον εισαγγελέα που υπέβαλε την αίτηση να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο σύμφωνα με τα άρθρα 122-125. Τα άρθρα 132 και 134 εδάφιο α' εφαρμόζονται αναλόγως και σε αυτήν την περίπτωση.
2. Αν μετά την έκδοση της απόφασης που διέταξε την παραπομπή και πριν από την εκδίκαση της υπόθεσης, παύσουν να υπάρχουν οι λόγοι που αναφέρονται στα στοιχεία α' έως δ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση μπορεί να ανακληθεί ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα του αρμόδιου δικαστηρίου ή του Αρείου Πάγου.
3. Σε περίπτωση που απορριφθεί η αίτηση για παραπομπή μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση, αν συντρέχουν νέοι λόγοι.»

7) Το άρθρο 150, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 150. - Πρόσωπα που συμπράττουν.

Κατά τη σύνταξη της έκθεσης, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, παρίσταται δικαστικός γραμματέας ή ανακριτικός υπάλληλος και, αν δεν υπάρχουν αυτοί, παρίστανται δύο μάρτυρες. Οι μάρτυρες πρέπει να μην είναι ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών, να μην έχουν συμφέρον από την έκβαση της υπόθεσης, να μην είναι συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως τον τρίτο βαθμό με τον δημόσιο

υπάλληλο που συντάσσει την έκθεση ή τον κατηγορούμενο ή τον παριστάμενο για την υποστήριξη της κατηγορίας και να μην είναι προφανώς μεθυσμένοι ή διανοητικά άρρωστοι.»

8-9) Το άρθρο 218, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 218. - Προστασία μαρτύρων.

1. Κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση της παρ. 1 του άρθρου 187 ΠΚ ή σε τρομοκρατική οργάνωση της παρ. 2 του άρθρου 187Α ΠΚ και για συναφείς πράξεις, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιωδών μαρτύρων, των προσώπων που κατά το άρθρο 187Γ ΠΚ βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων ή των οικείων τους.

2. Κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις εμπορίας ανθρώπων κατά τα άρθρα 323Α και 348 παρ. 2 ΠΚ, καθώς και για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης διακίνησης μεταναστών κατά τα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 2 έως 4, για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό του θύματος αυτών των πράξεων, όπως αυτό χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων ι' και ια' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4251/2014, των οικείων του θύματος ή των ουσιωδών μαρτύρων, ακόμη και όταν οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις δεν έχει τελεσθεί στο πλαίσιο οργανωμένου εγκλήματος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 ΠΚ.

3. Σε υποθέσεις σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α ΠΚ, ακόμα κι αν δεν τελέσθηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ' άρθρο 47, στους ιδιώτες κατ' άρθρο 255 και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποιήσιμων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη στις παρ. 1 έως 5 προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης.

4. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας του, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητάς, καθώς και η μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις από τους αρμόδιους Υπουργούς, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η υπουργική απόφαση μπορεί να προβλέπει τη μη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και άλλους τρόπους διασφάλισης της μυστικότητας της πράξης. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για την επιτυχία τους.

5. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν τούτο ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο ή και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354.

6. Αν δεν έχουν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.»

10) Το άρθρο 241, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 241. - Η ανάκριση είναι έγγραφη.

Η ανάκριση γίνεται πάντοτε εγγράφως και χωρίς δημοσιότητα διενεργείται με την παρουσία δικαστικού γραμματέα ή δεύτερου ανακριτικού υπαλλήλου ή, αν δεν υπάρχουν αυτοί, με παρουσία δύο μαρτύρων που έχουν τις προϋποθέσεις του άρθρου 150. Αν δεν είναι δυνατό να βρεθούν τέτοιοι μάρτυρες, όποιος διενεργεί την ανάκριση είναι υποχρεωμένος να την ολοκληρώσει και μόνος του. Για κάθε ανακριτική πράξη συντάσσεται έκθεση σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους.»

11) Το άρθρο 244, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 244. - Δικαιώματα του υπόπτου κατά την προκαταρκτική εξέταση.

1. Αν η προκαταρκτική εξέταση διενεργείται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά τη διάρκειά της αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται υποχρεωτικώς πριν από πέντε τουλάχιστον ημέρες αν κατοικεί ή διαμένει σε γνωστή διεύθυνση στο εσωτερικό και πριν από 15 τουλάχιστον ημέρες αν κατοικεί ή διαμένει σε γνωστή διεύθυνση στο εξωτερικό, για την παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται χωρίς όρκο. Ο ύποπτος έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1, 95, 96, 99 παρ. 1 εδ. α', 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104, καθώς και το δικαίωμα να διορίσει τεχνικό σύμβουλο σε περίπτωση διεξαγωγής πραγματογνωμοσύνης, εφαρμοζόμενης αναλόγως της διάταξης του άρθρου 183. Το δικαίωμα ενημέρωσης του υπόπτου περιλαμβάνει κατ' ελάχιστο τη γνωστοποίηση των ποινικών διατάξεων, η παραβίαση των οποίων διερευνάται, καθώς και των θεμάτων επί των οποίων θα παράσχει εξηγήσεις. Τα ως άνω δικαιώματά του μπορεί να ασκήσει είτε αυτοπροσώπως είτε εκπροσωπούμενος από συνήγορο που διορίζεται κατά το άρθρο 89 παρ. 2, εκτός αν θεωρείται αναγκαία η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του, κατά την κρίση εκείνου που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση. Οι διατάξεις των άρθρων 156 και 273 παρ. 1γ εφαρμόζονται αναλόγως. Εφόσον ο ύποπτος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται και χωρίς την εξέτασή του.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο κλήση προς παροχή εξηγήσεων για πράξη τιμωρούμενη σε βαθμό κακουργήματος, μπορεί να παραλειφθεί, αν από τα στοιχεία της προκαταρκτικής εξέτασης προκύπτει σαφώς ότι ο ύποπτος έχει σχεδιάσει την φυγή του ή την τέλεση νέων εγκλημάτων και έχουν προκύψει επαρκείς ενδείξεις για την άμεση άσκηση ποινικής δίωξης.

3. Προηγούμενη έγγραφη εξέταση του υπόπτου που έγινε με όρκο ή χωρίς τη δυνατότητα άσκησης των δικαιωμάτων της παρ. 1 εδ. β' απαγορεύεται να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας. Τυχόν παραμονή της στη δικογραφία συνιστά προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.

4. Αν, μετά την περάτωση της προκαταρκτικής εξέτασης, πρόκειται να κινηθεί ποινική δίωξη για πράξη ουσιωδώς διαφορετική από εκείνη για την οποία διενεργήθηκε αυτή, καλείται ο ύποπτος υποχρεωτικά να ασκήσει εκ νέου τα πιο πάνω δικαιώματά του, με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου αυτού.

5. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών επιλύει όλες τις διαφορές ή αμφισβητήσεις που προκύπτουν κατά την προκαταρκτική εξέταση μεταξύ του υπόπτου και εκείνου που υποστηρίζει την κατηγορία ή μεταξύ αυτών και του εισαγγελέα.»

12) Το άρθρο 246, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 246. - Ποιος ενεργεί την κύρια ανάκριση.

1. Την κύρια ανάκριση την ενεργεί μόνο ο ανακριτής, μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, βάσει κατηγορητηρίου το οποίο συντάσσεται από τον εισαγγελέα, περιέχει δε όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στα άρθρα 99 και 273 παρ. 2 και τα οποία είναι γνωστά στον εισαγγελέα μέχρι το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης ή την ολοκλήρωση της αυτεπάγγελτης προανάκρισης. Το κατηγορητήριο συνοδεύει την άσκηση της ποινικής δίωξης στις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού. Στα αυτόφωρα εγκλήματα η γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, μπορεί να περιορίζεται στην παράθεση της ποινικής διάταξης που προβλέπει την αξιόποινη πράξη.

2. Τέτοια παραγγελία δίνει ο εισαγγελέας: α) σε κακουργήματα, β) σε πλημμελήματα στα οποία προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής προσωρινής κράτησης καθώς και σε εκείνα στα οποία, κατά την κρίση του, συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν στον κατηγορούμενο περιοριστικοί όροι κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 283.»

13) Το άρθρο 251, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 251. - Καθήκοντα εκείνου που ενεργεί την ανάκριση - Αρχή της αναλογικότητας.

1. Ο ανακριτής και οι ανακριτικοί υπάλληλοι στους οποίους έχουν ανατεθεί ανακριτικές πράξεις κατά το άρθρο 249 παρ. 2 οφείλουν χωρίς χρονοτριβή να συγκεντρώνουν πληροφορίες για το έγκλημα και τους υπαιτίους του, να εξετάζουν μάρτυρες και κατηγορουμένους, να μεταβαίνουν επί τόπου για ενέργεια αυτοψίας, αφού πάρουν μαζί τους, αν υπάρχει ανάγκη, ιατροδικαστές ή άλλους πραγματογνώμονες, να διεξάγουν έρευνες, να καταλαμβάνουν πειστήρια και γενικά να ενεργούν οτιδήποτε είναι αναγκαίο για τη συλλογή και τη διατήρηση των αποδείξεων, καθώς και για την εξασφάλιση των ιχνών του εγκλήματος.

2. Κατά τη διενέργεια κάθε ανακριτικής πράξης ο ανακριτής και ο ανακριτικός υπάλληλος οφείλουν να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Συντάγματος).»

14) Το άρθρο 254, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 254. - Ειδικές ανακριτικές πράξεις επί ορισμένων εγκλημάτων.

1. Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 187, των άρθρων 187Α, 207 εδ. α', 208 παρ. 1 εδ. α', 208Α εκτός από τις ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις, 323Α, 336 σε βάρος ανηλίκου, της παρ. 1 του άρθρου 338 σε βάρος ανηλίκου, των παρ. 1 και 4 του άρθρου 339, των παρ. 1 και 2 του άρθρου 342, των άρθρων 348Α, 348Β, 348Γ και 351Α ΠΚ η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και τη διενέργεια:

α) συγκαλυμμένης έρευνας, κατά την οποία ο ανακριτικός υπάλληλος ή ο ιδιώτης που ενεργεί υπό τις οδηγίες του, προσφέρεται να διευκολύνει την τέλεση κάποιου από τα εγκλήματα της παρ. 1, την οποία ο δράστης του εν λόγω εγκλήματος είχε προαποφασίσει. Η διενέργεια της συγκαλυμμένης έρευνας γίνεται υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για δε τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ή του ιδιώτη συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ή του ιδιώτη, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου.

β) ανακριτικής διείσδυσης, κατά την οποία ανακριτικός υπάλληλος με συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας αναλαμβάνει διεκπεραιωτικά καθήκοντα σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση με σκοπό την εξιχνίαση της δομής της, την αποκάλυψη των μελών της, καθώς και τη διακρίβωση των εγκλημάτων της παρ. 1, την τέλεση των οποίων τα μέλη της οργάνωσης είχαν προαποφασίσει. Τα ίδια καθήκοντα μπορεί να αναλάβει και ιδιώτης υπό τους όρους των παραγράφων 2 έως 6 του παρόντος και εφόσον κατά τα λοιπά για τη δράση του είναι ενήμερος ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών. Ο ενεργών την ανακριτική διείσδυση μπορεί να φέρει συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας και φορολογικά ή άλλα στοιχεία και να συναλλάσσεται με αυτά για τις ανάγκες της έρευνας που διεξάγει. Οι λεπτομέρειες και η διαδικασία έκδοσης των εν λόγω στοιχείων συγκάλυψης ορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη. Η διενέργεια της ανακριτικής διείσδυσης γίνεται υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για δε τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ανακριτικού υπαλλήλου ή του ιδιώτη συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ανακριτικού υπαλλήλου ή του ιδιώτη, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου.

γ) ελεγχόμενων μεταφορών, όπως οι μεταφορές αυτές προβλέπονται στο άρθρο 38 του ν. 2145/1993 (Α' 88).

δ) άρσης του απορρήτου του περιεχομένου των επικοινωνιών ή των δεδομένων θέσης και κίνησης αυτών, με την τήρηση των εγγυήσεων και τις διαδικασίες των άρθρων 4 και 5 του ν. 2225/1994 (Α' 121), όπως αυτά ισχύουν.

ε) καταγραφής της δραστηριότητας ή άλλων γεγονότων εκτός κατοικίας με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα.

στ) συσχέτισης ή συνδυασμού δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Οι ανακριτικές πράξεις της προηγούμενης παραγράφου διεξάγονται, με την τήρηση των εγγυήσεων και τις διαδικασίες των επόμενων παραγράφων, μόνο:

α) αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει τελεσθεί αξιόποινη πράξη από τις αναφερόμενες στην παρ. 1 του άρθρου αυτού.

β) αν η εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή η εξιχνίαση των τρομοκρατικών πράξεων των άρθρων 187Α ΠΚ ή των λοιπών πράξεων που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού είναι διαφορετικά αδύνατη ή ιδιαιτέρως δυσχερής.

3. Για τη διενέργεια των αναφερόμενων στην παρ. 1 ανακριτικών πράξεων, καθώς και για το απολύτως αναγκαίο χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού αποφαινεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μετά από πρόταση του εισαγγελέα. Στην αιτιολογία του βουλεύματος γίνεται ειδική μνεία: α) της αξιόποινης πράξης, β) των σοβαρών ενδείξεων ενοχής σε βάρος του προσώπου κατά του οποίου διενεργείται η ανακριτική πράξη, γ) του σκοπού αυτής, δ) της αδυναμίας ή ιδιαίτερης δυσχέρειας διακρίβωσης του εγκλήματος με άλλο τρόπο, και ε) της απόλυτα αναγκαίας χρονικής διάρκειας της ανακριτικής πράξης. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις την έρευνα μπορεί να διατάξει ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής είναι υποχρεωμένοι να εισαγάγουν το ζήτημα μέσα σε προθεσμία τριών ημερών στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο ελέγχει παράλληλα την συνδρομή των εξαιρετικά επειγουσών περιστάσεων. Διαφορετικά η ισχύς της σχετικής διάταξης αίρεται αυτοδικαίως. Αν εντός ευλόγου χρόνου, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις πέντε (5) ημέρες, δεν εκδοθεί βούλευμα, τα τυχόν ευρήματα δεν είναι αξιοποιήσιμα.

4. Οι αναφερόμενες στα στοιχεία γ', δ' και ε' της παραγράφου 1 ανακριτικές πράξεις μπορούν να επιβληθούν υπό τους όρους της παραγράφου 3 και κατά τρίτου αμέτοχου στο έγκλημα προσώπου, προκειμένου να αποκαλυφθεί η ταυτότητα του κατηγορουμένου ή ο τόπος διαμονής ή της κατοικίας του και εφόσον είναι τεχνικά αδύνατη η εξακρίβωση αυτών των στοιχείων με άλλον τρόπο. Στις περιπτώσεις αυτές το αποδεικτικό υλικό που αφορά το τρίτο πρόσωπο καταστρέφεται αμέσως μετά την επίτευξη του ανακριτικού σκοπού, εκτός εάν με αυτό αποδεικνύεται η εκ μέρους του τέλεση κακουργήματος κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της προσωπικής ή γενετήσιας ελευθερίας, του πολιτεύματος ή της ακεραιότητας της χώρας, οπότε επιτρέπεται η αξιοποίησή του σε δίκη για τα εν λόγω εγκλήματα.

5. Κάθε στοιχείο ή γνώση που αποκτάται κατά τη διενέργεια των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 ανακριτικών πράξεων αξιοποιείται στο πλαίσιο της αυτής ποινικής δίκης, υπό τον όρο ότι αφορά πράξη για την οποία επιτρέπεται η διενέργεια ειδικών ανακριτικών πράξεων. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται το στοιχείο αυτό ή η αποκτηθείσα γνώση να χρησιμοποιηθούν και σε άλλη ποινική δίκη για τη βεβαίωση εγκλήματος της παραγράφου 1, τη σύλληψη δραστών και την εξάρθρωση άλλης εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης, εφόσον το δικαστικό συμβούλιο αποφανθεί ειδικώς περί αυτού. Κάθε άλλο στοιχείο ή γνώση που αποκτήθηκε κατά τη διενέργεια των αναφερόμενων στην παρ. 1 ανακριτικών πράξεων απαγορεύεται, για λόγους δικαιοσύνης της διαδικασίας, να χρησιμοποιηθεί και να ληφθεί υπόψη ως άμεση ή έμμεση απόδειξη στην ίδια ή σε άλλη ποινική, πολιτική, διοικητική και

πειθαρχική δίκη και διοικητική διαδικασία. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται τα στοιχεία αυτά ή οι αποκτηθείσες γνώσεις να χρησιμοποιηθούν για τη βεβαίωση εγκλήματος, τη σύλληψη δραστών και την εξάρθρωση άλλης εγκληματικής οργάνωσης, εφόσον το δικαστικό συμβούλιο αποφανθεί ειδικώς περί αυτού.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και κατά την διενέργεια των αντίστοιχων ερευνών που προβλέπονται σε ειδικούς ποινικούς νόμους, των οποίων οι ρυθμίσεις εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος.»

15) Το άρθρο 258, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο. - 258 Σύνταξη έκθεσης για την έρευνα.

Μόλις τελειώσει μία έρευνα, συντάσσεται έκθεση κατά τα άρθρα 148 κ.ε. Τα πράγματα που βρέθηκαν και σχετίζονται με την ανακριτικό σκοπό της έρευνας, κατάσχονται και υποβάλλονται σε μεσεγγύηση με την τήρηση των άρθρων 259 και 264-266.»

16) Το άρθρο 296, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 296. – Λόγοι για την αντικατάσταση των περιοριστικών όρων με προσωρινή κράτηση.

Οι περιοριστικοί όροι που επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο είναι δυνατό να αντικατασταθούν με προσωρινή κράτηση: α) αν, μολονότι προσκλήθηκε νόμιμα, δεν εμφανίζεται στον ανακριτή ή στο δικαστήριο για να δικαστεί, χωρίς να συντρέχουν εύλογα κωλύματα που να κάνουν αδύνατη την εμφάνισή του· β) αν έχει κάνει προπαρασκευαστικές πράξεις φυγής γ) αν παραβιάζει τους όρους που του επιβλήθηκαν ή δεν δηλώσει τη μεταβολή της κατοικίας του σύμφωνα με το επόμενο άρθρο.»

17) Το άρθρο 303, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 303. - Ποινική διαπραγμάτευση.

1. Στις περιπτώσεις των αυτεπαγγέλτως διωκομένων εγκλημάτων, εξαιρουμένων των κακουργημάτων: α) που απειλούνται και με ποινή ισόβιας κάθειρξης και β) που προβλέπονται στο άρθρο 187Α ΠΚ και στο δέκατο ένατο κεφάλαιο του ΠΚ, ο κατηγορούμενος δικαιούται μέχρι την τυπική περάτωση της κύριας ανάκρισης ή της προανάκρισης να ζητήσει εγγράφως ο ίδιος ή διά του συνηγόρου του την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαπραγμάτευσης, αντικείμενο της οποίας μπορεί να είναι μόνο η επιβλητέα κύρια ή παρεπόμενη ποινή.

2. Μετά την υποβολή του ανωτέρω αιτήματος η δικογραφία διαβιβάζεται επί των πλημμελημάτων στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών επί δε των κακουργημάτων στον εισαγγελέα εφετών, οι οποίοι οφείλουν να κρίνουν αν η συγκεκριμένη ποινική υπόθεση είναι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του κατηγορούμενου, κατάλληλη προς διαπραγμάτευση. Προς τον σκοπό αυτό ο εισαγγελέας καλεί υποχρεωτικά τον κατηγορούμενο να εμφανισθεί ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου και, αν το κρίνει αναγκαίο, τον παθόντα μετά ή δια συνηγόρου. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνηγόρο ο εισαγγελέας του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου.

Στα εγκλήματα της παρ. 1 του άρθρου 301 ο εισαγγελέας δικαιούται κατά την κρίση του να εξαρτήσει την έναρξη της διαπραγμάτευσης, από την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας ή από τη σοβαρή προσπάθεια του υπαιτίου να αποκαταστήσει τη ζημία.

3. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, η ποινική διαδικασία συνεχίζεται κανονικά. Η γραπτή αίτηση του κατηγορουμένου θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα, καταστρέφεται με το οικείο υλικό και τυχόν αντίγραφά της δεν λαμβάνονται υπόψη σε κανένα στάδιο της δίκης και σε καμία άλλη διαδικασία.

4. Αν ο κατηγορούμενος, αφού λάβει γνώση των στοιχείων της δικογραφίας, συμφωνήσει με τον εισαγγελέα την επιβλητέα ποινή, συντάσσεται πρακτικό διαπραγμάτευσης, που υπογράφεται από τον εισαγγελέα και από τον κατηγορούμενο και τον παριστάμενο συνήγορό του. Το πρακτικό διαπραγμάτευσης περιέχει την ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται, την συμφωνηθείσα ποινή καθώς και τον τρόπο έκτισής της. Η προτεινόμενη ποινή καθορίζεται με βάση την απαξία, τις συνθήκες τέλεσης της πράξης, τον βαθμό της υπαιτιότητας καθώς και την προσωπικότητα και τους οικονομικούς όρους του κατηγορουμένου και δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε έτη φυλάκισης στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, τα επτά έτη στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη άνω των δέκα ετών, και τα δύο έτη στα πλημμελήματα, ούτε μπορεί να είναι κατώτερη των δύο ετών στα κακουργήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη. Για την αναστολή ή μετατροπή της προτεινόμενης ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 99, 100, 104Α και 105Α ΠΚ. Στο πρακτικό διαπραγμάτευσης ορίζεται υποχρεωτικά πληρεξούσιος δικηγόρος και αντίκλητος του κατηγορουμένου, στον οποίο παρέχεται η εντολή να τον εκπροσωπήσει στο ακροατήριο.

5. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί πριν από την απολογία του κατηγορουμένου η ανάκριση θεωρείται περατωμένη ως προς αυτόν, εκτός αν ο εισαγγελέας θεωρεί ότι συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, οπότε ο ανακριτής λαμβάνει απολογία του κατηγορουμένου, μετά την οποία ο ανακριτής μπορεί να αφήσει τον κατηγορούμενο ελεύθερο ή να

εκδώσει διάταξη για την επιβολή περιοριστικών όρων κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 283. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο εισαγγελέας μπορεί με διάταξή του να άρει ή να αντικαταστήσει τα μέτρα δικονομικού καταναγκασμού που τυχόν έχουν επιβληθεί στον κατηγορούμενο. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται και η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του ανακριτή ως προς τους κατηγορουμένους, για τους οποίους δεν έχει συνταχθεί πρακτικό διαπραγμάτευσης και ως προς τα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται σε εκείνα της παρ. 1.

6. Μέσα σε πέντε ημέρες από τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης, η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Εφετείο επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο επί πλημμελημάτων. Στον απόντα κατηγορούμενο ορίζεται υποχρεωτικά ως συνήγορος ο αναφερόμενος στο πρακτικό διαπραγμάτευσης και αν αυτός κωλύεται άλλος συνήγορος από τον πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Το δικαστήριο σε δημόσια συνεδρίαση

κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο βάσει του πρακτικού διαπραγμάτευσης και των στοιχείων της δικογραφίας και επιβάλλει σε αυτόν, εφαρμόζοντας τα κριτήρια του άρθρου 79 ΠΚ ποινή, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει την συμφωνηθείσα μεταξύ εισαγγελέα και κατηγορούμενου. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό διαπραγμάτευσης, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β' και γ' και δικαιούται να μεταβάλλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης μόνο προς όφελος του κατηγορουμένου.

7. Διαπραγμάτευση μπορεί να γίνει και στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, με αίτηση του κατηγορουμένου ή του συνηγόρου του, που έχει ειδική προς τούτο εξουσιοδότηση που καταχωρείται στο ειδικό πρακτικό κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 141 παρ. 4. Στην περίπτωση αυτή η διαπραγμάτευση διεξάγεται μεταξύ του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα της έδρας. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνήγορο, το δικαστήριο του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Η υποβολή του αιτήματος διαπραγμάτευσης δεν αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 3 του παρόντος.

8. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων η διαπραγμάτευση μπορεί να αφορά ένα ή περισσότερα από αυτά.

9. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου χωρεί μόνο αναίρεση.»

18) Το άρθρο 305, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 305. - Σύνθεση του Συμβουλίου.

1. Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών συγκροτείται όπως ορίζει το άρθρο 4 παρ. 3, εκτός αν πρόκειται για κατηγορούμενο ανήλικο, οπότε συγκροτείται όπως ορίζει το άρθρο 6 παρ. 2. Η διάταξη του άρθρου 13 παρ. 3 εφαρμόζεται και σε αυτή την περίπτωση.

2. Όταν πρόκειται να κριθούν ζητήματα, που ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της ανάκρισης (άρθρο 307) ή η περάτωσή της (άρθρο 308), δεν επιτρέπεται η συμμετοχή του ανακριτή στη σύνθεση του συμβουλίου.»

19) Το άρθρο 308, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 308. - Πετάτωση της κύριας ανάκρισης.

1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για το σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο μήνες ή, αν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Ο εισαγγελέας, εφόσον στη δικογραφία που του διαβιβάστηκε από τον ανακριτή μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης υπάρχουν κατηγορούμενοι κατά των οποίων έχει εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης, οφείλει εντός μηνός να υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο, για να παύσει οριστικά

ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Σε περίπτωση πράξης ανηλίκου κατηγορουμένου που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα και για το οποίο προβλέπεται η ποινή του περιορισμού σε σωφρονιστικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, η κύρια ανάκριση περατώνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του εδ. α' της παραγράφου αυτής.

2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας καταρτίσει τη σχετική πρόταση, πριν την υποβάλει στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφο της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους. Την ίδια υποχρέωση έχει ο εισαγγελέας όταν υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για την έκδοση παρεμπόπτοντος βουλεύματος. Στην περίπτωση του εδ. α', η δικογραφία διαβιβάζεται στο δικαστικό συμβούλιο, αφού παρέλθουν δέκα ημέρες από την ειδοποίηση, η οποία αποδεικνύεται με βεβαίωση του αρμόδιου γραμματέα της εισαγγελίας, που επισυνάπτεται στη δικογραφία.

3. Η κύρια ανάκριση στα πλημμελήματα περατώνεται και με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου με διαταγή του εισαγγελέα, εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ανακριτή. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 322. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα, αν δεχτεί την προσφυγή, να διατάξει είτε να υποβληθεί η προσφυγή στο συμβούλιο είτε να συμπληρωθεί η ανάκριση, που περατώνεται με βούλευμα του συμβουλίου. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαινεται για την συνέχιση ή όχι της προσωρινής κράτησης, καθώς και για την διατήρηση ή όχι των περιοριστικών όρων.

4. Στην περίπτωση της παρ. 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 99, 107 και 108. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να διορίσουν αντίκλητο δικηγόρο από τους διορισμένους στην έδρα του ανακριτή, και σε αυτόν γίνεται η γνωστοποίηση. Αν όμως οι διάδικοι κατοικούν έξω από την έδρα του ανακριτή, η γνωστοποίηση γίνεται μόνο αν έχουν διορίσει αντίκλητο.

5. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των εδ. α', γ' και δ' της παρ. 3 του άρθρου 245.»

20) Το άρθρο 321, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 321. - Περιεχόμενο του κλητηρίου θεσπίσματος και της κλήσης. Παραμονή δικογραφιών στα γραφεία.

1. Το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο και, αν υπάρχει ανάγκη, και άλλα στοιχεία που καθορίζουν την ταυτότητα του κατηγορουμένου, β) τον προσδιορισμό του δικαστηρίου στο οποίο καλείται, γ) τη χρονολογία, την ημέρα της εβδομάδας και την ώρα που πρέπει να εμφανιστεί, δ) τον ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία κατηγορείται και μνεία του άρθρου του ποινικού νόμου που την προβλέπει και ε) τον αριθμό του, την επίσημη σφραγίδα και την υπογραφή του εισαγγελέα που εξέδωσε το θέσπισμα.

2. Η κλήση για την εμφάνιση (άρθρο 320) ως προς την αξιόποινη πράξη πρέπει να αναφέρεται στο παραπεμπτικό βούλευμα. Κατά τα λοιπά πρέπει επίσης να περιέχει όσα και το κλητήριο θέσπισμα. Η ερήμην εκδίκαση ως συνέπεια της μη εμφάνισης του κατηγορουμένου πρέπει να αναγράφεται τόσο στο κλητήριο θέσπισμα όσο και στην κλήση.
3. Αντίγραφο του πρέπει να επιδίδεται σε κάθε περίπτωση στον παριστάμενο προς υποστήριξη της κατηγορίας.
4. Η τήρηση των διατάξεων των παρ. 1 και 2 επιβάλλεται με ποινή ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος και της κλήσης.
5. Η έλλειψη στοιχείου του κύρους του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης αποδεικνύεται από το κλητήριο θέσπισμα ή την κλήση που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο ή από το υπάρχον στην δικογραφία αντίτυπό του και σε έλλειψή του από το αποδεικτικό επίδοσης.
6. Από τη στιγμή που θα επιδοθεί στον κατηγορούμενο το κλητήριο θέσπισμα ή η κλήση για την εμφάνιση οι δικογραφίες και τα πειστήρια πρέπει να παραμένουν κατά τις εργάσιμες ώρες στο οικείο δικαστικό γραφείο. Ο παραβάτης τιμωρείται πειθαρχικά.»

21) Το άρθρο 324, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 324. - Ανάκληση της εισαγωγής που έγινε με απευθείας κλήση.

1. Ωσότου αρχίσει η συζήτηση στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να αποσύρει την υπόθεση όταν: α) υπάρχουν λόγοι που εμφανίστηκαν μετά την απευθείας κλήση στο ακροατήριο και προσδίδουν στην πράξη χαρακτήρα κακουργήματος, οπότε διατάσσει κύρια ανάκριση και, β) το κλητήριο θέσπισμα δεν περιέχει τα απαιτούμενα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 321.
2. Στις ενέργειες που προβλέπονται στο εδ. β' της παρ. 1 προβαίνει και ο εισαγγελέας εφετών στις περιπτώσεις του άρθρου 309 παρ. 2 και 111 παρ. 6.
3. Στις ενέργειες της παρ. 1 προβαίνει ο αρμόδιος εισαγγελέας και όταν, χωρίς να έχει τεθεί η υπόθεση στο αρχείο ή να έχει χωριστεί η συζήτηση ορισμένης πράξης ή να υπάρχει λόγος αναβολής, αναστολής ή αποχής από την ποινική δίωξη, δεν έχει εισαχθεί προς εκδίκαση πράξη η οποία περιγράφεται στην ίδια έγκληση, μήνυση, αναφορά ή αίτηση προς τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών.»

22) Το άρθρο 325, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 325. - Εξαιρέσεις.

Οι διατάξεις των άρθρων 322 και 323 δεν εφαρμόζονται αν η προσφυγή ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή αν απαγορεύεται με ειδική διάταξη. Αν εκείνος που ασκεί την προσφυγή έχει αντιρρήσεις, μπορεί να τις προβάλει μόνο στο δικαστήριο που δικάζει. Αν το δικαστήριο δεχθεί τις αντιρρήσεις, κηρύσσει απαράδεκτη την εισαγωγή της υπόθεσης, ωσότου αποφανθεί για την προσφυγή ο εισαγγελέας εφετών.»

23) Το άρθρο 326, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 326. - Γνωστοποίηση των μαρτύρων.

1. Ο αρμόδιος εισαγγελέας πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δημόσια συνεδρίαση επιδίδει στον κατηγορούμενο που παραπέμπεται να δικαστεί σε οποιοδήποτε ποινικό δικαστήριο, κατάλογο των μαρτύρων που θα εξεταστούν. Ο κατάλογος αυτός μπορεί να καταγραφεί στο σώμα και μάλιστα στο τέλος του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης για εμφάνιση. Στις περιπτώσεις των άρθρων 354 και 363 δεν χρειάζεται η επίδοση καταλόγου σύμφωνα με αυτό το άρθρο.
2. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο παριστάμενος για την υποστήριξη της κατηγορίας για τους μάρτυρες που κλητεύει ο ίδιος.
3. Ο κατηγορούμενος δεν έχει υποχρέωση να γνωστοποιήσει στον εισαγγελέα και στους διαδίκους τους μάρτυρες που κλητεύει.»

24) Το άρθρο 334, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 334. - Ανάκληση στην τάξη.

1. Ο διευθύνων τη συζήτηση μπορεί να διακόπτει τον εισαγγελέα και τους διαδίκους που έλαβαν τον λόγο, όταν απομακρύνονται από το θέμα. Συνιστά επίσης στους διαδίκους και στους συνηγόρους να τηρούν το απαραίτητο μέτρο στις εκφράσεις τους και ανακαλεί στην τάξη όποιον από αυτούς χρησιμοποιεί απρεπείς εκφράσεις ή επιχειρεί προσωπικές επιθέσεις. Εξάλλου στον εισαγγελέα μπορεί να υποδεικνύει αυτό το άτομο. Αν, παρ' όλα αυτά, ο εισαγγελέας επιμένει σε τέτοιου είδους εκτροπή, είναι δυνατό να του αφαιρέσει τον λόγο.
2. Μπορεί επίσης να απορρίπτει όλες τις προτάσεις που δεν βοηθούν καθόλου στην εξακρίβωση της αλήθειας και προκαλούν άσκοπη παράταση των συζητήσεων.»

25) Το άρθρο 340, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 340. - Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου.

1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για το σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακριβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνήγορου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικάζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου,

το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης του κακούργηματος χωρίς διορισμό συνηγόρου.

2. Σε δίκες για κακούργημα, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να έχουν μακρά διάρκεια, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει με την ίδια διαδικασία στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο δύο (2) ή τρεις (3) συνηγόρους από τον ίδιο πίνακα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός (1) μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από ένας. Σε δίκες για κακούργημα με μακρά διάρκεια η μη εμφάνιση ή μη παράσταση ή με οποιονδήποτε τρόπο μη εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από πληρεξούσιο δικηγόρο στις επόμενες της εναρκτήριας συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Σε περίπτωση δικαιολογημένης παραίτησης του πληρεξουσίου δικηγόρου ή ανάκλησης της προς αυτόν εντολής εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια α' και β' της παρούσας παραγράφου.

3. Σε πλημμελήματα και κακούργηματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

4. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης ή μη εκπροσώπησης του θα δικαστεί ερήμην.

5. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης και τον καθορισμό συνολικής εκτιτέας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παρ. 2. Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.»

26) Το άρθρο 349, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 349. - Αναβολή της δίκης. 1. Το δικαστήριο μπορεί, μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάξει την αναβολή της δίκης για λόγους ανώτερης βίας, με αίτημα δε κάποιου από τους διαδίκους, για σοβαρούς λόγους υγείας ή λόγους ανώτερης βίας. Το σημαντικό αίτιο μπορεί να προβληθεί από οποιονδήποτε ακόμη και όταν αφορά το πρόσωπο του διορισμένου κατ' άρθρο 340 παρ. 2 πληρεξουσίου δικηγόρου. Ο σοβαρός λόγος υγείας αποδεικνύεται με ιατρική πιστοποίηση. 2. Η απόφαση που δέχεται τους λόγους αναβολής πρέπει να έχει

ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η οποία πρέπει να αναφέρει ότι ο λόγος της αναβολής δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με διακοπή της δίκης. 3. Η αναβολή γίνεται σε ρητή δικάσιμο, την οποία το δικαστήριο ανακοινώνει στους παρόντες διαδίκους, μάρτυρες και πραγματογνώμονες και σε αυτήν κλητεύονται μόνο οι απόντες. Αν ο λόγος αναβολής αναγγέλθηκε από συνήγορο ή άλλο πρόσωπο για λογαριασμό απόντος διαδίκου και η συζήτηση αναβλήθηκε σε ρητή δικάσιμο, η περί αναβολής απόφαση επέχει θέση κλητεύσεώς του. 4. Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί λόγο ανώτερης βίας για την αναβολή.»

27) Το άρθρο 356, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 356. - Δικαιώματα του εισαγγελέα και των διαδίκων μετά την αναβολή.

Μετά την αναβολή της δίκης, κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί έως τη νέα δικάσιμο, και ο εισαγγελέας και οι διάδικοι μπορούν να ασκούν όλα τα δικαιώματα που τους παρέχονται σύμφωνα με τα άρθρα 326 έως 328 κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο της κύριας διαδικασίας.»

28) Το άρθρο 380, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 380. - Κωλύματα ενόρκων.

Δεν μπορούν να είναι ένορκοι: α) οι κληρικοί κάθε θρησκεύματος και κάθε γενικά βαθμού καθώς και οι μοναχοί, β) προσωρινά και όσο διαρκεί η ιδιότητά τους ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, οι Αντιπρόεδροι της Κυβέρνησης, οι Υπουργοί, οι Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων, οι βουλευτές, οι κάθε βαθμίδας καθηγητές πανεπιστημίων, οι Περιφερειάρχες και Αντιπεριφερειάρχες, οι διπλωματικοί υπάλληλοι, οι ισόβιοι δικαστικοί λειτουργοί κάθε κατηγορίας και οι πάρεδροι, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οι Δήμαρχοι, οι Πρόεδροι κοινοτήτων και οι υπάλληλοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και εισαγγελιών.»

29) Το άρθρο 391, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 391. - Επακόλουθα από την απουσία ενόρκων - Ποινή των λιπενόρκων.

1. Οι ένορκοι που κληρώθηκαν για τη σύνοδο, αν κλητεύθηκαν κατά το άρθρο 387 παρ. 1 και 2, οφείλουν να εμφανίζονται στους τακτικούς δικαστές του μικτού ορκωτού δικαστηρίου την ημέρα που αρχίζει η σύνοδος, καθώς και σε άλλη δικάσιμο της δωδεκαήμερης περιόδου για την οποία κλητεύθηκαν, για να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους. Την ίδια υποχρέωση έχει σε κάθε δικάσιμο της περιόδου για την οποία κληρώθηκε, και κάθε ένορκος που έχει κληρωθεί για να αντικαταστήσει

όποιον διαγράφηκε, αν ειδοποιήθηκε σχετικά κατά το άρθρο 388 παρ. 2.

2. Οι ένορκοι που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, αν απουσιάσουν χωρίς νόμιμο λόγο, τιμωρούνται με απόφαση των τακτικών δικαστών αμέσως μετά την ανάγνωση του καταλόγου των ενόρκων, με χρηματική ποινή εκατό (100) έως διακόσια (200) ευρώ.

Τιμωρούνται επίσης για κάθε νέα απουσία στη διάρκεια της ίδιας δωδεκαήμερης περιόδου με χρηματική ποινή εκατό (100) έως διακόσια (200) ευρώ.

3. Νόμιμοι λόγοι απουσίας θεωρούνται: α) ασθένεια του ενόρκου ή μέλους της οικογένειάς του, που δεν του επιτρέπει να εμφανιστεί προσωπικά και βεβαιώνεται με ιατρικό πιστοποιητικό, β) έκτακτη δημόσια υπηρεσία, που βεβαιώνεται επίσημα και αιτιολογημένα από την

προϊσταμένη αρχή, γ) σπουδαίοι και ειδικώς κάθε φορά διαπιστωμένοι λόγοι, που έκαναν αδύνατη την προσωπική εμφάνιση του ενόρκου.

4. Οι τακτικοί δικαστές του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, αν η απουσία των ενόρκων καθιστά αδύνατη την κλήρωση για τη σύνθεση του δικαστηρίου, μπορούν να διατάσσουν τη βίαιη προσαγωγή τους καθώς και τη διακοπή της συνεδρίασης κατά το άρθρο 402, για να εκτελεστεί η βίαιη προσαγωγή. Αυτό μπορεί να γίνει ανεξάρτητα από το αν εφαρμόσουν οι προηγούμενες παράγραφοι και τα οριζόμενα στο άρθρο 392.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, καθώς και του άρθρου 392, εφαρμόζονται αναλόγως και αν, χωρίς να υπάρχει περίπτωση ανώτερης βίας, ο ένορκος που κληρώθηκε αποχώρησε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ή δεν επέστρεψε ύστερα από διακοπή της.»

30) Το άρθρο 395, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 395. - Ασυμβίβαστα για τους ενόρκους.

Με αίτηση του εισαγγελέα, του παριστάμενου για την υποστήριξη της κατηγορίας ή του κατηγορουμένου, καθώς και με δήλωση του ενόρκου του οποίου το όνομα διαβάστηκε από τον κατάλογο, και ύστερα από απόφαση των τακτικών δικαστών, δεν περιλαμβάνεται

στην κληρωτίδα το όνομα του ενόρκου ο οποίος εξαιτίας της υπηρεσίας του συνέπραξε άμεσα ή έμμεσα στην ανάκριση της υπόθεσης ή ως μάρτυρας κατέθεσε ή ως πραγματογνώμονας γνωμοδότησε ή έχει συμφέρον επειδή αδικήθηκε ή ζημιώθηκε ή υπήρξε κατά την προδικασία συνήγορος ενός από τους διαδίκους και έδωσε συμβουλές, συνέταξε υπομνήματα, δικόγραφα πολιτικών αγωγών, αιτήσεων κ.λπ. ή υπήρξε ή είναι συνήγορος στο ακροατήριο για οποιονδήποτε συμμετοχο ή τον παριστάμενο για την υποστήριξη της κατηγορίας ή τον κατηγορούμενο. Επίσης δεν περιλαμβάνονται στην κληρωτίδα τα ονόματα των ενόρκων που είναι σε ευθεία ή πλάγια γραμμή συγγενείς έως έκτου βαθμού εξ αίματος ή τετάρτου εξ αγχιστείας μεταξύ τους ή με τους τακτικούς δικαστές, τον εισαγγελέα ή τον γραμματέα ή με τον παριστάμενο για την υποστήριξη της κατηγορίας, τον κατηγορούμενο ή τους συνηγόρους. Έτσι αφού παραλειφθούν τα ονόματα των λαϊκών συνέδρων που υπάγονται σε μία από αυτές τις περιπτώσεις, συνεχίζεται η ανάγνωση των ονομάτων ίσου αριθμού από τους επόμενους, ωσότου συμπληρωθεί ο αριθμός των δέκα (10) ενόρκων, που τα ονόματά τους θα περιληφθούν στην κληρωτίδα. Αν δεν υποβληθεί αίτηση και δεν γίνει καμιά δήλωση, θεωρείται ότι το μικτό ορκωτό δικαστήριο συγκροτήθηκε νόμιμα, και καλύπτεται κάθε ακυρότητα εξαιτίας αυτού του λόγου.»

31) Το άρθρο 433, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 433. – Διαδικασία στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο.

Το προηγούμενο άρθρο εφαρμόζεται αναλόγως και στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να δικάσει την έφεση, αν αυτός που αθώωθηκε στον πρώτο βαθμό για κακούργημα, δεν εμφανιστεί για να δικαστεί κατ' έφεση που ασκήθηκε από τον εισαγγελέα και αποβλέπει στην καταδίκη του για κακούργημα.»

32) Το άρθρο 452, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 452. - Πότε διατάσσεται η έκδοση. 1. Την έκδοση μπορεί να διατάξει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με απόφασή του μόνον εφόσον το συμβούλιο έχει γνωμοδοτήσει καταφατικά και αμετάκλητα. 2. Αν το συμβούλιο αποφασίσει αμετάκλητα ότι δεν πρέπει να γίνει έκδοση, αυτός που έχει συλληφθεί απολύεται από τη φυλακή με διαταγή του εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αμέσως ειδοποιεί σχετικά τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Επίσης απολύεται ο εκζητούμενος αν το κράτος που τον ζήτησε δεν τον παραλάβει μέσα σε δύο μήνες από τότε που κοινοποιείται σε αυτόν η απόφαση του Υπουργού για την έκδοση. Σε κάθε περίπτωση ο εκζητούμενος απολύεται αν περάσουν δώδεκα (12) μήνες από την ημέρα της σύλληψής του, η οποία προθεσμία μπορεί να παραταθεί με απόφαση του δικαστικού συμβουλίου κατά έξι (6) ακόμη μήνες. 3. Το αρμόδιο για την έκδοση συμβούλιο εφετών επιλύει αμετάκλητα κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με την κράτηση του εκζητουμένου, ύστερα από κλήτευσή του προ τριών ημερών.»

33) Το άρθρο 478, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 478. - Πότε επιτρέπεται στον κατηγορούμενο.

1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α) της απόλυτης ακυρότητας και β) της ευθείας εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης.

2. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται επίσης στον ανήλικο κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για έγκλημα που, αν το τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και για το οποίο επιβάλλεται η ποινή του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων, σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, και μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος.»

34) Το άρθρο 501, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 501. - Κύρια συζήτηση.

α) Όταν απουσιάζει ο εκκαλών.

1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή διά συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, εκτός αν έχει προηγηθεί παραίτηση, οπότε κηρύσσεται απαράδεκτη. Διατάσσεται επίσης με την ίδια απόφαση του εφετείου να καταπέσει η εγγύηση η οποία δόθηκε κατά το άρθρο 497. Η απόφαση που απορρίπτει την έφεση μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση. Η διάταξη του

άρθρου 349 για αναβολή της συζήτησης εφαρμόζεται και υπέρ του εκκαλούντος. Εφαρμόζονται επίσης ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 341 και 435.

2. Η απόρριψη της έφεσης εκείνου που την άσκησε και απουσιάζει δεν εμποδίζει την κατά το άρθρο 502 συζήτηση της έφεσης άλλου διαδίκου που εμφανίστηκε ή της έφεσης του εισαγγελέα.

3. Αν η έφεση ασκήθηκε νομίμως και εμπροθέσμως και συντρέχει περίπτωση του άρθρου 368 εδ. β' και γ' ή η πράξη κατέστη ανέγκλητη, το δικαστήριο παρά την απουσία του εκκαλούντος προχωρεί στην έκδοση σχετικής απόφασης.»

35) Το άρθρο 502, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 502. - Κύρια συζήτηση

β) Όταν εμφανιστεί ο εκκαλών.

1. Αν ο εκκαλών εμφανιστεί ο ίδιος ή ο συνήγορός του στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340, η συζήτηση αρχίζει και ο εισαγγελέας αναπτύσσει συνοπτικά την έφεση. Εκτός από τους μάρτυρες που κλητεύθηκαν, το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει και άλλους μάρτυρες, αν είναι παρόντες στο ακροατήριο και αν ακόμη τα ονόματά τους δεν γνωστοποιήθηκαν, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα ή κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως, εφόσον δεν αντιλέγει ο κατηγορούμενος. Σε κάθε περίπτωση διαβάζονται και λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης που περιέχουν τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν, οι ένορκες καταθέσεις που δόθηκαν στην προδικασία στις περιπτώσεις του άρθρου 363 και τα έγγραφα υπό τους όρους του άρθρου 362. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα άρθρα 329 έως 338, 340, 346 έως 349, 352, 357 έως 361, 364 έως 373.

2. Η έφεση έχει καθολικό μεταβιβαστικό αποτέλεσμα, εκτός αν ο εκκαλών την περιορίσει σε συγκεκριμένα κεφάλαια ή προβάλλει συγκεκριμένο ή συγκεκριμένους λόγους.

3. Αν η έφεση ασκήθηκε για αναρμοδιότητα και κριθεί από το δικαστήριο βάσιμη, το εφετείο δικάζει ανέκκλητα την υπόθεση στην ουσία της, αν υπάγεται στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου της περιφέρειάς του, διαφορετικά, την παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο. Αν η υπόθεση υπάγεται σε άλλη δικαιοδοσία, το εφετείο παραπέμπει την υπόθεση στον αρμόδιο εισαγγελέα.

4. Αν στην πρωτόδικη απόφαση υπάρχει ακυρότητα (άρθρα 170 και 171), το δευτεροβάθμιο δικαστήριο την ακυρώνει και δικάζει την υπόθεση στην ουσία της ανέκκλητα.

5. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η έφεση είναι παραδεκτή και αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης, δεσμεύεται από την απόφασή του για το παραδεκτό της έφεσης στη μετ' αναβολή συζήτηση αυτής.»

36) Το άρθρο 519, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 519. - Αναίρεση για άλλους λόγους.

Αν η αναίρεση έγινε για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', Β', Γ', Δ' και Θ', ο Άρειος Πάγος αποφασίζει μόνο για την αναίρεση, και, αν συντρέχει περίπτωση, παραπέμπει έπειτα τη δίκη για νέα

συζήτηση σε ομοειδές και ισόβαθμο δικαστήριο, άλλο από εκείνο του οποίου η απόφαση προσβλήθηκε με αναίρεση, ή στο ίδιο, αν είναι δυνατή η σύνθεσή του από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που είχαν δικάσει την υπόθεση.»

37) Το άρθρο 529, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 529. - Αρμόδιο δικαστήριο - Διαδικασία.

Αρμόδιο να αποφασίσει για την αίτηση επανάληψης είναι κατά τις διακρίσεις της παρ. 3 του άρθρου 528 το συμβούλιο εφετών ή του Αρείου Πάγου, αφού ακούσει τον οικείο εισαγγελέα και τον αιτούντα, ο οποίος κλητεύεται πριν από πέντε ημέρες και παρίσταται κατά τις διατάξεις του ΚΠΔ. Η αίτηση συζητείται στην ουσία της και δεν απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, ακόμη και αν δεν εμφανισθεί ο αιτών. Το συμβούλιο μπορεί να διατάξει συμπληρωματική έρευνα για να βεβαιωθούν οι λόγοι της αίτησης. Αν δεχτεί την αίτηση, ακυρώνει την απόφαση, και αν κρίνει ότι η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο είναι αναγκαία, παραπέμπει την υπόθεση για να συζητηθεί σε άλλο ομοιόβαθμο με αυτό που καταδίκασε δικαστήριο και στην περίπτωση του άρθρου 525 παρ. 1 αρ. 4 σε άλλο δικαστήριο ομοιόβαθμο με το ανώτερο από αυτά που δίκασαν αρχικά την υπόθεση. Κατά της απόφασης του συμβουλίου των εφετών επιτρέπεται αναίρεση στον εισαγγελέα και στον αιτούντα κατά τα άρθρα 484 και 485.»

38) Το άρθρο 586, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 586. -

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργούνται: α) ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με το ν. 1493/17.8.1950, όπως μεταγλωττίστηκε με το π.δ. 258/1986 και συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με μεταγενέστερους νόμους, β) οι παρ. 1 έως και 8 του άρθρου 17Α ν. 2523/1997, όπως ισχύουν, γ) το άρθρο 1, το άρθρο 2 παρ. 1, τα άρθρα 3, 4, 5 παρ. 2 και το άρθρο 7 ν. 4022/2011· η παρ. 5 του άρθρου 2 ν. 4022/2011 καταργείται μόνο κατά το μέρος που αφορά στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, δ) κάθε άλλη διάταξη που υπάγει οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στην ιδιάζουσα δωσιδικία της παρ. 6 του άρθρου 111 του καταργούμενου κώδικα ποινικής δικονομίας, ε) το άρθρο μόνο παρ. 3 ν. 2243/1994, στ) τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 111 ν. 4055/2012 που αφορούν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών του Πειραιά για τα ποινικά αδικήματα ή εγκλήματα, που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές ή διαπράχθηκαν σε ελληνικά πλοία ή σε πλοία με ξένη σημαία στο εξωτερικό ή σε ανοικτή θάλασσα, ζ) τα άρθρα 1 έως 9 ν. 4312/2014, η) το άρθρο 65 ν. 4356/2015 και θ) κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζει ο παρών Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.»

39) Το άρθρο 590, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 590. -

1. Υποθέσεις που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και σε οποιονδήποτε βαθμό συνεχίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος

κώδικα. Οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας που τελέστηκαν όταν ίσχυαν οι διατάξεις που καταργούνται διατηρούν το κύρος τους.

2. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος κώδικα έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί.

3. Κατ' εξαίρεση των οριζόμενων στην παρ. 2, υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος κώδικα έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης σε κατηγορούμενο και έχουν παραπεμφθεί για εκδίκαση στο μονομελές εφετείο, το δικαστήριο αυτό διατηρεί την αρμοδιότητά του, εφόσον υπάρχει προσωρινά κρατούμενος και η δικάσιμος έχει προσδιορισθεί μέσα στους τελευταίους τρεις μήνες πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου προσωρινής κράτησης. Οι υπόλοιπες υποθέσεις, αποσύρονται και με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα εφετών, η οποία επιδίδεται στον κατηγορούμενο, προσδιορίζονται προς εκδίκαση στο τριμελές εφετείο. Για τις εκδιδόμενες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κώδικα αποφάσεις του μονομελούς εφετείου ισχύουν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 489 περ. ε' του παρόντος κώδικα όρια εκκλητού. Οι εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου εκδικάζονται από το τριμελές εφετείο.

4. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα δεν έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, παραπέμπονται, με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα, προς εκδίκαση στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κώδικα. Εάν έχει ήδη εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα ή σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών κατά το άρθρο 308Α του καταργούμενου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για παραπομπή σε δικαστήριο κακουργημάτων πράξεων που έχουν μετατραπεί σε πλημμελήματα σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου ποινικού κώδικα, η υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση στο τριμελές πλημμελειοδικείο. Για τη διατήρηση ή μη της τυχόν επιβληθείσας προσωρινής κράτησης αποφαινεται το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο.

5. Η κύρια ανάκριση επί υποθέσεων, οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα εκκρεμούν σε αυτήν και αφορούν πράξεις, οι οποίες έχουν μετατραπεί σε πλημμελήματα σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου Ποινικού Κώδικα, συνεχίζεται και περατώνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 308 του παρόντος Κώδικα.»

Γ) Με το άρθρο 9 του Σχεδίου Νόμου τροποποιούνται/καταργούνται οι κάτωθι διατάξεις:

1. Το άρθρο 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

«Άρθρο 214

Αντιστοιχία όρων

Για την εφαρμογή του Κώδικα αυτού, όπου στον Κ.Π.Δ. ή σε άλλες δικονομικές διατάξεις αναφέρεται:

α) Υπουργός Δικαιοσύνης, νοείται ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

β) δικαστήριο, εισαγγελέας πλημμελειοδικών, ανακριτής και συμβούλιο πλημμελειοδικών, νοούνται το στρατιωτικό δικαστήριο, ο εισαγγελέας στρατοδικείου, ο ανακριτής και το συμβούλιο του στρατοδικείου αντίστοιχα.

γ) μονομελές πλημμελειοδικείο ή πταισματοδικείο και δημόσιος κατήγορος, νοούνται το τριμελές στρατοδικείο και ο εισαγγελέας στρατοδικείου αντίστοιχα.

δ) τριμελές πλημμελειοδικείο, νοείται το πενταμελές στρατοδικείο.

ε) εισαγγελέας εφετών, εφετείο και συμβούλιο εφετών, νοούνται ο εισαγγελέας του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου, το Αναθεωρητικό Δικαστήριο και το συμβούλιο του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου αντίστοιχα.»

2. Το άρθρο 42 του ν. 4557/2018, το οποίο τροποποιείται, έχει ως εξής:

« Άρθρο 42

Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων

(άρθρα 58 και 59 της Οδηγίας 2015/849)

1. Όταν διεξάγεται τακτική ανάκριση για τα αδικήματα του άρθρου 2 μπορεί ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, να απαγορεύσει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα που προέρχονται από τέλεση των αδικημάτων του άρθρου 2. Το ίδιο ισχύει και όταν διεξάγεται ανάκριση για βασικό αδίκημα και υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα που προέρχονται από την τέλεση του ανωτέρω αδικήματος ή που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με το άρθρο 40. Σε περίπτωση διεξαγωγής προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης, η απαγόρευση της κίνησης των λογαριασμών, των τίτλων, των χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή του ανοίγματος των θυρίδων μπορεί να διαταχθεί από το δικαστικό συμβούλιο. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του συμβουλίου επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορουμένου ή του τρίτου, δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό, τίτλο, χρηματοπιστωτικό προϊόν ή θυρίδα, γνωστοποιείται με κάθε μέσο, με προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη και επιτρέπουν τη διαπίστωση της γνησιότητάς τους, στο πιστωτικό ίδρυμα ή το χρηματοπιστωτικό οργανισμό και επιδίδεται στον κατηγορούμενο. Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων επιδίδεται και στον συνδικαιούχο, σε περίπτωση δε θυρίδων και στον πληρεξούσιο του μισθωτή.

2. Η απαγόρευση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ισχύει από τη χρονική στιγμή της αποδεδειγμένης γνωστοποίησης της διάταξης του ανακριτή ή του βουλεύματος στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοπιστωτικό οργανισμό. Από τότε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Διευθυντικό στέλεχος ή υπάλληλος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της

παρούσας τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή. Η απαγόρευση δεν θίγει προγενέστερα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει καλόπιστοι τρίτοι επί του λογαριασμού, των τίτλων ή των χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Τα δικαιώματα αυτά μπορούν να ασκηθούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

3. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, μπορεί ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο να διατάξει την απαγόρευση εκποίησης ορισμένου ακινήτου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου του κατηγορουμένου. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορουμένου και γνωστοποιείται με κάθε μέσο, με προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν την έγγραφη απόδειξη και επιτρέπουν τη διαπίστωση της γνησιότητάς τους, κατά περίπτωση στον αρμόδιο υποθηκοφύλακα ή προϊστάμενο κτηματολογικού γραφείου ή νηολογίου ή άλλης αρμόδιας υπηρεσίας προς καταχώρηση της σχετικής εγγραφής, οι οποίοι υποχρεούνται να προβούν την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσουν το έγγραφο που τους έχει κοινοποιηθεί. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα επιδίδεται στον κατηγορούμενο. Κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη που εγγράφεται στα βιβλία των ανωτέρω αρμόδιων υπηρεσιών μετά την εγγραφή της ανωτέρω σημείωσης είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

4. Ο κατηγορούμενος, ο ύποπτος τέλεσης αξιόποινης πράξης των αδικημάτων των άρθρων 2 και 4 και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διάταξης του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος, με αίτηση που απευθύνεται προς το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή τον εισαγγελέα, μέσα σε είκοσι (20) μέρες από την επίδοση σε αυτόν της διάταξης ή του βουλεύματος. Στη σύνθεση του συμβουλίου δεν μετέχει ο ανακριτής. Η υποβολή της αίτησης και η προθεσμία προς τούτο δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της διάταξης ή του βουλεύματος. Η διάταξη ή το βούλευμα ανακαλείται αν προκύψουν νέα στοιχεία.

5. Όταν διεξάγεται έρευνα από την Αρχή, η απαγόρευση της κίνησης λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων, του ανοίγματος θυρίδων και της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου μπορεί να διαταχθεί σε επείγουσες περιπτώσεις από τον Πρόεδρο της Αρχής, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3. Τα σχετικά, με τη δέσμευση, στοιχεία και αντίγραφο του φακέλου της υπόθεσης διαβιβάζονται στον αρμόδιο Εισαγγελέα, χωρίς αυτό να παρακωλύει τη συνέχιση της έρευνας από την Αρχή. Τα πρόσωπα που βλάπτονται από την παραπάνω δέσμευση έχουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στην παράγραφο 4.

6. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, με αίτησή τους που απευθύνεται στην αρχή που αποφάσισε τη δέσμευση ή με την προσφυγή που προβλέπεται στις παραγράφους 4 και 5, μπορούν να ζητούν την αποδέσμευση συγκεκριμένων ποσών, αναγκαίων για την κάλυψη των γενικότερων δαπανών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων ως άνω στοιχείων.

7. Το παρόν εφαρμόζεται αναλόγως εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων και χρηματοπιστωτικών οργανισμών και στα λοιπά υπόχρεα πρόσωπα του άρθρου 5.»

3. Τα άρθρα 97, 98 και 100 ν. 4622/2019, τα οποία τροποποιούνται, έχουν ως εξής:
«Άρθρο 97 Προανακριτικές αρμοδιότητες και δικονομικές ρυθμίσεις

1. Οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές που υπηρετούν στην Αρχή δύνανται, κατά τις ειδικότερες προβλέψεις του επόμενου άρθρου, να διενεργούν προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας, για υποθέσεις για τις οποίες διενεργείται ή έχει διενεργηθεί επιθεώρηση-έλεγχος από την Αρχή, με την ιδιότητα του ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου. Στο πλαίσιο αυτό οι εντεταλμένοι προς τούτο υπάλληλοι της Αρχής μεριμνούν ιδίως για τη συγκέντρωση του απαιτούμενου αποδεικτικού υλικού προκειμένου να διαβιβαστεί, στην αρμόδια Εισαγγελική Αρχή, η σχετική αναφορά για εγκλήματα που διαπράττουν ή συμμετέχουν σε αυτά υπάλληλοι των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 83 και προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 134, 159, 159Α, 216, 217, 220, 221, 222, 226, 235, 236, 237, 237Α, 252, 372, 386, 386Α, 386Β και 390 του Ποινικού Κώδικα. Επίσης, εφαρμόζονται και οι διατάξεις του άρθρου 263Α Π.Κ.. Στις προκαταρκτικές εξετάσεις ή προανακρίσεις που διενεργούνται από την Αρχή μπορούν να εκτελούν χρέη β' ανακριτικού υπαλλήλου και διοικητικοί υπάλληλοι ΠΕ, ΤΕ ή ΔΕ, οι οποίοι υπηρετούν με οποιαδήποτε σχέση στην Αρχή. 2. Εάν, σύμφωνα με το περιεχόμενο των εκθέσεων που συντάσσουν οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής ανακύπτουν ποινικές ευθύνες, αντίγραφο αυτών με τα σχετικά στοιχεία κοινοποιείται, από τον Διοικητή της Αρχής, στον ασκούντα την εποπτεία στην Αρχή, Εισαγγελέα Εφετών, κατά την πρόβλεψη του άρθρου 98 του παρόντος νόμου. 3. Ο εποπτεύων Εισαγγελέας Εφετών διαβιβάζει το φάκελο στον κατά τόπο αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να παραγγέλλει στους Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής, οι οποίοι στην περίπτωση αυτή ενεργούν και ως ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι, τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Η σχετική παραγγελία, με περίληψη του θέματος κοινοποιείται και στον αρμόδιο, κατά τόπο, Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Στο πλαίσιο αυτό ο εποπτεύων Εισαγγελέας Εφετών μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή ή τη συμπλήρωση της προκαταρκτικής ή προανακριτικής έρευνας, από την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 (Α' 78) ή τις κατά τόπους ανακριτικές ή προανακριτικές ή Αστυνομικές Αρχές. Επίσης, μπορεί να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2713/1999 (Α' 89). Μετά την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης, η σχηματιζόμενη δικογραφία διαβιβάζεται στον κατά τόπο αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. 4. α) Υποθέσεις οι οποίες αφορούν αδικήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 134, 159, 159Α, 216, 217, 220, 221, 222, 226, 235, 236, 237, 237Α, 252, 372, 386, 386Α, 386Β και 390 του Ποινικού Κώδικα, τα οποία αποδίδονται σε υπαλλήλους του άρθρου 13 του Π.Κ. εκδικάζονται κατά προτίμηση. β) Η προανάκριση στις υποθέσεις αυτές ολοκληρώνεται εντός τριών (3) μηνών, ενώ η κυρία ανάκριση το αργότερο εντός έξι (6) μηνών. γ) Στις κακουργηματικού χαρακτήρα υποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου του παρόντος άρθρου, μόλις περατωθεί η ανάκριση, η δικογραφία υποβάλλεται από τον

Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών στον Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος εάν κρίνει ότι δεν συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, εισάγει την υπόθεση, με πρότασή του, στο Συμβούλιο Εφετών, το οποίο αποφασίζει σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 309 έως και 315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. δ) Εάν ο Εισαγγελέας Εφετών κρίνει ότι προκύπτουν ενδείξεις και ότι η δικογραφία δεν πρέπει να επιστραφεί προς συμπλήρωση, εφόσον συμφωνεί και ο Πρόεδρος Εφετών, εισάγει την υπόθεση στο ακροατήριο με απευθείας κλήση ως προς όλους τους κατηγορουμένους και για τα συναφή πλημμελήματα. ε) Προκειμένου για υποθέσεις σε βαθμό πλημμελήματος είτε μετά την περάτωση της προανάκρισης είτε και χωρίς τη διενέργεια αυτής, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών εισάγει την υπόθεση στο ακροατήριο, με απευθείας κλήση στη συντομότερη δυνατή δικάσιμο. 5. Στην Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη η ανάκριση για τα εγκλήματα της παραγράφου 4α του παρόντος άρθρου διεξάγεται από ανακριτές στους οποίους ανατίθεται αποκλειστικά η ανάκριση αυτών των εγκλημάτων. Δεν αποτελεί λόγο υποχρεωτικής αναβολής, εκκρεμής πειθαρχική διαδικασία, η οποία είναι συναφής με τη δικαζόμενη υπόθεση. 6. α) Ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών, όταν ασκεί ποινική δίωξη σε υποθέσεις της παραγράφου 4α του παρόντος άρθρου οφείλει να γνωστοποιεί την ποινική δίωξη, με περίληψη του θέματος στην Αρχή και στην αρμόδια υπηρεσία στην οποία υπηρετεί ή ανήκει οργανικά ο υπάλληλος. β) Οι Γραμματείς των δικαστηρίων ή δικαστικών συμβουλίων, οφείλουν να διαβιβάζουν στην Αρχή και στην υπηρεσία στην οποία ανήκει οργανικά ο υπάλληλος τα παραπεμπτικά ή απαλλακτικά βουλεύματα του πρώτου και του δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας, καθώς και τις πρωτοδικές, τελεσίδικες και αμετάκλητες καταδικαστικές ή απαλλακτικές αποφάσεις που αφορούν τις υποθέσεις αυτές. 7. Ο Διοικητής της Αρχής έχει δικαίωμα να ζητήσει από το Δημόσιο, νόμιμα εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών ή από τους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 83 με υποχρέωση συμμόρφωσης των τελευταίων: α) να παρίστανται κατά την προδικασία και την κύρια ακροαματική διαδικασία ως πολιτικώς ενάγοντες, για τις ως άνω αξιόποινες πράξεις υπαλλήλου, λειτουργού ή οργάνου τους, κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, β) να ασκούν υπό την ιδιότητα του πολιτικώς ενάγοντος όλα τα παρεχόμενα σε αυτούς ένδικα μέσα κατά αποφάσεων ή βουλευμάτων, γ) να ζητούν από τον αρμόδιο Εισαγγελέα υπό την ιδιότητα του πολιτικώς ενάγοντος να ασκήσει τα παρεχόμενα σε αυτόν ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων και αποφάσεων, καθώς και την επίσπευση της ποινικής διαδικασίας και την κατά προτίμηση εκδίκαση των υποθέσεων.

Άρθρο 98 Δικαστική εποπτεία

1. α) Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών ασκεί την εποπτεία εφαρμογής του παρόντος νόμου για όσες ρυθμίσεις σχετίζονται με θέματα ποινικής ευθύνης υπαλλήλων. β) Πέραν των αρμοδιοτήτων, κατά τις προβλέψεις του άρθρου 97 παράγραφοι 3 και 4 του παρόντος και των επόμενων παραγράφων, παρέχει τις αναγκαίες οδηγίες, σε κάθε περίπτωση που ζητείται η συνδρομή του από τον Διοικητή της Αρχής ή τους Επιθεωρητές-Ελεγκτές, εφόσον κατά τη διενέργεια Επιθεώρησης, Ελέγχου ή έρευνας ανακύπτουν ποινικές ευθύνες. 2. Ο αρμόδιος, κατά τόπο, Εισαγγελέας

Εφετών, ή κατά παραγγελίαν αυτού ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών ασκεί εποπτεία στις προκαταρκτικές έρευνες ή προανακρίσεις που διενεργούνται από τους Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής. Ειδικότερα στην εποπτεία αυτή περιλαμβάνεται και η αρμοδιότητα να παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης, να λαμβάνει γνώση των υποθέσεων, που έχουν ποινικό χαρακτήρα, να παρακολουθεί την πορεία τους, να παρέχει οδηγίες, να δίδει παραγγελίες σε άλλες προανακριτικές ή αστυνομικές αρχές του κράτους, να ζητεί από αυτές τη συνδρομή τους ή τη συμπλήρωση των ερευνών που κάνει η Αρχή, να παρίσταται κατά τη διενέργεια των ανακριτικών πράξεων και να ασκεί τα δικαιώματα του άρθρου 6 του ν. 2713/1999 (Α' 89). 3. Οι Εισαγγελείς Πρωτοδικών υποβάλλουν, ανά εξάμηνο, στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών, αναλυτική κατάσταση των εκκρεμών υποθέσεων του άρθρου 97 παράγραφος 4α. Από τις καταστάσεις αυτές πρέπει να προκύπτει η τήρηση των προθεσμιών του άρθρου 97 παράγραφος 4β. Επίσης, μνημονεύονται σε αυτές τα ονοματεπώνυμα των κατηγορουμένων, οι υπηρεσίες στις οποίες υπηρετούν ή υπηρετούσαν, τα εγκλήματα για τα οποία κατηγορούνται, το δικονομικό στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι σχετικές δικογραφίες, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία πληροφορία.

Άρθρο 100 Ελεγκτική διαδικασία

1. Οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές που υπηρετούν στην Αρχή: α) μπορούν στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους και για την εκπλήρωση του έργου τους να επισκέπτονται χωρίς ή με προειδοποίηση τους ελεγχόμενους φορείς, αρχές και υπηρεσίες ή οποιονδήποτε εμπλεκόμενο, φορέα, αρχή και υπηρεσία της παραγράφου 1 του άρθρου 83, να μελετούν επί τόπου την εξεταζόμενη υπόθεση, να ενεργούν αυτοψίες και να εξετάζουν πρόσωπα, β) μπορούν επίσης να εξετάζουν οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να εισφέρει στοιχεία στον διενεργούμενο έλεγχο, να ζητούν πληροφορίες και στοιχεία από τους αρμόδιους υπαλλήλους των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που εμπλέκονται με την εξεταζόμενη υπόθεση, γ) έχουν δικαίωμα πρόσβασης στους φακέλους συμπεριλαμβανομένων και των απορρήτων, εκτός εάν πρόκειται για ζητήματα που ανάγονται στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής, την εθνική άμυνα και την κρατική ασφάλεια, δ) μπορούν να ζητούν με έγγραφό τους πληροφορίες σχετικά με την υπό διερεύνηση υπόθεση. Στο έγγραφο αναφέρονται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, οι οποίες θεμελιώνουν το αίτημα, ο σκοπός του αιτήματος, η προθεσμία που τάσσεται για την παροχή των πληροφοριών, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των πέντε ημερών, καθώς και οι κυρώσεις, οι οποίες προβλέπονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς την υποχρέωση παροχής πληροφοριών. Εκείνοι, στους οποίους απευθύνεται το έγγραφο υποχρεούνται σε άμεση, πλήρη και ακριβή παροχή των πληροφοριών που ζητούνται. 2. Ο Διοικητής της Αρχής δίνει εντολή για επιθεώρηση, έλεγχο ή έρευνα στους Επιθεωρητές - Ελεγκτές σε εκτέλεση του ετήσιου σχεδίου ελεγκτικής δράσης ή αυτεπάγγελτα ή συνεκτιμώντας σχετικά αιτήματα των Υπουργών και των επικεφαλής των φορέων και των υπηρεσιών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Αρχής, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 83 του παρόντος. 3. α) Ο Διοικητής της Αρχής κατανέμει τις εντολές σε Επιθεωρητές-Ελεγκτές ή σε κλιμάκιο Επιθεωρητών-Ελεγκτών και παρακολουθεί την έγκαιρη εκτέλεσή τους. Με την ίδια εντολή καθορίζει το χρόνο μέσα στον οποίο πρέπει να περατωθεί ο έλεγχος και να

υποβληθεί η σχετική έκθεση. β) Στο κλιμάκιο Επιθεωρητών Ελεγκτών μπορούν να συμμετέχουν και ιδιώτες τεχνικοί εμπειρογνώμονες, καθώς και επιθεωρητές ή υπάλληλοι των υπηρεσιακών μονάδων εσωτερικού ελέγχου ή άλλων υπηρεσιών των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 83 οι οποίοι ορίζονται, μετά από σχετικό αίτημα του Διοικητή της Αρχής, από τον Προϊστάμενο της υπηρεσίας τους και διατίθενται στην Αρχή για το χρονικό διάστημα της διενέργειας του ελέγχου. 4. α) Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Αρχής και τη διαπίστωση παραβάσεων των κείμενων διατάξεων που αφορούν σε θέματα ακεραιότητας, διαφάνειας, λογοδοσίας και καταπολέμησης της απάτης και της διαφθοράς, οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Μονάδας Επιθεωρήσεων και Ελέγχων και τα λοιπά στελέχη της Αρχής που μετέχουν, ανά περίπτωση, στα κλιμάκια ελέγχου έχουν την αρμοδιότητα: αα) να ελέγχουν κάθε είδους και κατηγορίας βιβλία, στοιχεία και λοιπά έγγραφα καθώς και την ηλεκτρονική εμπορική αλληλογραφία των επιχειρηματιών, διοικητών, διευθυνόντων συμβούλων, διαχειριστών και γενικά εντεταλμένων στη διοίκηση ή διαχείριση προσώπων, καθώς και του προσωπικού ανεξαρτήτως της μορφής αποθήκευσής τους, και οπουδήποτε και εάν αυτά φυλάσσονται και να λαμβάνουν αντίγραφα ή αποσπάσματά τους, ββ) να προβαίνουν σε κατασχέσεις βιβλίων, εγγράφων και άλλων στοιχείων, καθώς και ηλεκτρονικών μέσων αποθήκευσης και μεταφοράς δεδομένων, τα οποία αποτελούν επαγγελματικές πληροφορίες, γγ) να ελέγχουν και να συλλέγουν πληροφορίες και δεδομένα κινητών τερματικών, φορητών συσκευών, καθώς και των εξυπηρετητών τους σε συνεργασία με τις αρμόδιες κατά περίπτωση αρχές, που βρίσκονται μέσα ή έξω από τις κτιριακές εγκαταστάσεις των ελεγχόμενων φορέων, δδ) να ενεργούν έρευνες στα γραφεία και τους λοιπούς χώρους και τα μεταφορικά μέσα των ελεγχόμενων φορέων, εε) να σφραγίζουν οποιονδήποτε επαγγελματικό χώρο, βιβλία ή έγγραφα, κατά την περίοδο που διενεργείται ο έλεγχος και στο μέτρο των αναγκών αυτού, στστ) να ενεργούν έρευνες στις κατοικίες των επιχειρηματιών, διοικητών, διευθυνόντων συμβούλων, διαχειριστών και γενικά εντεταλμένων τη διοίκηση ή διαχείριση προσώπων, καθώς και του προσωπικού των ελεγχόμενων φορέων, εφόσον υπάρχουν εύλογες υπόνοιες, ότι φυλάσσονται εκεί βιβλία ή άλλα έγγραφα που συνδέονται με τον ελεγχόμενο φορέα και το αντικείμενο του ελέγχου, ζζ) να λαμβάνουν, κατά την κρίση τους, ένορκες ή ανωμοτί καταθέσεις, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 212 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και να ζητούν από κάθε αντιπρόσωπο ή μέλος του προσωπικού των ελεγχόμενων φορέων, επεξηγήσεις για τα γεγονότα ή τα έγγραφα που σχετίζονται με το αντικείμενο και το σκοπό του ελέγχου και να καταγράφουν τις σχετικές απαντήσεις. Η διαδικασία κατάσχεσης, συλλογής, φύλαξης και επεξεργασίας ηλεκτρονικών αρχείων και αλληλογραφίας, που συλλέγονται για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, καθορίζεται με απόφαση του Διοικητή της Αρχής. Κατά την άσκηση των εξουσιών τους, σύμφωνα με τις περιπτώσεις αα' μέχρι ζζ', οι υπάλληλοι της Αρχής τηρούν τις διατάξεις του άρθρου 9 του Συντάγματος για το άσυλο της κατοικίας. β) Η σχετική εντολή παρέχεται εγγράφως από τον Διοικητή της Αρχής και περιέχει το αντικείμενο της έρευνας και τις συνέπειες της παρεμπόδισης ή δυσχέρανσης αυτής ή άρνησης εμφάνισης των αιτούμενων βιβλίων, στοιχείων και λοιπών εγγράφων ή χορήγησης αντιγράφων ή αποσπασμάτων τους. γ) Ο Διοικητής της Αρχής μπορεί να

ζητεί, εγγράφως, τη συνδρομή των δημόσιων αρχών και υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, για τη διεξαγωγή των ερευνών που αναφέρονται στις περιπτώσεις αα' μέχρι ζζ' της παραγράφου 4. δ) Για τους ελέγχους και τις έρευνες που έγιναν, συντάσσεται από αυτόν που τις διεξήγαγε έκθεση, αντίγραφο της οποίας κοινοποιείται στους οικείους ελεγχόμενους φορείς. ε) Με απόφαση του Συμβουλίου Διοίκησης της Αρχής, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή αυτής, επιβάλλεται στους ελεγχόμενους φορείς ή σε αυτούς που κατά οποιονδήποτε τρόπο παρεμποδίζουν ή δυσχεραίνουν τις έρευνες του παρόντος άρθρου, καθώς και στους φορείς ή σε αυτούς που αρνούνται να υποβληθούν στις εν λόγω έρευνες, να επιδείξουν τα αιτούμενα βιβλία, στοιχεία και λοιπά έγγραφα και να χορηγήσουν αντίγραφα ή αποσπάσματα τους, πρόστιμο κατ' ελάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ και μέχρι εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ στο καθένα από τα πρόσωπα και για κάθε παράβαση. Κατά την επιμέτρηση του προστίμου λαμβάνονται ιδίως υπόψη η σοβαρότητα της εξεταζόμενης υπόθεσης, η απαξία των πράξεων και η επίπτωσή τους στην έκβαση της έρευνας. στ) Σε περίπτωση άρνησης ή παρεμπόδισης με οποιονδήποτε τρόπο των εντεταλμένων υπαλλήλων της Αρχής στην άσκηση των καθηκόντων τους, αυτοί μπορούν να ζητούν τη συνδρομή των εισαγγελικών αρχών και κάθε άλλης αρμόδιας αρχής. Η συνδρομή αυτή μπορεί να ζητηθεί και προληπτικά. 5. Η εφαρμογή και η υλοποίηση των συστάσεων-προτάσεων που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις επιθεώρησης και ελέγχου είναι υποχρεωτική για τους ελεγχόμενους φορείς. Οι φορείς, αρχές και υπηρεσίες της παραγράφου 1 του άρθρου 83 οφείλουν εντός διμήνου από τη γνωστοποίηση της σχετικής έκθεσης επιθεώρησης-ελέγχου, να ενημερώνουν την Αρχή για τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν για την υλοποίηση των προτάσεων της έκθεσης. Σημειώνεται ότι η διαπίστωση ύστερα από διενέργεια επιθεώρησης ή ελέγχου πειθαρχικών παραπτωμάτων, δεσμεύει τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης. 6. Ιδιαίτερα Σώματα και Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 83 που εξακολουθούν να λειτουργούν χωρίς να εντάσσονται στην Αρχή υποχρεούνται να κοινοποιούν σε αυτή, α) τα πορίσματα και τις εκθέσεις τους αμέσως μετά την ολοκλήρωση των σχετικών επιθεωρήσεων και ελέγχων, β) τους ετήσιους προγραμματισμούς της δράσης τους το αργότερο μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου του κάθε έτους. 7. Η μη χορήγηση των παραπάνω πληροφοριών ή στοιχείων, η απόκρυψη στοιχείων ή πληροφοριών, καθώς επίσης η χορήγηση εν γνώσει ανακριβών στοιχείων και γενικά η παρακώλυση και παραπλάνηση του έργου των Επιθεωρητών-Ελεγκτών της Αρχής συνιστά αυτοτελές πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο μπορεί να επιβληθεί μια από τις ποινές που προβλέπονται στις περιπτώσεις γ' έως και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 109 του Υπαλληλικού Κώδικα. 8. Σε περίπτωση άρνησης, δυστροπίας ή καθυστέρησης παροχής των αιτούμενων κατά περίπτωση πληροφοριών ή σε περίπτωση παροχής πληροφοριών ανακριβών ή ελλιπών, η Αρχή, όταν πρόκειται για ιδιωτικές επιχειρήσεις και λοιπούς ιδιωτικούς φορείς και ιδιώτες φυσικά πρόσωπα, επιβάλλει πρόστιμο δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ στο καθένα από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και για κάθε παράβαση. 9. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών τιμωρούνται: α) Όποιος παρεμποδίζει ή δυσχεραίνει με οποιονδήποτε

τρόπο την διεξαγωγή ερευνών για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου από τα εντεταλμένα για τον έλεγχο όργανα της Αρχής, ιδίως με την παρεμβολή προσκομμάτων ή απόκρυψη στοιχείων. β) Όποιος αρνείται ή δυσχεραίνει την παροχή πληροφοριών κατά τη διενέργεια των ελέγχων. γ) Όποιος παρέχει, εν γνώσει, ψευδείς πληροφορίες ή αποκρύπτει στοιχεία στο πλαίσιο της ελεγκτικής διαδικασίας. δ) Όποιος αρνείται, αν και έχει κληθεί για το σκοπό αυτό από εντεταλμένο για τον έλεγχο όργανο, να προβεί σε ένορκη ή ανωμοτί κατάθεση ενώπιον του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και όποιος, κατά τη διάρκεια της κατάθεσής του, εν γνώσει καταθέτει ψευδή στοιχεία ή αρνείται ή αποκρύπτει τα αληθή. 10. Με απόφαση του Συμβουλίου Διοίκησης της Αρχής, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή, που λαμβάνεται με αυξημένη πλειοψηφία 4/5 και ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις απαλλαγής ή μείωσης των προστίμων που επιβάλλονται σε βάρος των ελεγχόμενων φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 83 ή φυσικών προσώπων που συμβάλλουν στον εντοπισμό και στη διερεύνηση παραβάσεων των κείμενων διατάξεων που αφορούν σε θέματα ακεραιότητας, διαφάνειας, λογοδοσίας και καταπολέμησης της απάτης και της διαφθοράς (πρόγραμμα επιείκειας). Εάν ελεγχόμενος φορέας ή φυσικό πρόσωπο υπαχθεί στο πρόγραμμα επιείκειας, και εν συνεχεία απαλλαγεί πλήρως από την επιβολή προστίμου τότε οι υπαίτιοι ή συμμετοχοί στην παράνομη πράξη απαλλάσσονται από κάθε ποινή. Η υπαγωγή στο πρόγραμμα επιείκειας εξαιτίας της οποίας επιβλήθηκε μειωμένο πρόστιμο, θεωρείται ελαφρυντική περίπτωση κατά το άρθρο 84 Π.Κ. και στους δράστες των πράξεων αυτών επιβάλλεται ποινή μειωμένη κατά το άρθρο 83 Π.Κ.. 11. Ο υπαίτιος ή οι συμμετοχοί στην παράνομη πράξη μένουν ατιμώρητοι, εάν με δική τους θέληση και σε κάθε περίπτωση πριν εξεταστούν, την αναγγείλουν στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, στην Αρχή ή σε οποιαδήποτε άλλη αρμόδια Αρχή, προσκομίζοντας συγχρόνως αποδεικτικά στοιχεία. Σε κάθε περίπτωση η ουσιώδης συμβολή των παραπάνω προσώπων στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές, με την προσκόμιση στοιχείων στις Αρχές θεωρείται ελαφρυντική περίπτωση κατά το άρθρο 84 Π.Κ. και στους δράστες των πράξεων αυτών επιβάλλεται ποινή μειωμένη κατά το άρθρο 83 Π.Κ.. 12. α) Εάν κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί ύπαρξη ελλειμμάτων, αυτά καταλογίζονται με αιτιολογημένη απόφαση των Επιθεωρητών-Ελεγκτών, σε βάρος των υπευθύνων υπολόγων, εφαρμοζομένων των διατάξεων των άρθρων 96 παράγραφος 2 και 152 παράγραφος 3 του ν. 4270/2014, όπως εκάστοτε ισχύουν. Οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές μπορούν να θέτουν με αιτιολογημένη απόφασή τους εκτός διαχειρίσεως οποιονδήποτε δημόσιο υπόλογο, εάν ενδεικτικά: α) Αρνείται να συνεργαστεί και να παράσχει σε αυτούς όλα τα απαραίτητα έγγραφα και πληροφορίες που του ζητούνται κατά τη διάρκεια του ελέγχου και να υπογράψει παρουσία τους τα πρωτόκολλα κατάσχεσης και τα λοιπά έγγραφα του ελέγχου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, αυτά υπογράφονται από τον προσωρινό αναπληρωτή του δημόσιου υπολόγου που έχει τεθεί εκτός διαχειρίσεως και από δύο μάρτυρες. β) Από τις πράξεις του υπολόγου κινδυνεύει το συμφέρον του Δημοσίου. γ) Ανακαλυφθούν ατασθαλίες που δημιουργούν εύλογη υπόνοια κατάχρησης ή δ) εάν εμποδίζεται η απρόσκοπτη διενέργεια του ελέγχου. β) Με απόφαση του Διοικητή της Αρχής που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της

Κυβερνήσεως και που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του κανονισμού λειτουργίας αυτής ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με τη διαδικασία του καταλογισμού, τη θέση εκτός διαχείρισης των υπευθύνων υπολόγων εφόσον τα ζητήματα αυτά δεν καλύπτονται από τις διατάξεις του ν. 4270/2014. 13. α) Σε κάθε περίπτωση, ο Διοικητής της Αρχής μπορεί να προκαλέσει τη διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης (Ε.Δ.Ε.), το πόρισμα της οποίας, πλήρως τεκμηριωμένο, του γνωστοποιείται χωρίς καθυστέρηση. Στην περίπτωση αυτή, εάν προκύψουν πειθαρχικές ευθύνες, η άσκηση πειθαρχικής δίωξης αποτελεί δέσμια διοικητική ενέργεια για τα αρμόδια όργανα, η οποία εκδηλώνεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα ημερών από την περιέλευση του πορίσματος. β) Η ανωτέρω Ε.Δ.Ε. ενεργείται, κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στις οικείες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, από Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής, που ορίζονται από τον Διοικητή της Αρχής και έναν μόνιμο υπάλληλο με βαθμό τουλάχιστον Α' του ελεγχόμενου φορέα, αρχής ή υπηρεσίας, που προτείνεται αντίστοιχα από τον φορέα προέλευσής του, μέσα σε προθεσμία, η οποία ορίζεται στην οικεία πρόσκληση του Διοικητή της Αρχής. Η εντολή για τη διενέργεια Ε.Δ.Ε. εκδίδεται από τον Διοικητή της Αρχής. Αν παρέλθει άπρακτη η ταχθείσα ως άνω προθεσμία, ο Διοικητής της Αρχής αναθέτει τη διενέργεια της Ε.Δ.Ε. μόνο σε Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής. γ) Η ένορκη διοικητική εξέταση διενεργείται κατά τα λοιπά, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τον οικείο φορέα. Εάν δεν υπάρχει ειδική πρόβλεψη εφαρμόζονται αναλόγως οι αντίστοιχες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα. δ) Η άρνηση κατάθεσης σε διενεργούμενη, κατά τα ανωτέρω, ένορκη διοικητική εξέταση αποτελεί αυτοτελές πειθαρχικό αδίκημα, το οποίο επισύρει την ποινή του προστίμου έως τις αποδοχές έξι μηνών. ε) Αν από την Ε.Δ.Ε. που διενεργήθηκε, κατά τα ανωτέρω, διαπιστώνεται η διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από εκείνα που τιμωρούνται, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 109 του Υπαλληλικού Κώδικα, με την ποινή της οριστικής παύσης, ο Διοικητής της Αρχής ασκεί ο ίδιος την πειθαρχική δίωξη και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο. Αν διαπιστώνεται διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος αιρετού οργάνου της τοπικής αυτοδιοίκησης, πρώτου και δεύτερου βαθμού, ο φάκελος διαβιβάζεται στο αρμόδιο πειθαρχικό όργανο, το οποίο υποχρεούται να ασκήσει την πειθαρχική δίωξη εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα ημερών από την περιέλευση της έκθεσης. στ) Οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές που υπηρετούν στην Αρχή μπορούν να διεξάγουν Ε.Δ.Ε. κατόπιν σχετικής εντολής του Διοικητή της Αρχής, ο οποίος σε κάθε περίπτωση, μπορεί να ασκήσει ή να διατάξει την άσκηση πειθαρχικής δίωξης ή τη λήψη άλλων διοικητικών μέτρων. ζ) Ένορκη διοικητική εξέταση μπορεί επίσης να διενεργηθεί και κατά τη διάρκεια του ελέγχου, μετά από εισήγηση των Επιθεωρητών-Ελεγκτών και εντολή του Διοικητή της Αρχής. Στην περίπτωση αυτή η Ε.Δ.Ε. διενεργείται μόνο από Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής. 14. Ο Διοικητής της Αρχής, όταν αναθέτει τη διενέργεια Ε.Δ.Ε. οφείλει να γνωστοποιεί τούτο με περίληψη του θέματος στον αρμόδιο επιθεωρητή-ελεγκτή και στην υπηρεσία στην οποία υπηρετεί ή ανήκει οργανικά ο υπάλληλος. 15. Στο πλαίσιο των ελέγχων, επιθεωρήσεων και ερευνών που διενεργούνται από τις υπηρεσίες της Αρχής ή κατόπιν εντολής του Διοικητή αυτής από τα ιδιαίτερα Σώματα και Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 1

του άρθρου 83 του παρόντος, είναι δυνατή, ύστερα από έγγραφη εντολή του Διοικητή της, η άρση του τραπεζικού, χρηματιστηριακού και φορολογικού απορρήτου. Οι υπηρεσίες της Αρχής κατά τον έλεγχο των ετήσιων δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης («πόθεν έσχες») των μελών των ιδιαίτερων Σωμάτων και Υπηρεσιών Επιθεώρησης και Ελέγχου, δεν υπόκεινται σε περιορισμούς διατάξεων περί τραπεζικού, χρηματιστηριακού, φορολογικού και επαγγελματικού απορρήτου των στοιχείων, τηρουμένων των διατάξεων του ν. 3213/2003 (Α' 309) όπως εκάστοτε ισχύει και εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 17 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Α' 170). Το ανωτέρω απόρρητο αίρεται επίσης, μετά από παραγγελία του Εισαγγελέα στο πλαίσιο διενεργούμενης προανάκρισης ή προκαταρκτικής εξέτασης από τους Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής. 16. Οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής, στο πλαίσιο της ελεγκτικής διαδικασίας, έχουν πρόσβαση στα πληροφοριακά συστήματα που διαχειρίζεται η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), γνωστοποιώντας στην τελευταία την πρόσβαση αυτή, σύμφωνα με τους κανόνες ιχνηλασιμότητας και πρόσβασης στα συστήματα της Α.Α.Δ.Ε., και λαμβάνουν οποιαδήποτε πληροφορία ή στοιχείο που αφορά ή είναι χρήσιμο για τη συγκεκριμένη υπόθεση που ερευνούν. Η πρόσβαση αφορά σε πληροφορίες ή στοιχεία προσδιορισμένων φυσικών και νομικών προσώπων και κάθε είδους νομικών οντοτήτων με εντοπισμένο αριθμό φορολογικού Μητρώου. Η προαναφερθείσα πρόσβαση των Επιθεωρητών-Ελεγκτών της Αρχής δεν υπόκειται σε περιορισμούς διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, υποχρεούνται, όμως, αυτοί στην τήρηση των διατάξεων περί εχεμύθειας του άρθρου 26 του Υπαλληλικού Κώδικα, 17. Οι επιθεωρητές-ελεγκτές της Αρχής έχουν πρόσβαση στο «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» σύμφωνα με τα άρθρα 62 και 63 του ν. 4170/2013 (Α' 163) και στα λοιπά πληροφοριακά συστήματα και τις βάσεις δεδομένων που διαχειρίζονται άλλες δημόσιες υπηρεσίες, σύμφωνα με τις προδιαγραφές ασφαλείας του κάθε συστήματος, μη υποκείμενοι σε περιορισμούς διατάξεων περί τραπεζικού και επαγγελματικού απορρήτου και απορρήτου των στοιχείων, υποχρεούνται, όμως, στην τήρηση των διατάξεων περί εχεμύθειας του άρθρου 26 του Υπαλληλικού Κώδικα. 18. Κατά τους ελέγχους, επανελέγχους, επιθεωρήσεις, έρευνες και ένορκες διοικητικές εξετάσεις που διενεργούνται από την Αρχή ή, ύστερα από εντολή του Διοικητή αυτής, από τα ιδιαίτερα Σώματα και Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 83, μπορεί να ορίζονται, με απόφασή του Διοικητή της Αρχής, εφόσον παρίσταται ανάγκη, ως εμπειρογνώμονες λειτουργοί ή υπάλληλοι των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 83 του παρόντος. Οι κάθε είδους δαπάνες βαρύνουν, κατά περίπτωση, τους προϋπολογισμούς των παραπάνω φορέων. Επίσης ο Διοικητής της Αρχής μπορεί να αναθέτει πραγματογνωμοσύνες και σε ιδιώτες. Στην περίπτωση αυτή οι δαπάνες βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Αρχής. 19. Τα πρότυπα, οι διαδικασίες και οι μεθοδολογίες σχεδιασμού, διεξαγωγής και σύνταξης των πορισμάτων επιθεώρησης και ελέγχου, η διαδικασία διαχείρισης καταγγελιών και αναφορών, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των Επιθεωρητών-Ελεγκτών που σχετίζονται με το ελεγκτικό έργο, καθώς και οι ειδικότερες υποχρεώσεις των ελεγχόμενων αρχών, φορέων και υπηρεσιών εξειδικεύονται με τον Κανονισμό Λειτουργίας της Αρχής.».

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις στα άρθρα 57, 80, 94, 99, 104Α και 110Α του Ποινικού Κώδικα

1. Η διάταξη του άρθρου 57 παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:
«2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι ανώτερη: α) από ενενήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται ως μόνη κύρια ποινή ή διαζευκτικά με ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, β) από εκατόν ογδόντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται διαζευκτικά με ποινή στερητική της ελευθερίας και γ) από τριακόσιες εξήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται αθροιστικά με ποινή στερητική της ελευθερίας.».
2. Η διάταξη του άρθρου 80 παράγραφος 5 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:
«Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.»
3. Στη διάταξη του άρθρου 94 προστίθεται η εξής νέα παράγραφος 4:
«4. Ποινές στερητικές της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.»
4. Η διάταξη του άρθρου 99 παράγραφος 1 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:
«Ο χρόνος αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που χορηγεί την αναστολή, εάν ο καταδικασθείς είναι παρών, άλλως από την επίδοση της απόφασης.»
5. Στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 το εδάφιο β' αντικαθίσταται ως εξής:
« Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας.».
6. Στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής :
«Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών.»
7. Η διάταξη του άρθρου 110Α παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:
«2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.»

8. Η διάταξη του άρθρου 110Α παράγραφος 4 εδάφιο τελευταίο αντικαθίσταται ως εξής:
 «Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι έτη.»

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις στο άρθρο 137Α του Ποινικού Κώδικα

Η διάταξη του άρθρου 137Α αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρούνται τα βασανιστήρια τα οποία τελούνται από τα πρόσωπα και υπό τις περιστάσεις που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος ακόμη και χωρίς τον αναφερόμενο σε αυτή σκοπό, εφόσον η επιλογή του παθόντος γίνεται λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται το άρθρο 82 Α.

3. Επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων: α) τελούνται με μέσα ή τρόπους συστηματικού βασανισμού, ιδίως κτυπήματα στα πέλματα του θύματος (φάλαγγα), ηλεκτροσόκ, εικονική εκτέλεση ή παραισθησιογόνες ουσίες ή β) έχουν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του θύματος. Η ποινή αυτή επιβάλλεται και όταν ο υπαίτιος, ως προϊστάμενος, έδωσε την εντολή τέλεσής τους.

4. Σωματική κάκωση, βλάβη της υγείας, άσκηση παράνομης σωματικής ή ψυχολογικής βίας και κάθε άλλη σοβαρή προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, που τελείται από τα πρόσωπα και υπό τις περιστάσεις που προβλέπουν οι παράγραφοι 1 και 2, εφόσον δεν υπάγεται στην έννοια των βασανιστηρίων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, αν δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. Επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη αν συντρέχει η περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου. Ως προσβολές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας θεωρούνται ιδίως: α) η χρησιμοποίηση ανιχνευτή αλήθειας, β) η παρατεταμένη απομόνωση, γ) η σοβαρή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας.

5. Αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επέφεραν τον θάνατο του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

6. Βασανιστήρια συνιστούν, κατά το άρθρο αυτό, κάθε εσκεμμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, καθώς και κάθε παράνομη χρησιμοποίηση χημικών, ναρκωτικών ή άλλων φυσικών ή τεχνικών μέσων με σκοπό να κάμψουν τη βούληση του παθόντος. Δεν υπάγονται στην έννοια των βασανιστηρίων πράξεις ή συνέπειες συμφυείς προς τη νόμιμη εκτέλεση ποινής ή άλλου νόμιμου περιορισμού της ελευθερίας ή προς άλλο νόμιμο μέτρο δικονομικού καταναγκασμού.

7. Η καταδίκη για τις πράξεις των παραγράφων 1 έως 5 συνεπάγεται αυτοδίκαιη αποστέρηση αξιωμάτων και θέσεων, που επέρχεται μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνεται αμετάκλητη.

8. Σε περίπτωση που οι πράξεις των παραγράφων 1 έως 5 τελούνται υπό καθεστώς σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας, η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία.

9. Η συνδρομή των όρων των άρθρων 20 έως 25 ουδέποτε αίρει τον άδικο χαρακτήρα των πράξεων αυτού του άρθρου.

10. Ο παθών των πράξεων του άρθρου αυτού δικαιούται να απαιτήσει από τον αμετακλήτως καταδικασθέντα και από το δημόσιο, που ευθύνονται σε ολόκληρο, αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστη και χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή περιουσιακή βλάβη.»

Άρθρο 3

Τροποποιήσεις στα άρθρα 142, 142Α, 159, 159Α, 168, 169Α, 173, 187, 187Α, 187Β, 213, 235, 236 και 237 και νέο άρθρο 237Β του Ποινικού Κώδικα

1. Η διάταξη του άρθρου 142 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας και, αν εξαιτίας αυτής επήλθαν αντίποινα, φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.».

2. Στη διάταξη του άρθρου 142Α στον τίτλο η συντομογραφία «Ε.Ε.» και στο κείμενό της η συντομογραφία «ΕΕ» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Ευρωπαϊκής Ένωσης».

3. Η διάταξη του άρθρου 159 παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παράγραφος 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.»

4. Η διάταξη του άρθρου 159Α παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφέληματα που δεν δικαιούνται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη ή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.»

5. Η διάταξη του άρθρου 159Α παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»

6. Στη διάταξη του άρθρου 168 προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής:

«3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Με φυλάκιση έως έξι (6) μηνών τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμού με σκοπό την παρακώλυση αυτού.»

7. Στη διάταξη του άρθρου 169Α αντικαθίστανται οι λέξεις «έως ένα έτος» από τις λέξεις «έως τρία έτη», προστίθεται νέα παράγραφος 2 και η παράγραφος 2 αναριθμείται σε 3.

Η νέα παράγραφος 2 έχει ως εξής:

«2. Με φυλάκιση έως τρία έτη τιμωρείται ο κατηγορούμενος, ο οποίος παραβιάζει τους περιοριστικούς όρους σχετικά με την ελευθερία κίνησης και διαμονής που του έχουν επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή με βούλευμα, μετά τη συμπλήρωση του εκάστοτε ανώτατου ορίου της διάρκειας της προσωρινής κράτησης.»

8. Η διάταξη του άρθρου 173 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο δράστης είναι υπάλληλος επιφορτισμένος με τη φύλαξη του πιο πάνω προσώπου ή άλλο πρόσωπο επιφορτισμένο με την υποχρέωση αυτή επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.»

9. Στη διάταξη του άρθρου 187 προστίθεται νέα παράγραφος 4 και η επόμενη αναριθμείται από 4 σε 5. Η νέα παράγραφος 4 έχει ως εξής:

«4. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος με οποιονδήποτε τρόπο παρέχει σε άλλον κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα ή οδηγίες, πληροφορίες ή κατευθύνσεις ή στρατολογεί νέα μέλη, γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό διευκολύνει ή

υποβοηθά την τέλεση των εγκληματικών δραστηριοτήτων της οργάνωσης της παραγράφου 1.»

10. Η διάταξη του άρθρου 187 παράγραφος 4, η οποία αναριθμείται σε 5, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό αξιόποινες πράξεις τελέσθηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό ή στρέφονταν κατά Έλληνα πολίτη ή κατά νομικού προσώπου που εδρεύει στην ημεδαπή ή κατά του Ελληνικού Κράτους, ακόμη και αν αυτές δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέσθηκαν.»

11. Η διάταξη του άρθρου 187Α παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος τελεί κακούργημα ή οποιοδήποτε έγκλημα γενικής διακινδύνευσης ή έγκλημα κατά της δημόσιας τάξης υπό συνθήκες ή με τέτοιο τρόπο ή σε τέτοια έκταση που να προκαλεί σοβαρό κίνδυνο για τη χώρα ή για διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να αποσχει από αυτή ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές ή οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού τιμωρείται με την ποινή που προβλέπεται για το τελούμενο έγκλημα αυξημένη ως εξής: α) Αν πρόκειται για ποινή ισόβιας κάθειρξης, προβλεπόμενης διαζευκτικά με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δώδεκα ετών. β) Αν πρόκειται για ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δώδεκα ετών. γ) Αν πρόκειται για ποινή κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον επτά ετών. δ) Αν πρόκειται για ποινή φυλάκισης, το κατώτατο όριο επαυξάνεται κατά ένα έτος.»

12. Η διάταξη του άρθρου 187Α παράγραφος 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται και όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, εκπαιδεύει άλλον στην κατασκευή ή χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων ή άλλων όπλων, επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών ή άλλων ειδικών μεθόδων ή τεχνικών, με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 και με επίγνωση του γεγονότος ότι η παρασχεθείσα τεχνογνωσία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτόν. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος με τον ίδιο σκοπό λαμβάνει την εκπαίδευση, αν δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.»

13. Η διάταξη του άρθρου 187Α παράγραφος 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου απειλεί με τέλεση τρομοκρατικής πράξης ή προκαλεί ή διεγείρει σε διάπραξη της και έτσι εκθέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη τιμωρείται με φυλάκιση.»

14. Στη διάταξη του άρθρου 187Α προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται και όποιος με σκοπό να τελέσει ή να συμβάλει στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, να συμμετάσχει στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, με επίγνωση του γεγονότος ότι η εν λόγω συμμετοχή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες αυτής της ομάδας ή με σκοπό να προσφέρει ή να

παρακολουθήσει εκπαίδευση για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων, πραγματοποιεί ταξίδι το οποίο διευκολύνει την πραγμάτωση του σκοπού του.»

15. Η διάταξη του άρθρου 187B παράγραφος 1 edάφιο τελευταίο αντικαθίσταται ως εξής:
«Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεί να τελέσει μόνο πλημμελήματα.»

16. Στη διάταξη του άρθρου 187B προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:
«4. Κατά την επιμέτρηση της ποινής των εγκλημάτων της παραγράφου 1 λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών - μερών της Σύμβασης της Βαρσοβίας της 16ης Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.»

17. Οι διατάξεις του άρθρου 213 παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται ως εξής:
«2. Αν όμως ο κύριος των νομισμάτων ή του υλικού από το οποίο κατασκευάστηκαν είναι αποδεδειγμένα αμέτοχος στην παραχάραξη, τα νομίσματα αχρηστεύονται ως νομίσματα και αποδίδονται ύστερα από αυτό στον κύριο.»
«3. Τα νομίσματα που κατάσχονται ως ύποπτα προϊόντα παραχάραξης, αποστέλλονται στο αντίστοιχο Εθνικό Κέντρο Ανάλυσης ή Εθνικό Κέντρο Ανάλυσης Κερμάτων Ευρώ για ανάλυση, ανίχνευση και εντοπισμό περαιτέρω προϊόντων παραχάραξης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση κατά την ποινική διαδικασία.»

18. Η διάταξη του άρθρου 235 παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:
«4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»

19. Στην διάταξη του άρθρου 236 οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται ως εξής:
«2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή.»
«3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»
Το τελευταίο edάφιο της παραγράφου 4 αντικαθίσταται ως εξής:
«Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παραγράφου 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παράγραφος 3 έγκληση ή αίτηση.»

20. Η διάταξη του άρθρου 237 παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης της προηγούμενης παραγράφου.»

21. Προστίθεται νέο άρθρο 237B που έχει ως εξής:

«Άρθρο 237B

Για την εφαρμογή των άρθρων 235 και 236, υπάλληλοι θεωρούνται και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση σε οργανισμούς ή επιχειρήσεις οποιασδήποτε νομικής μορφής που ανήκουν εξ ολοκλήρου ή κατά την πλειοψηφία των μετοχών τους στο Κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή των οποίων τη διοίκηση διορίζει εξ ολοκλήρου ή κατά πλειοψηφία το Κράτος ή οι ΟΤΑ ή τα Ν.Π.Δ.Δ.»

Άρθρο 4

Τροποποιήσεις στα άρθρα 272, 290, 290Α και 291, 308 του Ποινικού Κώδικα

1. Στη διάταξη του άρθρου 272 η παράγραφος 2 αναριθμείται σε 3 και προστίθεται νέα παράγραφος 2 που έχει ως εξής:

«2. Η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη αν ο υπαίτιος την τελεί ενώ διαπράττει διατάραξη κοινής ειρήνης (άρθρο 189 παρ. 1-3).».

2. Η διάταξη του άρθρου 290 παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.»

3. Η διάταξη του άρθρου 290Α παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης, ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με

ανασφαλής τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.»

4. Η διάταξη του άρθρου 291 παρ. 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών

α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων,

β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων,

γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή

δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων,

ε) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις

τιμωρείται: αα) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.»

5. Στην διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 308 μετά τις λέξεις «την εκτέλεσή της» και πριν από τη λέξη «οπότε», προστίθεται η φράση «ή υπάλληλος του πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και η πράξη τελέσθηκε με αφορμή τον πλειστηριασμό».

Άρθρο 5

Τροποποιήσεις στα άρθρα 374 και 390 του Ποινικού Κώδικα

1. Η διάταξη του άρθρου 374 παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή αν: α) ο υπαίτιος αφαιρεί από τόπο προορισμένο για θρησκευτική λατρεία, πράγμα αφιερωμένο σε αυτή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας, β) ο υπαίτιος αφαιρεί πράγμα επιστημονικής ή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας που βρίσκεται σε συλλογή εκτεθειμένη σε κοινή θέα ή σε δημόσιο οίκημα ή σε άλλο δημόσιο τόπο, γ) η συνολική αξία των αφαιρεθέντων αντικειμένων υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ, ή δ) τελέστηκε με διάρρηξη από δύο ή περισσότερους που είχαν οργανωθεί με σκοπό την τέλεση κλοπών με διάρρηξη.»

2. Στη διάταξη του άρθρου 390 παράγραφος 1 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:
«Αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά τραπεζικού ιδρύματος η δίωξη ασκείται μόνο κατ' έγκληση.»

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις στο άρθρο 465 του Ποινικού Κώδικα και μεταβατική διάταξη.

1. Στη διάταξη του άρθρου 465 προστίθεται εδάφιο δεύτερο ως εξής:
«Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 του προϊσχύσαντος ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν, αυτές εκτίονται αθροιστικά.»

2. Μεταβατική διάταξη

Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις απιστίας για τη δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα νόμο ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση, δηλώσει εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου ότι επιθυμεί την πρόοδό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 7

Τροποποιήσεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019.

1. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών και το τριμελές πλημμελειοδικείο συγκροτείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αναπληρωτή του και δύο πρωτοδίκες.»

β) Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 ΚΠΔ καταργείται.

2. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 14 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «στ) ο δικαστής και ο εισαγγελέας που έχουν συμπράξει στην έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος ή στην παραπομπή του κατηγορουμένου με απευθείας κλήση κατ' άρθρο 309 ειδικά στη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, εκτός εάν δεν είναι εφικτή η συγκρότηση του δικαστηρίου από άλλα πρόσωπα.»

3. Το άρθρο 29 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 29. – Δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης για την αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης.

Στα πολιτικά εγκλήματα, καθώς και στα εγκλήματα μεταξύ ευρύτερου Ελληνικού και αλλοδαπού Δημοσίου από τα οποία μπορούν να διαταραχθούν οι διεθνείς σχέσεις του κράτους, με την εξαίρεση της δωροδοκίας και της δωροληψίας κάθε είδους, ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το δικαίωμα με προηγούμενη σύμφωνη απόφαση του Υπουργικού

Συμβουλίου να αναβάλει την έναρξη της ποινικής δίωξης ή να αναστείλει την ποινική δίωξη επ' αόριστον.»

4. α) Στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 3 του άρθρου 33 ΚΠΔ μετά από τις λέξεις «βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία» προστίθενται οι λέξεις «εξαιρουμένων των περιπτώσεων του άρθρου 35 παρ. 3»

β) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 ΚΠΔ μετά το β' εδάφιο προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Με τον ίδιο τρόπο σε καθεμιά από τις ανωτέρω εισαγγελίες ορίζεται και ένας νεότερος στην επετηρίδα αντεισαγγελέας εφετών, ως νόμιμος αναπληρωτής του.»

γ) Η παράγραφος 3 του άρθρου 35 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν υπουργοί ή υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου (ευρωβουλευτές) που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 περ. α' ΠΚ και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ιδίων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.»

5. α) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 43 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών» προστίθενται οι λέξεις «διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού».

β) Στο τέλος εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 43 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις» προστίθενται οι λέξεις «προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης».

γ) Το εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 43 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης.»

δ) Στο β' εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 43 ΚΠΔ οι λέξεις «διατάσσει τη» αντικαθίστανται με τις λέξεις «διατάσσεται η».

6. α) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «375 παρ. 1» τίθεται κόμμα (,) και προστίθενται οι λέξεις «386 παρ. 1 εδάφιο α΄, 386Α παρ. 1, 386Β παρ. 1 περ. α΄».

β) Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 48 ΚΠΔ καταργείται.

γ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 49 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «375 παρ. 2 και 3» τίθεται κόμμα (,) και προστίθενται οι λέξεις «386 παρ. 1 εδάφιο β΄ και παρ. 2, 386Α παρ. 1 εδάφιο β΄ και παρ. 3, 386Β παρ. 1 περ. β΄».

δ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «405 παρ. 2 ΠΚ» και πριν το κόμμα προστίθενται οι λέξεις «καθώς και στα προβλεπόμενα στον ν. 2803/2000».

7. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 51 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4.»

β) Η παράγραφος 3 του άρθρου 51 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του που επιδίδεται στον εγκαινιάζοντα.»

γ) Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 52 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»

8. Στο άρθρο 57 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να απόσχει από τη δίωξη συγκεκριμένου μη ημεδαπού προσώπου, εάν ύστερα από τη διενέργεια ευρωπαϊκής δικαστικής συνδρομής προκύψει ότι έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σε βάρος του για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

9. α) Το άρθρο 64 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 64. – Νομιμοποίηση κληρονόμων.

Αν αποβιώσει ο κατά το προηγούμενο άρθρο δικαιούμενος, οι κληρονόμοι του συνεχίζουν τη δηλωθείσα πριν τον θάνατό του παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση οιονεί καθολικής διαδοχής νομικού προσώπου.»

β) Στο τέλος του άρθρου 65 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο β΄ που έχει ως εξής:

«Η δήλωση παράστασης στο ακροατήριο θεωρείται ως συνέχεια της δήλωσης που έγινε στην προδικασία.»

γ) Η παράγραφος 2 του άρθρου 83 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στο ακροατήριο η σχετική δήλωση που γίνεται από συνήγορο που έχει διοριστεί σύμφωνα με τον κώδικα από τον παριστάμενο για την υποστήριξη της κατηγορίας καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

δ) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 86 ΚΠΔ οι λέξεις «της ανάκρισης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της ανακριτικής διαδικασίας».

10. Στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «για κακούργημα» και πριν την τελεία προστίθεται η φράση «, εκτός αν ο τελευταίος δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμά του αυτό».

11. Το άρθρο 110 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 110. – Μονομελές εφετείο.

Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν:

α) Η εκδίκαση των κακούρημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης.

β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακούρημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μετανάστευσης (ν. 4251/2014) και του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. 4139/2013), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.»

12. α) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 111 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «άρθρα 159, 235» τίθεται κόμμα (,) και προστίθεται ο αριθμός «236».

β) Η παράγραφος 7 του άρθρου 111 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου.»

13. Το στοιχείο Β' της παραγράφου 1 του άρθρου 113 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Β. Το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων δικάζει τις αξιόποινες πράξεις που τελούνται από ανηλίκους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους και αναφέρονται στο άρθρο 127 ΠΚ.»

14. α) Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 120 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυνητικά τις εξουσίες του άρθρου 315.»

β) Το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 120 ΚΠΔ καταργείται.

γ) Το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 120 ΚΠΔ καταργείται.

15. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 124 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: «Για εγκλήματα που διαπράχθηκαν στον Νομό Αττικής και σχετίζονται με ναυτικές διαφορές αρμόδια είναι τα δικαστήρια του Πειραιά.»

16. Στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 126 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης» προστίθενται οι λέξεις «ή της προανάκρισης».

17. Το εδάφιο γ' του άρθρου 127 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση ή οι περιοριστικοί όροι που έχουν επιβληθεί διατηρούνται μέχρι να αποφανθεί το αρμόδιο δικαστικό όργανο.»

18. α) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 132 ΚΠΔ, αμέσως μετά τη λέξη «εισαγγελέα» απαλείφονται οι λέξεις «ή του επιτρόπου».

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ καταργείται.

γ) Η παράγραφος 3 του άρθρου 132 ΚΠΔ αναριθμείται σε παρ. 2.

19. α) Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 138 ΚΠΔ καταργείται.

β) Στο άρθρο 138 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αντίγραφο της πρότασης επί παρεμπιπτόντων ζητημάτων μπορούν να λάβουν οι διάδικοι μετά από αίτησή τους, αφού ειδοποιηθούν έστω και τηλεφωνικά, μόνον όταν αυτή αφορά τα οικονομικά μέτρα του άρθρου 282 ή διαφωνία κατ' άρθρο 307 ή αίτημα διαδίκου, οπότε η δικογραφία διαβιβάζεται στον ανακριτή ή στο συμβούλιο, μετά παρέλευση 24 ωρών.»

20. Η παράγραφος 4 του άρθρου 142 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι αποφάσεις που αναβάλλουν τη δίκη κατά τα άρθρα 59, 61, 349 ή 352, χωρίς να έχει προηγηθεί έρευνα αποδεικτικών μέσων, δεν είναι αναγκαίο να καθαρογράφονται κατά τις προηγούμενες παραγράφους. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του οικείου δικαστηρίου, μπορεί να καθορίζεται για ποιες επιπλέον αποφάσεις δεν είναι αναγκαία η καθαρογραφή. Σε κάθε περίπτωση καθαρογράφονται οι ερήμην καταδικαστικές αποφάσεις, οι προπαρασκευαστικές αποφάσεις με τις οποίες λύεται οριστικά ένα ζήτημα, καθώς και εκείνες στις οποίες έχει δηλωθεί παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας.»

21. α) Η παράγραφος 4 του άρθρου 143 ΚΠΔ καταργείται.

β) Το εδάφιο β' της παραγράφου 5 του άρθρου 143 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εφαρμογή της τήρησης των πρακτικών με φωνοληψία, καθώς και η εφαρμογή της εικονοτηλεδιάσκεψης στην ποινική δίκη γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της.»

γ) Η παράγραφος 5 του άρθρου 143 ΚΠΔ αναριθμείται σε παράγραφο 4.

22. Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 175 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Μπορεί όμως το δικαστήριο να αναβάλει τη συζήτηση, αν κρίνει ότι από την ακυρότητα, μολονότι δεν προτάθηκε, είναι δυνατό να παραβιαστούν τα δικαιώματα υπεράσπισης του κατηγορουμένου ή του παρισταμένου προς υποστήριξη της κατηγορίας.»

23. α) Η παράγραφος 4 του άρθρου 176 ΚΠΔ καταργείται.

β) Η παράγραφος 5 του άρθρου 176 ΚΠΔ αναριθμείται σε παράγραφο 4.

24. Στο εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 178 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «Οι δικαστές» προστίθενται οι λέξεις «και οι εισαγγελείς».

25. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 188 ΚΠΔ το στοιχείο «γ» αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) όσοι καταδικάστηκαν για κακούργημα ή πλημμέλημα που συνεπαγόταν υπό την ισχύ του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα τη στέρηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων ή συνεπάγεται την αποστέρηση θέσεων και αξιωματών (άρθρο 60 ΠΚ) ή παραπέμφθηκαν αμετάκλητα για εγκλήματα που συνεπάγονται τέτοιες στερήσεις, καθώς και εκείνοι από τους οποίους έχει αφαιρεθεί η άδεια να ασκούν το επάγγελμά τους, όσο χρόνο διαρκούν οι στερήσεις αυτές.»

26. α) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 243 ΚΠΔ οι λέξεις «με τα άρθρα 240 και 241» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τα άρθρα 240, 241 και 245 παρ. 1 εδάφιο δ' έως ζ'».

β) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 243 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, αν ενεργείται προκαταρκτική εξέταση για τις πράξεις των άρθρων 187 και 187Α του ΠΚ, είναι δυνατόν να διαταχθούν με την αιτιολογία του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 254 και οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ειδικές ανακριτικές πράξεις, μετά από έγγραφη παραγγελία του εισαγγελέα που ενεργεί κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 εδάφιο γ' έως στ' του άρθρου 254.»

27. α) Στο εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ, όπως η ανωτέρω παράγραφος τροποποιήθηκε με το άρθρο 96 περίπτωση ια' του ν. 4623/2019, οι λέξεις «των άρθρων 322 παρ. 3 εδάφιο α' περίπτωση γ' και 323 εδάφιο γ' περίπτωση γ'» αντικαθίστανται με τις λέξεις «των άρθρων 43 παρ. 2 εδάφιο β', 322 παρ. 3 εδάφιο α' περίπτωση γ' και 323 εδάφιο γ' περίπτωση γ'».

β) Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ, όπως η ανωτέρω παράγραφος τροποποιήθηκε με το άρθρο 96 περίπτωση ια' του ν. 4623/2019, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδάφιο α' είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγείλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια.

Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακούργημα. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο.»

γ) Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 245 ΚΠΔ απαλείφεται η λέξη «αυτεπάγγελτη».

28. Το άρθρο 253 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 253. – Προϋποθέσεις για τη διενέργεια έρευνας.

Αν διεξάγεται ανακριτική διαδικασία για κακούργημα ή πλημμέλημα, έρευνα διενεργείται, κι αν αυτή αφορά κατοικία με την παρουσία πάντοτε εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας,

όταν μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι η βεβαίωση του εγκλήματος, η αποκάλυψη ή η σύλληψη των δραστών ή τέλος η βεβαίωση ή η αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε, είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί ή να διευκολυνθεί μόνο με αυτήν.»

29. Το εδάφιο γ' του άρθρου 274 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ανακρίνων, αφού προηγουμένως διατυπώσει τη γνώμη του ο εισαγγελέας, έχει την υποχρέωση με διάταξή του να αιτιολογεί την απόρριψη των αποδεικτικών αιτημάτων του άρθρου 102.»

30. α) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 288 ΚΠΔ η φράση «Το ένταλμα για την προσωρινή κράτηση ή η διάταξη που ορίζει τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 282 περιέχει» αντικαθίσταται με τη φράση «Το ένταλμα για την προσωρινή κράτηση ή η διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή περιοριστικών όρων περιέχει».

β) Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 290 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την προσωρινή κράτηση και συντάσσεται έκθεση δήλωσης ή εγχείρισης δικογράφου από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1.»

γ) Ο τίτλος του άρθρου 291 ΚΠΔ «Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και των περιοριστικών όρων.» αντικαθίσταται με τον τίτλο «Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και των περιοριστικών όρων.»

δ) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 291 ΚΠΔ οι λέξεις «ή επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ή επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι ή ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση».

ε) Το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 291 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Εκείνος που προσωρινά κρατείται ή εκείνος στον οποίο έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι ή κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, μπορεί να υποβάλει αίτηση στον ανακριτή για την άρση των μέτρων αυτών ή για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους ή με κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή για την αντικατάσταση του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή των περιοριστικών όρων με άλλους.»

στ) Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 291 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Ο ανακριτής, με γραπτή γνώμη του εισαγγελέα, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξή του να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή αυτούς ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με προσωρινή κράτηση (άρθρο 296).»

ζ) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ οι λέξεις «να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους» αντικαθίστανται με τις λέξεις «να άρει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση με κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει τα προηγούμενα μέτρα με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους».

η) Στο στοιχείο γ' του άρθρου 382 ΚΠΔ αμέσως μετά τις λέξεις «προσωρινής κράτησης» προστίθενται οι λέξεις «ή διατάχτηκε κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση».

31. α) Η παράγραφος 3 του άρθρου 301 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο εισαγγελέας τάσσει προθεσμία δεκαπέντε ημερών στους διαδίκους για τη σύνταξη του πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο περιέχεται η ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται και βεβαιώνεται η απόδοση του πράγματος ή η εντελής ικανοποίηση της ζημίας που αναφέρεται στην κατηγορία. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί ύστερα από αίτηση ενός εκ των διαδίκων ή και αυτεπαγγέλτως για δεκαπέντε ημέρες.»

β) Στον τίτλο του άρθρου 302 ΚΠΔ οι λέξεις «μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μέχρι το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας».

γ) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 302 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο β' που έχει ως εξής:

«Αν έχει γίνει επίδοση της κλήσης ή του κλητηρίου θεσπίσματος και η δικάσιμος που ορίστηκε υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες, ο εισαγγελέας μπορεί να αποσύρει την υπόθεση από την ορισθείσα δικάσιμο και να ορίσει κατ' απόλυτη προτεραιότητα νέα δικάσιμο, στην οποία να εισαγάγει το αίτημα του κατηγορουμένου στο αρμόδιο δικαστήριο.»

δ) Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 302 αντικαθίσταται ως εξής: «Στην περίπτωση των κακουργημάτων του προηγούμενου άρθρου το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κρίνει την ουσία της υπόθεσης, αν έχει υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο ή υποβληθεί μέχρι το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας, μπορεί να διακόψει τη συζήτηση της υπόθεσης και να τάξει προθεσμία έως δεκαπέντε ημερών στους συνηγούς των διαδίκων για τη σύνταξη πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο περιέχεται ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται και βεβαιώνεται η πλήρης ικανοποίηση του ζημιωθέντος, όπως ορίζεται σ 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου.»

ε) Στο άρθρο 302 ΚΠΔ μετά την παράγραφο 3 προστίθεται νέα παράγραφος που αριθμείται ως παράγραφος 4 και έχει ως εξής:

«4. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ενεργεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού στην περίπτωση των πλημμελημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 216 παράγραφος 1 και 2, 242 παράγραφος 1 ΠΚ και στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013, καθώς και των πλημμελημάτων που χωρίς βία ή απειλή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας.»

στ) Στο άρθρο 302 ΚΠΔ οι υφιστάμενες παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 αναριθμούνται σε παραγράφους 5, 6, 7 και 8.

ζ) Το εδάφιο α' της παραγράφου 7 (παράγραφος 6 πριν την αναρίθμηση) του άρθρου 302 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει επί κακουργημάτων τα δύο έτη, ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα τρία έτη, και επί πλημμελημάτων τους έξι και δώδεκα μήνες αντίστοιχα.»

32. α) Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 303 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 302 ισχύουν αναλόγως.»

β) Το εδάφιο δ' της παραγράφου 7 του άρθρου 303 αντικαθίσταται ως εξής: «Η υποβολή του αιτήματος διαπραγμάτευσης δεν αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης, μπορεί όμως το δικαστήριο να διακόψει τη συζήτηση και να τάξει προθεσμία έως δεκαπέντε ημερών για τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης σύμφωνα με την παράγραφο 4.»

33. α) Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 308 ΚΠΔ καταργείται.

β) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 308 ΚΠΔ οι λέξεις «του εδαφίου α'» αντικαθίστανται με τη λέξη «αυτή».

γ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 309 ΚΠΔ, μετά τις λέξεις «374 και 380 ΠΚ» και πριν το κόμμα (,) τίθενται οι λέξεις «εφόσον η υπόθεση ανήκει στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς ή τριμελούς εφετείου».

δ) Το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 320 ΚΠΔ τροποποιείται ως εξής:

«Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 169 παρ. 2, 302 παρ. 2 και 324.»

34. Η παράγραφος 4 του άρθρου 321 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η τήρηση των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 εδάφιο α' και β' επιβάλλεται με ποινή ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος και της κλήσης. Η μη τήρηση του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού έχει ως συνέπεια το απαράδεκτο της συζήτησης.»

35. α) Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 322 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»

β) Το εδάφιο β' του άρθρου 323 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η προσφυγή υποβάλλεται στον γραμματέα της εισαγγελίας εφετών ή στα όργανα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου και ως προς τις διατυπώσεις άσκησης της εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου.»

36. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 340 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό.»

37. α) Στο τέλος του άρθρου 410 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «με υφ' όρον αναστολή αυτής» και πριν την τελεία προστίθενται οι λέξεις «καθώς και τις τυχόν παρεπόμενες ποινές και μέτρα ασφαλείας, καθορίζοντας ταυτόχρονα την τύχη των κατασχεθέντων».

β) Το άρθρο 414 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 414. – Ένδικα μέσα.

Κατά της απόφασης που εκδίδεται, ύστερα από την αποδοχή των αντιρρήσεων, με την κοινή διαδικασία επιτρέπεται η άσκηση των ενδίκων μέσων που προβλέπονται από τον κώδικα.»

γ) Το άρθρο 415 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 415. – Μη δέσμευση από την απαγόρευση χειροτέρευσης.

Το δικαστήριο που δικάζει ύστερα από την αποδοχή των αντιρρήσεων σε πρώτο βαθμό, δεν δεσμεύεται από τη διάταξη του άρθρου 470 του κώδικα.»

δ) Στο εδάφιο α' του άρθρου 416 ΚΠΔ μετά τη λέξη «εκτελείται» προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με τα άρθρα 545 επ.»

38. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 432 ΚΠΔ μετά το εδάφιο α' προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό.»

39. Το στοιχείο γ' του άρθρου 438 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «γ) αν πρόκειται για έγκλημα που κατά τους ελληνικούς νόμους χαρακτηρίζεται ως πολιτικό, στρατιωτικό, φορολογικό ή του τύπου ή, εξαιρουμένων των προβλεπόμενων στον ΠΚ εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας, διώκεται μόνο ύστερα από έγκληση αυτού που αδικήθηκε ή όταν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι η έκδοση ζητείται για λόγους πολιτικούς,»

40. Το εδάφιο γ' του άρθρου 465 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών.»

41. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 471 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Αν το βούλευμα αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές.»

42. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 473 ΚΠΔ προστίθενται εδάφια, τα οποία έχουν ως εξής:

«Σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, που εκδόθηκε ερήμην του κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να έχει εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιό του δικηγόρο ή να έχει κλητευθεί αυτοπροσώπως ή να έχει ενημερωθεί με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και με βάση την οποία εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η απόφαση επιδίδεται εκ νέου στον κατηγορούμενο αμέσως μετά την σε εκτέλεση του εντάλματος παράδοσή του στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός αν αυτή του επιδόθηκε ήδη αυτοπροσώπως ή έχει δηλωθεί ρητά από αυτόν η μη αμφισβήτησή της. Η νέα επίδοση αποτελεί την αφετηρία της ανωτέρω προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της αρχικής και της νέας επίδοσης αναστέλλεται η προθεσμία παραγραφής του εγκλήματος.»

43. Η παράγραφος 1 του άρθρου 476 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

« 1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νόμιμη παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει αυτόν που άσκησε το

ένδικο μέσο ή τον συνήγορο αντίκλητό του, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον αντίκλητό του για να προσέλθει στο συμβούλιο και να εκθέσει τις απόψεις του σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο). Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά), η οποία αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωσή του που επισυνάπτεται στη δικογραφία.»

44. Σ 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ μετά το εδάφιο α' προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: «Η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης του εισαγγελέα εφετών.».

45. α) Στο άρθρο 486 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Ο κατηγορούμενος μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης η οποία τον κηρύσσει αθώο λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής κατά το άρθρο 34 του ΠΚ και επιβάλλει σε αυτόν μέτρο θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 69Α του ΠΚ. Εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί το μέτρο θεραπείας μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου που διατάσσει την παράταση του μέτρου, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ΠΚ.»

β) Στο τέλος του άρθρου 500 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση άσκησης έφεσης κατά αθωωτικής απόφασης που επιβάλλει μέτρο θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΠΚ, καθώς και κατά απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου που διατάσσει την παράταση του μέτρου σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ΠΚ, ο ορισμός δικασίμου από τον αρμόδιο εισαγγελέα γίνεται υποχρεωτικά σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τη διαβίβαση των εγγράφων σε αυτόν.»

46. α) Στο στοιχείο «α» του άρθρου 489 ΚΠΔ οι λέξεις «πάνω από εξήντα ημερήσιες μονάδες» αντικαθίστανται με τις λέξεις «πάνω από δύο χιλιάδες ευρώ».

β) Στο στοιχείο «β» του άρθρου 489 ΚΠΔ οι λέξεις «πάνω από εκατόν είκοσι ημερήσιες μονάδες» αντικαθίστανται με τις λέξεις «πάνω από τρεις χιλιάδες ευρώ».

γ) Στο στοιχείο «ε» του άρθρου 489 ΚΠΔ οι λέξεις «κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου και τριμελούς εφετείου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου».

47. α) Η παράγραφος 2 του άρθρου 490 ΚΠΔ καταργείται. Ο αριθμός «1» στην αρχή της πρώτης παραγράφου απαλείφεται και οι λέξεις «80 παρ.2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «80 παρ.6».

β) Στο άρθρο 491 ΚΠΔ :

βα) Το υφιστάμενο εδάφιο του άρθρου 491 ΚΠΔ αριθμείται ως παράγραφος 1.

ββ) Προστίθεται παράγραφος 2 στο άρθρο 491 ΚΠΔ που έχει ως εξής:

«2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατά τα άρθρα 489 και 490, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική

και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.»

48. Το άρθρο 495 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 495. – Έφεση κατά του μέρους της απόφασης που προβλέπει την απόδοση ή τη δήμευση.

Κατά του μέρους της απόφασης που διατάσσει απόδοση των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν ή των περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν και των πειστηρίων ή δήμευση επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο, στον παρασταθέντα για την υποστήριξη της κατηγορίας και στον τρίτο, του οποίου τις αξιώσεις έκρινε η απόφαση (άρθρα 311 παρ. 2, 372 και 373), ανεξάρτητα από το αν αυτός παρέστη στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

49. α) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 497 ΚΠΔ οι λέξεις «περιορισμός σε σωφρονιστικό κατάσταση» αντικαθίστανται με τις λέξεις «περιορισμός σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων».

β) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 7 του άρθρου 497 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «Η αίτηση» προστίθενται οι λέξεις «, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο».

γ) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 497 ΚΠΔ οι λέξεις «τα οριζόμενα στο άρθρο 284, με την εξαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 285» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παράγραφο 1 του τελευταίου άρθρου».

50. Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 498 ΚΠΔ που ορίζει ότι «Αν δεν διοριστεί αντίκλητος ή αν δεν δηλωθεί με ακρίβεια η κατοικία ή κάθε μεταβολή της, η απόφαση εκτελείται αμέσως με την φροντίδα του αρμόδιου εισαγγελέα» καταργείται.

51. Στο άρθρο 500 ΚΠΔ μετά το εδάφιο στ' προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπηθεί νομίμως από συνήγορο στη δικάσιμο ή στη μετ' αναβολή αυτής συζήτηση, η έφεσή του θα απορριφθεί ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση έφεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340.»

52. Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 502 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η έφεση ασκήθηκε για αναρμοδιότητα και κριθεί από το δικαστήριο βάσιμη, το εφετείο ενεργεί κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 121 και 126 παρ. 2.»

53. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 512 ΚΠΔ μετά το εδάφιο γ' προστίθενται εδάφια με το εξής περιεχόμενο: «Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο αναιρεσείων δεν παραστεί στη συζήτηση ή στη μετ' αναβολή αυτής με συνήγορο, η αναίρεσή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση αναίρεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340.»

54. α) Στον τίτλο του άρθρου 513 ΚΠΔ η λέξη «πρότασης» αντικαθίσταται από τη λέξη «σημειώματος».

β) Στο εδάφιο α' του άρθρου 513 ΚΠΔ οι λέξεις «γραπτή πρόταση» αντικαθίστανται από τη λέξη «σημείωμα».

γ) Στο εδάφιο β' του άρθρου 513 ΚΠΔ οι λέξεις «της πρότασης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του σημειώματος».

55. Στο άρθρο 523 ΚΠΔ μετά το εδάφιο α' προστίθεται νέο εδάφιο β', που έχει ως εξής:

«Η αίτηση για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε πρέπει να υποβληθεί, με ποινή απαραδέκτου, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την καθαρογραφή της απόφασης του Αρείου Πάγου.»

56. α) Ο τίτλος του άρθρου 552 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής και της δήμευσης.»

β) Στο άρθρο 552 ΚΠΔ προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 που έχουν ως εξής:

«3. Αν η δήμευση αφορά απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου ταμείου, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά.

4. Αν η δήμευση αφορά ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, κοινοποιεί αντίγραφό τους στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.»

57. Στο άρθρο 553 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής:

« 3. Οι παραπάνω παράγραφοι δεν εφαρμόζονται για χρηματικές ποινές που υπολογίζονται σε ημερήσιες μονάδες.»

58. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 572 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «α) στον εισαγγελέα ή τον τακτικό ανακριτή, για δικαστική αποκλειστική χρήση,»

59. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 590 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:

«Εγκλήσεις που υποβλήθηκαν πριν την 1.7.2019 για κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, χωρίς την προσκόμιση παραβόλου, δεν θεωρούνται अपαράδεκτες για τον λόγο αυτό μετά την 1.7.2019.»

60. Μεταβατικές διατάξεις:

α) Με εξαίρεση τις έρευνες σε κατοικία, οι λοιπές έρευνες που έχουν διενεργηθεί από την 1.7.2019 έως την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, είναι ισχυρές, ακόμα και αν δεν έγιναν με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής.

β) Διατηρείται η αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων σε υποθέσεις για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει επιδοθεί πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 590 παράγραφος 3 εδάφιο β' του ΚΠΔ ή κλήση ή κλητήριο θέσπισμα.

Στις περιπτώσεις της κατ' εξαίρεση περάτωσης της κυρίας ανάκρισης, για τις οποίες μετά την 1-7-2019 έχει διατυπωθεί σύμφωνη γνώμη του Προέδρου Εφετών για την παραπομπή στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων χωρίς να έχει γίνει επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος, η κλήτευση στο αρμόδιο κατά περίπτωση δικαστήριο γίνεται με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών.

γ) Υποθέσεις που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές, εάν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει γίνει επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί. Εκκρεμείς υποθέσεις που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας κι αν βρίσκονται σε άλλες δικαστικές, ανακριτικές και εισαγγελικές αρχές του Νομού Αττικής διαβάζονται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά ή στον Εισαγγελέα Εφετών Πειραιά.

Άρθρο 8

Διόρθωση παροραμάτων και παραδρομών στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019.

1) Στο άρθρο 19 παράγραφος 2 εδάφιο γ' οι λέξεις «είναι άκυρες» αντικαθίστανται από τις λέξεις «είναι αυτοδικαίως άκυρες».

2) Η παράγραφος 1 του άρθρου 105 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Όταν ενεργείται προανάκριση σύμφωνα με το άρθρο 245 παρ. 2, η εξέταση γίνεται όπως ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 273 και 274 και εκείνος που εξετάζεται έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 95, 96, 97, 98, 100, 101 και 104.»

3) Στο άρθρο 115 παράγραφος 2 στο στοιχείο «γ» οι λέξεις «του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/1983 για την «επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

4) Στο άρθρο 125 οι λέξεις «τη φυλάκιση» αντικαθίστανται με τις λέξεις «την προσωρινή κράτηση».

5) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 133 τίθεται κόμμα μετά τις λέξεις «τους ανακριτικούς υπαλλήλους».

6) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 136 οι λέξεις «της προηγούμενης παραγράφου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 135».

7) Στο άρθρο 150 εδάφιο β' οι λέξεις «ή τον κατηγορούμενο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «ή τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο».

8) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 218 οι λέξεις «στις παραγράφους 2 έως 4» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην παρ. 4».

9) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 218 οι λέξεις «στις παρ. 1 έως 5» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην παρ. 4».

10) Στο εδάφιο α' του άρθρου 241 μετά τη λέξη «δημοσιότητα» τίθεται άνω τελεία «·».

11) α) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 244 ο αριθμός «15» αντικαθίσταται με τη λέξη «δεκαπέντε».

β) Στην παράγραφο 5 του άρθρου 244 οι λέξεις «Το συμβούλιο πλημμελειοδικών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο».

12) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 246 οι λέξεις «στα άρθρα 99 και 273 παρ. 2» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στα άρθρα 100 και 273 παρ. 2».

13) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 251 οι λέξεις «249 παρ. 2» αντικαθίστανται με τις λέξεις «249 παρ. 2 και 3». Στην παράγραφο 2 του άρθρου 251 οι λέξεις «και ο ανακριτικός υπάλληλος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «και οι ανακριτικοί υπάλληλοι».

14) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 254:

α) οι λέξεις «207 εδάφιο α'» αντικαθίστανται με τις λέξεις «207 παρ. 1 και 2»,

β) οι λέξεις «της παρ. 1 του άρθρου 338» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 338»,

γ) οι λέξεις «των παρ. 1 και 4 του άρθρου 339» αντικαθίστανται με τις λέξεις «των παρ. 1 και 3 του άρθρου 339»,

δ) οι λέξεις «των παρ. 1 και 2 του άρθρου 342» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παρ. 1 του άρθρου 342».

15) Στο εδάφιο β' του άρθρου 258 οι αριθμοί «264-266» αντικαθίστανται με τους αριθμούς «267-268».

16) Στο άρθρο 296 πριν το στοιχείο «γ» και αμέσως μετά τη λέξη «φυγής» τίθεται άνω τελεία «·».

17) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 303 οι λέξεις «η παρ. 3 του παρόντος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «η παρ. 4 του άρθρου 302».

18) Στο άρθρο 305 οι λέξεις «όπως ορίζει το άρθρο 4 παρ. 3» αντικαθίστανται με τις λέξεις «όπως ορίζει το άρθρο 4».

19) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 4 του άρθρου 308 ο αριθμός «99» αντικαθίσταται με τον αριθμό «100».

20) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 321 μετά τις λέξεις «Αντίγραφο του» προστίθενται οι λέξεις «κλητήριου θεσπίσματος ή της κλήσης».

21) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 324 ΚΠΔ οι λέξεις «στο εδάφιο β' της παρ. 1» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην παρ. 1».

22) Στο τέλος του εδαφίου γ' του άρθρου 325 μετά τις λέξεις «ο εισαγγελέας εφετών» προστίθενται οι λέξεις «ή το συμβούλιο εφετών».

23) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 326 οι λέξεις «Στις περιπτώσεις των άρθρων 354 και 363» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Στις περιπτώσεις των άρθρων 353 παρ. 1 και 363».

24) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 334 οι λέξεις «Αν, παρ' όλα αυτά, ο εισαγγελέας επιμένει» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Αν, παρ' όλα αυτά, ένας από τους παραπάνω επιμένει».

25) Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 340, οι λέξεις «της παρ. 2» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παρ. 3».

26) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 349 οι λέξεις «κατ' άρθρο 340 παρ. 2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατ' άρθρο 340 παρ. 3».

27) Στο άρθρο 356 οι λέξεις «με τα άρθρα 326 έως 328» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τα άρθρα 321 παρ. 6 και 326 έως 328».

28) Στο άρθρο 380 στο στοιχείο α' πριν τις λέξεις «οι κληρικοί» προστίθεται η λέξη «ισοβίως» και στο στοιχείο β' μετά τις λέξεις «οι Υπουργοί» προστίθενται οι λέξεις «, οι Υφυπουργοί».

29) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 391 στη φράση «και σε άλλη δικάσιμο της δωδεκαήμερης περιόδου για την οποία κλητεύθηκαν» αντικαθίσταται η λέξη «κλητεύθηκαν» με τη λέξη «κληρώθηκαν».

30) Στο εδάφιο β' του άρθρου 395 μετά τις λέξεις «Επίσης δεν περιλαμβάνονται στην κληρωτίδα τα ονόματα των ενόρκων που» προστίθενται οι λέξεις «συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης ή».

31) Στο άρθρο 433 οι λέξεις «Το προηγούμενο άρθρο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Η παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου».

32) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 452 οι λέξεις «σε αυτόν» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σε αυτό».

33) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 478 οι λέξεις «β) της ευθείας εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης» αντικαθίστανται με τις λέξεις «β) της εσφαλμένης ερμηνείας ή ευθείας εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης».

34) α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 501 οι λέξεις «στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 340».

β) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 501 η λέξη «διαδίκου» αντικαθίσταται με τη λέξη «προσώπου».

35) α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 502 οι λέξεις «της παρ. 2 του άρθρου 340» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παρ. 3 του άρθρου 340».

β) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 502 οι εντός παρενθέσεως λέξεις «(άρθρα 170 και 171)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «(άρθρα 171 και 172)».

36) Στο άρθρο 519 στη φράση «που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', Β', Γ', Δ' και Θ'» μετά το γράμμα «Δ'» τίθεται κόμμα «,» και προστίθεται το γράμμα «Η'».

37) Στο εδάφιο δ' του άρθρου 529 οι λέξεις «του άρθρου 525 παρ. 1 αρ. 4» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 525 παρ. 1 αρ. 5».

38) Στο άρθρο 586 στο στοιχείο «ε» μετά τις λέξεις «το άρθρο μόνο παρ. 3 ν. 2243/1994» προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και το άρθρο 46 ν. 5060/1931».

39) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 590 οι λέξεις «στο τριμελές πλημμελειοδικείο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στο αρμόδιο πλημμελειοδικείο».

Άρθρο 9 **Λοιπές διατάξεις**

1. Τροποποίηση του άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα.

Το κείμενο του ισχύοντος άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, που κυρώθηκε με τον ν. 2287/1995, λαμβάνει αριθμό παραγράφου 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος που έχει ως εξής:

«2. Στην περίπτωση του άρθρου 551 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το τριμελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση του άρθρου 301 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το πενταμελές στρατοδικείο. Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 303 ΚΠΔ τις αρμοδιότητες των εισαγγελέων πλημμελειοδικών και εφετών ασκεί ο εισαγγελέας του στρατιωτικού δικαστηρίου. Μετά την σύνταξη πρακτικού

διαπραγμάτευσης κατ' άρθρο 303 παρ. 6 ΚΠΔ η υπόθεση εισάγεται στο καθ' ύλη αρμόδιο δικαστήριο.»

2. Τροποποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018.

Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018 προστίθεται εδάφιο ως εξής:
«Τα χρονικά όρια διάρκειας των μέτρων δέσμευσης που περιγράφονται στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 34 ΚΠΔ ισχύουν και για την περίπτωση που η απαγόρευση της κίνησης λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων, του ανοίγματος θυρίδων και της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου, διατάσσεται από τον Πρόεδρο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.»

3. Τροποποίηση των άρθρων 97, 98 και 100 ν. 4622/2019.

α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 97, καθώς και στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του ν. 4622/2019 απαλείφονται οι λέξεις «ή προανάκριση», «ή προανακρίσεις», «ή προανάκρισης».

β) Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής: «Ο εποπτεύων Εισαγγελέας Εφετών, αν η υπόθεση δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των ειδικών Εισαγγελέων των άρθρων 33 έως 36 ΚΠΔ, διαβιβάζει το φάκελο στον κατά τόπο αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών.»

γ) Η παράγραφος 4 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής:
«4. α) Υποθέσεις οι οποίες αφορούν αδικήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 134, 159, 159Α, 216, 217, 220, 221, 222, 226, 235, 236, 237, 237Α, 252, 372, 386, 386Α, 386Β και 390 του Ποινικού Κώδικα, τα οποία αποδίδονται σε υπαλλήλους του άρθρου 13 του Π.Κ. εκδικάζονται κατά προτίμηση. β) Για την περάτωση της ανάκρισης και την παραπομπή ή μη του κατηγορουμένου στο ακροατήριο εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 308 έως 315 του ΚΠΔ. γ) Προκειμένου για υποθέσεις σε βαθμό πλημμελήματος είτε μετά την περάτωση της προανάκρισης είτε και χωρίς τη διενέργεια αυτής, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών εισάγει την υπόθεση στο ακροατήριο, με απευθείας κλήση στη συντομότερη δυνατή δικάσιμο.»

δ) Η παράγραφος 7 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Ο Διοικητής της Αρχής έχει δικαίωμα να ζητήσει από το Δημόσιο, νόμιμα εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών ή από τους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 83 με υποχρέωση συμμόρφωσης των τελευταίων: α) να παρίστανται κατά την προδικασία και την κύρια διαδικασία για υποστήριξη της κατηγορίας εναντίον του κατηγορουμένου, β) να ασκούν υπό την ιδιότητα του υποστηρίζοντος την κατηγορία όλα τα παρεχόμενα σε αυτούς ένδικα μέσα κατά αποφάσεων ή βουλευμάτων, γ) να ζητούν από τον αρμόδιο Εισαγγελέα υπό την ιδιότητα του υποστηρίζοντος την κατηγορία να ασκήσει τα παρεχόμενα σε αυτόν ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων και αποφάσεων, καθώς και την επίσπευση της ποινικής διαδικασίας και την κατά προτίμηση εκδίκαση των υποθέσεων.»

ε) Το στοιχείο «α» της παραγράφου 1 του άρθρου 98 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών ασκεί την εποπτεία εφαρμογής του παρόντος νόμου για όσες ρυθμίσεις σχετίζονται με θέματα ποινικής ευθύνης υπαλλήλων, αν η υπόθεση δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των ειδικών Εισαγγελέων των άρθρων 33 έως 36 ΚΠΔ.»

στ) Στο στοιχείο «α» της παραγράφου 4 του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 μετά τις λέξεις «έχουν την αρμοδιότητα» και πριν το σημείο στίξης άνω κάτω τελεία προστίθενται οι λέξεις «τηρώντας τις προϋποθέσεις των σχετικών διατάξεων του ΚΠΔ και των ειδικών νόμων».

ζ) Στην παράγραφο 11 του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής: «Οι διατάξεις του ΚΠΔ και συγκεκριμένα των άρθρων 48 και 49 για την αποχή από την ποινική δίωξη με όρους και των άρθρων 301 και 303 για ποινική συνδιαλλαγή και ποινική διαπραγμάτευση εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις.»

η) Στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 18 του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 μετά τις λέξεις «του άρθρου 83 του παρόντος» και πριν την τελεία προστίθενται οι λέξεις «κατ' ανάλογη εφαρμογή του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 10 Διατάραξη ησυχίας

Όλες οι παραβάσεις των προεδρικών διαταγμάτων της παραγράφου 1 περ. α' του άρθρου 12 του ν. 1481/1984 και των αστυνομικών διατάξεων της παραγράφου 3 εδάφιο β' του ίδιου άρθρου τιμωρούνται με φυλάκιση έως πέντε μηνών ή χρηματική ποινή έως εκατόν πενήντα ημερήσιες μονάδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 11

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Χρ. Σταϊκούρας

Κων. Τσιάρας

Αριθμ. 278/14/2019

Ε Κ Θ Ε Σ Η
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου, επέρχονται τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα (ΠΚ, ν.4619/2019) και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ, ν.4620/2019) και ρυθμίζονται λοιπά συναφή θέματα. Ειδικότερα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Τροποποιούνται επιμέρους διατάξεις του ΠΚ και μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. α. Προσδιορίζεται: i) το ανώτατο ύψος της χρηματικής ποινής (έως ενενήντα ημερήσιες μονάδες, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις), όταν αυτή απειλείται διαζευκτικά με ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, ii) το ανώτατο όριο διάρκειας της κοινωφελούς εργασίας (έως δύο χιλιάδες ώρες και έως τρία έτη).

β. Αποσαφηνίζεται ο τρόπος έκτισης στερητικών της ελευθερίας ποινών, διάρκειας άνω του ενός (1) έτους, οι οποίες επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο που τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδειάς του.

γ. Αυξάνεται, κατά περίπτωση, το ανώτατο χρονικό διάστημα που πρέπει ο καταδικασθείς να έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα σε περίπτωση που συντρέχουν περισσότερες ποινές ή εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, προκειμένου να απολυθεί.

δ. Επιβάλλεται ποινή κάθειρξης έως δέκα ετών, για την τέλεση βασανιστηρίων από πρόσωπα στο πλαίσιο των διωκτικών ή ανακριτικών κ.λπ. καθηκόντων τους, που επιλέγουν τον παθόντα με βάση συγκεκριμένα χαρακτηριστικά (χρώμα, καταγωγή, φύλο, θρησκεία κ.λπ.).
(άρθρα 1, 2)

2. α. Επεκτείνεται και στους Υφυπουργούς και στους βουλευτές η εφαρμογή των διατάξεων περί δωροληψίας και δωροδοκίας πολιτικών προσώπων (κάθειρξη και χρηματική ποινή).

β. Επιβάλλονται οι μνημονευόμενες ποινές (φυλάκιση ή / και χρηματική ποινή): i) σε όποιον προκαλεί διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής πλειστηριασμού, ii) στον κατηγορούμενο που παραβιάζει περιοριστικούς όρους, iii) στο πρόσωπο που συμμετέχει στην απόδραση κρατουμένου ενώ είναι επιφορτισμένος με τη φύλαξη αυτού, iv) σε όποιον παρέχει μέσα ή πληροφορίες ή στρατολογεί νέα μέλη εγκληματικής οργάνωσης κ.λπ., v) σε όποιον τελεί οποιοδήποτε έγκλημα γενικής διακινδύνευσης ή έγκλημα κατά της δημόσιας τάξης.

ii) την ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλου, καθώς και την παραβίαση από Διευθυντικά στελέχη επιχειρήσεων συγκεκριμένων καθηκόντων τους, λόγω της οποίας, από αμέλειά τους, καθίσταται δυνατή πράξη δωροδοκίας. (άρθρο 3)

3. α. Προβλέπεται: i) η επιβολή ποινής κάθειρξης δέκα ετών, εάν διαπράττεται διατάραξη κοινής ειρήνης κατά την τέλεση του αδικήματος της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών,

ii) η αυτεπάγγελτη δίωξη του αδικήματος σωματικής βλάβης που τελείται σε βάρος υπαλλήλου του πλειστηριασμού.

β. Εισάγεται ρύθμιση για την επιβολή της ποινής της κάθειρξης έως δέκα έτη και χρηματική ποινή, σε περίπτωση τέλεσης κλοπής με διάρρηξη από δύο ή περισσότερους που είχαν οργανωθεί για την τέλεση κλοπών με διάρρηξη.

(άρθρα 4, 5)

4. α. Προβλέπεται η αθροιστική έκτιση των χρηματικών ποινών σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του ισχύοντος ΠΚ ή του προϋσχύοντος ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων.

β. Εισάγονται μεταβατικής ισχύος διατάξεις σχετικά με τις εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες για απιστία. (άρθρο 6)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

1. Τροποποιούνται επιμέρους διατάξεις του ΚΠΔ και μεταξύ άλλων προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Προβλέπεται ρητή εξαίρεση στο δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης για την αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης όσον αφορά στα εγκλήματα της δωροδοκίας.

β. Ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς και του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος,

γ. Συμπληρώνονται οι διατάξεις για την αποχή από την ποινική δίωξη πλημμελημάτων.

δ. Εξαιρούνται οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας από την υποχρέωση καταβολής των προβλεπόμενων παραβολών για την προσφυγή επί απόρριψης της έγκλησης, καθώς και για την προσφυγή κατά της απευθείας κλήσης του κατηγορουμένου.

ε. Επανακαθορίζεται η αρμοδιότητα των ποινικών δικαστηρίων.

στ. Ρυθμίζονται επιμέρους θέματα αναφορικά με την καθαρογραφή των αποφάσεων και την τήρηση πρακτικών με τεχνικά μέσα, καθώς και τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης και της προανάκρισης.

ζ. Προβλέπεται εξαίρεση από την απαγόρευση έκδοσης στα κατ' έγκληση διωκόμενα περιουσιακά αδικήματα.

η. Ρυθμίζονται ζητήματα έκδοσης στην Ελλάδα ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης με σκοπό την έκτιση της ποινής.

η. Συμπληρώνονται οι διατάξεις για την εκτέλεση της ποινής της δήμευσης.

141

(άρθρα 7-8)

2.α. Επέρχονται επιμέρους τροποποιήσεις στον Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα (ν. 2287/1995) προκειμένου να προσαρμοσθεί στις προβλέψεις του ΚΠΔ.

β. Επανακαθορίζονται οι αρμοδιότητες των Επιθεωρητών - Ελεγκτών της Ενιαίας Αρχής Διαφάνειας, σε σχέση με τα προβλεπόμενα στον ΚΠΔ, με αντίστοιχη τροποποίηση των διατάξεων των άρθρων 97, 98 και 100 του ν. 4622/2019.

(άρθρο 9)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Προβλέπεται ποινή φυλάκισης έως πέντε (5) μηνών ή χρηματική ποινή έως εκατόν πενήντα (150) ημερήσιες μονάδες για τις παραβιάσεις των π.δ. και των αστυνομικών διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας (άρθρο 12 του ν. 1481/1984), σχετικά με τη διατάραξη της κοινής ησυχίας.

(άρθρο 10)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, ενδέχεται να επέλθει αύξηση εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Μ.Τ.Σ.) (Ν.Π.Δ.Δ./ φορείς Γενικής Κυβέρνησης), από την είσπραξη των προβλεπόμενων χρηματικών ποινών ή τη μετατροπή σε χρήμα των στερητικών της ελευθερίας ποινών, οι οποίες θεσπίζονται με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του ΠΚ. (άρθρα 1-6 και 10)

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου

Η Γενική Διευθύντρια κ.α.α.

Γεώργιος Ι. Μπούτος

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».

Το Σ/Ν **ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ** στις 14 Οκτωβρίου 2019, και ώρα 22:00 με τίτλο :
 «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ Παρασκευή, 18 Οκτωβρίου 2019 και ώρα 22:00.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: 74

ΣΥΝΟΛΟ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ: 104

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

1)16 Οκτωβρίου 2019, 12:32 : Σχετικά με το εδάφιο γ' που προστίθεται στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1: «Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών». Οι δυο χιλιάδες ώρες κοινωφελούς εργασίας είναι υπερβολικά αυστηρή προσέγγιση και δεν εξυπηρετεί τους σκοπούς της συγκεκριμένης ποινής. Ο/Η παρέχων/ουσα πρέπει να μπορεί κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής να εργάζεται και να ανταπεξέρχεται στις υποχρεώσεις της καθημερινότητάς του/της. Σκοπός είναι η αποφυγή του εγκλεισμού και η παραμονή του ατόμου ενεργού και ανταποδοτικού, τόσο για τον ίδιο όσο και για την κοινωνία που ζει και μέσα στην οποία διέπραξε το αδίκημα και όχι η αποδυνάμωση του ίδιου και της οικογένειάς του. Η υποβολή πρότασης για τον καθορισμό των όρων παροχής της κοινωφελούς εργασίας από την Υπηρεσία Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής στο εκάστοτε δικαστήριο, η ένταξη του δημοσίου τομέα στον κατάλογο φορέων παροχής, η αύξηση του αριθμού των επιμελητών και η υποστήριξη των υπηρεσιών, η ενημέρωση του κοινού, σε συνδυασμό με έναν λογικό αριθμό ωρών και προθεσμίας

παροχής(1.500 ώρες και 2 έτη) μπορούν να αποτελέσουν ένα ικανοποιητικό πλαίσιο για την ορθή εφαρμογή της ποινής.

2.) 16 Οκτωβρίου 2019, 11:53 | Παραβίαση Διεθνούς δικαίου: Κύριε Υπουργέ, ο τέως τομεάρχης της ΝΔ Κος Παναγιωτόπουλος πριν τις εκλογές είχε υποσχεθεί ότι το εγκληματικό νομολογιακό έθιμο της γονεϊκής αποξένωσης και η αντιδικία που προβάλλει η νομολογία μεταξύ διαζευγμένων συζύγων οδηγεί τα παιδιά σε πλήρη αποξένωση από τον γονέα που δεν έχει την αποκλειστική επιμέλεια (συνήθως τον πατέρα) θα σταματήσει με ΝΔ. Κε Υπουργέ ο νύν Υπουργός Αμύνης είχε καταθέσει 3 ερωτήσεις στους υπουργούς του σύριζα για άρνηση συμμόρφωσης με το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Κε Υπουργέ πως νιώθετε που η ΝΔ παραπλάνησε 1.500.000 γονείς και γιαγιάδες, παππούδες, με σκοπό να την ψηφίσουν πριν τις εκλογές και βάσει των εξαγγελιών της δεν τήρησε τον λόγο της. Η συμμόρφωση με την νομιμότητα είναι ξένη λέξη προς τις πεποιθήσεις της Νέας διακυβέρνησης; Είναι νόμιμο προεκλογικά να υπόσχεσαι άλλα και μετά ασκείς εκ διαμέτρου αντίθετη πολιτική;

3.)15 Οκτωβρίου 2019, 12:01 : Σχετικά με το άρθρο 110Α θα ήταν καλύτερα να είχε το δικαίωμα ο κατάδικος να κάνει αίτηση ακόμα και αν δεν είναι κρατούμενος ,εφόσον έχει εκτίσει τον απαραίτητο χρόνο, όπως ο νόμος ορίζει.

4.) 15 Οκτωβρίου 2019, 12:22 : Σχετικά με την προηγούμενη δημοσίευση μου, εννοούσα τις ποινές κάθειρξης.

5.) 15 Οκτωβρίου 2019, 11:35 : Θα ήταν καλύτερα οι τελεσίδικες και αμετάκλητες ποινές που αφορούν μικροποσότητες ναρκωτικών να παραγράφονται στα 15 έτη ,έτσι χιλιάδες συμπολίτες μας θα απέφευγαν την υφ όρον απόλυση και θα έβρισκαν εργασία σε άλλη χώρα εξασφαλίζοντας αξιοπρεπή διαβίωση.

6) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:35: Συμφωνώ απόλυτα με την διάταξη του άρθρου 80 παράγραφος 5 εδάφιο δεύτερο όπου «Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά, καθώς και με την διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 το εδάφιο β' « Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας». Σχετικά με την διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 εδάφιο γ'«Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών», θεωρώ ότι η παροχή κοινωφελούς εργασίας δεν θα πρέπει να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δυο ετών και να μην υπερβαίνει τις 1500 ώρες. Σημασία δεν έχει να είναι μεγάλος ο αριθμός ωρών παροχής κοινωφελούς εργασίας, σημασία έχει να εποπτεύονται ορθά από τον επιμελητή κοινωνικής αρωγής και τον φορέα στον οποίο απασχολούνται οι άνθρωποι που καταθέτουν αίτημα μετατροπής της ποινής σε κοινωφελή εργασία και σε περίπτωση μη τήρησης των ωρών παροχής μετά από ενημέρωση του επιμελητή κοινωνικής αρωγής να ανακαλείται η μετατροπή της ποινής και να εκτίουν το υπόλοιπο της ποινής. Επίσης αρχικά θα πρέπει απαραίτητα να γίνεται πρόταση από τον επιμελητή κοινωνικής αρωγής προς το δικαστήριο(προεδρικό διάταγμα 195, αρθ. 10), πριν το δικαστήριο, έτσι ώστε να αξιολογείται κατά κάποιο τρόπο το άτομο που καταθέτει αίτημα μετατροπής της ποινής του σε κοινωφελή εργασία για την αποφυγή δυσάρεστων καταστάσεων (όπως την ασυνέπεια του ατόμου στην τήρηση του συμφωνητικού με τον φορέα σχετικά με την παροχή ωρών κοινωφελούς εργασίας).Στην λίστα φορέων παροχής κοινωφελούς εργασίας θα πρέπει να συμπεριληφθούν οπωσδήποτε όλοι οι φορείς του δημοσίου τομέα.Η κοινωφελής εργασία ως εναλλακτική ποινή θα πρέπει να έχει αυστηρό πλαίσιο για να μπορεί να έχει την σημασία της, στην ζωή κάθε ανθρώπου που καταδικάζεται.

7.)15 Οκτωβρίου 2019, 09:22 | ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ: Άρθρο105 Έκτιση της ποινής στην κατοικία 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Κύριε Υπουργέ η σεξιστική παράγραφος 2 ομιλεί για μητέρες, πατεράδες δεν έχουν την επιμέλεια Ελλάδα;; λογικό να μου πείτε, αφού σε ποσοστό 99,99% την επιμέλεια την δίνουν στην μάνα, λόγω ισότητας φύλλων. Δεν νιώθετε σαν πατέρας ότι άμα ήσασταν διαζευγμένος θα έπρεπε να είχατε και εσείς δικαίωμα στην ανατροφή των παιδιών σας, ή έστω να μπορούσατε να τα δείτε περισσότερο από μία φορά στα 5 χρόνια όπως γίνεται συνήθως με τις μη προσωρινά εκτελεστές αποφάσεις επικοινωνίας; Κύριε υπουργέ ο προκάτοχος σας και σύσσωμη η ΝΔ έλεγε ότι ήταν υπέρ της κοινής επιμέλειας και από τους δύο βιολογικούς γονείς a priori Αποφάσισε η νέα ηγεσία να μην τα σπάσει με τους δικαστές;

8.) 18 Οκτωβρίου 2019, 11:54: Άρθρο 105 – Έκτιση της ποινής στην κατοικία.

Ο νέος ποινικός κώδικας προβλέπει ανώτατο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης τα 15 έτη, σε αντίθεση με τον παλαιό που είχε ως ανώτατο όριο τα 20. Οπότε στα πλαίσια της αναλογικότητας και της ισότητας θα μπορούσε να προστεθεί στο άρθρο 105 η πρόβλεψη του ορίου των 20 ετών για έκτιση του υπολοίπου της ποινής στην κατοικία για όσους έχουν υπερβεί το 70ο έτος ηλικίας και έχουν καταδικαστεί με τον προηγούμενο ποινικό κώδικα.

9.) 18 Οκτωβρίου 2019, 21:53 : Σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1, εδάφιο β': « Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας» και Με δεδομένο, ότι η έκτιση της ποινής στην κοινότητα, αποσκοπεί να ενισχύσει και να διατηρήσει – παράλληλα με την παροχή της κοινωφελούς εργασίας – τη λειτουργικότητα του ατόμου, στον εργασιακό, οικογενειακό και κοινωνικό του χώρο, θεωρείται ότι θα είναι περισσότερο αποτελεσματικό και εφαρμόσιμο, η απόφαση του δικαστηρίου να αφορά στο σύνολο των ωρών παροχής της κοινωφελούς εργασίας κι όχι στον προσδιορισμό αυτών ανά ημέρα. Έργο της Υπηρεσίας Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής αποτελεί η συνεκτίμηση όλων των παραμέτρων μέσω της συλλογής, αξιολόγησης και στάθμισης των δεδομένων και δυνατοτήτων του ατόμου, για τον εξατομικευμένο προσδιορισμό των όρων (ώρες ανά ημέρα, τόπο, συνθήκες, κ.ο.κ.) παροχής της κοινωφελούς εργασίας καθώς και τη διασφάλιση της εφαρμογής της, σε συνεργασία με τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς.

Ως εκ τούτου, διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή της κοινωφελούς εργασίας, εφόσον κάθε άτομο θα έχει την ευελιξία και τη δυνατότητα να εξισορροπήσει/ κατανείμει ρεαλιστικά το χρόνο του τόσο στην υποχρέωση προς την κοινότητα, που διέπραξε το αδίκημα, όσο και στις ανάγκες και υποχρεώσεις βιοπορισμού και καθημερινότητάς του.

10.) 18 Οκτωβρίου 2019, 16:53 : Στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης για το Σχέδιο Νόμου «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ. -η οποία αποτελεί τον τριτοβάθμιο κοινωνικό και συνδικαλιστικό φορέα εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους στη χώρα- λαμβάνοντας υπόψη: α) την παρ. 1 του Άρθρου 20 του Συντάγματος της χώρας, σύμφωνα με την οποία «καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει», β) τον ν. 4074/2012, με τον οποίο η Ελληνική Βουλή κύρωσε τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και πιο συγκεκριμένα τις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στα εξής:- στην παρ. 1β του Άρθρου 4 «Γενικές Υποχρεώσεις», σύμφωνα με την οποία: «1.β [Τα Συμβαλλόμενα Κράτη] να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετικών, προκειμένου να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τους ισχύοντες νόμους, κανονισμούς, έθιμα και πρακτικές που συνιστούν διακρίσεις κατά των ατόμων με αναπηρίες»,

-στην παρ. 2 του Άρθρου 5 «Ισότητα και μη διάκριση», σύμφωνα με την οποία: «Τα Συμβαλλόμενα Κράτη απαγορεύουν όλες τις διακρίσεις βάσει αναπηρίας και εγγυώνται στα άτομα με αναπηρίες ίση και αποτελεσματική νομική προστασία κατά των διακρίσεων για οποιοδήποτε λόγο», και παράγραφος 3, σύμφωνα με την οποία: «Προκειμένου να προάγουν την ισότητα και να εξαλείψουν τις διακρίσεις, τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι παρέχεται εύλογη προσαρμογή», – στην παρ. 1 του Άρθρου 13 «Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη», σύμφωνα με την οποία: «1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν στα άτομα με αναπηρίες την αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, σε ίση βάση με τους άλλους, συμπεριλαμβανομένης και της παροχής διαδικαστικών και κατάλληλων για την ηλικία διευκολύνσεων, προκειμένου να διευκολυνθεί ο αποτελεσματικός ρόλος τους ως άμεσων και έμμεσων συμμετεχόντων, και ως μαρτύρων, σε όλες τις νομικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων και των ανακριτικών και λοιπών προκαταρκτικών σταδίων», -στην παρ. 1 του Άρθρου 14 «Ελευθερία και Ασφάλεια του Ατόμου», σύμφωνα με την οποία: «1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν ότι τα άτομα με αναπηρίες, σε ίση βάση με τους άλλους: α. απολαύουν το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια του προσώπου, β. δεν στερούνται την ελευθερία τους παράνομα ή αυθαίρετα και ότι οποιαδήποτε στέρηση της ελευθερίας είναι σύμφωνη με το νόμο και ότι η ύπαρξη μιας αναπηρίας δεν θα δικαιολογεί, σε καμία περίπτωση, τη στέρηση της ελευθερίας», γ) την παρ. 1 άρθρο 61, του ν. 4488/2017 (με τον οποίο θεσπίστηκαν οι «κατευθυντήριες – οργανωτικές διατάξεις υλοποίησης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες»), σύμφωνα με την οποία:

«1. Κάθε φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υποχρεούται να διασφαλίζει την ισότιμη άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ στο πεδίο των αρμοδιοτήτων ή δραστηριοτήτων του, λαμβάνοντας κάθε πρόσφορο μέτρο και απέχοντας από οποιαδήποτε ενέργεια ή πρακτική που ενδέχεται να θίγει την άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ. Ιδίως υποχρεούται: α) να αφαιρεί υφιστάμενα εμπόδια κάθε είδους, β) να τηρεί τις αρχές καθολικού σχεδιασμού σε κάθε τομέα της αρμοδιότητάς του ή της δραστηριοποίησής του, προκειμένου να διασφαλίζει για τα ΑμεΑ την προσβασιμότητα των υποδομών, των υπηρεσιών ή των αγαθών που προσφέρει, γ) να παρέχει, όπου απαιτείται σε συγκεκριμένη περίπτωση, εύλογες προσαρμογές υπό τη μορφή εξατομικευμένων και κατάλληλων τροποποιήσεων, ρυθμίσεων και ενδεδειγμένων μέτρων, χωρίς την επιβολή δυσανάλογου ή αδικαιολόγητου βάρους, δ) να απέχει από πρακτικές, κριτήρια, συνθήκες και συμπεριφορές που συνεπάγονται διακρίσεις σε βάρος των ΑμεΑ, ε) να προάγει με θετικά μέτρα την ισότιμη συμμετοχή και άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ στον τομέα της αρμοδιότητάς ή δραστηριότητάς του», δ) τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις (Concluding Observations and Recommendations) της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και πιο συγκεκριμένα τις συστάσεις όπως αναφέρονται στις παραγράφους: «6. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, σε στενή διαβούλευση και με την ενεργό συμμετοχή των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία: α) Να εναρμονίσει το νομικό και διοικητικό πλαίσιο για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία...με την πλήρη ένταξη του δικαιωματικού μοντέλου της αναπηρίας στους νόμους, τους κανονισμούς και τις πρακτικές του, σε όλα τα επίπεδα κυβέρνησης και όλη την επικράτεια, σύμφωνα με τη Σύμβαση...γ) Να εξαλείψει στη νομοθεσία του την υποτιμητική γλώσσα που αναφέρεται στα άτομα με αναπηρία [6. The Committee recommends that the State party, in close consultation with and, the active involvement of organizations of persons with disabilities: a) Harmonize its legal and administrative framework on disability...by fully integrating the human rights model of disability in its laws, regulations and practices across all levels of government and territories in line with the Convention; c) Eliminate derogatory language in reference to persons with disabilities in its legislation]», «20. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να διασφαλίσει την αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη χωρίς καμία διάκριση, με αποτελεσματικό μηχανισμό παρακολούθησης. Επιπλέον, συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να διασφαλίσει αποτελεσματική πρόσβαση στις νομικές υπηρεσίες και στη νομική βοήθεια, σε δωρεάν βοηθητικές τεχνολογίες και σε ποιοτική μετάφραση και διερμηνεία στη νοηματική γλώσσα, στη γραφή Braille, και σε άλλες εναλλακτικές μορφές, παρέχοντάς τα δωρεάν σε όλα τα στάδια των αστικών, ποινικών και διοικητικών διαδικασιών. Επίσης, συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος να συνεχίσει να παρέχει επαρκή κατάρτιση στα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία σε δικαστές, δικηγόρους και στους υπαλλήλους επιβολής του νόμου, ενισχύοντας σταδιακά τις προσπάθειες του στον τομέα αυτό, και να λαμβάνει υπόψη του το Άρθρο 13 της Σύμβασης κατά την υλοποίηση του υποστόχου 16.3 των Στόχων για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη [20. The Committee recommends that the State party ensure effective access to justice without any discrimination, with an effective monitoring mechanism. It further recommends that the State party ensure effective access to legal services and cost-free legal aid, cost-free assistive technologies and quality translation and interpretation in sign language, Braille, and other alternative formats, provided free of charge at all stages of civil, criminal and administrative proceedings. It also recommends that the State party continue to provide adequate training on the rights of persons with disabilities to judges, lawyers, and law enforcement officials, progressively strengthening its efforts in this area, and to take into account article 13 of the Convention while implementing target 16.3 of the Sustainable Development Goals.]», και «22. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες της για το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία στην ελευθερία και την ασφάλεια (βλέπε A/72/55, annex I), η Επιτροπή προτρέπει το συμβαλλόμενο Κράτος να καταργήσει όλους τους νόμους που επιτρέπουν την ακούσια στέρηση της ελευθερίας λόγω αναπηρίας, να τερματίσει τη χρήση αναγκαστικής θεραπείας και περιοριστικών και καταναγκαστικών μεθόδων, και να παρέχει αποτελεσματικά ένδικα μέσα για τα άτομα με αναπηρία που στερούνται την ελευθερία τους λόγω της αναπηρίας τους» [22. In line with its guidelines on the right to liberty and security of persons with disabilities (see A/72/55, annex I), the Committee urges the State party to repeal all laws allowing for the involuntary deprivation of liberty on the basis of impairment, end the use of forced treatment, restraints and coercive methods, and provide effective remedies for persons with disabilities deprived of their liberty on the basis of impairment.] διαπιστώνει ότι το εν λόγω σχέδιο νόμου δεν εναρμονίζεται με: α) τη

Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, β) το νομοθετικό πλαίσιο, όπως αυτό παρουσιάστηκε παραπάνω, και γ) τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις της Επιτροπής, και ως εκ τούτου αιτείται ανά άρθρο -στο σύνολο του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και όχι μόνο στα προτεινόμενα προς αναθεώρηση άρθρα- τα εξής:

Ποινικός Κώδικας

Άρθρο 34 – Ανικανότητα προς καταλογισμό

Την αντικατάσταση των εννοιών «ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής ή διατάραξης της συνείδησης» από όρους που είναι συμβατοί με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας που κατοχυρώνεται στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και όχι με έννοιες που βασίζονται στο αναχρονιστικό ιατρικό μοντέλο. Συγκεκριμένα οι έννοιες που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και έχει υιοθετήσει και το Ελληνικό αναπηρικό κίνημα, είναι άτομο με «ψυχοκοινωνική αναπηρία» (psychosocial disabilities) αντί «ψυχικής διαταραχής» και η «νοητική αναπηρία» (intellectual disabilities) αντί «διανοητικής διαταραχής».

Άρθρο 35 – Υπαίτια πρόκληση ανικανότητας

Την αντικατάσταση της έννοιας «κανονική ψυχιατρική κατάσταση». Η έννοια «κανονική» που χρησιμοποιείται για να ορίσει την «ψυχική κατάσταση» στην οποία βρίσκεται κάποιος/κάποια είναι μια έννοια που απορρέει από το ιατρικό μοντέλο της αναπηρίας, και έχει τις ρίζες της στον 19ο αιώνα. Παρ' όλα αυτά, τις τελευταίες δεκαετίες η έννοια αυτή έχει δεχθεί δριμεία κριτική αλλά και πλήθος ερωτημάτων για το τι είναι «κανονικό», π.χ. Τι νοείται «κανονικό» σε αυτό το πλαίσιο; Ποια κατάσταση θεωρείται ως «κανονική ψυχική κατάσταση»; κλπ. Για τον λόγο αυτό, και για να αποφευχθούν συζητήσεις περί κανονικότητας και μη-κανονικότητας, προτείνεται η αντικατάστασή της με έννοια που θα εναρμονίζεται με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

Άρθρο 69 – Γενική Διάταξη | Άρθρο 69Α – Μέτρα θεραπείας ατόμων που απαλλάσσονται από την ποινή λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής | Άρθρο 70 – Διάρκεια θεραπευτικού μέτρου | Άρθρο 71 – Μέτρα θεραπείας ατόμων μειωμένου καταλογισμού λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής

Να αντικαταστεί η ορολογία «ψυχική ή διανοητική διαταραχή» με την «ψυχοκοινωνική ή νοητική αναπηρία» προκειμένου να εναρμονιστεί με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας. Επιπρόσθετα, προβληματιζόμαστε για το εξής: Κατά πόσο το περιεχόμενο των Άρθρων 69, 69Α, 70, 71, και συγκεκριμένα τα «μέτρα θεραπείας ατόμων που πάσχουν από ψυχική ή διανοητική διαταραχή» είναι σε αρμονία με τη Σύμβαση, και πιο συγκεκριμένα με τα Άρθρα 13 «Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη» και 14 «Ελευθερία και Ασφάλεια του Ατόμου».

11.) 8 Οκτωβρίου 2019, 16:54 | ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣΗ ΗΣΥΧΙΑΣ Η ΗΧΟΡΥΠΑΝΣΗ;

Το δίκτυο για το ιστορικό κέντρο της Αθήνας (<https://istorikokentro.gr/>) αποτελείται από 17 συλλόγους και ενεργούς πολίτες που κατοικούν στο Ιστορικό Κέντρο, συμπεριλαμβανομένων επιστημόνων (νομικών πολεοδόμων κλπ), υπό τον συντονισμό της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού. (<http://www.ellet.gr/>) Το δίκτυο παρεμβαίνει με συγκεκριμένες προτάσεις για την λειτουργική και αισθητική βελτίωση του κέντρου τη πόλης προς όλους τους αρμόδιους φορείς. Το θέμα της ηχορύπανσης από τα ΚΥΕ είναι από τα βασικά θέματα που μας έχουν απασχολήσει και έχουμε διοργανώσει επιστημονική ημερίδα ήδη από το 2016 (<http://www.ellet.gr/node/739>) της οποίας τα συμπεράσματα έχουν προωθηθεί στους εμπλεκόμενους φορείς.

Όπως προκύπτει και από έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη ήδη από το 2013:

https://www.synigoros.gr/?i=quality-of-life.el.katastimata_prosforas_faghtou.150348 . «Η ηχορύπανση, που πρόσφατα χαρακτηρίστηκε ως «ρύπος», αποτελεί μία από τις σοβαρότερες περιβαλλοντικές απειλές που υποβαθμίζει την ποιότητα ζωής, ενώ οι διαμαρτυρίες των πολιτών, για συστηματική και εκτεταμένη ηχορύπανση, είναι επαναλαμβανόμενες. (και...) Όταν διαπιστώνεται ηχορύπανση, παραβιάζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών λειτουργίας και μουσικής του καταστήματος. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει γενικά τη δυνατότητα ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ΚΥΕ, η οποία όμως, στην πράξη δεν αξιοποιείται, λόγω του προσωρινού χαρακτήρα των συγκεκριμένων παραβάσεων και του περιορισμένου αριθμού ελέγχων.» Η ανωτέρω γενική διαπίστωση ότι η επιβολή της τάξης χωλαίνει, έχει επιδεινωθεί με το νέο σύστημα «γνωστοποίησης» που αντικατέστησε την άδεια λειτουργίας, και –όπως συμβαίνει διεθνώς όταν απλουστεύονται οι διαδικασίες αδειοδότησης- απαιτείται ενίσχυση και

αυστηροποίηση του συστήματος παρακολούθησης στην τήρηση της νομιμότητας και επιβολής ποινών /κυρώσεων στους παραβάτες. Μόνο έτσι προάγεται η υγιής επιχειρηματικότητα, έναντι των παραβατικών πρακτικών. Κατόπιν τούτων, ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΗΣΥΧΙΑΣ, και πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην παραβατική λειτουργία των Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (ΚΥΕ), διευκρινίζοντας, τουλάχιστον στην εισηγητική έκθεση, ότι η ρύθμιση αφορά και αυτά τα καταστήματα, παρόλο που πλέον δεν αδειοδοτούνται από τις αστυνομικές αρχές. Η προτεινόμενη διάταξη έρχεται να καλύψει το κενό νόμου που δημιουργήθηκε ύστερα από την κατάργηση των πταισμάτων ως ποινικών αδικημάτων με τον νέο Ποινικό Κώδικα. Ήδη έχει δημιουργηθεί σοβαρότατο πρόβλημα από τη μαζική αρχειοθέτηση εκκρεμών υποθέσεων και το γεγονός από την εφαρμογή του νέου Ποινικού Κώδικα μόνο οι δήμοι να είναι σε θέση να επιβάλλουν κυρώσεις στους παραβάτες. Το θέμα, άλλωστε, έχει απασχολήσει και τη δημοσιότητα, (δεδομένου ότι αφορά πολλούς κατοίκους κεντρικών περιοχών που αντιμετωπίζουν σοβαρά θέματα υγείας και ψυχικής ηρεμίας από την ηχορύπανση) με πολλά άρθρα : <http://www.skai.gr/news/greece/o-neos-poinikos-kodikas-afopliise-tous-polites-gia-tin-ixorypansi> <http://www.eleftherostypos.gr/ellada/451356-allagi-tou-poinikoy-kwdika-diwketai-i-ixorrypansi-alla-oxi-i-diataraksi-tis-koinis-isyxias/> <http://www.kathimerini.gr/1038805/article/epikairothta/ellada/ta-ntesimpel-kai-o-neos-poinikos-kwdikas>. Η θέση του «Δικτύου για το Ιστορικό Κέντρο» είναι ότι ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ, ΕΙΔΙΚΑ ΤΩΝ ΥΠΟΤΡΟΠΩΝ Ή ΚΑΘ' ΕΞΙΝ, οι οποίοι θα πρέπει να τιμωρούνται πολύ αυστηρότερα, ανεξάρτητα αν η Διατάραξη Ησυχίας θα διώκεται ως ποινικό αδίκημα ή/και διοικητικό αδίκημα. Θα ήταν σκόπιμο να ενισχυθεί η διαδικασία σφράγισης του καταστήματος ή παύσης της λειτουργίας του, τόσο από τον Δήμο όσο και από την Αστυνομία. Συνεπώς, ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΕΤΙΚΑ, αλλά επισημαίνουμε την αναγκαιότητα, επικαιροποίησης και εκσυγχρονισμού της αστυνομικής διάταξης 3/1996 και επανεξέτασης του ανώτατου επιτρεπτού ορίου, και επαναφοράς σε 50 dB έναντι των 80 dB που ισχύει σήμερα, ιδίως για τις περιοχές κατοικίας και εκσυγχρονισμού των μεθόδων μέτρησης του θορύβου, με αξιοποίηση νέων ευφύων τεχνολογιών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2

1.)18 Οκτωβρίου 2019, 11:39 : Είναι θετικό πως ενσωματώσατε δύο από τις συστάσεις της Επιτροπής του ΟΗΕ κατά των Βασανιστηρίων με την αντικατάσταση του όρου «μεθοδευμένη» με τον όρο «εσκεμμένη» και την προσθήκη πως υπάρχουν βασανιστήρια και όταν η επιλογή του παθόντος έχει γίνει λόγω συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, όπως του φύλου, της θρησκείας κλπ. Θα ήταν πάντως καλύτερα για το πρώτο να μπει η ορολογία την επίσημη μετάφραση της Σύμβασης » ο όρος «βασανιστήρια» σημαίνει κάθε πράξη με την οποία, σωματικός ή ψυχικός πόνος ή έντονη οδύνη επιβάλλονται με πρόθεση σ' ένα πρόσωπο». Η Επιτροπή του ΟΗΕ κατά των Βασανιστηρίων όμως ζήτησε από την Ελλάδα να μην υπάρχει παραγραφή για τα αδικήματα αυτά. Αυτό πρέπει να συμπεριληφθεί ώστε να συμμορφωθεί η χώρα με την ανάλογη σύσταση. Ζήτησε επίσης να αναφέρεται ρητά «εφ' όσον ένας τέτοιος πόνος ή οδύνη επιβάλλονται από δημόσιο λειτουργό ή κάθε πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή την ανοχή του» που είναι ευρύτερο του υπάρχοντος «υπάλληλος ή στρατιωτικός.» Τέλος, η Επιτροπή εξέφρασε την ανησυχία της για τη μείωση της μέγιστης ποινής από 20 σε 10 χρόνια στην παράγραφο 1. Πρέπει για λόγους συμμόρφωσης να επανέλθει η ποινή της κάθειρξης χωρίς όριο. Ένα άλλο θέμα που υπάρχει στην εκτέλεση των αποφάσεων του ΕΔΔΑ της ομάδας Μακαρατζής κατά Ελλάδας είναι η μείωση των ποινών λόγω ελαφρυντικών σε ποινές που δεν οδηγούν σε φυλάκιση ακόμα και όταν οι καταδίκες έγιναν με την κακουργηματική μορφή (Σιδηρόπουλος – Παπακώστας κατά Ελλάδας και έμμεσα Ζοντούλ κατά Ελλάδας) Δεδομένου ότι οι δημόσιοι λειτουργοί έχουν ευνοϊκή μεταχείριση έναντι των λοιπών πολιτών για αντίστοιχε πράξεις βίας αφού για αστική αποζημίωση δεν είναι υπόλογοι οι ίδιοι αλλά το Δημόσιο, πρέπει ως αντιστάθμισμα να αφαιρεθεί από τα αδικήματα αυτά η δυνατότητα μείωσης των ποινών λόγω ελαφρυντικών σύννομου βίου κτλ.

2) 18 Οκτωβρίου 2019, 16:34: Άρθρο 137Α – Βασανιστήρια. Την αντικατάσταση της φράσης «σοβαρή ψυχική βλάβη» στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 με την ακόλουθη: «σοβαρή ψυχοκοινωνική αναπηρία», προκείμενου να συνάδει με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

3.) 18 Οκτωβρίου 2019, 19:06 | Σταύρος: Να τροποποιηθεί το άρθρο 2, ώστε η διάταξη του άρθρου 137Α, παράγραφος 10 να προβλέπει ότι ο παθών μπορεί να αξιώσει ηθική βλάβη.

4.) 18 Οκτωβρίου 2019, 19:03: Η προσθήκη στο άρθρο της παραγράφου 2, που ποινικοποιεί τις πράξεις βασανισμών με ρατσιστικό υπόβαθρο, κρίνεται ιδιαίτερα εύστοχη και θετική, καθώς εισάγει μια νέα, ευρύτερη ανάγνωση του αδικήματος, χωρίς τη σύνδεση με τον σκοπό της παραγράφου 1. Οι διακρίσεις των ατόμων με βάση την ηλικία, το φύλο, τη φυλή, τη θρησκεία κλπ. είναι παραδοσιακά συνδεδεμένες με την προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, γιατί παραβλέπουν την ανθρώπινη υπόσταση και ουσία (Α. Β. Κιβρακίδου, Οι Προσβολές της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας: Συγκριτική Θεώρηση της Ελληνικής Έννομης Τάξης και της ΕΣΔΑ (άρθρο 3), 2017, Διδακτορική Διατριβή). Το ΕΔΔΑ διαπιστώνοντας ότι πολύ συχνά τα βασανιστήρια, η απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση έχουν τέτοιου είδους κίνητρα, έχει διαμορφώσει συγκεκριμένη νομολογία που συνδυάζει τα άρθρα 3 και 14 της ΕΣΔΑ (ενδεικτικά ΟΡUΖ v. TURKEY, 2009, παρ. 200, επίσης MOLDOVAN AND OTHERS v. ROMANIA (No. 2), 112,113, BĂLȘAN v. ROMANIA, 2017, παρ. 78). Ήδη από το 2001 είχε κρίνει στη υπόθεση CYPRUS v. TURKEY, ότι η κακομεταχείριση που υπέστησαν οι Έλληνες Κύπριοι της Καρπασίας και η οποία ισοδυναμούσε με εξευτελιστική μεταχείριση, είχε σχέση με την εθνική καταγωγή τους, φυλή και θρησκεία, (παρ. 307-311). Εξάλλου, υπάρχει θετική υποχρέωση των κρατών να διαγιγνώσκουν το ρατσιστικό κίνητρο πίσω από μια εγκληματική επίθεση και να την τιμωρούν αναλόγως (ŠKORJANEC v. CROATIA, 2017, παρ. 52-72). Και στην ελληνική θεωρία όμως η σύνδεση των προσβολών της αξιοπρέπειας και της διακριτικής μεταχείρισης δεν έχει περάσει απαρατήρητη (Παπαδαμάκης, Αδαμ, Παρατηρήσεις στην ΣυμβΣτρΛαρ 111/1995, Υπερ 1996, σελ. 609).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3

1.) 18 Οκτωβρίου 2019, 09:53 : Πέραν της γενικής σημασίας αποκατάστασης των πρεπουσών συνεπειών στην περίπτωση μη συμμόρφωσης προς Δικαστικές Αποφάσεις, η διατήρηση του άρθρου 169Α ΠΚ στη μορφή που πήρε τον Ιούλιο του 2019, δημιουργεί συνθήκες διαιώνισης της συμπεριφοράς μη συμμόρφωσης προς αποφάσεις επικοινωνίας γονέα-τέκνου και σύστοιχης διαιώνισης του φαινομένου της Γονεϊκής Αποξένωσης, καθώς η αποτρεπτική ισχύς του Νόμου ουσιαστικά έχει εκλείψει. Είναι συνεπώς αναγκαίο να υπάρξει αναμόρφωση του ΠΚ με επαναδιατύπωση του άρθρου 169Α προς την κατεύθυνση της θέσπισης επιβαρυντικής περίπτωσης σε περιπτώσεις παραβίασης Δικαστικών Αποφάσεων, Εισαγγελικών Διατάξεων και εκτέλεσης Εισαγγελικών Παραγγελιών σε περιπτώσεις που αφορούν σχέσεις γονέα τέκνου και ιδιαιτέρως επιβαρυντικής περίπτωσης εφόσον το αδίκημα έχει τελεστεί κατ' εξακολούθηση ή/και έχει επέλθει αποκοπή επικοινωνίας μεγαλύτερη των έξι μηνών. Ως προς τη Γονεϊκή Αποξένωση αυτή αποτελεί ένα νοσηρό αντικοινωνικό φαινόμενο το οποίο καταστρέφει το βίο εκατοντάδων χιλιάδων γονέων, αλλά και υποθηκεύει το μέλλον εκατοντάδων χιλιάδων παιδιών – των νεαρών Ελλήνων πολιτών. Η Γονεϊκή Αποξένωση δεν συνιστά «ιδιωτικής φύσεως» διαφορά. Αποτελεί διαφορά η οποία καταφανώς αφορά τη δημόσια τάξη, το δημόσιο συμφέρον, την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, αλλά και την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας. Ήδη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση Φουρκιώτης κατά Ελλάδος, έχει καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία για αναποτελεσματικότητα στο πεδίο εφαρμογής των αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου, κρίνοντας ότι η Ελλάδα έχει παραβιάσει το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, ενώ σύστοιχες υποχρεώσεις ανακύπτουν εκ της Διεθνούς Σύμβασης Δικαιωμάτων του Παιδιού, των Ηνωμένων Εθνών. Ο

δε Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (WHO) το Μάιο του 2019, αποδέχθηκε την ένταξη της Γονεϊκής Αποξένωσης στην τρέχουσα έκδοση ICD-11 στον Κωδικό QE.52 Problem Caregiver-Child Relationship. Η Γονεϊκή Αποξένωση μπορεί να οριστεί ως μία παρατεταμένη κατάσταση στην οποία ο αποξενωτής γονέας –δίχως υπαιτιότητα από μέρους του στοχοποιημένου (διεθνώς: “targeted parent”) και μετέπειτα αποξενωμένου γονέα (διεθνώς “alienated parent”) – διαβάλλει, δημιουργεί ψευδείς αναμνήσεις, υποσκάπτει, συκοφαντεί τον αποξενωμένο γονέα, με στόχο την αποξένωση του στοχοποιημένου γονέα. Η κατάσταση αυτή οδηγεί έως την πλήρη αποκοπή του στοχοποιημένου γονέα από το παιδί του – άνευ αιτίας και κατά κανόνα κατά παραβίαση του πλαισίου επικοινωνίας το οποίο έχει τεθεί δια της νομικής οδού. Με δεδομένο ότι ως προελέχθη η Ελληνική Δημοκρατία έχει ήδη καταδικαστεί από το ΕΔΑΔ για αναποτελεσματικότητα στην εφαρμογή των αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου, όπου ακόμα και το παλιό 232Α, αλλά και η Αγωγή του άρθρου 947 ΚΠολΔ είχαν κριθεί ως μέτρα ανεπαρκή, είναι προφανές ότι ιδίως ενόψει το νέου 169Α ΠΚ ελλοχεύει ο κίνδυνος να υπάρξουν σειρά από καταδίκες της Ελλάδας από το ΕΔΑΔ, αλλά και σε κάθε περίπτωση τόσο έναντι της ΕΣΔΑ, αλλά και της Διεθνούς Σύμβασης Δικαιωμάτων του Παιδιού των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και των ατομικών δικαιωμάτων τα οποία προστατεύονται εκ του Συντάγματος, παρίσταται ανάγκη άμεσης αναμόρφωσης των μέσων εφαρμογής των Δικαστικών Αποφάσεων **οι οποίες άπτονται των σχέσεων γονέα-τέκνου.**

2.) 18 Οκτωβρίου 2019, 08:21 : Σας καλώ να επαναφέρετε τα άρθρα 198-199 και 201 περί βλασφημίας και καθύβρισης θρησκευάτος του Ποινικού Κώδικα που καταργήθηκαν με τον επαίσχυντο νόμο 4619/2019. Δυστυχώς το ανοσιούργημα που συντελέστηκε με τον παραπάνω νόμο δεν αναιρείται στο παρόν σχέδιο νόμου σε κανένα άρθρο του. Αν είναι έτσι λυπάμαι πολύ για την κατάντια μας.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 16:57 : Ξανά για άλλη μια φορά διατυπώνονται απόψεις και ασκούνται πιέσεις για την διόγκωση του άρθρου 169Α. Και ρωτώ : Εάν ένα Πολιτικό δικαστήριο εκδώσει απόφαση με διαταγή για την επιβολή προσωποκράτησης και χρηματικής ποινής για κάθε παραβίαση, τότε ποιο θα πρέπει να είναι αρμόδιο για την επιβολή κυρώσεων ; Μα φυσικά το Πολιτικό Δικαστήριο και όχι το Ποινικό. ΚΑΙ ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ (καλοπροαίρετα) ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ; Ξέρετε τι θα γίνει εάν απόφαση ποινικού (και όχι πολιτικού) Δικαστηρίου απαλλάξει τον κατηγορούμενο από το αδίκημα της παραβίασης δικαστικής απόφασης ή προσωρινής διαταγής ; Το πολιτικό δικαστήριο ΔΕΝ θα μπορεί να επιβάλει κυρώσεις . Βλέπε : Δέσμευση αστικών δικαστηρίων από αμετάκλητες αθωωτικές ποινικές αποφάσεις, στα πλαίσια του τεκμηρίου αθωότητας (ΟΛΑΠ 8/2019 και Πάγια η νομολογία του ΕΔΔΑ). Τα πολιτικά δικαστήρια θα πρέπει να κρίνουν κάθε παραβίαση αποφάσεων των πολιτικών Δικαστηρίων. Το άρθρο 169Α σε συνδυασμό ΜΟΝΟ με τις τροποποιήσεις που προτείνονται από το Υπουργείο κινείται σε σωστή κατεύθυνση. Κατά την άποψή μου θα πρέπει να επιδιωχθεί να συρρικνωθεί αφαιρώντας την περίπτωση της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 00:41 : Το άρθρο 169Α, το οποίο δυστυχώς διατηρείται προς το παρόν στη μορφή με την οποία τροποποιήθηκε από 01/07 -έστω υπό τη λογική του νέου ΠΚ, η οποία είναι διαφορετική ως προς την έκταση των ποινών- υποβαθμίζει σφοδρά τον κολασμό της πράξης της παραβίασης Δικαστικής Απόφασης και από εκεί που προβλέπετο φυλάκιση έως 5 χρόνια, με τον νέο ΠΚ προβλέπεται φυλάκιση κατ’ ανώτατο όριο 1 έτους ή χρηματική ποινή. Η διάταξη υπήρξε εξ αρχής προβληματική καθώς καταφανώς πλήττει την έννοια του σεβασμού στις αποφάσεις της Δικαιοσύνης, στοιχείο το οποίο είναι θεμέλιος λίθος μιας σύγχρονης δημοκρατικής κοινωνίας, περιορίζοντας τόσο τις ποινές όσο και το αντικείμενο. Αδίκημα που σε άλλες έννομες τάξεις θεωρείται βαρύτατο, στη δική μας κατέστη, παρά πάσα λογική, πλημμέλημα μειωμένης σημασίας. Αναφορικά δε με το μείζον θέμα της αντιμετώπισης των παραβιάσεων Αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου, παρά το θετικό μέτρο για πρώτη φορά να βρει στον ΠΚ τη θέση της ρητώς η εν λόγω περίπτωση, η δραματική υποβάθμιση της σημασίας του πλημμελήματος ακύρωσε κάθε θετική επίδραση. Υπό το πρίσμα της διατηρημένης διάταξης υποβαθμίζεται η παραβίαση Απόφασης επικοινωνίας σε μειωμένης σημασίας αδίκημα με ποινή ήσσονος σημασίας και με τον τρόπο αυτό παρέχεται ακατανόητη ανοχή και προβλέπεται απολύτως μη αποτρεπτική τιμωρία σε πρακτικές παρεμπόδισης επικοινωνίας και ιδίως γονεϊκής αποξένωσης – οι οποίες είναι δυστυχώς συχνότερες. Πέρα από την απαραίτητη γενική αποκατάσταση της βαρύτητας του κολασμού του αδικήματος της παραβίασης Δικαστικής Απόφασης – ως προς την προστασία των αποφάσεων που αφορούν σχέσεις γονέα-τέκνου σε πνεύμα συμμόρφωσης με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) «Φουρκιώτης κατά Ελλάδα», όπου ακόμα και το παλαιό 232Α είχε κριθεί ανεπαρκές, καινοτόμος αλλά και απαραίτητη πρωτοβουλία θα ήταν η θέσπιση επιβαρυντικής περίπτωσης εφόσον η παραβίαση Δικαστικής Απόφασης αφορά σχέσεις γονέα-τέκνου και ιδιαιτέρως επιβαρυντικής περίπτωσης στην περίπτωση κατά την οποία η τέλεση του αδικήματος έχει λάβει χώρα κατ' εξακολούθηση ή έχει προκαλέσει αποξένωση γονέα τέκνου επί μεγάλο διάστημα (ενδεικτικά άνω των έξι μηνών). Είναι προφανές ότι εάν από το ΕΔΑΔ η διάταξη του 232Α είχε κριθεί ανεπαρκής, η νέα του 169Α πιθανότατα να κινδυνεύει να κριθεί ανεπαρκέστατη. Είναι σημαντικό ο νομοθέτης να δώσει ένα σαφές μήνυμα ως προς την ανάγκη προστασίας του κύρους της Δικαιοσύνης, διασφαλίζοντας την εφαρμογή των Αποφάσεων της. Ταυτόχρονα στο μείζον και όλως ευαίσθητο θέμα της διασφάλισης του γονεϊκού ρόλου, της προστασίας της παιδικότητας αλλά και της καταστολής της γονεϊκής αποξένωσης ομοίως πρέπει να ληφθούν ξεκάθαρα και αποφασιστικά μέτρα.

5.)16 Οκτωβρίου 2019, 15:39 : Συμπληρωματικά, είναι λογικό δικαιοπολιτικά να ποινικοποιείται η παραβίαση δικαστικής απόφασης σχετικά με τη νομή ή τα κινητά μεταξύ συζύγων και όχι η παραβίαση αποφάσεων Πολυμελών Δικαστηρίων, που επιλύουν σοβαρές εμπορικές διαφορές με αντίκτυπο στην οικονομία και κοινωνία; Αν θέλετε «αποσυμφόρηση» των δικαστηρίων και «συμφόρηση» της κοινωνίας, οκ..., αλλά δεν προκύπτει με το ισχύον 169Α. Σημειωτέον «λεφτά υπάρχουν» για τις πολυεθνικές ώστε να γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τις αποφάσεις, το ποινικό τους καίει... Στο δια ταύτα, είναι αναγκαία η προτεινόμενη ποινικοποίηση, με νέα παράγραφο και μάλιστα με αυστηρότερο πλαίσιο ποινής.

6.) 16 Οκτωβρίου 2019, 13:08 : Το άρθρο 169Α σε συνδυασμό ΜΟΝΟ με τις τροποποιήσεις που προτείνονται από το Υπουργείο είναι απόλυτα σωστό. Διαβάζω τα σχόλια και καταλαβαίνω ότι ασκούνται πιέσεις προκειμένου να διογκωθεί το άρθρο 169Α και κατ' επέκταση να ανθίσουν οι δουλειές κάποιων καλοπροαίρετων. Η διόγκωση του εν λόγω άρθρου ποινικοποιώντας αλόγιστα την παράβαση προσωρινών διαταγών που εκδίδονται π.χ. κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (όπως πράξη, παράληψη, ανοχή που ορθά καταργήθηκαν στον νέο ποινικό κώδικα) ΔΕΝ θα πρέπει να γίνει σε καμία περίπτωση. Όταν παραβιάζεται προσωρινή διαταγή (π.χ. Μονομελούς Πρωτοδικείου διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων που εκδόθηκε άκουσον άκουσον με πιθανολόγηση) τότε μπορεί να κατατεθεί αγωγή για την αναγνώριση της παραβίασης της δικαστικής απόφασης ή της προσωρινής διαταγής ώστε να επιβληθούν οι προβλεπόμενες κυρώσεις. Αυτό δεν αρκεί; Τι άλλο δηλαδή θα πρέπει να επακολουθήσει; Ποινικό δικαστήριο; Η αλόγιστη-άσκοπη ποινικοποίηση θα οδηγήσει σε συνδυασμό με τις πολυάριθμες αναβολές και την υποστελέχωση των δικαστηρίων σε τεράστια προσκόμματα σε άλλες αξιόποινες ποινικές υποθέσεις.

7.) 15 Οκτωβρίου 2019, 18:32 : Θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη ότι στο ισχύον άρθρο 169Α, στο οποίο μεταφέρθηκε εν μέρει η διάταξη του άρθρου 231 ΠΚ και εν μέρει η διάταξη του άρθρου 232Α ΠΚ, δεν τυποποιείται ως έγκλημα η μη συμμόρφωση σε προσωρινή διαταγή / δικαστική απόφαση, με την οποία ο εναγόμενος υποχρεώνεται σε πράξη κατά τον ΚΠολΔ. Τέτοιες περιπτώσεις – υποχρεώσεις ανακύπτουν κατά κόρον στο δίκαιο του ελεύθερου και αθέμιτου ανταγωνισμού (λχ άρνηση πώλησης). Δεν μπορεί η Πολιτεία να αγνοεί τα θύματα των αντιανταγωνιστικών πρακτικών, παρέχοντας ασυλία σε όσους δεν συμμορφώνονται με τις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις (βλ. λχ Μονοπώλια). Καλείστε λοιπόν να νομοθετήσετε προς την κατεύθυνση της μέγιστης δυνατής αποτροπής παραβίασης των δικαστικών αποφάσεων, ποινικοποιώντας και τις ως άνω συμπεριφορές, όπως ίσχυε υπό το προγενέστερο 232Α ΠΚ, που όριζε τα εξής: «Όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή δικαστή ή δικαστηρίου ή σε διάταξη δικαστικής απόφασης, με την οποία υποχρεώθηκε σε παράλειψη ή σε ανοχή ή σε πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούλησή του... τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη».

8.) 15 Οκτωβρίου 2019, 16:56 : Δεν μπορώ να αντιληφθώ τη σκοπιμότητα της ατιμωρησίας της παραβίασης διατακτικού αποφάσεων που κάλυπτε το άρθρο 232Α του προηγούμενου Π.Κ. Με το νυν άρθρο 169Α, περιπτώσεις που κάποιος παραβιάζει αποφάσεις π.χ. αναγνωριστικές δικαιώματος του ενάγοντος ως προς την άσκηση του έργου του κατ' αποκλειστικότητα βάσει νόμου ή σύμβασης ή περιπτώσεις χρήσης επωνυμίας κλπ, με διατακτικό ανάλογης συμμόρφωσης του εναγομένου, μένουν ατιμώρητες. Η δυνατότητα όμως υποβολής μηνύσεως και ασκήσεως ποινικής δίωξης ήταν και είναι ο πιο

άμεσος τρόπος διαφύλαξης της νομιμότητας, γι αυτό πιστεύω πως πρέπει να διατηρηθεί η γενική απαγόρευση του καταργηθέντος 232Α ή έστω να προβλεφθεί η ποινικοποίηση της παραβίασης του διατακτικού κάθε άλλης αποφάσεως, έστω και με μικρότερη προβλεπόμενη ποινή απ' τις λοιπές αναφερόμενες περιπτώσεις.

9.) 18/10/2019 στις 14:26 : Η παραβίαση δικαστικής απόφασης στην επικοινωνία παιδιών με τον πατέρα είναι καταστροφική για το παιδί. Ήδη η κατάσταση ήταν επικίνδυνη και τώρα θα σφραγιστεί. Η γονική αποξένωση είναι έγκλημα. Αρκετά έχετε ταλαιπωρήσει χιλιάδες οικογένειες. Έχετε κάνει την χώρα ξεφτίλα στην Ευρώπη.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 14:56 : Με λύπη διαπίστωσα ότι δεν επήλθε καμία αλλαγή στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα της έκρηξης, του εμπρησμού και της πλημμύρας και στις διατυπώσεις τους ότι οι πράξεις αυτές τιμωρούνται μόνο αν προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα από την πράξη αυτή. Θέλετε δηλαδή, εφόσον συμφωνείτε με την υπάρχουσα διατύπωση, να μην διώκεται ο εμπρησμός ή η έκρηξη ή η πλημμύρα από πρόθεση εφόσον ο δράστης καταστρέψει μόνο το αντικείμενο που στόχευε και δεν γίνει ζημιά σε άλλη περιουσία; Εάν αυτό θέλετε τότε παραγγέλτε δια των αρμοδίων οργάνων στους ανακριτικούς υπαλλήλους να μην διώκουν αυτεπαγγέλτως τα εν λόγω εγκλήματα. Τολμήστε επιπλέον να αποσαφηνίσετε την έννοια του κοινού κινδύνου και πότε αυτός επέρχεται και με ποια μορφή, και ξεκαθαρίστε επίσης ποια είναι τα ξένα πράγματα στις περιπτώσεις που έχουμε πυρκαγιά σε ενοικιαζόμενο διαμέρισμα, σπίτι με δάνειο από την τράπεζα, ενοικιαζόμενο αυτοκίνητο, όχημα αγορασμένο με leasing, επιχείρηση σε ενοικιαζόμενο ακίνητο κ.λ.π. Επιπλέον όταν ο στόχος του δράστη είναι η καταστροφή κάποιου πράγματος με στόχο την αποκόμιση κέρδους από ασφαλιστική εταιρία στην οποία το έχει ασφαλισμένο; όταν ο στόχος του δράστη είναι να καταστρέψει στοιχεία που τον ενοχοποιούν για άλλες πράξεις; π.χ καταστροφή φορολογικών στοιχείων ή αρχείων ή εμπρησμός οχήματος που έχει προηγουμένως κλαπεί;

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 01:51 : Η διάταξη του άρθρου 290Α παράγραφος 1

«1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης» αφήνει στην κρίση του δικαστηρίου το «αν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια» (την οδήγηση). Η διατύπωση πρέπει αν αντικατασταθεί με την απλή έκφραση «όποιος οδηγεί υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών ή κτλ». Δεν μπορεί να τίθεται στην κρίση του δικαστηρίου αν ένας οδηγός που έχει κάνει χρήση είναι ή όχι ικανός να οδηγήσει. Αυτό είναι καινοφανές και αντιεπιστημονικό, δεδομένου ότι η ιατρική και άλλες επιστήμες έχουν αναλύσει όχι μόνο ποιοτικά αλλά και ποσοτικά την πιθανότητα εμπλοκής σε τροχαίο οδηγών χρηστών αλκοόλ και ουσιών.

Αν το άρθρο παραμείνει ως έχει θα αυτοαναιρεθεί – εξουδετερωθεί στην πράξη με την βοήθεια γνωματεύσεων «ειδικών» για την ανθεκτικότητα κάθε συγκεκριμένου δράστη στο αλκοόλ και στις ουσίες. Στην ίδια παράγραφο θα πρέπει να προστεθεί στην επικίνδυνη οδήγηση τόσο η παραβίαση των ορίων ταχύτητας (υπ αριθμό ένα φονιάς στου δρόμους) όσο και η χρήση κινητού κατά την οδήγηση (ραγδαία ανερχόμενο αίτιο). Εντύπωση προκαλεί πως δεν υπάρχει μνεία αφαίρεσης της άδειας οδήγησης για τους υπεύθυνους θανατηφόρων τροχαίων, όπως και να μην έχουν δυνατότητα έκδοσης άδεια οδήγησης όσοι προκάλεσαν θανατηφόρο χωρίς καν να έχουν άδεια, ούτε υπάρχει κάποια μέριμνα για την κατάργηση της ασυλίας που απολαμβάνουν αυτοί που εγκαταλείπουν θύματα τους στο δρόμο (με βάση το άρθρο 43 του

ΚΟΚ). Είναι ευρέως γνωστό ότι σήμερα στη χώρα μας οδηγούν με άδεια οδήγησης άνθρωποι που έχουν σκοτώσει 2 ή και 3 ανθρώπους σε διαφορετικά τροχαία που προκάλεσαν και για τα οποία καταδικαστήκαν τελεσίδικα σε ποινές μηνών με αναστολή. Αυτό αποτελεί πρόκληση για τις οικογένειες των θυμάτων και για την κοινωνία. Αν θέλετε στοιχεία ευχαρίστως να σας δώσουμε. Τα παραπάνω αποτελούν συλλογική άποψη του πανελλαδικού συλλόγου SOS Τροχαία Εγκλήματα.

3.) 16 Οκτωβρίου 2019, 18:58 : Παρά τις αντιδράσεις τις κοινωνίας και παρά το γεγονός ότι το ζήτημα θίχθηκε από νομικούς κύκλους αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι η Παρασκευή, προμήθεια και κατοχή εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών βομβών παραμένει πλημμέλημα. Πρακτικά δηλαδή δεν ενοχλεί το νομοθέτη κάποιος να παίζει με εκρηκτικά μέσα στην πολυκατοικία αρκεί να προκαλεί το αίσθημα κοινής ειρήνης στους δρόμους. Μακάρι να μη χρειασθεί να τροποποιήσουμε το Κώδικα πάλι λόγω κάποιας αστοχίας υλικού μέσα σε πολυκατοικία.

4.) 15 Οκτωβρίου 2019, 22:18 : Όπως έχω υποστηρίξει στην πιο πρόσφατη μελέτη μου (βλ. Α. Γκουρμπάτση,» Βόμβα μολότοφ: Η ποινική προβληματική του χαρακτήρα της και τα ανακύπτοντα ζητήματα», ΠοινΔικ 4/2018, σ. 354), η βόμβα μολότοφ είναι αμιγώς εμπρηστικός και όχι εκρηκτικός μηχανισμός, και κυρίως όταν η χρήση της γίνεται σε εξωτερικό περιβάλλον, όπως συμβαίνει συχνά στην πράξη, παρά την αντίθετη πάγια πλην όμως μη ορθώς επιστημονικά άποψη της νομολογίας. Προκειμένου λοιπόν στο μέλλον να αποφευχθεί ο κίνδυνος να μείνει η πράξη της κατασκευής, προμήθειας ή κατοχής βόμβας μολότοφ ατιμώρητη μετά και τις επιχειρούμενες με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τροποποιήσεις του άρθρου 272 ΠΚ, αν υιοθετηθεί από τη νομολογία η προσκτηθείσα άποψή μου, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί η παρ. 1 του άρθρου 272 ΠΚ έτσι ώστε να περιληφθούν διαζευκτικά με τις εκρηκτικές και οι εμπρηστικές βόμβες, ως εξής:

<>

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 23:39 : Η «Δρακόντεια» νομοθέτηση ποτέ δεν οδήγησε στην μείωση των κρουσμάτων διαφθοράς, αλλά τις περισσότερες φορές λειτούργησε ως όπλο στα χέρια των καταχραστών της εξουσίας. Η έως τώρα αυτεπάγγελτη δίωξη της απιστίας και ο κακουργηματικός της χαρακτήρας οδήγησε- εκτός των άλλων- σε διώξεις απλών τραπεζικών υπαλλήλων, οι οποίοι υπόκεινται σε χρόνια ταλαιπωρία και οικονομική αφαίμαξη, δικαζόμενοι από ανθρώπους που δυστυχώς δεν γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας και τους μηχανισμούς της οικονομίας και των τραπεζών. Είναι αδύνατον να οριοθετηθεί η απιστία της «επιμελούς διαχείρισης» μιας επιχειρηματικής πράξης ή ενός δανείου, από ένα δικαστήριο σε πολύ μεταγενέστερο χρόνο. Δουλειά των τραπεζών είναι να δίνουν δάνεια εντός του καθορισμένου πλαισίου λειτουργίας τους, γνωρίζοντας ότι κάποια εξ αυτών δεν θα αποπληρωθούν και όχι να πάψουν να δίνουν -όπως έγινε τα τελευταία χρόνια- στραγγαλίζοντας την οικονομία, τις επιχειρήσεις και στο τέλος την ίδια την κοινωνία. Αν παρανομήσουν, υπάρχουν άρθρα στον ποινικό κώδικα (απάτη, δωροδοκία) που είναι και αυτεπάγγελτα και κακουργηματικού χαρακτήρα. Η ενοχική αντίληψη ότι δεν πρέπει να εισάγουμε ηπιότερους νόμους αποτελεί μεγάλο βαρίδι για την ελληνική οικονομία και ένδειξη της αδυναμίας μας να δούμε μπροστά.

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 22:25 : Πρέπει να επανέλθει η προηγούμενη διάταξη που δεν απαιτούσε έγκληση για τη δίωξη της απιστίας (ΠΚ 390 § 1). Ο διαχειριστής της περιουσίας ενός ν.π. ποτέ δεν θα υποβάλει έγκληση για έγκλημα που διέπραξε ο ίδιος. Ως χώρα κινδυνεύουμε να κακοχαρακτηριστούμε από τη GRECO (του Συμβουλίου της Ευρώπης), η οποία θα μας επιθεωρήσει σε σύντομο χρονικό διάστημα.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 21:06 : Αφορά το α 377 ΠΚ, όπως διαμορφώθηκε με τον ισχύοντα ΠΚ. Πρέπει να οριστεί πιο ειδικά μέχρι ποιο ποσό είναι η κλοπή ή υπεξαίρεση μικρής αξίας. Προφανώς αξιολογικά είναι κάτι περισσότερο από την ευτελή αξία, αλλά αντί να επαφίεται στον δικαστή να αποφασίσει και να δημιουργείται ακόμα και λόγος αναίρεσης, θα πρέπει για την ασφάλεια δικαίου να οριστεί το ανώτερο ύψος ποσού μέχρι του οποίου η κλοπή ή η υπεξαίρεση είναι μικρής αξίας και θα έχει την αντίστοιχη

ποινική μεταχείριση. Θα μπορούσε λ.χ. να προβλεφθεί ως ποσό μικρής αξίας ο ελάχιστος μηνιαίος μισθός ανειδίκευτου εργάτη βάσει νόμου ή σε ή διαιτητικής απόφασης, οπότε θα υπάρχει κάτι συγκεκριμένο ως ποσό και δεν θα χρειάζεται και σχετικά αναμόρφωση κάθε φορά του ύψους του ποσού.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 18:07 : Σε ό,τι αφορά την τροποποίηση της πρώτης παραγράφου του άρ. 405 ΠΚ, διά της οποίας σχεδιάζεται η μετατροπή σε κατ' έγκλησιν διωκόμενο έγκλημα –εκτός της πλημμεληματικής απιστίας, η οποία διώκεται ήδη κατ' έγκλησιν, και– της απιστίας που τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος (άρθρο 390 παρ. 1 εδ. β'), αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση ότι: «Η ρύθμιση αυτή εναρμονίζεται με την κατ' έγκληση δίωξη του πυρήνα των περιουσιακών εγκλημάτων (απάτη, υπεξαίρεση, καταδολίευση κ.λπ.) στον ιδιωτικό τομέα και έχει την αυτή δικαιολογία [ορθώς: αιτιολογία], δηλαδή τον ατομικό χαρακτήρα των προσβαλλόμενων εννόμων αγαθών». Δυστυχώς, ο ατομικός χαρακτήρας των προσβαλλόμενων εννόμων αγαθών δεν αποτελεί αναγνωρισμένο καθοριστικό κριτήριο για την μετατροπή ενός μέχρι πρότινος αυτεπαγγέλτως διωκόμενου εγκλήματος σε κατ' έγκλησιν διωκόμενο. Αν αυτό ήταν το καθοριστικό κριτήριο, τότε θα έπρεπε όλα ανεξαιρέτως τα εγκλήματα των οποίων το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό είναι ατομικό να διώκονται κατ' έγκλησιν. Ούτε η εκβίαση ούτε ο βιασμός, όμως, μετατράπηκαν σε κατ' έγκλησιν διωκόμενα εγκλήματα, παρότι το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό τους έχει αναμφισβήτητα ατομικό χαρακτήρα. Ή μήπως θα φθάσουμε μέχρι το σημείο να ισχυριστούμε ότι ακόμη και η ανθρωποκτονία εκ προθέσεως θα πρέπει να διώκεται κατ' έγκλησιν, αφού και η ζωή είναι ατομικό έννομο αγαθό; Μάλιστα, η παράλογη επιλογή να μετατραπεί, σύμφωνα με τον νέο Ποινικό Κώδικα, σε κατ' έγκλησιν διωκόμενο έγκλημα ακόμη και η κακουργηματική απάτη, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση προς τις εξελιγμένες μορφές τέλεσης του εν λόγω εγκλήματος με την χρήση προηγμένης τεχνολογίας. Επί παραδείγματι, η δίωξη της ηλεκτρονικής μαζικής απάτης προϋποθέτει πλέον έγκληση από εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες ξεχωριστά, γεγονός που καθιστά σχεδόν αδύνατη την εξιχνίαση και την τιμώρησή της. Σε κανέναν άλλον ευρωπαϊκό Ποινικό Κώδικα από εκείνους που αποτελούν και για την Ελλάδα πρότυπο καλής νομοθέτησης (βλ. ιδίως τον γερμανικό, πρβλ. και τον ελβετικό και τον αυστριακό Ποινικό Κώδικα) δεν προβλέπεται η απάτη ή η απιστία ως κατ' έγκλησιν διωκόμενο έγκλημα παρά μόνο κατ' εξαίρεσιν, δηλ. είτε όταν η βλάβη είναι μικρής αξίας είτε όταν βλαπτόμενος είναι πρόσωπο συγκεκριμένης κατηγορίας, π.χ. οικείος, επίτροπος (για την απάτη βλ. άρ. 263 παρ. 4 σε συνδυασμό με άρ. 247 και 248a γερμανικού ΠΚ και για την απιστία βλ. άρ. 266 παρ. 2 γερμανικού ΠΚ – μάλιστα, και επ' αυτού ο Έλληνας νομοθέτης κινήθηκε προς την αντίθετη κατεύθυνση διά της καταργήσεως του άρθρου 378 για την υφαίρεση!). Διότι, πράγματι, αυτά είναι τα καθοριστικά κριτήρια τυποποίησης ενός εγκλήματος ως κατ' έγκλησιν διωκόμενου (η προστασία του θύματος από ενδεχόμενη διαπόμπευσή του είναι ένα ακόμη κριτήριο για την θέσπιση της έγκλησης ως προϋποθέσεως δίωξης) και όχι ο ατομικός χαρακτήρας του προσβαλλόμενου εννόμου αγαθού: τούτος αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι και επαρκή προϋπόθεση για την τυποποίηση ενός εγκλήματος ως κατ' έγκλησιν διωκόμενου. Συνακόλουθα, το υιοθετηθέν μοντέλο της κατ' έγκλησιν δίωξης ενός κακουργήματος που προσβάλλει ατομικό έννομο αγαθό είναι κατ' αρχήν άτοπο και άστοχο (εξαίρεση: η προειρημένη ανάγκη προστασίας του θύματος από τον κίνδυνο διαπόμπευσής του). Σημειωτέον ότι στην περί κλοπής και υπεξαίρεσεως μικρής αξίας πραγμάτων διάταξη του άρ. 248a γερμανικού ΠΚ, η οποία ισχύει αναλόγως για την απάτη και την απιστία, προβλέπεται ότι δεν απαιτείται έγκληση για την δίωξη των εν λόγω πράξεων, «όταν η διωκτική αρχή κρίνει επιβεβλημένη την αυτεπάγγελτη επέμβαση ενόψει του ιδιαίτερου δημοσίου συμφέροντος προς δίωξη» των τελεσθέντων εγκλημάτων. Συνεπώς, επί τη βάση των προαναφερθέντων κριτηρίων, τα οποία εφαρμόζονται και στους λοιπούς ευρωπαϊκούς Κώδικες, θα πρέπει να γίνουν οι αντίστοιχες τροποποιήσεις στον νέο ΠΚ και να επανέλθουν οι ορθές ρυθμίσεις του προηγούμενου. Άλλως, ο νέος ελληνικός Ποινικός Κώδικας θα αποτελεί μια παράδοση παραφωνία μέσα στην οικογένεια του ηπειρωτικού Δικαίου.

5.) 17 Οκτωβρίου 2019, 16:14 : Πρέπει το συγκεκριμένο άρθρο να επανέλθει στην προηγούμενη μορφή του. Ήταν ένα εργαλείο και δεν χρειάζεται να αλλάξετε ούτε λέξη. Στη παρούσα μορφή κ σ αυτή που προτείνετε είναι ένα έκτρωμα.

6.) 17 Οκτωβρίου 2019, 15:12 : Η αποκλειστικά κατ' έγκληση δίωξη της απιστίας δεν είναι συμβατή με την αρχή της απαγόρευσης αυτοενοχοποίησης του κατηγορουμένου, τουλάχιστον στις περιπτώσεις που ο διαχειριστής περιουσίας δεν αντικαθίσταται. Ο δράστης απιστίας (που είναι γνήσιο ιδιαίτερο έγκλημα)

γνωρίζει προφανώς ότι τελεί την πράξη, και με τις προτεινόμενες διατάξεις θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να ασκήσει εντός τριμήνου εις βάρος του έγκληση. Έτσι ή θα πρέπει να κάνει ακριβώς αυτό (αδύνατο κατά κανόνα, αλλά και αυτοενοχοποιητικό εφόσον συμβεί), ή θα πρέπει να εφαρμοστούν άλλες λύσεις, όπως για παράδειγμα ο διορισμός προσωρινής διοίκησης, που είναι δαπανηρές, κοστοβόρες και αμφίβολης (ου μην ανύπαρκτης) αποτελεσματικότητας. Υπάρχουν και κάποια επιμέρους ζητήματα αντίθεσης της ρύθμισης με το άρ. 17 της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά της Διαφθοράς ύστερα από την κατάργηση του άρ. 263α του παλαιού ΠΚ, αλλά αυτά είναι πιο εξειδικευμένα. Θα πρέπει, συνεπώς, κατά την γνώμη μου, να εξεταστεί η υιοθέτηση της άποψης της μειοψηφούσας γνώμης της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής (όπως αυτή προκύπτει στην αιτιολογική έκθεση). Κατά τα λοιπά συμφωνώ με τα σχόλια έτερων σχολιαστών αναφορικά με την κατ' έγκληση δίωξη της απάτης.

7.) 17 Οκτωβρίου 2019, 15:31 : Σε δημόσια διαβούλευση τέθηκε από την 14/10/19 η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης υπό τον τίτλο «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» και χρονικό ορίζοντα της διαβούλευσης, την Παρασκευή, 18/10/19. Με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι στις προτεινόμενες για τροποποίηση διατάξεις δεν περιλαμβάνεται η αντιμετώπιση των στρεβλώσεων που δημιουργήθηκαν κατά την προηγούμενη τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και είχαν προκαλέσει τόσο το δημόσιο αίσθημα όσο και πρακτικά αρνητικά αποτελέσματα αναφορικά με τη ποινική αντιμετώπιση εγκλημάτων που έχουν άμεσο αντίκτυπο στην εγκληματικότητα και στο αστυνομικό έργο. Ειδικότερα διαπιστώσαμε ότι: α) Παραμένει το όριο του ποσού των 120.000 ευρώ της συνολικής αξίας των αφαιρεθέντων αντικειμένων της περ.(γ) , παρ. 1 του άρ. 374, κάτι το οποίο είχε επισημανθεί από όλους ότι δημιουργεί εξαιρετικά μεγάλα προβλήματα και ουσιαστικά οδήγησε σε ατιμωρησία και αύξηση της εγκληματικότητας λόγω της μεγάλης δυσχέρειας του προσδιορισμού του ποσού αυτού. Αποτέλεσε δε η συγκεκριμένη διάταξη, την προμετωπίδα των αντιδράσεων των βουλευτών της τότε Αξωματικής Αντιπολίτευσης και νυν κυβερνητικής πλειοψηφίας, που ζητούσαν την απόσυρση συνολικά του νομοσχεδίου ως απαράδεκτου για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. β) Δεν επανήλθε η πρόβλεψη της περίπτωσης του καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα δράστη που υφίστατο στο άρθρο 374 του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα. Η κατάργηση της σχετικής πρόβλεψης οδήγησε στην κατακόρυφη αύξηση της εγκληματικότητας στο πεδίο των κλοπών/διαρρήξεων, αφού πλέον οι δράστες τιμωρούνται με την απλή διάταξη του άρθρου 372 και όχι μόνο δεν προφυλακίζονται, αλλά υπήρξε και υπάρχει ήδη σωρεία αποφυλακίσεων καταδικασθέντων με το προηγούμενο καθεστώς. γ) Δεν επανήλθε η περίπτωση του 374 παρ. 1 γ' του παλαιού ΠΚ, («αν αφαιρέθηκε πράγμα που μεταφερόταν με οποιοδήποτε δημόσιο συγκοινωνιακό μέσο ή ήταν τοποθετημένο σε χώρο προορισμένο για εναπόθεση πραγμάτων προς μεταφορά ή παραλαβή ή μεταφερόταν από ταξιδιώτη»). Αποτέλεσμα της εν λόγω προηγούμενης τροποποίησης ήταν η κατακόρυφη αύξηση των κρουσμάτων κλοπών στα μέσα μαζικής μεταφοράς και ότι αυτό συνεπάγεται στη επιδείνωση του αισθήματος ανασφάλειας το οποίο βιώνουν καθημερινά οι πολίτες. δ) Δεν περιλαμβάνεται στις υπό τροποποίηση διατάξεις η παρ. 1 του αρ. 381 και άρα συνεχίζει να υφίσταται η δυνατότητα αποχής από την ποινική δίωξης αν υπάρξει σχετική υποβολή δήλωσης ή υπαναχώρησης εκ μέρους του παθόντος στην περίπτωση του άρθρου 372 για το αδίκημα της κλοπής,. Φρονούμε ότι επιβάλλεται η επαναφορά της παλιάς διάταξης ώστε το αδίκημα αυτό να τιμωρείται αυτεπάγγελα χωρίς το δυνητικό χαρακτήρα της διάταξης προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα εκβιασμού των παθόντων. ε) Στην περίπτωση του άρθρου 386, για τη δίωξη του αδικήματος της απάτης, προβλέπεται έγκληση του παθόντος. Θεωρούμε ότι η δίωξη πρέπει να είναι αυτεπάγγελη, ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. στ) Για το πολυσυζητημένο θέμα των επιθέσεων εναντίον των αστυνομικών με βόμβες μολότοφ, διαπιστώσαμε ότι η κατοχή τέτοιων φονικών όπλων, τιμωρείται ως πλημμέλημα ενώ θα έπρεπε να ενταχθεί στην κακουργηματική μορφή του αδικήματος. ζ) Τέλος, για μια ακόμα φορά διαπιστώνουμε ότι η Ελληνική Αστυνομία παραμένει δέσμια της γραφειοκρατίας και των δυσλειτουργιών της δημόσιας διοίκησης όσον αφορά την επίδοση των δικογράφων και ό,τι συνεπάγεται αυτό στην επιβάρυνση του λειτουργικού της έργου. Κατόπιν των ανωτέρω, θεωρούμε ότι πρέπει να επανέλθει αυτούσια η προηγούμενη μορφή των άρθρων 374 και 386 και η κατάργηση της παρ. 1 του αρ. 381 ΠΚ, καθώς ακόμα και η νεώτερη εκδοχή τους όπως προβλέπεται στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου, κάθε άλλο παρά επιλύει τα τεράστια προβλήματα τα οποία δημιούργησε η εμμονική επιμονή της προηγούμενης κυβέρνησης. Κάνουμε έκκληση στους βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας να

θυμηθούν τα διαπρύσια κηρύγματά τους προεκλογικά και να ευθυγραμμίσουν τη στάση τους με το δημόσιο συμφέρον. Καλούμε το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη να εκφράσει τις αντιρρήσεις του έγκαιρα είτε στο στάδιο της διαβούλευσης αυτής, είτε στην κοινοβουλευτική διαδικασία ώστε να αποτραπεί η ψήφιση του τερατουργήματος που είχε εκκολαφθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και είχε προκαλέσει έντονες αντιδράσεις και τελικά οδήγησε στην αύξηση της εγκληματικότητας, η πάταξη της οποίας έχει τεθεί μετ' επιτάσεις και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της Χώρας.

8.) 17 Οκτωβρίου 2019, 10:09 : ΕΦ' ὍΣΟΝ ΑΝΑΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΩ ΤΑ ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΗΣ, ΑΠΑΤΗΣ, ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΚΛΠ, ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ 150,000 ΕΥΡΩ .ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 120,000 ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ 20ΕΤΙΑΣ.

9.) 16 Οκτωβρίου 2019, 23:18 : Η δίωξη σοβαρών οικονομικών αδικημάτων όπως της απάτης ή της υπεξαίρεσης δεν πρέπει να καταλείπεται μόνον στους αμέσως παθόντες, καθώς κατ'ουσίαν τα εγκλήματα αυτά στρέφονται δυνητικώς κατά του κοινωνικού συνόλου, στο οποίο αναμφιβόλως καταλέγονται και άτομα ευαίσθητων κατηγοριών (λ.χ. υπέργηροι, άτομα μειωμένης οικονομικής δυνατότητας, μη δυνάμενοι να υποστηρίξουν οικονομικά οι ίδιοι την δικαστική διαδικασία κ.α.) τα οποία χρήζουν της προστασίας της Πολιτείας από τέτοιες εγκληματικές συμπεριφορές. Πως λοιπόν θα ανασχεθεί η δράση κακοποιών, που δυνητικά δύνανται να στραφούν κατά τέτοιων ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όταν η δίωξη των εγκλημάτων τους «επαφίεται» στην θέληση (ή στην απροθυμία), στο σθένος (ή στην αναστολή) και στην οικονομική δυνατότητα (ή στα περιορισμένα οικονομικά) προς υποστήριξη της δικαστικής προσφυγής μεμονωμένων ατόμων; Συνεπώς, πρέπει οπωσδήποτε να επαναφερθεί το αυτεπάγγελο της διώξεως των ανωτέρω σοβαρών εγκλημάτων.

10.) 16 Οκτωβρίου 2019, 23:15 : Παρότι στο γενικότερο πλέγμα ποινών του νέου ΠΚ η «κακουργήματοποίηση» των διακεκριμένων μορφών κλοπής είναι μάλλον υπερβολική, θεωρώ ότι μεταξύ των διακεκριμένων μορφών (ανεξάρτητα από το ύψος της ποινής) πρέπει να επαναφερθεί και η περίπτωση του 374 παρ. 1 γ' του παλαιού ΠΚ, (« αν αφαιρέθηκε πράγμα που μεταφερόταν με οποιοδήποτε δημόσιο συγκοινωνιακό μέσο ή ήταν τοποθετημένο σε χώρο προορισμένο για εναπόθεση πραγμάτων προς μεταφορά ή παραλαβή ή μεταφερόταν από ταξιδιώτη»), καθώς η συγκεκριμένη διάταξη προστάτευε ένα υπαρκτό κοινωνικό μέγεθος, μια εκ φύσεως εύαλπη σχέση κατοχής, η επιβίωση της οποίας βασίζεται στην αυξημένη εμπιστοσύνη που όλοι (πρέπει να) δείχνουμε στο σύστημα δημοσίων μεταφορών και στους συνταξιδιώτες μας.

11.) 16 Οκτωβρίου 2019, 13:54 : Η δίωξη οποιασδήποτε μορφής απάτης κατ'έγκληση αφήνει ελεύθερο το πεδίο σε κάθε λογής απατεώνες να προβαίνουν σε απειλές, εκβιασμούς και γενικά να ασκούν αθέμιτες πιέσεις προς τους παθόντες ώστε να μην υποβάλουν ή και να αποσύρουν τις υποβληθείσες εγκλήσεις τους. Η διάταξη δεν λειτουργεί αποτρεπτικά προς τους εν δυνάμει εγκληματίες και δε συμβάλει στην ασφάλεια των συναλλαγών και τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης. Αποτελεί οπισθοδρόμηση προς ένα κράτος ανομίας, με πρώτα θύματα τους καλόπιστους και τους ασθενέστερους. Αλήθεια, σε ποιά επιστημονικά δεδομένα βασίστηκε και ποιές κοινωνικές ανάγκες καλύπτει η μετατροπή αυτή; Ορθές και οι ανωτέρω παρατηρήσεις του χρήστη «Ισοκράτης».

12.) 15 Οκτωβρίου 2019, 23:56 : Στο εδάφιο (δ) του άρθρου 374 θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ο όρος «διάρρηξη». Καθότι η λέξη διάρρηξη σύμφωνα με την κυριολεκτική σημασία ενός λεξικού μεταφράζεται ως η θραύση, το σπάσιμο. Τι θα γίνει στις περιπτώσεις που υπάρχει εισβολή σε ένα χώρο δίχως να υπάρχουν ίχνη παραβίασης; Σε περιπτώσεις που η είσοδος στην οικία γίνεται με βοήθεια εκ των έσω (π.χ. οικιακή βοήθ) ή στις περιπτώσεις που δύο ή περισσότερα άτομα εισβάλουν σε οικίες ηλικιωμένων με διάφορα προσχήματα με κύριο σκοπό την κλοπή; Κατά τον παλιό Π.Κ. το κομμάτι αυτό είχε την μορφή: «αν η πράξη τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράξουν κλοπές ή ληστείες». Πιστεύω η μορφή αυτή δίνει την βοήθεια στις Αρχές να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά και να τερματίσουν την δράση τέτοιου είδους ενώσεων. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να επανέλθει αυτούσια η παλαιότερη εκδοχή του Π.Κ. για το εδάφιο του άρθρου αυτού ως ανάφερα πιο πάνω.

13.) 15 Οκτωβρίου 2019, 22:16 : Στο υπό διαβούλευση άρθρο 5 και συγκεκριμένα από την παράγραφο 2 αυτού η οποία αφορά τροποποίηση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 405 του Π.Κ. θα πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 386 παρ.1 (Απάτη). Η δίωξη του αδικήματος της απάτης αρ. 386 Π.Κ πρέπει να είναι

αυτεπάγγελτη και όχι κατ' έγκληση ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. Δεν μπορεί για κακούργημα να απαιτείται υποβολή εγκλήσεως. Δεν μπορεί οι παθόντες (οι οποίοι σε καθημερινή βάση αυξάνονται) να γνωρίζουν τα στοιχεία των ατόμων τα οποία τους εξαπάτησαν ώστε στην συνέχεια να υποβάλλουν έγκληση. Επίσης, οι προανακριτικές αρχές δεν θα μπορούν να προβούν σε αυτεπάγγελτη προανάκριση για παραβάσεις του άρθρου 386 παρ. 1 οι οποίες διαπράττονται τόσο από έναν όσο και από δύο ή περισσότερους δράστες (συμμορίες ή εγκληματικές οργανώσεις) αλλά ακόμη και αν γνωρίζουν δράστες τέλεσης απατών δικονομικά δεν θα μπορούν να ενημερώνουν τους παθόντες ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλουν έγκληση.

14.) 15 Οκτωβρίου 2019, 17:39 : Ορθώς συμπληρώθηκε το άρθρο 374 ΠΚ με την περίπτωση (δ). Επιπροσθέτως απαιτείται και η επαναφορά της περιπτώσεως του καθ' έξιν και κατ' επάγγελμα δράστη που υφίστατο στον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα, καθώς η κατάργηση του οδήγησε στην αύξηση της μικροεγκληματικότητας. Ο δράστης που διαπράττει συνεχείς κλοπές πλέον τιμωρείται με το άρθρο 372 ΠΚ, και δεν προφυλακίζεται. Ως εκ τούτου καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για επαναφορά της περιπτώσεως του εγκληματία που διαπράττει κλοπές κατά συρροή, ήτοι κατά συνήθεια ή κατ' επάγγελμα. Προς επίρρωση δε των αναφερομένων μπορείτε να ελέγξετε τα στατιστικά των κλοπών/διαρρήξεων.

15.) 15 Οκτωβρίου 2019, 16:52 : Στο υπό διαβούλευση άρθρο 5 και συγκεκριμένα από την παράγραφο 2 αυτού η οποία αφορά τροποποίηση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 405 του Π.Κ. θα πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 386 παρ.1 (Απάτη). Η δίωξη του αδικήματος της απάτης αρ. 386 Π.Κ πρέπει να είναι αυτεπάγγελτη και όχι κατ' έγκληση ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. Δεν μπορεί για κακούργημα να απαιτείται υποβολή εγκλήσεως. Δεν μπορεί οι παθόντες (οι οποίοι σε καθημερινή βάση αυξάνονται) να γνωρίζουν και είναι πιθανό να μην τα γνωρίσουν ποτέ, τα στοιχεία των ατόμων τα οποία τους εξαπάτησαν ώστε στην συνέχεια να υποβάλλουν έγκληση. Επίσης, οι προανακριτικές αρχές δεν θα μπορούν να προβούν σε αυτεπάγγελτη προανάκριση για παραβάσεις του άρθρου 386 παρ. 1 οι οποίες διαπράττονται τόσο από έναν όσο και από δύο ή περισσότερους δράστες (συμμορίες ή εγκληματικές οργανώσεις) αλλά ακόμη και αν γνωρίζουν δράστες τέλεσης απατών δικονομικά δεν θα μπορούν να ενημερώνουν τους παθόντες ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλουν έγκληση.

16.) 15 Οκτωβρίου 2019, 15:54 : Στο υπό διαβούλευση άρθρο 5 και συγκεκριμένα από την παράγραφο 2 αυτού η οποία αφορά τροποποίηση των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 405 του Π.Κ. θα πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 386 παρ.1 (Απάτη). Η δίωξη του αδικήματος της απάτης αρ. 386 Π.Κ πρέπει να είναι αυτεπάγγελτη και όχι κατ' έγκληση ιδιαίτερα δε στην κακουργηματική της μορφή. Δεν μπορεί για κακούργημα να απαιτείται υποβολή εγκλήσεως. Δεν μπορεί οι παθόντες (οι οποίοι σε καθημερινή βάση αυξάνονται) να γνωρίζουν τα στοιχεία των ατόμων τα οποία τους εξαπάτησαν ώστε στην συνέχεια να υποβάλλουν έγκληση. Επίσης, οι προανακριτικές αρχές δεν θα μπορούν να προβούν σε αυτεπάγγελτη προανάκριση για παραβάσεις του άρθρου 386 παρ. 1 οι οποίες διαπράττονται τόσο από έναν όσο και από δύο ή περισσότερους δράστες (συμμορίες ή εγκληματικές οργανώσεις) αλλά ακόμη και αν γνωρίζουν δράστες τέλεσης απατών δικονομικά δεν θα μπορούν να ενημερώνουν τους παθόντες ώστε αυτοί να μπορούν να υποβάλουν έγκληση.

17.) 15 Οκτωβρίου 2019, 14:25 : Η αλλαγή του 374 Π.Κ. προς την σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά τους διαρρήκτες ΟΜΩΣ δεν λάβατε υπ' όψιν καθόλου τις ομάδες πορτοφολάδων που δρουν ανεξέλεγκτα. Ακόμα λοιπόν και με αυτή την διορθωμένη διάταξη, για να διωχθούν πορτοφολάδες για κακούργημα, τα αφαιρεθέντα θα πρέπει να ανέρχονται στο ποσό των 120.000 ευρώ. Προβλέπεται αύξηση κλοπών στα Μ.Μ.Μ. λοιπόν.

18.) 15 Οκτωβρίου 2019, 09:07 : Κύριε υπουργέ σύμφωνα με τον παλιό ποινικό Κώδικα είχαμε τις εξής μεταβολές Το άρθρο 358 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Παραβίαση της υποχρέωσης για διατροφή και της συμφωνίας για επικοινωνία 1. Όποιος κακόβουλα παραβιάζει την υποχρέωση διατροφής που του την έχει επιβάλει ο νόμος και έχει αναγνωρίσει, έστω και προσωρινά, το δικαστήριο ή προκύπτει από συμφωνία που έχει επικυρώσει ο συμβολαιογράφος κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα, με τρόπο τέτοιο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις ή να αναγκαστεί να δεχτεί βοήθεια άλλων, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους. «2. Όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώνεται σε συμφωνία που επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά την επικοινωνία των ανήλικων τέκνων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών αν η πράξη δεν

τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.»». Η τιμωρία της παρακώλυσης επικοινωνίας δεν σας ενδιαφέρει? Ακόμα και η προηγούμενη κυβέρνηση είχε ως πρόθεση να τιμωρεί την παρεμπόδιση, εσείς το θεωρείτε σφύρον αυτόν τον κώδικα και χρησιμοποιείτε τα ίδια μέλη της νομοπαρασκευαστικής; Μέλη τα οποία έχουν αποδείξει ότι δεν συμβαδίζουν με το περί δικαίου αίσθημα. Μέλη που κλείνουν τα αυτιά τους στο ΔΙΕΘΝΕΣ και ΕΝΩΣΙΑΚΟ δίκαιο? Αυτήν την ΝΔ φέραμε στην εξουσία;

19.)18 Οκτωβρίου 2019, 16:33 : Άρθρο 338 – Κατάχρηση ανίκανου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη
Την αντικατάσταση του όρου «διανοητική» που περιλαμβάνεται στην πρώτη παράγραφο με τον όρο «νοητική» προκειμένου να συνάδει με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

Άρθρο 339 – Γενετήσιες πράξεις με ανήλικους ή ενώπιον τους

Λαμβάνοντας υπόψη την παράγραφο/ερώτημα 12α που έθεσε η Επιτροπή των ΗΕ για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες στο Κατάλογο Θεμάτων (List of Issues) της ενόψει του εποικοδομητικού διαλόγου της με την αντιπροσωπεία του Ελληνικού Κράτους για την εφαρμογή της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, σχετικά με την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου, διαπιστώσαμε ότι αυτή έχει ενσωματωθεί εν μέρει στον ν. 4267/2014, και όχι στο σύνολο της όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 της Οδηγίας. Μελετώντας το ν. 4267/2014 διαπιστώσαμε επίσης ότι τα σημεία της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ που μιλούν για τα παιδιά με αναπηρία (άρθρο 3 -αδικήματα σεξουαλικής κακοποίησης και συγκεκριμένα η παράγραφος 5ii, και το άρθρο 9 – επιβαρυντικές περιστάσεις) δεν έχουν ενσωματωθεί στον προαναφερθέντα νόμο. Λόγω του ότι ο νόμος 4267/2014 σχετίζεται άμεσα με την ενσωμάτωση των άρθρων της Οδηγίας στον Ποινικό Κώδικα, μελετώντας τον Ποινικό Κώδικα παρατηρήσαμε ότι σε σημαντικό βαθμό το περιεχόμενο του ν. 4267/2014 έχει καταργηθεί από τον τρέχοντα Ποινικό Κώδικα. Το ερώτημα που προκύπτει σε αυτό το σημείο είναι για το εν τέλει η Οδηγία 2011/93/ΕΕ έχει ενσωματωθεί στο Ελληνικό θεσμικό πλαίσιο και πως προστατεύονται τα παιδιά γενικά και τα παιδιά με αναπηρία ειδικότερα από τη σεξουαλική κακοποίηση, τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και τη παιδική πορνογραφία. Με άλλα λόγια, υιοθετούμε και εμείς την ερώτηση της Επιτροπής για το ποια είναι η τρέχουσα κατάσταση εφαρμογής της Οδηγίας της ΕΕ όσον αφορά τα παιδιά με αναπηρίες.

Άρθρο 348Α – Πορνογραφία Ανηλίκων | Άρθρο 348Β – Προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους |

Άρθρο 348Γ – Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων

Το περιεχόμενο των εν λόγω άρθρων πρέπει να διερευνηθεί και να αξιολογηθεί αν είναι εναρμονισμένο με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, και συγκεκριμένα με το Άρθρο 16 «Απαλλαγή από την εκμετάλλευση, τη βία και την κακομεταχείριση». Επίσης θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι στο Άρθρο 348Γ (Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων), στην παράγραφο 1, στο σημείο α) έχει παραλειφθεί η αναφορά στα έτη της κάθειρξης. Συγκεκριμένα αναφέρεται το εξής «α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη».

Η ίδια παράλειψη υπάρχει και στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπου στην περίπτωση β) δεν υπάρχει η χρονική διάρκεια της ποινής. Συγκεκριμένα αναφέρεται το εξής «β) στην περίπτωση β' κάθειρξη». Με αφορμή και τον τίτλο αλλά και το περιεχόμενο του Άρθρου 16 της Σύμβασης, επισημάνουμε την έλλειψη της έννοιας «εκμετάλλευση» ώστε να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο οδηγήθηκε ο ανήλικος να συμμετέχει στις συγκεκριμένες πράξεις. Οι έννοιες που χρησιμοποιούνται αυτή τη στιγμή είναι οι έννοιες της «βίας» και της «απειλής». Ωστόσο, άλλο νόημα έχει η έννοια της βίας, άλλο της απειλής, και άλλο της εκμετάλλευσης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 23:32 : Ούτε εξαμήνη παράταση, ούτε τρίμηνη παράταση, ούτε καμιά παράταση. Αυτή η διατύπωση πρέπει να εξαλειφθεί και να αφεθούν οι εισαγγελείς να κάνουν κανονικά το έργο τους. Η Νέα Δημοκρατία απείχε όταν ο ΣΥΡΙΖΑ άλλαζε τον ποινικό κώδικα, και τώρα φέρνει αυτό το έκτρωμα. Ποιον επιχειρούν να προστατεύσουν. Πρώην τραπεζίτη, πρώην κοσμηματοπώλη, πρώην φαρμακοβιομήχανο- λιπασματοβιομήχανο; Και με διαδικασίες εξπρές έως το τέλος Οκτωβρίου. Ο Ποινικός Κώδικας εργαλείο στα χέρια των αργυρώνητων.

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 23:26 :Ναι αυτό: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται». Αυτή η διατύπωση είναι μονόδρομος για να μη διασυρθεί η Χώρα, η Νέα Δημοκρατία και ο υπουργός Κώστας Τσιάρας, που πιστεύουμε ότι είναι σοβαρός άνθρωπος.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 14:14 :This bill is a shame for a state that wants to emerge as a modern European state. The cancellation of the prosecution of criminals involved in serious financial crimes shows that Greece has no legal certainty and no investor will put his money in the country. If the government finally votes on this provision, it will be stigmatized forever.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:17 : «Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και στους νόμους που συμφωνούν με αυτό, να ακολουθώ τις παραδόσεις του δικηγορικού λειτουργήματος, να εκπληρώνω τα καθήκοντά μου έναντι των εντολέων μου ευσυνειδήτητα, να υπερασπίζομαι τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των πολιτών και κατοίκων της χώρας και να αντιστέκομαι με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα με τη βία.» Οι δικηγόροι της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής προφανώς έχουν ξεχάσει ότι κάποτε δώσανε αυτό τον όρκο. Αυτή η διάταξη είναι ντροπιαστική για ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος.

5.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:04: Αφού κείμενα σαν τον ποινικό κώδικα ράβονται πλέον στα μέτρα του κάθε απατεώνα που είναι φορτωμένος με διώξεις και πλέον οι εισαγγελείς εξουδετερώνονται δεν υπάρχει πλέον τίποτε άλλο από το να οδηγηθούμε στο νόμο της ζούγκλας. Ο χειρισμός της κακουργηματικής απιστίας τόσα από το ΣΥΡΙΖΑ όσο και τη Νέα Δημοκρατία αποτελεί πρόκληση για τους πολίτες. Χαίρομαι με το σημερινό δημοσίευμα της εστίας που ζητάει τα πρακτικά της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για τον Ποινικό Κώδικα, ώστε να ξέρουμε ποιοι εισηγούνται αυτά τα αίσχη.

6.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:38: Το συγκεκριμένο άρθρο του νέου Ποινικού Κώδικα ήταν εξ αρχής προβληματικό. Δεδομένων των αντιδράσεων που υπήρξαν από τους δικαστές και τους εισαγγελείς θα συμφωνήσω πως η καλύτερη διατύπωση είναι αυτή που έχουν προτείνει και άλλοι στην διαβούλευση. Το άρθρο 464 πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται».

7.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:55: Το άρθρο 464 πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται».

8.) 17 Οκτωβρίου 2019, 11:33 :Είναι επικίνδυνο να καθίσταται ο ποινικός κώδικας «λάστιχο» και να αλλάζει αιφνιδιαστικά επηρεάζοντας ήδη ασκηθείσες διώξεις. Οι μόνοι που ευνοούνται από αυτό είναι τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τα μεγάλα δικηγορικά γραφεία που τους εκπροσωπούν. Ας δούμε τι γίνεται σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες και πως οι εισαγγελείς κάνουν τη δουλειά τους. Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως ή μηνύσεως δεν θα πρέπει να τις αγγίξει ο νομοθέτης. Η διάταξη αυτή είναι χυδαία και δείχνει πως θέλει να εξυπηρετήσει άτομα που ήδη αντιμετωπίζουν κακουργηματικές διώξεις για απιστία. Η νέα κυβέρνηση δυστυχώς ξεκινάει τη θητεία της με τον αήθη τρόπο που ολοκλήρωσε τη θητεία της η προηγούμενη. Το άρθρο 464 πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: «Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται».

9.) 16 Οκτωβρίου 2019, 16:03 : 1. Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως ή με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση δηλώσει εντός έξι μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος ότι επιθυμεί την πρόοδό τους. 2. Εξαιρετικώς, η προθεσμία της εγκλήσεως για την ποινική δίωξη των αξιόποινων πράξεων που διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο και για τις οποίες ο παθών είχε λάβει γνώση για την πράξη που τελέστηκε και για το πρόσωπο που την τέλεσε ή για έναν από τους συμμετόχους της χωρίς να υποβάλει μήνυση έως την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, εκτείνεται έως την 31.12.2019. (Θεωρώ ότι με την προσθήκη της επεξηγήσεως «ή μηνύσεως» στην §1, αποφεύγονται ερμηνευτικές ασάφειες και δισημίες).

10.) 15 Οκτωβρίου 2019, 22:27: 1. Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις για την δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα Κώδικα ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση δηλώσει εντός έξι μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος ότι επιθυμεί την πρόοδό τους. 2. Εξαιρετικώς, η προθεσμία της εγκλήσεως για την ποινική δίωξη των αξιόποινων πράξεων που διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο και για τις οποίες ο παθών είχε λάβει γνώση για την πράξη που τελέστηκε και για το πρόσωπο που την τέλεσε ή για έναν από τους συμμετόχους της χωρίς να υποβάλει μήνυση έως την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, εκτείνεται έως την 31.12.2019. {Η ανωτέρω διάταξη -2- προστατεύει όλους τους παθόντες που, μολονότι είχαν λάβει γνώση της εις βάρος του διάπραξης κάποιας εκ των πράξεων που αίφνης ετράπησαν από αυτεπαγγέλτως σε κατ'έγκληση διωκόμενες, δεν είχαν προλάβει για οποιονδήποτε λόγο να υποβάλουν μήνυση έως την 01.07.2019 (λ.χ. γιατί συνέλεξαν στοιχεία, ή γιατί θεωρούσαν πως «έχουν χρόνο», εν όψει του αυτεπαγγέλτου-«απρόθεσμου» της μηνύσεως). Σε διαφορετική περίπτωση, σωρεία κακουργηματικών πράξεων που πλέον διώκονται κατ'έγκληση, θα μείνουν αδικαστες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στην απονομή του δικαίου.. Παράλληλως, με την αύξηση από τέσσερις (4) σε έξι (6) μήνες της προθεσμίας της παραγράφου 1, καθίσταται ευχερέστερη η δίωξη των πράξεων στις οποίες η διάταξη αφορά, με δεδομένο ότι οι 2 πρώτοι μήνες (Ιούλιος-Αύγουστος) ήσαν μήνες θερινοί, ήτοι μειωμένης δραστηριότητας για τους ενδιαφερομένους να προβούν στην οικεία δήλωση και με ελλιπή, ακόμη, την ενημέρωσή τους επί των αλλαγών}.

11.) 15 Οκτωβρίου 2019, 11:42: Με τη διάταξη αυτή κακουργηματικές πράξεις που έχουν διωχθεί αυτεπάγγελτα και για τις οποίες δεν έχει υπάρξει μήνυση παύουν να ισχύσουν εάν έως τις 31 Οκτωβρίου 2019 δεν υποβληθεί η μήνυση. Οδηγούμαστε σε μαζική απαλλαγή απατεώνων που είχαν διωχθεί αυτεπάγγελτα από τους εισαγγελείς. Το έργο των εισαγγελιών πάει στις καλένδες. Ποια νομοπαρασκευαστική επιτροπή τα εισηγήθηκε αυτά;

12.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:07: Ακόμη και διεθνείς επενδυτές ασχολήθηκαν με αυτή τη διάταξη. Προφανώς κάτι δεν πάει καλά εδώ... Ευθύνες για πολιτικά πρόσωπα βλέπω και πρέπει να αποδοθούν άμεσα...

13.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:18 : Άρθρο 465 Με τις αλλαγές στα πλαίσια των ποινών με τον καινούριο ποινικό κώδικα (μειωμένες ποινές) παρατηρείται το φαινόμενο για ίδιες περιπτώσεις αδικημάτων όσοι έχουν καταδικαστεί με τον παλαιό ποινικό κώδικα να αναγκάζονται να εκτίσουν περισσότερα χρόνια σε σωφρονιστικά ιδρύματα σε σχέση με όσους καταδικάζονται με το νέο ποινικό κώδικα. Παράδειγμα : Κάποιος που έχει καταδικαστεί με τον παλαιό κώδικα με το ανώτερο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης δηλαδή τα 20 έτη, για να του χορηγηθεί υφ' όρον απόλυση πρέπει να παραμείνει σε σωφρονιστικό κατάστημα χρόνο ίσο με το 1/3 της ποινής του (σχεδόν 7 έτη). Ενώ για το ίδιο αδίκημα με το νέο κώδικα κάποιος που έχει καταδικαστεί με το ανώτερο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης δηλαδή τα 15 έτη πρέπει να παραμείνει χρόνο ίσο με τα 2/5 της ποινής του (6 έτη). Οι διαφορές αυτές είναι μεγαλύτερες (αναλογικά) όταν απομακρυνόμαστε (προς τα κάτω) από τα ανώτερα όρια ποινών. Στα πλαίσια της αναλογικότητας και της ισότητας θα μπορούσε να προστεθεί στο άρθρο 465 η ανανέωση της ισχύς των «διατάξεων Παρασκευόπουλου» μαζί με όλες τις διατάξεις του προϊσχύοντος ποινικού κώδικα για την υφ' όρον απόλυση για πράξεις που τελέστηκαν ή δικάστηκαν πριν την εφαρμογή του νέου ποινικού κώδικα.

14.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:27: Το σχόλιο αφορά το άρθρο 463 ΠΚ (μεταβατικές διατάξεις) δηλαδή για τους ειδικούς ποινικούς νόμου που δεν βλέπω να τροποποιείται. Θα πρέπει να συμπληρωθεί τόσο ως προς την περίπτωση που προβλέπεται ποινή κάθειρξης (5-15 Κ) χωρίς άλλο ειδικότερο προσδιορισμό όσο και για την περίπτωση ου απειλείται ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη εντούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Άρθρο 7
Διορθωτικές τροποποιήσεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7

1.) 18 Οκτωβρίου 2019, 11:51: Αυτή η διάταξη «γ) Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 52 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής: «Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»» πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής ώστε να ευθυγραμμιστεί με τις εξαιρέσεις του παλαιού άρθρου 46 ΚΠΔ και του Ν. 927/1979: «γ) Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 52 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής: «Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004. Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και τα εγκλήματα κατά της ενδοοικογενειακής βίας και τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρα 81Α και 361Β του Ποινικού Κώδικα και Ν. 927/1979) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης.»»

2.) 18 Οκτωβρίου 2019, 09:56 : Σύμφωνα με την αρχική αιτιολογική έκθεση του ΣχΚΠΔ που έγινε από τον Πρόεδρο της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής Καθηγητή Θεοχάρη Ι. Δαλακούρα “η αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς καθορίστηκε με βάση αφ ενός το κριτήριο της τέλεσης κακουργήματος εκ μέρους ανωτάτων και ανωτέρων κρατικών αξιωματούχων και μελών των Δ.Σ. νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσίων επιχειρήσεων, που ορίζονται άμεσα από το κράτος”, πλην όμως στην προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 35, στο οποίο ορίζεται η αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς, εξαιρέθηκαν τα μέλη των Δ.Σ. νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσίων επιχειρήσεων, που ορίζονται άμεσα από το κράτος, με αποτέλεσμα σημαντικές υποθέσεις με ιδιαίτερη αποδεικτική δυσχέρεια να αφαιρούνται από την αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς. Ως εκ τούτου είναι αναγκαίο να συμπληρωθεί η παράλειψη και να διατυπωθεί η διάταξη του άρθρου 35 ως ακολούθως “ γ) Η παρ. 3 του άρθρου 35 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «3. Στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν υπουργοί ή υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητα τους, βουλευτές, γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι ή μέλη των διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσίων επιχειρήσεων, που οι διοικήσεις τους ορίζονται άμεσα από το κράτος και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα και μέλη συλλογικών οργάνων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και επιχειρήσεων που ιδρύονται από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης , ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ιδίων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου η δημοσίων επιχειρήσεων, που οι διοικήσεις τους ορίζονται άμεσα από το κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και σε επιχειρήσεις που ιδρύονται από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.».

3.) 18 Οκτωβρίου 2019, 00:08: Άρθρο 7 παρ.5 . Κατά την ταπεινή μου γνώμη η νέα τροποποίηση που υποχρεώνει τον Εισαγγελέα Εφετών επί μη έγκρισης της αναφοράς αρχειοθέτησης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όταν τον παραγγέλλει να ασκήσει ποινική δίωξη, παράλληλα να προσδιορίζει τα νομικά

χαρακτηριστικά της πράξης, έρχεται σε αντίθεση με υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις που καθιερώνουν την προσωπική ανεξαρτησία και του Εισαγγελέα Πρωτοδικών ως δικαστικού λειτουργού.

4.) 16 Οκτωβρίου 2019, 08:17: Άρθρο 52 παρ.2 : για να εξαιρεθεί κάποιος από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου πρέπει πρώτα να προβλεθεί ότι απαιτείται η κατάθεση παράβολου και με το ύψος αυτού με ποινή το απαράδεκτο της έγκλησης, πράγμα το οποίο δεν αναγράφεται στο ισχύον άρθρο 52.

5.) 16 Οκτωβρίου 2019, 03:45: Η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ , μετά τις λέξεις «το μέρος της απόφασης το σχετικό...» πρέπει να συμπληρωθεί με τη φράση (ή παρόμοια φράση) « με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ » Έτσι η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ μετά τη συμπλήρωση θα είναι: 3. Εκτός από τους πιο πάνω λόγους μπορούν να προταθούν, σε ό, τι αφορά το μέρος της απόφασης το σχετικό με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ, με την απόδοση όσων αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων, και οι λόγοι αναίρεσης οι οποίοι προβλέπονται από την πολιτική δικονομία. Αυτό πρέπει να γίνει, διότι κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ το ποινικό δικαστήριο κρίνει και για τα ζητήματα αστικής φύσης που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της δίκης.

Σημειωτέον ότι το ποινικό δικαστήριο μπορεί να ερευνήσει και αυτεπαγγέλτως ζητήματα αστικής φύσης που ανακύπτουν στην ποινική δίκη, σε αντίθεση με το αστικό δικαστήριο που περιορίζεται στα στοιχεία που έχουν προσκομίσει οι διάδικοι ! Μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο 62 ΚΠΔ, απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου για ζήτημα που έχει σχέση με την ποινική δίκη δεν δεσμεύει τον ποινικό δικαστή ! Συνεπώς, αν τα ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν από το ποινικό δικαστήριο κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ , κρίθηκαν πλημμελώς, θα πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση για τους λόγους αναίρεσης που προβλέπονται από την πολιτική δικονομία. Κατά τη γνώμη και δικαστικών λειτουργών, είναι απαραίτητη μια τέτοια συμπλήρωση.

6.) 16 Οκτωβρίου 2019, 03:35: Η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ , μετά τις λέξεις «το μέρος της απόφασης το σχετικό...» πρέπει να συμπληρωθεί με τη φράση (ή παρόμοια φράση) « με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ ». Έτσι η παράγραφος 3 του άρθρου 510 ΚΠΔ μετά τη συμπλήρωση θα είναι: 3. Εκτός από τους πιο πάνω λόγους μπορούν να προταθούν, σε ό,τι αφορά το μέρος της απόφασης το σχετικό με ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ, με την απόδοση όσων αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων, και οι λόγοι αναίρεσης οι οποίοι προβλέπονται από την πολιτική δικονομία. Αυτό πρέπει να γίνει, διότι κατά το άρθρο 60 ΚΠΔ το ποινικό δικαστήριο κρίνει και για τα ζητήματα αστικής φύσης που προκύπτουν κατά τη διάρκεια της δίκης.

Μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο 62 ΚΠΔ, απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου για ζήτημα που έχει σχέση με την ποινική δίκη δεν δεσμεύει τον ποινικό δικαστή ! Τούτο, διότι το ποινικό δικαστήριο μπορεί να ερευνήσει και αυτεπαγγέλτως τα ζητήματα αστικής φύσης, σε αντίθεση με το αστικό δικαστήριο που περιορίζεται να κρίνει με βάση τα στοιχεία που έχουν προσκομίσει οι διάδικοι. Συνεπώς, αν τα ζητήματα αστικής φύσης που κρίθηκαν από το ποινικό δικαστήριο , κρίθηκαν πλημμελώς, θα πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση για τους λόγους αναίρεσης που προβλέπονται από την πολιτική δικονομία.

7.) 15 Οκτωβρίου 2019, 19:46: Όσον αφορά στη ρύθμιση του άρθρου 111 ΚΠΔ: Είναι μοναδική ευκαιρία να απαλειφθεί η ουδόλως κολακευτική για την αξία της στρατιωτικής δικαιοσύνης και των λειτουργών αυτής, πρόβλεψη για υπαγωγή των στρατιωτικών στα τριμελή εφετεία, στις περιπτώσεις που οι απαριθμούμενες στο εν λόγω άρθρο πράξεις στρέφονται κατά του δημοσίου και η ζημία υπερβαίνει τα 120.000 ευρώ. Ας μας εξηγήσει ο νομοθέτης πόθεν προκύπτει η αδυναμία (νομική ή λειτουργική;) των στρατιωτικών δικαστηρίων να απεκδύονται της δικαιοδοσίας των όταν η «ταρίφα» πάει στα 120.000 ευρώ και ένα λεπτό. Ποιος ευθύνεται επομένως για το αν τα εν λόγω δικαστήρια έχουν «λιγότερη δουλειά»; Σαφώς και έχουμε να κάνουμε με μια στρεβλή εν προκειμένω κατάσταση που, κατά τη γνώμη μου, ουδεμία δικονομική ή άλλη σκοπιμότητα εξυπηρετεί.

8.) 14 Οκτωβρίου 2019, 23:09: Άρθρο 7 παρ.52: είναι αδιανόητο το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, να νομιμοποιείται εκ των υστέρων και μάλιστα με αποτέλεσμα να επέρχεται ανισότητα έναντι των συνεπών πολιτών, οι οποίοι κατέβαλαν το παράβολο για το παραδεκτό της εγκλήσεως που κατέθεταν, αλλά και κατηγορουμένων των οποίων οι υποθέσεις συζητήθηκαν μέχρι τις 1-7-19 και οι εκκλήσεις κρίθηκαν απαράδεκτες λόγω της μη κατάθεσης του οικείου παραβόλου.

9.) 14 Οκτωβρίου 2019, 23:57 Άρθρο 7 παρ.52: είναι αδιανόητο το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, να νομιμοποιείται εκ των υστέρων και μάλιστα με αποτέλεσμα να επέρχεται ανισότητα έναντι των συνεπών

πολιτών, οι οποίοι κατέβαλαν το παράβολο για το παραδεκτό της εγκλήσεως που κατέθεταν, αλλά και κατηγορουμένων των οποίων οι υποθέσεις συζητήθηκαν μέχρι τις 1-7-19 και οι εκκλήσεις κρίθηκαν απαράδεκτες λόγω της μη κατάθεσης του οικείου παραβόλου.

10.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:07: Στο άρθρο 25 αναφέρεται ότι «αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών». Στην πράξη αυτό που γίνεται σήμερα είναι να καλούν τον κατηγορούμενο κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή (για οποιοδήποτε λόγο ήτοι ή λόγω φόρτου εργασίας ή διότι καθυστέρησε η αποστολή των εγγράφων ή ακόμα και επίτηδες! κλπ) και δεν δίνουν παρά μόνο 48 ώρες (και συνήθως σαββατοκύριακο!) χωρίς καμία απολύτως παράταση διότι ως λένε «έτσι μας λέει ο εισαγγελέας». Συνεπώς εν τοις πράγμασι υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση του κατηγορουμένου που εξετάζεται στην εφετειακή περιφέρεια του όπου γίνεται η προανάκριση από τον κατηγορούμενο που εξετάζεται σε άλλη περιφέρεια. Αφού αυτά τα γνωρίζετε καλύτερα από όλους μας γιατί βάζετε μόνο 10 μέρες? Εντός μηνός!

11.) 18 Οκτωβρίου 2019, 16:51:

Άρθρο 95 – Δικαίωμα στην Ενημέρωση

Σε συνέχεια της παραγράφου 2, όπου περιγράφει το πως θα γίνεται η «επικοινωνία» με έναν ύποπτο ή κατηγορούμενο, πρέπει να προστεθεί παράγραφος που θα αφορά στην παροχή εναλλακτικών μορφών επικοινωνίας, όπως παρουσιάζονται αναλυτικά στο Άρθρο 2 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες ώστε και τα άτομα με αναπηρία να έχουν ίση πρόσβαση στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 96 – Χορήγηση του εγγράφου περί των δικαιωμάτων

Σε συνέχεια του περιεχόμενου του εν λόγω εγγράφου θα πρέπει το κείμενο αυτό να είναι διαθέσιμο τόσο σε Braille όσο και στη νοηματική γλώσσα ώστε και τα άτομα με αναπηρία να έχουν ίση πρόσβαση στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 101 – Δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης

Σε ότι αφορά εδώ στο δικαίωμα στη διερμηνεία, οι παροχές που θα διατίθενται θα πρέπει να περιλαμβάνουν και τους κωφούς ή βαρήκοους και το δικαίωμα τους στην παροχή διερμηνείας νοηματικής γλώσσας, ώστε να διασφαλιστεί η ισότιμη πρόσβασή τους στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 200 – Ψυχιατρική Πραγματογνωμοσύνη

Πρέπει να διερευνηθεί και αξιολογηθεί κατά πόσο η διαδικασία που περιγράφεται στο Άρθρο 200 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και αφορά στη διαδικασία της ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης είναι σε αρμονία με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, και συγκεκριμένα με τα Άρθρα 13 «Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη» και 14 «Ελευθερία και Ασφάλεια του Ατόμου».

Άρθρο 229 – Μάρτυρες κουφοί και άλαλοι

α) Λαμβάνοντας υπόψη το σχόλιο του μέλους της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες, Mr. Dmitri Rebrov, κατά τη διάρκεια του εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ της αντιπροσωπείας του Ελληνικού Κράτους και της Επιτροπής στις 5 Σεπτεμβρίου 2019 στην Γενεύη ότι «the use of the word deaf and dumb is offensive to the dignity of deaf persons and persons with hearing impairments» [η λέξη κωφάλαλος προσβάλλει την αξιοπρέπεια των κωφών και βαρήκοων ατόμων], είναι απόλυτης προτεραιότητας η κατάργηση του αναχρονιστικού όρου «κωφάλαλος», καθώς επίσης και η αντικατάσταση του όρου «κουφός» σε «κωφός» όπως αναφέρεται και στη Σύμβαση. Άλλωστε, η εξάλειψη της υποτιμητικής γλώσσας προς στα άτομα με αναπηρία όπως αυτή εμπεριέχεται στην υπάρχουσα νομοθεσία αποτελεί και μια από τις Συστάσεις της Επιτροπής. β) Επίσης, το περιεχόμενο του άρθρου 229 πρέπει να διερευνηθεί και αξιολογηθεί για το κατά πόσο είναι εναρμονισμένο με τη Σύμβαση, και συγκεκριμένα με το Άρθρο 13, αλλά και με τη Σύσταση της Επιτροπής όπως αυτή διατυπώνεται στην παράγραφο 20 των Τελικών Παρατηρήσεων και Συστάσεων της. γ) Με αφορμή το άρθρο για τους μάρτυρες κωφούς, και τις διαδικασίες που περιγράφονται ώστε να έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στην εν λόγω διαδικασία, πρέπει να διερευνηθεί και προστεθεί άρθρο που θα περιλαμβάνει «εναλλακτική ζωντανή βοήθεια» και σε άλλες κατηγορίες αναπηρίας, όπως τα άτομα με ψυχοκοινωνικές αναπηρίες ή τα άτομα με νοητικές αναπηρίες, ώστε, σύμφωνα με το Άρθρο 13 της Σύμβασης, να διασφαλίζεται «στα άτομα με αναπηρίες [η] αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη, σε ίση βάση με τους άλλους».

Άρθρο 233 – Διορισμός διερμηνέα | Άρθρο 234 – Ποιοι δεν μπορούν να διοριστούν διερμηνείς | Άρθρο 235 – Υποχρέωση αποδοχής καθηκόντων, έξοδα διερμηνείας | Άρθρο 237 – Υποχρέωση μετάφρασης ουσιαστών εγγράφων | Άρθρο 238 – Μετάφραση εγγράφου και γραπτές καταθέσεις σε ξένη γλώσσα

Το περιεχόμενο αυτών των άρθρων πρέπει να διερευνηθεί και αξιολογηθεί αν είναι εναρμονισμένο με τη Σύμβαση, και συγκεκριμένα με το Άρθρο 13. Επίσης και με τη Σύσταση της Επιτροπής, όπως αυτή αναφέρεται στην παράγραφο 20 των Τελικών Παρατηρήσεων και Συστάσεων της.

Άρθρο 382 – Προσωρινή Ανικανότητα

Τα σημεία δ) και ε) του εν λόγω άρθρου αποτελούν διάκριση για τα άτομα με αναπηρία και δεν είναι εναρμονισμένα με τη Σύμβαση, όπως αυτό διατυπώνεται στο Άρθρο 5 (Ισότητα και μη-Διάκριση) και στο Άρθρο 13 (Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη). Επίσης η έννοια «κουφός» είναι λανθασμένη και θα πρέπει να αντικατασταθεί από την λέξη κωφός, όπως άλλωστε αναφέρεται στη Σύμβαση. Τέλος, στη βάση των απαιτήσεων της Σύμβασης για παροχή εύλογων προσαρμογών στους εργαζόμενους και επαγγελματίες με αναπηρία στον ευρύτερο χώρο της Δικαιοσύνης και στους εξυπηρετούμενους από τις δικαστικές αρχές και υπηρεσίες, πρέπει να προστεθούν σχετικές διατάξεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εν τούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8

1.) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:27: Από το άρθρο 572 παρ 1 περ α ΚΠΔ πρέπει να απαλειφθούν οι λέξεις «ή τον επίτροπο του στρατοδικείου», όπως έγινε και στο άρθρο 132 παρ 1 περ α.

2.) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:09 | Γιώργος : Στο άρθρο 572 παρ. 1 περ. α πρέπει να απαλειφθούν οι λέξεις «ή τον επίτροπο του στρατοδικείου», όπως έγινε και με το άρθρο 132 παρ. 1 περ. α

3.) 15 Οκτωβρίου 2019, 10:33 | Στο άρθρο 572 παρ. 1 περ. α υπάρχουν ακόμα οι λέξεις «τον επίτροπο του στρατοδικείου». Πρέπει να απαλειφθεί, όπως απαλείφθηκε από το άρθρο 132 παρ. 1 περ. α, αφού και στο στρατοδικείο υπάρχει εισαγγελέας και όχι επίτροπος.

4) 18 Οκτωβρίου 2019, 14:22: Κατά το άρθρο 513 Κ.Π.Δ (Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει γραπτή πρόταση, είτε στην γραμματεία του Αρείου Πάγου είτε στο γραμματέα της έδρας, μέχρι την έναρξη της συζήτησης της αναίρεσης. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου της πρότασης. Εκ τούτων προκύπτει ότι ο μη ορισμός προθεσμίας για την κατάθεση αυτή καθιστά την πρόταση ανεδαφική και μη εκπληρούσα τον σκοπόν, ο οποίος συνίσταται στην γνώση του περιεχομένου της από τους παράγοντες της δίκης και ιδίως από τους δικηγόρους των διαδίκων, ώστε αυτοί να μπορούν να την αντικρούσουν κατά την αγόρευση των. Ήδη η υπό συζήτηση νέα διάταξη αντικαθιστά την εισαγγελική με απλό «σημείωμα», που σημαίνει περιορισμόν του περιεχομένου του εις μόνον το συμπέρασμα της κρίσεως του Εισαγγελέως και όχι στην ευρύτερη ανάπτυξη των απόψεών του, όπως θα συνέβαινε και πριν από την μελετωμένην μεταβολήν της διατάξεως. Επομένως θεωρώ αναγκαίον να τεθεί εύλογος χρόνος προς υποβολήν της έγγραφης προτάσεως, ώστε αυτή να εκπληρώσει τον σκοπόν της θεσπίσεως της. Προσέτι δε να μη αντικατασταθεί η πρόταση με απλό σημείωμα να αντικαταστασθεί η φράση «είτε στην γραμματεία του Αρείου Πάγου» με φράση είτε στην γραμματεία της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου» αφού εκεί ευρίσκονται οι σχετικές υποθέσεις μέχρι το πρωί της ορισθείσης δικασίμου και όχι στην γραμματεία του Αρείου Πάγου, στην οποία μεταφέρονται μετά την λήξη της συνεδριάσεως.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εν τούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση. Με αφορμή τα σχόλια 1,2 και 3 συμπεριελήφθη σχετική διάταξη στο Σχέδιο

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9

1.)18 Οκτωβρίου 2019, 01:48. Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, Σχετικά με το άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν υμών, αλλά και των συνεργατών σας, τις παρακάτω σκέψεις και προτάσεις μου:

1. Η απιστία αποτελεί αδίκημα κακουργηματικού χαρακτήρα από το 2004 και εντεύθεν. Πριν το 2004 αποτελούσε πλημμέλημα. Δηλαδή, στην ιεραρχία του οικονομικού αδικήματος ευρίσκετο χαμηλά και αυτό για δύο κυρίως λόγους: (α) Η αντικειμενική υπόσταση είναι ιδιαίτέρως δυσαπόδεικτη και (β) απαιτεί ειδικό δόλο. Στις περισσότερες έννομες κοινωνίες που λειτουργεί η ελεύθερη οικονομία, έχει την ίδια χαμηλή θέση, διότι πρωτεύον αδίκημα, και ορθώς, είναι η απάτη. Εξαιτίας του σφάλματος της αποδόσεως κακουργηματικού χαρακτήρα στην απιστία, σήμερα εκατοντάδες αθώοι άνθρωποι, που εργάζονται στον τραπεζικό και ευρύτερα οικονομικό τομέα και ουδέν μεμπτό έχουν πράξει, απειλούνται με πολυετείς καθειρξεις και φυλακίσεις, από δικαστές που δυστυχώς δεν γνωρίζουν τον τρόπο λειτουργίας της οικονομίας και των τραπεζών. Δουλειά των τραπεζών είναι να δίνουν δάνεια και εκ των πραγμάτων κάποια από αυτά δεν θα αποπληρωθούν. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι τράπεζες θα πρέπει να σταματήσουν να δίνουν δάνεια, στραγγαλίζοντας την οικονομία. Απλά θα πρέπει να τηρούνται αυστηρά κριτήρια που θα πρέπει να ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησης του δανείου. Η επιδείνωση της πορείας μίας εταιρείας μετά τη χορήγηση του δανείου ή η οικονομική κρίση ή η μείωση της αξίας των εξασφαλίσεων (ακινήτων) μετά τη χορήγηση του δανείου, δεν καθιστά «εγκληματία» τον τραπεζίτη ο οποίος κατά τη χορήγηση του δανείου τήρησε τα αυστηρά κριτήρια που θέτει η ΤτΕ και η ίδια η τράπεζα στην οποία εργάζεται. Αυτός ο τραπεζίτης, πρέπει να προφυλαχθεί και για το παρόν, αλλά και για το μέλλον, από ποινικές διώξεις που θα ασκηθούν ελαφρά τη καρδιά, ενίοτε και με πολιτική χροιά ή επιρροή, χωρίς κανείς να νοιάζεται για τις αθωώσεις που ακολουθούν, όπως συνέβη πρόσφατα με τα στελέχη της ALPHA Bank για τα δάνεια Ψυχάρη. Ρώτησε κανείς τα στελέχη αυτά, για την ταλαιπωρία που υπέστησαν και για τις αμοιβές των δικηγόρων που αναγκάστηκαν να καταβάλλουν για να αποδείξουν το εξ αρχής αυτονόητο, ότι δηλαδή έκαναν σωστά τη δουλειά τους; Δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι το τελευταίο διάστημα το σύνολο των τραπεζικών στελεχών βρισκόταν σε δικαστική ομηρία, πολλοί εκ των οποίων συνεχίζουν να βρίσκονται. Αυτό δεν θα πρέπει να επιτραπεί να επαναληφθεί. Αν πάλι το τραπεζικό στέλεχος έχει παρανομήσει, υπάρχουν άλλα άρθρα (απάτη, δωροδοκία) που τιμωρούν αυστηρά την παράνομη συμπεριφορά.

2. Ταυτοχρόνως, η κρίση απαιτεί καθαρή πολιτική γραμμή και καθαρά μηνύματα, τόσο για την διαχείρισή της, όσο και για την έξοδο από αυτήν. Χωρίς την αποκατάσταση της ιεραρχίας των αδικημάτων και την απονομή του πλημμεληματικού χαρακτήρα στην απιστία, υπάρχει ο κίνδυνος να υπονομευτεί η αναπτυξιακή τροχιά της χώρας, διότι ο τραπεζικός τομέας είναι συλλήβδην όμηρος του φόβου ποινικών διώξεων για οποιαδήποτε πράξη αναδιάρθρωσης, αλλαγής πλαισίου ρύθμισης ή μειώσεως (κούρεμα) δανειακής υποχρεώσεως, πράξεις που συχνά είναι επιβεβλημένες για τη διάσωση εταιρειών και χιλιάδων θέσεων εργασίας (βλ. Μαρινόπουλος / Σκλαβενίτης). Ποιο τραπεζικό στέλεχος θέλει να υποστεί στο μέλλον την ταλαιπωρία και τα νομικά έξοδα που υφίστανται τώρα τα τραπεζικά στελέχη. Μία ρεβανσιστική ρητορική, θα μπορούσε να οδηγήσει να ασκηθούν διώξεις στα τραπεζικά στελέχη που ασχολήθηκαν με την αναδιάρθρωση των δανείων του Μαρινόπουλου και την πρόσθετη χρηματοδότηση του Σκλαβενίτη. Τέτοια οικονομία θέλουμε και τέτοια μηνύματα να περάσουν; Αυτός είναι ο βασικός λόγος που η εργαλειοθήκη του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδας, δεν μπορεί να αποδώσει στα NPL's και οι τράπεζες απομυζούν τα κεφάλαια των ανακεφαλαιοποιήσεων για την απλή αναχρηματοδότηση θνησιγενών δανείων. Γίνεται μνεία, ότι 48 δις δόθηκαν για τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών και η κεφαλαιοποίησή τους λιμνάζει κάτω από το 10% αυτών.

4. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να παραγνωριστεί το γεγονός ότι ο καταδικασθείς «άπιστος», έστω και πλημμεληματικού χαρακτήρα, συνεχίζει να έχει τις ίδιες αστικές ευθύνες, με αυτές που θα είχε εάν είχε κακουργηματικό χαρακτήρα η πράξη του.

5. Χωρίς ενεργό και ζωντανό τραπεζικό τομέα, δεν μπορεί να ξεπεραστεί οριστικά η κρίση και να επιστρέψουμε σε υψηλούς και σταθερούς ρυθμούς ανάπτυξης.

6. Πρέπει να δούμε τη νέα ημέρα της Ελλάδας. Ο πλημμεληματικός χαρακτήρας θα απαλλάξει χιλιάδες αθώους, από πολυετείς δίκες και τις

συνέπειές τους. Θα δώσει ώθηση στον τραπεζικό τομέα να εκκαθαρίσει τα ληξιπρόθεσμα δάνεια δεκάδων χιλιάδων συμπολιτών μας, να προσφέρει φρέσκο χρήμα για την ανάπτυξη της χώρας, ενώ ταυτοχρόνως η ψυχολογία της νέας ημέρας θα δώσει κρίσιμο χρόνο στην οικονομία να απορροφήσει τους κραδασμούς από επίκαιρες ανασχές που οφείλονται στην κρίση. Η ενοχική αντίληψη, ότι δεν μπορεί να εισαχθεί ηπιότερος ποινικός νόμος για την απιστία, αποτελεί βαρίδι για την Ελληνική οικονομία και απόδειξη της αδυναμίας μας να δούμε μπροστά. Σε κάθε περίπτωση, αν ήθελε διατηρηθεί ο κακουργηματικός χαρακτήρας της απιστίας, θα πρέπει ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ στο άρθρο 390 του νέου Ποινικού Κώδικα να προστεθεί σαφής ορισμός του τι συνιστά «επιμελή διαχείριση», ώστε τα τραπεζικά στελέχη να μην είναι όμηροι δικαστών και πολιτικών. Άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα 1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώση βέβαιη ζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας βάση του νόμου ή δικαιοπραξίας, έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση ή χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται η κάθειρξη ως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Προτεινόμενη προσθήκη: «Στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που τελούν υπό τον εποπτικό έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδας, θεωρείται ότι επιμελή διαχείριση συνιστά η πιστή τήρηση των κανόνων πιστοδοτήσεων που επιβάλλονται από τις αποφάσεις της ΤτΕ, καθώς και των οδηγιών και κανόνων που περιέχονται στο καταστατικό τους, στις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, των Διοικητικών Συμβουλίων ή του κατά περίπτωση αρμοδίου διοικητικού οργάνου.» Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, Ενόψει της παραπάνω προτεινόμενης διατύπωσης, θεωρείτε εσείς ή ο Πρωθυπουργός, ότι ένα τραπεζικό στέλεχος που έχει συμμορφωθεί και έχει τηρήσει πιστά τους κανόνες πιστοδοτήσεων που επιβάλλονται από τις αποφάσεις της ΤτΕ, που έχει συμμορφωθεί και έχει τηρήσει πιστά τις οδηγίες και τους κανόνες που περιέχονται στο καταστατικό της τράπεζας στην οποία εργάζεται τους, που έχει συμμορφωθεί και έχει τηρήσει πιστά τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, των Διοικητικών Συμβουλίων ή του κατά περίπτωση αρμοδίου διοικητικού οργάνου της τράπεζας στην οποία εργάζεται τους, θα πρέπει να σέρνεται στα Δικαστήρια;

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 15:19: Η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες (εφεξής: «Αρχή»), εν όψει της προτεινόμενης με το νέο σχέδιο νόμου διάρκειας ισχύος των από αυτήν εκδιδόμενων διατάξεων δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων, τονίζει τον κίνδυνο συνολικής ματαίωσης της ανάκτησης των προϊόντων εγκλήματος από το Δημόσιο. Εάν εφαρμοστεί ο προτεινόμενος χρόνος ισχύος των διατάξεων της Αρχής, θα αποδοθούν τα προ ετών δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία των υπόπτων για βαρύτατα εγκλήματα, που εκκρεμούν ενώπιον της Δικαιοσύνης και έτσι θα ευνοηθούν οι δράστες με την μεγαλύτερη παραβατικότητα. Εάν συμβεί αυτό, θα ματαιωθεί στο σύνολό του ο βασικός σκοπός του ποινικού δικαίου, που στην περίπτωση του «μαύρου χρήματος» είναι η γενική πρόληψη του βαρέως οικονομικού εγκλήματος. Πέραν όμως των συνεπειών που θα έχει στο εσωτερικό η τόσο μικρή διάρκεια ισχύος των διατάξεων δέσμευσης της Αρχής, κίνδυνοι γεννώνται και για την διεθνή αξιοπιστία της Χώρας. Η Ελλάδα πρόσφατα αξιολογήθηκε από τον διεθνή ειδικό για τον έλεγχο του «μαύρου χρήματος» διακυβερνητικό φορέα (FATF) για την αποτελεσματικότητα της στην καταπολέμηση του φαινομένου αυτού και βαθμολογήθηκε με την μέγιστη δυνατή διάκριση «regular follow-up», την οποία κατέχουν μόλις οκτώ χώρες στον κόσμο. Βάση για την επιτυχία αυτή απετέλεσε η εξαίρετη λειτουργία της Αρχής, της οποίας η ανεξαρτησία και αποτελεσματικότητα, κρίθηκε διεθνώς πρότυπη. Η εν λόγω αξιολόγηση επιδρά σημαντικά στην πιστοληπτική ικανότητα των δημοσίων και ιδιωτικών χρηματοπιστωτικών οργανισμών της Χώρας και συντελεί στην προσέλκυση υγιών επενδύσεων. Επομένως η μαζική κατάργηση των διατάξεων δέσμευσης της Αρχής θα κλονίσει την άριστη διεθνή εικόνα της Χώρας στον τομέα αυτό, με απρόβλεπτες συνέπειες στον τομέα των επενδύσεων. Εάν το ζητούμενο είναι ο, σε κάθε περίπτωση, (αυτόματος) περιορισμός της διάρκειας των διατάξεων της Αρχής, αυτό θα πρέπει να ρυθμιστεί στο πλαίσιο της γενικότερης νομικής αξιολόγησης του εννόμου αγαθού που πρόκειται να προστατευθεί, εν προκειμένω της περιουσίας. Ο προτεινόμενος χρονικός περιορισμός της ισχύος των διατάξεων της Αρχής, εκτός από ανέφικτος, είναι και νομικά ανακόλουθος προς τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα δεν μπορεί να αξιολογείται το αγαθό της προσωπικής ελευθερίας ως ίσης αξίας με εκείνο της περιουσίας και να υιοθετείται ο ίδιος χρόνος διάρκειας τόσο για την προσωρινή κράτηση όσο και για το μέτρο περιουσιακής δέσμευσης (18 μήνες). Εξ άλλου τόσο στην περίπτωση των δεσμεύσεων όσο και στην περίπτωση των κατασχέσεων περιουσίας, η

στέρξη του δικαιώματος επί της περιουσίας δεν είναι οριστική ούτε καθολική (όπως συμβαίνει στην δέσμευση της προσωπικής ελευθερίας στην προσωρινή κράτηση) , αφού ο δικαιούχος μπορεί να διαθέσει το δικαίωμά του με άλλους νομικά παραδεκτούς τρόπους πλην της φυσικής παραδόσεως του πράγματος. Προτείνουμε, στην περίπτωση των διατάξεων της Αρχής αλλά και σε όλες τις περιπτώσεις κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων, η διάρκεια των δεσμεύσεων περιουσίας να μην είναι μικρότερη των τριών ετών και μεγαλύτερη των πέντε.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 09:30 : Το μεγαλύτερο ποσοστό των καταργηθέντων δασικών, θηραματικών και αγροτικών πταισμάτων αφορά παράβαση διοικητικών και ρυθμιστικών διατάξεων χωρίς απαραίτητα να υπάρχει φθορά-ζημία. Τέτοιες περιπτώσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη θέσπιση επιβολής διοικητικών προστίμων δια συμπληρώσεως βεβαιωτικού δελτίου παράβασης από το όργανο, (μπλοκάκι). Έτσι, με άλλο νόμο ή με εξουσιοδότηση του/ων αρμόδιου/ων Υπουργού/ών για έκδοση Απόφασης μπορούν να καθορίζονται το ύψος των προστίμων αυτών (υπέρ α) Πράσινου Ταμείου για τα δασικά, θηραματικά και β) Γενικών Κρατικών Εσόδων για τα αγροτικά), η αφαίρεση της άδειας θήρας, η κατάσχεση των πειστηρίων και η όλη διαδικασία εν γένει.

4.) 16 Οκτωβρίου 2019, 16:50: Τροποποίηση του 370Α ΠΚ : Η μαγνητοφώνηση και η μαγνητοσκόπηση απειλητικών, εξυβριστικών εκφράσεων και επιθετικών συμπεριφορών σε δημόσιους χώρους εκφεύγει του προστατευτικού πεδίου του Συντάγματος και των νόμων για το απόρρητο των επικοινωνιών ή της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Βλέπε ενδεικτικά πρόταση του εισαγγελέα εφετών (ΣυμβΕφΘεσ 250/2018) Τροποποίηση του άρθρου 177ΚΠΔ παρ.2 : Όταν αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί το μοναδικό μέσο που αποδεικνύει την αθωότητα ενός προσώπου που κατηγορείται αδικώς, κάμπτεται κάθε είδους απαγόρευσης χρησιμοποίησής του στο Δικαστήριο. Διότι η ενδεχόμενη καταδίκη ενός αθώου κατηγορουμένου προσβάλλει βαρύτερα την έννομη τάξη από την παραβίαση κάθε σχετικής διάταξης του ΚΠΔ του ΠΚ και του νόμου περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, ενώ η συνταγματικότητα της εξαίρεσης και επομένως, της κάμψης κάθε είδους απαγόρευσης δικαιολογείται απόλυτα με βάση την διάταξη του άρθρου 2 § 1 του Συντ., ενόψει του ότι η μη απόδειξη της αθωότητας και κατ' επέκταση η καταδίκη του κατηγορουμένου, συνιστά και προσβολή της αξίας και της τιμής του ανθρώπου. (το δικαίωμα αποδείξεως και ακροάσεως πρέπει να τυγχάνει απόλυτου σεβασμού) Βλέπε ενδεικτικά ΑΠ 42/2004, ΕλλΔνη 2004, σελ. 1557, ΑΠ 453/2016, ΟΛΑΠ 1/2017 Συμπλήρωση του ΚΠΔ: Εκκρεμείς υποθέσεις που έχουν παραπεμφθεί στο ακροατήριο προς συζήτηση, οι οποίες δεν έχουν εκδικαστεί και για τις οποίες το αξιόπιστο με τον Νέο Ποινικό Κώδικα έχει εξαλειφθεί, τίθενται στο αρχείο και παύει οριστικά η ποινική δίωξη με διάταξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε διαδίκου.

5.) 16 Οκτωβρίου 2019, 12:20: Παρακαλώ να μου επιτραπεί μια αποκατάσταση στο κείμενο του σχολίου μου για το άρθρο 214 ΣΠΚ, με τις παρακάτω διορθώσεις-συμπληρώσεις- που εκ παραδρομής δεν καταχωρήθηκαν στο προηγούμενο σχετικό σχόλιο: Μια απλή τροποποίηση και του άρθρου 187 ως εξής: [1. Το Αναθεωρητικό Δικαστήριο δικάζει με μονομελή, τριμελή, πενταμελή σύνθεση ως Εφετείο και με πενταμελή σύνθεση ως Αναθεωρητικό. 2. Ως μονομελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 110 του ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα, ως τριμελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 111 ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα εκτός αυτών της παρ. 6, και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελών στρατοδικείων, ως πενταμελές δε εφετείο δικάζει σε πρώτο βαθμό τα κακουρήματα εκτός από εκείνα που ανήκουν στην αρμοδιότητα του μονομελούς και τριμελούς Αναθεωρητικού Δικαστηρίου καθώς και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελούς Αναθεωρητικού. 3. Ως πενταμελές δικάζει το ένδικο μέσον της αναθεώρησης. 4. Με πενταμελή σύνθεση στην οποία προεδρεύει ο Πρόεδρος του ΑΠ, ή ο νόμιμος αναπληρωτής του δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του πενταμελούς Αναθεωρητικού Δικαστηρίου. 5. Για την εκδίκαση των ενδίκων μέσων της αναθεώρησης και έφεσης κατά αποφάσεως στρατοδικείου, στη σύνθεση του οποίου είχε προεδρεύσει ο Πρόεδρος του Αναθεωρητικού ή Αναθεωρητής, το Αναθεωρητικό Δικαστήριο προεδρεύεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του, η Αρεοπαγίτη, αντίστοιχα. 6. Το δικαστικό συμβούλιο του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου συντίθεται από τον Πρόεδρο και δύο Αναθεωρητές. «2. Στην περίπτωση του άρθρου 551 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 7 του άρθρου 301 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί επίσης το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 303 ΚΠΔ τις αρμοδιότητες των εισαγγελέων

πλημμελειοδικών και εφετών ασκούν, αντίστοιχα, ο εισαγγελέας του στρατιωτικού δικαστηρίου και ο εισαγγελέας του αναθεωρητικού δικαστηρίου. Μετά την σύνταξη πρακτικού διαπραγμάτευσης κατ' άρθρο 303 παρ. 6 ΚΠΔ η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Αναθεωρητικό επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Στρατοδικείο επί πλημμελημάτων.» Τέλος, μα βάση τα παραπάνω, είναι αναγκαία μια ακόμα τροποποίηση στο δικονομικό μέρος του ΣΠΚ, ως εξής: «Το άρθρο 193 του ΣΠΚ καταργείται».

6.) 16 Οκτωβρίου 2019, 00:35: Περί της τροποποίησης του άρθρου 214 ΣΠΚ: Αναρωτιέται κανείς αν αυτό είναι δικονομία ή κάτι άλλο. Αντιστοίχιση στρατιωτικών δικαστηρίων προς πολιτικά αλλά καρτ και ρύθμιση που δείχνει ανεξήγητη σπουδή να κλείσει το πράγματι πολύ σοβαρό αυτό θέμα των ποινικών συνδιαλλαγών και διαπραγματεύσεων στο χώρο του ΣΠΚ. Και τούτο διότι ενώ, έως σήμερα, η αντιστοίχιση ακολουθεί πιστά το διαχωρισμό πρώτου και δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας (παρά την αναχρονιστική πλέον σημασία της) βλέπουμε στην παρούσα διάταξη μια αναμόχλευση αυτής της ακολουθίας κατά τρόπο που θίγει τη δικονομική τάξη και απομακρύνει την προοπτική μιας υγιούς σύμπλευσης του ΣΠΚ με τον ΚΠΔ, όπως επιβάλλεται για το συμφέρον όλων. Προς το σκοπό αυτό και αποφεύγοντας να εμπλακώ σε νομικές αναλύσεις για την αξία της προτεινόμενης ρύθμισης που μάλλον θα επέτειναν τις όποιες απορίες στον τρόπο που το μονομελές εφετείο μπαίνει και στο χώρο του ΣΠΚ, αντιπροτείνω: α) Μια απλή τροποποίηση αρχικά του άρθρου 178 ΣΠΚ, ως εξής: [1. Το στρατοδικείο δικάζει ως μονομελές ή τριμελές. Το μονομελές συγκροτείται από τον πρόεδρο του στρατοδικείου ή ένα στρατιωτικό δικαστή. Το τριμελές συγκροτείται από τον πρόεδρο του στρατοδικείου και δύο στρατιωτικούς δικαστές. Στις περιπτώσεις που οι κατηγορούμενοι είναι ανώτατοι από βαθμό Ταξίαρχου μέχρι Στρατηγό και αντιστοιχών, προεδρεύει του στρατοδικείου ο Πρόεδρος του Αναθεωρητικού ή Αναθεωρητής. Σε όλες τις περιπτώσεις οι στρατιωτικοί δικαστές που μετέχουν στη σύνθεση του στρατοδικείου έχουν βαθμό Α', Β', Γ', Δ' και μόνο σε περίπτωση έλλειψης ή κωλύματος ο ένας μόνον απ' αυτούς μπορεί να αναπληρωθεί από πάρεδρο. 2. Ως μονομελές στρατοδικείο δικάζει τα προβλεπόμενα υπό του άρθρου 115 του ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα, εκτός από εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων καθώς και τα συναφή με αυτά και εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων. 3. Ως τριμελές στρατοδικείο δικάζει τα πλημμελήματα εκτός αυτών που ανήκουν στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, του δικαστηρίου ανηλίκων και του μονομελούς στρατοδικείου καθώς και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς στρατοδικείου. 4. Το δικαστικό συμβούλιο του στρατοδικείου συντίθεται από τον Πρόεδρο και δύο στρατιωτικούς δικαστές από τους οποίους ο ένας μπορεί να είναι πάρεδρος.] Και τελειώσαμε με στρατοδικές, πίνακες αντιστοιχίας βαθμού κατηγορουμένου προς πρόεδρο δικαστηρίου και μέλη αυτού, κληρώσεις και με όλα τα «συμπράγκαλα». Και μη μου πει κάποιος ή κάποια ότι παραβιάζεται έτσι το Σύνταγμα γιατί «μιλάει» για κατά πλειοψηφία σύνθεση έδρας στρατιωτικού δικαστηρίου (στρατιωτικοί δικαστές και στρατοδικές) δεδομένου ότι και το Αναθεωρητικό δικαστήριο (που επίσης είναι στρατιωτικό δικαστήριο) εδώ και δεκαετίες συντίθεται αμιγώς από δικαστές των ενόπλων δυνάμεων και ουδείς σκέφθηκε ή τόλμησε ποτέ να ζητήσει αναίρεση οποιασδήποτε απόφασής του για κακή σύνθεση. Αφήστε που ούτε καν ονοματίζεται στο Σύνταγμα ή αναγνωρίζεται από αυτό ως στρατιωτικό δικαστήριο. Τι σημαίνει; Ότι δεν έχει δικαιοδοσία; Κάθε άλλο, όπως αποδεικνύει η διαχρονική του αξία και προσφορά στην απονομή δικαίου στις ένοπλες δυνάμεις της χώρας μας. β) Μια απλή τροποποίηση και του άρθρου 187 ως εξής: [1. Το Αναθεωρητικό Δικαστήριο δικάζει με μονομελή, τριμελή και πενταμελή σύνθεση ως Εφετείο και με πενταμελή σύνθεση ως Αναθεωρητικό. 2. Ως μονομελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 110 του ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα, ως τριμελές εφετείο δικάζει τα υπό του άρθρου 111 ΚΠΔ προβλεπόμενα αδικήματα εκτός αυτών της παρ. 6, και τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελών στρατοδικείων, ως πενταμελές δε εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων των τριμελούς Αναθεωρητικού. 3. Ως πενταμελές δικάζει το ένδικο μέσον της αναθεώρησης. 4. Για την εκδίκαση των ενδίκων μέσων της αναθεώρησης και έφεσης κατά αποφάσεως στρατοδικείου, στη σύνθεση του οποίου είχε προεδρεύσει ο Πρόεδρος του Αναθεωρητικού ή Αναθεωρητής, το Αναθεωρητικό Δικαστήριο προεδρεύεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του ή από Αρεοπαγίτη, αντίστοιχα. 5. Το δικαστικό συμβούλιο του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου συντίθεται από τον Πρόεδρο και δύο Αναθεωρητές. Και έτσι φτάνουμε ομαλά πλέον στην ορθή τροποποίηση του άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα και λέμε ότι: Το

κείμενο του ισχύοντος άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, που κυρώθηκε με τον ν. 2287/1995, λαμβάνει αριθμό παραγράφου 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος που έχει ως εξής: «2. Στην περίπτωση του άρθρου 551 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 7 του άρθρου 301 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί επίσης το μονομελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 303 ΚΠΔ τις αρμοδιότητες των εισαγγελιών πλημμελειοδικών και εφετών ασκούν, αντίστοιχα, ο εισαγγελέας του στρατιωτικού δικαστηρίου και ο εισαγγελέας του αναθεωρητικού δικαστηρίου. Μετά την σύνταξη πρακτικού διαπραγμάτευσης κατ' άρθρο 303 παρ. 6 ΚΠΔ η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Αναθεωρητικό επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο επί πλημμελημάτων.» Εάν υπάρχει δυσκολία από την πολιτεία να δεχθεί τα παραπάνω (με τις όποιες διορθώσεις απαιτηθούν) που στρέφονται προς την κατεύθυνση της πλήρους αναγνώρισης του έργου των στρατιωτικών δικαστών και της ισοτιμίας αυτών προς τους πολιτικούς συναδέλφους τους, τότε υφίσταται πλέον ξεκάθαρα ζήτημα ύπαρξης των πρώτων. Οπότε περιττή φαντάζει η πρόσφατη προσπάθεια αναβάθμισής των στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης. Αποδείξτε παρακαλώ ότι δεν παίζετε με τη στρατιωτική δικαιοσύνη.

7.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:18: Συνεχίζει να μένει ατιμώρητη η παράβαση του άρ. 45, παρ. 1, Ν. 2696/1999 (Κ.Ο.Κ) η οποία αναφέρεται στη μη συμμόρφωση σε σήμα ενστόλου αστυνομικού οργάνου και η οποία διωκόταν πταισματικά. Πρέπει οπωσδήποτε να ληφθεί μέριμνα και η παράβαση αυτή να τιμωρείται είτε με πρόστιμο, είτε πλημμεληματικά.

8.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:48: Είμαι περίεργη να δω σε ποιο βαθμό η άποψη η γνώμη της Αρχής για το Ξέπλυμα Χρήματος θα υιοθετηθεί από την ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης. Υπάρχει ο ορατός κίνδυνος προϊόντα εγκλήματος που έχει δεσμεύσει η Αρχή για το Ξέπλυμα Χρήματος για περισσότερους από 18 μήνες, να αποδοθούν στους κατόχους τους, παρά το ότι αυτοί οδεύουν σε σοβαρές δίκες και τους έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις για σοβαρά οικονομικά εγκλήματα.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη, εν τούτοις η επιλογή του νομοθέτη αιτιολογείται πλήρως στην αιτιολογική έκθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 10

1.) 17 Οκτωβρίου 2019, 22:38: Προς τον Πολιτιστικό Σύλλογο ΘΡΥΠΤΗΣ: Προσπαθώ να σας εξηγήσω ότι δεν υπάρχουν πλέον πταίσματα. Όλες οι φθορές-ζημιές είναι πλημμελήματα. Δεν υπάρχει πλέον όριο. Υποβάλετε μήνυση-έγκληση στο Δασονομείο ή στη Διεύθυνση Δασών.

2.) 17 Οκτωβρίου 2019, 21:31: το αδίκημα θα πρέπει να τιμωρείται μόνο με χρηματική ποινή και μόνο αν υπάρξει περίπτωση επανάληψης της ίδιας ποινικής πράξης εντός πενταετίας, να προβλέπεται ότι σε περίπτωση επανάληψης η ποινή θα είναι φυλάκιση, όπως αναφέρεται στην προτεινόμενη διάταξη.

3.) 17 Οκτωβρίου 2019, 16:33: Να γίνει ιδιαίτερη πρόβλεψη για τα πλυντήρια-λιπαντήρια αυτοκινήτων τα οποία στεγάζονται στα ισόγεια των πολυκατοικιών. Να επιβάλλονται αυστηρές ποινές όταν προκαλείται θόρυβος από τον καθαρισμό των αυτοκινήτων έξω από τους αδειοδοτημένους χώρους καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας με δυνατότητα βεβαίωσης της παραβίασης από τα αστυνομικά όργανα. Το άρθρο θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο και αποδοτικό στην εφαρμογή του. Χρειάζονται πολλές αποσαφηνίσεις.

4.) 17 Οκτωβρίου 2019, 13:55: Προεδρικά διατάγματα της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 12 είναι τα :231/1989, 552/1989, 457/1990, 36/1994, 282/1998 και 350/2003. Από τα ανωτέρω, πλην του ΠΔ 36/1994, όλα τα υπόλοιπα είναι τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις του Προεδρικού Διατάγματος 180/1979, το οποίο είναι προγενέστερο του νόμου και συνεπώς δεν εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση αυτού. Άρα εφόσον τα ανωτέρω προεδρικά διατάγματα είναι αυτά της παραγράφου 1α του άρθρου 12 του Ν. 1481/1984 και όχι το ΠΔ 180/1979, στην πρόβλεψη του υπό διαβούλευση

άρθρου νοείται ότι εμπίπτει όλο το ΠΔ 180/1979 ή μόνο τα τμήματα αυτού που τροποποιήθηκαν ή συμπληρώθηκαν με τα ανωτέρω προεδρικά διατάγματα? Όπως και να έχει, κατά την άποψή μου, θα προκύψει θέμα σχετικά με το τι εννοεί εν τέλει το άρθρο ως προς τα της παραγράφου 1α του άρθρου 12 και ποιές είναι οι συμπεριφορές που ο νομοθέτης είχε στο νου του και είχε την πρόθεση να ποινικοποιήσει, όταν έγραφε τη διάταξη. Με απλά λόγια, τι ακριβώς ποινικοποιείται με τη συγκεκριμένη διάταξη? Ποιές συμπεριφορές? Όσον αφορά στα της παραγράφου 3β του άρθρου 12 είναι εύκολα αντιληπτό ότι αφορά στην αστυνομική διάταξη 3/1996. Πάμε να δούμε όμως ενδεικτικά τι θα τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος ως αυτό προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων: Κατά τις ώρες της μεσημβρινής και νυκτερινής ησυχίας απαγορεύονται: – Οι εργασίες ή άλλες δραστηριότητες που δημιουργούν θόρυβο (χωρίς να είναι απαραίτητη η διατάραξη. Χωρίς να απαιτείται παθών). – Η λειτουργία κάθε μουσικού οργάνου ή συσκευής ραδιοφώνου, μαγνητοφώνου ή τηλεόραση σε υψηλή ένταση, οι φωνασκίες, οι θορυβώδεις χοροί και ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ Η ΑΛΛΟΥΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Τα τραγούδια, οι φωνασκίες, η χρήση μουσικών οργάνων, η λειτουργία ραδιοφώνων, μαγνητοφώνων και τηλεοράσεων στους δρόμους, πλατείες και δημόσιους γενικά χώρους κατοικημένων περιοχών, καθώς και μέσα στα οχήματα μεταφοράς του κοινού (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Τα θορυβώδη παίγνια σε καφενείο, σφαιριστήρια ή άλλα δημόσια κέντρα, καθώς και οι φωνασκίες και ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΥΨΗΛΟ ΤΟΝΟ των θαμώνων των κέντρων αυτών (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Οι θορυβώδεις συζητήσεις και διαπληκτισμοί σε σταθμούς αυτοκινήτων (λεωφορείων, ΤΑΞΙ, κ.λ.π.), η φόρτωση ή εκφόρτωση εμπορευμάτων σε ή από φορτηγά αυτοκίνητα, που δημιουργεί θόρυβο, καθώς και Η ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΡΟΧΟΦΟΡΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΣΤΑΣΗ (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). – Η χρήση σειρήνων ή άλλων ηχητικών οργάνων ή συστημάτων ασφαλείας, χωρίς να συντρέχει λόγος έκτακτης ανάγκης, καθώς και η δοκιμαστική λειτουργία αυτών.

Απαγορεύεται ΚΑΘ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ 24ΩΡΟΥ: – Το ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ που προκαλούν ΘΟΡΥΒΟ (και πάλι ο θόρυβος από μόνος του αρκεί. Δε χρειάζεται να διαταράσσει). (φαντάζομαι ότι θα ξεκινήσουν άμεσα οι συλλήψεις παιδιών σε πλατείες, πάρκα, παιδικές χαρές κλπ καθώς και των γονέων τους για παραμέληση εποπτείας ανηλίκου (άρθρο 360 νέου Π.Κ.)?) Υποχρεώσεις: – Οι κάτοικοι κατοικίδιων ζώων ή πτηνών υποχρεούνται όπως λαμβάνουν κάθε ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ, ώστε αυτά να μην διαταράσσουν ΜΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ την ησυχία των περιοίκων. (Ποιο είναι το πρόσφορο μέτρο? Διότι εδώ μόνη προφανής λύση είναι αυτή της τοποθέτησης του ζώου σε ηχομονωμένο δωμάτιο, ενώ ωθεί η διάταξη από μόνη της τον ιδιοκτήτη να φλερτάρει με την παραβίαση της ευζωΐας του ζώου). ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑ:

– Απαγορεύεται στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος των άρθρων 37, 38 και 39 της Αιβ 8577/1983 Υγειονομικής Διάταξης, καθώς και στις αμιγείς αίθουσες διενέργειας ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων, η λειτουργία κάθε είδους μουσικών οργάνων, καθώς και ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΩΝ (στερεοφωνικό «μηχάνημα» πλέον είναι και το κινητό, η τηλεόραση, το ραδιόφωνο – τα ηλεκτρόφωνα ανήκουν σε μιαν άλλη εποχή), χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής (ισχύει πλέον μόνο για τα Κέντρα Διασκέδασης). Επίσης στα ανωτέρω καταστήματα απαγορεύονται τα ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ, οι ΑΠΑΓΓΕΛΙΕΣ και άλλες θορυβώδεις εκδηλώσεις, καθώς, και η χρήση ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ (αυτά ΔΕΝ είναι στερεοφωνικά μηχανήματα εν έτει 2019?), εφόσον προκαλείται διατάραξη της ησυχίας των περιοίκων».

Άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων χορηγείται εφόσον δεν διαταράσσεται η ησυχία των περιοίκων. (Πλέον απλά γνωστοποιείς τη λειτουργία μουσικής στο κατάστημά σου χωρίς να υφίσταται καμία προϋπόθεση αντίστοιχη) Στην άδεια αναγράφεται η διάρκεια, το είδος και ο αριθμός των μουσικών οργάνων, η θέση τοποθέτησης αυτών και κάθε άλλος περιοριστικός όρος που καθορίζεται από την Υγειονομική Υπηρεσία. (Δεν έχει καμία εφαρμογή πλέον μετά την ισχύ του Ν. 4442/2016). Η ανωτέρω άδεια χορηγείται μέχρι την 22.00` ώρα τη χειμερινή περίοδο και την 23.00` ώρα τη θερινή και μπορεί να παραταθεί ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων, ανάλογα με το είδος των μουσικών οργάνων και τη θέση του κέντρου σε σχέση με τους γύρω κατοικημένους χώρους, για τα κέντρα που λειτουργούν σε κλειστό χώρο μέχρι την 03.00` ώρα και για τα κέντρα που λειτουργούν σε ανοικτό χώρο μέχρι την 02.00`

ώρα, με την προϋπόθεση ότι δεν διαταράσσεται η ησυχία των περιοίκων. (Ας ερευνηθεί η πολιτεία πόσες ανακλήσεις παρατάσεων για λόγους διατάραξης έχουν πραγματοποιηθεί από την ισχύ της διάταξης)

– Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις η ένταση των μουσικών οργάνων πρέπει να είναι χαμηλή, ανάλογα με το χώρο, ώστε να δημιουργείται ευχάριστη ατμόσφαιρα στο κατάστημα. (Δεν έχει καμία εφαρμογή από τη στιγμή που ίσχυσε η Υγειονομική Διάταξη Α53010/1985 η οποία ορίζει συγκεκριμένα όρια στην ένταση του ήχου) – Η άδεια λειτουργίας μουσικών οργάνων μπορεί να αφαιρείται προσωρινά με απόφαση της αρχής που την εξέδωσε, εφ' όσον διαπιστώνεται παραβίαση των όρων αυτής ή οριστικά σε περίπτωση υποτροπής. (ας ερευνηθεί η πολιτεία πόσες φορές έχει εφαρμοστεί η συγκεκριμένη διάταξη από τότε που ίσχυσε και ας συγκρίνει τον αριθμό των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν με τον αριθμό των αφαιρέσεων, οριστικών ή μη. Γιατί «μπορεί» και όχι απλά «αφαιρείται»;) Κινηματογράφοι και Θέατρα – Απαγορεύεται η λειτουργία των κινηματογράφων πέραν της 24.00΄ ώρας, πλην των πόλεων Αθηνών, Πειραιά, Θεσσαλονίκης και Πάτρας, στις οποίες μπορούν να λειτουργούν, κατ' ανώτατο όριο, μέχρι την 00.30΄ ώρα κατά τη χειμερινή περίοδο και 00.45΄ ώρα κατά τη θερινή περίοδο. – Σε κάθε περίπτωση απαγορεύεται η λειτουργία των μεγαφώνων σε ένταση μεγαλύτερη από ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ (ποια είναι η ένταση που απαιτείται? Ερωτούνται οι θεατές σχετικά?) για την εξυπηρέτηση των θεατών, σε καμία όμως περίπτωση δεν θα διαταράσσεται η κοινή ησυχία. Νομίζω ότι είναι εμφανές το γεγονός ότι μια διάταξη που γράφτηκε γενικά, προβλέποντας συμπεριφορές πταισματικής βαρύτητας και που μέχρι σήμερα δεν έχει επικαιροποιηθεί ώστε να ανταποκρίνεται στα δεδομένα του έτους 2019 και όχι σε αυτά του 2001 (τελευταία τροποποίηση), αναβαθμίζεται σε ιδιαίτερης σημασίας διάταξη χωρίς όμως να επανεξετάζεται ως προς την επικαιρότητα, την εφαρμοσιμότητα, τη λογική και την ορθότητά της. Θα έπρεπε, δε, να εξεταστεί και το πλήθος των δικογραφιών που θα προκαλέσει η προς διαβούλευση αλλαγή. Εν τέλει αναρωτιέμαι αν πλέον στην Ελλάδα οποιοσδήποτε θόρυβος πέραν του περιβαλλοντικού θορύβου (φύση) είναι ανεκτός ή θα διώκεται ποινικά και λογικά σκέφτομαι πως αν είναι τόσο βαριά πράξη το θορυβώδες παιχνίδι των παιδιών, πόσω μάλλον η χρήση των αυτοκινήτων και γενικά κάθε άλλη μορφή τεχνολογικής εξέλιξης που προκαλεί θόρυβο. Είναι απαραίτητο το να δημιουργούμε πλαίσια εξασφάλισης του σεβασμού στην ελευθερία της έκφρασης και της προσωπικότητας αλλά κινδυνεύουμε εν τέλει να χάσουμε το λογικό όριο ανάμεσα στην προστασία τους και τη φυσική ανάγκη μας να βιώσουμε τη ζωή. Προς τούτο η πρότασή μου είναι να προστεθεί πρόβλεψη επικαιροποίησης, συμπλήρωσης ή τροποποίησης της αστυνομικής διάταξης 3/1996, ΜΕΤΑ την οποία θα ισχύσει η διάταξη του υπό διαβούλευση άρθρου.

5.) 17 Οκτωβρίου 2019, 10:38: Πολύ σωστή απόφαση. Από τότε που καταργήθηκε, η ασυδοσία έφτασε στο αποκορύφωμα. Πρέπει να προστατευθεί επειγόντως και απαραίτητως η ψυχική ηρεμία, η οικογενειακή γαλήνη, η δυνατότητα πνευματικής και σωματικής ανάπαυσης όλων μας και των παιδιών μας από παραβάτες που έμειναν ατιμώρητοι.

6.) 17 Οκτωβρίου 2019, 10:30: Επί του βου σχολίου του κ. Σιμούλη έχουμε να αναφέρουμε ότι η παρέμβαση του είναι ελλιπής διότι δεν αναφέρει ότι υπάρχει όριο ζημίας κάτω από το οποίο οι παραβάσεις θεωρούνται πταίσματα και αρχειοθετούνται και η υπέρβαση του ορίου είναι απαγορευτική για τα αρμόδια όργανα

7.) 17 Οκτωβρίου 2019, 09:23: Πολύ σωστή απόφαση. Πιστεύουμε ότι εδώ πρέπει να προστεθεί και η μετατροπή των παραβάσεων των κτηνοτρόφων από πταίσματα σε πλημμελήματα διότι μας έχουν διαλύσει. Κύριοι από την αποποινικοποίηση τους με τον Ν.4619/19 και μετά έχουν αφήσει τα ζώα τους ελεύθερα και ανεπιτήρητα να περιφέρονται και να καταστρέφουν τα κτήματα μας τα εισοδήματά μας και τα σπίτια μας σε χωριά. Σε οικισμούς η εξοχικά. Έλεος δεν αντέχουμε άλλο.

8.) 16 Οκτωβρίου 2019, 23:18: Κύριε υπουργέ.. Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω λίγο ανάποδα. Θα σας είναι παρά μα παρά πολλοί συμπολίτες μου ευγνώμονες αν τροποποιούσατε επί το αρκετά αυστηρότερο την διάταξη περί κοινής ησυχίας που αφορά την χρήση ηχητικών συστημάτων στην διαπασών από αυτοκίνητα ώστε να είναι λίαν αποτρεπτικός από αυτούς που το κάνουν ..Δεν φαντάζεστε τι γίνεται στην πόλη μου (Θεσσαλονίκη) ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες. Κλονίζεται στην κυριολεξία η ψυχική μας ηρεμία τις μεταμεσονύκτιες ώρες. Είναι η ευκαιρία να το κάνετε τώρα ώστε να γίνει αποτρεπτικός για τους ασυνειδήτους αυτούς οδηγούς που δεν λογαριάζουν τίποτα μπροστά στην δικιά τους ικανοποίηση και να

δώσετε στους πολίτες την χαμένη τους ηρεμία. Στην αστυνομική διάταξη 3/96 κάντε σας παρακαλώ αυτήν την παρέμβαση ..Θα σας είναι ευγνώμων πολύς κόσμος....

9.) 16 Οκτωβρίου 2019, 16:57: Δηλώνω θύμα της ασυδοσίας των ιδιοκτητών παραβατικών καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος (ΚΥΕ) της γειτονιάς μου που αδιαφορούν για τις επιπτώσεις που προκαλεί στη Δημόσια Υγεία η παραβατική λειτουργία των καταστημάτων τους, ειδικά τις βραδινές ώρες Κοινής Ησυχίας, στο όνομα του προσωπικού τους οικονομικού οφέλους. Αναφέρω, ενδεικτικά, τις συνηθέστερες παραβάσεις:– Ουσιώδης τροποποίηση υγειονομικών όρων λειτουργίας (π.χ. κέντρο διασκέδασης με άδεια μπαρ ή εστιατορίου) – Υπέρβαση ωραρίου χρήσης μουσικής (π.χ. χρήση μουσικής στις 3 π.μ. ενώ το κατάστημα έχει άδεια μέχρι της 12 π.μ.) – Παραβίαση όρων χρήσης μουσικής (π.χ. λειτουργία μουσικής με ανοιχτές πόρτες και παράθυρα) – Ηχορύπανση (υπέρβαση ανώτατου ορίου ηχοστάθμης μουσικής) Προφανώς, η ως άνω συμπεριφορά σε μεγάλο βαθμό αποτελεί συνειδητή επιχειρηματική επιλογή, καθώς έχοντας συνειδητοποιήσει τις αδυναμίες του θεσμικού πλαισίου (μικρές ποινές, υποστελέχωση ελεγκτικών μηχανισμών κ.ά.), οι ιδιοκτήτες παραβατικών ΚΥΕ δεν διστάζουν να παρανομούν και θα συνεχίσουν να το πράττουν όσο το οικονομικό όφελος της παραβατικότητάς τους ξεπερνά – και το ξεπερνά κατά πολύ – το κόστος της. Πρωταίτιος για τα παραπάνω είναι η ίδια η Πολιτεία, που δια των διαχρονικών πράξεων και παραλείψεων της διευκολύνει τη λειτουργία των ΚΥΕ (π.χ. ν. 4442/2016, Κεφάλαιο Ζ', Απλούστευση Λειτουργίας ΚΥΕ) και κατ' επέκταση την παραβατικότητα που σε πολλές περιπτώσεις χαρακτηρίζει τη λειτουργία τους. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι η μετατροπή αστικών γειτονιών και συνοικιών ανά την Ελλάδα σε κολαστήρια θορύβου, επιβαρύνοντας την υγεία και την ποιότητα ζωής των κατοίκων και απαξιώνοντας την περιουσία τους. Εντούτοις, το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει επιδείξει σωστά αντανakλαστικά και για αυτό με τον ν. 4055/2012 (αρ. 37, παρ. 3) κατέστησε αυτόφωρο πλημμέλημα την παράβαση της Υγειονομικής Διάταξης Α5/3010/1985 («Μέτρα προστασίας της Δημόσιας Υγείας από θορύβους μουσικής των Κέντρων διασκέδασης και λοιπών Καταστημάτων») επειδή σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση «κρίνεται ότι το φαινόμενο αυτό έχει λάβει πολύ οχληρές διαστάσεις τον τελευταίο καιρό». Όπως μάλιστα σημειώνεται στην Εγκύκλιο 6/2013 της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου «η θέσπιση βαρύτερων ποινών με τον ν. 4055/2012 και η υποχρεωτική εφαρμογή της αυτόφωρης διαδικασίας σε βάρος όσων προκαλούν ηχορύπανση καταδεικνύει τη σθεναρή βούληση του νομοθέτη, το μεν να εξασφαλίσει στους κατοίκους υγιείς συνθήκες διαβίωσης στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, το δε να αποτρέψει, αλλά και να τιμωρήσει, όποιον αποτολμήσει να παραβεί τις οικείες διατάξεις». Συνεπώς, η κρίση – άποψη σε προηγούμενο σχόλιο ότι η Διατάραξη Ησυχίας ως πταίσμα υπαγόταν στις «συμπεριφορές με ανύπαρκτη ή ελάχιστη αντικειμενική απαξία που δεν δικαιολογεί την επέμβαση του ποινικού νομοθέτη» αφενός δεν ευσταθεί (ως προς την αντικειμενική απαξία) και αφετέρου διαψεύδεται εν τοις πράγμασι από το ίδιο το Υπουργείο Δικαιοσύνης, που ενώ είχε τη δυνατότητα να παραπέμψει το ζήτημα στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη για τη θέσπιση διοικητικών κυρώσεων, εντούτοις από όλα τα καταργηθέντα πταίσματα ξεχώρισε το συγκεκριμένο για να το επαναφέρει ως ποινικό αδίκημα. Θα συνεχίσω σε επόμενο σχόλιο.

10.) 16 Οκτωβρίου 2019, 15:56: Η περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 12 προβλέπει τα εξής: «1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δημόσιας τάξης, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν: α. Τον έλεγχο της λειτουργίας δημόσιων κέντρων, κέντρων παιγνίων, δημοσίων θεαμάτων και καταστημάτων, των οποίων οι άδειες λειτουργίας εκδίδονται από τις αστυνομικές υπηρεσίες.» Διορθώστε με αν κάνω λάθος άλλα αυτό που εγώ κατανοώ είναι ότι η συγκεκριμένη περίπτωση έχει πεδίο εφαρμογής τους χώρους ή δραστηριότητες όπου η σχετική αδειοδότηση έχει γίνει από τις αστυνομικές υπηρεσίες. Επίσης, διορθώστε με αν κάνω λάθος, αλλά σήμερα δεν υφίστανται ούτε τέτοιες δραστηριότητες ούτε τέτοιοι χώροι, μιας και: 1. Η έννοια της αδειοδότησης έχει «εξαλειφθεί» από τη στιγμή ισχύος του νόμου 4442/2016 και πλέον μιλάμε για ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ 2. Όπου υφίσταται παλαιά αδειοδότηση αυτή έχει γίνει είτε από Δήμο, είτε από Ε.Ο.Τ. (ελάχιστες άδειες πανελλαδικά έχουν απομείνει από εκείνες που εκδόθηκαν από την ελληνική αστυνομία)

3. Όπου υφίσταται ανάγκη αδειοδότησης, αυτή έχει αντικατασταθεί με τη γνωστοποίηση, πλην των κέντρων διασκέδασης που αδειοδοτούνται μεν με διοικητική πράξη, όχι όμως από αστυνομική αρχή (Δήμος ή ΕΟΤ αναλόγως του χώρου στον οποίο λειτουργούν). Δεν βλέπω πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης πρόβλεψης, εκτός αν η φράση «των οποίων οι άδειες λειτουργίας εκδίδονται από τις

αστυνομικές αρχές» δεν προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής της πρόβλεψης αλλά αποτελεί υπενθύμιση ως προς το ποιός εκδίδει τις συγκεκριμένες άδειες (πράγματι την εποχή που εκδόθηκε ο συγκεκριμένος νόμος οι άδειες εκδίδονταν από την αστυνομία, όχι όμως σήμερα) Αν υποθέσουμε ότι το αντιλαμβάνομαι λάθος, ποια θα είναι ακριβώς η πρακτική αντιμετώπιση του συγκεκριμένου θέματος ως πλημμέλημα και ποιο το πεδίο εφαρμογής?

11.) 16 Οκτωβρίου 2019, 11:24: Επί του 4ου σχολίου: Πλέον για κάθε φθορά-ζημία δια ζώων, είτε μικρή είτε μεγάλη, πρέπει να καταθέσετε αίτηση για εκτίμηση ζημίας και δωρεάν ένορκη έγκληση-μήνυση στη Διεύθυνση Δασών ή στο Δασονομείο της περιοχής σας. Ο αγροδασοφύλακας θα εκτιμήσει τη ζημία και η δικογραφία θα υποβληθεί από την Υπηρεσία στον κ. Εισαγγελέα με το άρθ. 378 § 1 εδάφιο β' του Π. Κ. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και για αγροτική κλοπή με το άρθ. 372 § 1 του Π.

12.) 16 Οκτωβρίου 2019, 11:31: Θα πρέπει στο σχέδιο Νόμου τροποποίησης του Π.Κ. να συμπεριληφθεί ειδική διάταξη που να αφορά τα αγροτικά αδικήματα του Ν. 3585/07, που αποτελούν ιδιαίζουσα μορφή αδικημάτων και να εξακολουθεί η δίωξή τους στο σύνολό τους. Αυτό αποτελεί μείζον ζήτημα και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί.

13.) 16 Οκτωβρίου 2019, 10:15: Να προστεθεί και η μετατροπή των παραβάσεων των κτηνοτρόφων από πταίσμα σε πλημμέλημα προκειμένου να είναι εφικτή η βεβαίωση τους από αστυνομικά όργανα και όργανα της διεύθυνσης δασών και αγροφυλακής. Διότι με την ατιμωρησία τους καταστρέφουν όχι μόνο αγροτικές αλλά και αστικές περιουσίες

14.) 16 Οκτωβρίου 2019, 02:55: Το ζήτημα της διατάραξης ησυχίας στην Ελλάδα χρήζει μεγαλύτερης προσοχής από την πολιτεία καθώς οι ποινές είναι μικρές και συνήθως δεν επιβάλλονται παρά μόνο μετά από μακροχρόνια διατάραξη από κάποιο συγκεκριμένο πολίτη. Σε μια γειτονιά μπορεί δηλαδή κάθε μέρα να διαταράσσει την ησυχία διαφορετικός άνθρωπος, να γίνονται απλές συστάσεις από την αστυνομία και το αποτέλεσμα είναι να ζούμε σε θορυβώδεις γειτονιές, να προκαλούνται καθημερινά προβλήματα υγείας σε πολλούς συμπολίτες μας και να μην τιμωρείται ποτέ κανείς γι' αυτό. Επίσης υπάρχει η περίπτωση καταστημάτων νυχτερινής διασκέδασης που καλύπτονται από την αστυνομία άτυπα, όταν κάποιο αστυνομικό όργανο έχει προσωπικά, συγγενικά ή οικονομικά συμφέροντα από τον πολίτη ο οποίος διατηρεί το κατάστημα, επομένως και πάλι εμφανίζεται το φαινόμενο της ατιμωρησίας. Επίσης είναι υπερβολικά χαλαρή η αντιμετώπιση των θορύβων που προκαλούνται από αυτοκίνητα ή μηχανές με πειραγμένες ή χαλασμένες εξατμίσεις και ηχοσυστήματα υπερβολικά υψηλής έντασης ήχου. Εκεί το πρόβλημα επεκτείνεται και στις υπόλοιπες ώρες της ημέρας εκτός από τις ώρες κοινής ησυχίας καθώς δεν γίνονται αυστηροί αστυνομικοί έλεγχοι για τα συγκεκριμένα ζητήματα και όπως προανέφερα οι ποινές είναι μικρές και συνήθως δεν επιβάλλονται.

15.) 15 Οκτωβρίου 2019, 19:23: Η διάταξη κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Εναλλακτικά, θα μπορούσε η παράβαση των διατάξεων περί κοινής ησυχίας να τιμωρείται και/ή με διοικητικό πρόστιμο της τάξεως των 200 ή 300 ευρώ, κατ' αναλογία των σχετικών διατάξεων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

16.) 15 Οκτωβρίου 2019, 15:11: Με τη διάταξη αυτή επιχειρείται η επαναφορά του αξιοποίνου της «παραβίασης κοινής ησυχίας», μιας πράξης που υπό τις διάφορες μορφές της και υπό το καθεστώς του προϊσχύσαντος ΠΚ τιμωρούνταν με κράτηση (έως ένα μήνα) ή πρόστιμο (ως 590 ευρώ) και της οποίας το αξιόποινο καταργήθηκε με την ψήφιση του νέου ΠΚ. Με την προτεινόμενη διάταξη προωθείται ουσιαστικά βαρύτερη ποινική μεταχείριση της εν λόγω συμπεριφοράς σε σχέση με οτιδήποτε ίσχυε προγενέστερα, αφού προβλέπεται φυλάκιση έως 5 μηνών (!) ή χρηματική ποινή έως 150 μονάδων, δηλ. από 1 έως 15000 ευρώ σύμφωνα με τον τρόπο υπολογισμού που προβλέπεται στο άρθρο 57 παρ. 3 του νέου ΠΚ. Διερωτάται κανείς πώς ο Έλληνας νομοθέτης αξιολογεί, μέσα σε λίγους μήνες, τόσο διαφορετικά το «έγκλημα» αυτό, και ιδίως, τι άλλαξε, ώστε να δικαιολογείται η ξαφνικά η τόσο βαρύτερη μεταχείρισή του (σε σχέση και με τον προϊσχύσαντα ΠΚ και το άρθρο 12 παρ. 6 ν. 1481/1984), που σχεδόν εξομοιώνεται με την ποινική μεταχείριση της απείθειας ή και ελαφρών πλημμελημάτων κατά περιουσιακών αγαθών. Είναι σαφές ότι στο σύστημα εγκλημάτων και ποινών του νέου ΠΚ δεν χωρούν τα πταίσματα. Αυτό όμως δε σημαίνει πως ό,τι προηγουμένως ήταν πταίσμα, πρέπει τώρα να αναχθεί σε πλημμέλημα, έστω και ελαφρύ. Τα πταίσματα καταργήθηκαν διότι περιέγραφαν συμπεριφορές με ανύπαρκτο ή ελάχιστη αντικειμενική απαξία που δεν δικαιολογεί την επέμβαση του ποινικού νομοθέτη. Εάν κάποιες από αυτές πρέπει να ελέγχονται, υπάρχει η λύση των διοικητικών κυρώσεων.

Τα διαλαμβανόμενα στην αιτιολογική έκθεση, ότι είναι απαραίτητη η αναγωγή των παραβάσεων σε πλημμελήματα, προκειμένου να είναι εφικτή η βεβαίωσή τους από αστυνομικά όργανα, συνιστούν ηθελήμενα λειψή παρουσίαση της πραγματικότητας. Τούτο διότι τα αστυνομικά όργανα μπορούν φυσικά να βεβαιώνουν και διοικητικές παραβάσεις, οπότε τα ζητήματα αυτά μπορούν ευχερώς να αντιμετωπισθούν με θέσπιση διοικητικών κυρώσεων. Δυστυχώς ο Έλληνας νομοθέτης για μία ακόμη φορά δεν έχει αίσθηση του μέτρου.

17.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:30: Επαναλαμβάνοντας ότι παρεμβαίνω με την ιδιότητα του παθόντος, θα ήθελα να συμπληρώσω τα εξής: Σε ό,τι αφορά τη χρήση μουσικής από τα ΚΥΕ, εκτός από την Ηχορύπανση κατά την έννοια της Υγειονομικής Διάταξης Α5/3010/1985, υπάρχει και η διάσταση του ωραρίου, το οποίο ρυθμίζεται με την Αστυνομική Διάταξη 3/1995, η οποία αποτελεί και αντικείμενο της προτεινόμενης διάταξης. Ειδικότερα, το κύριο πρόβλημα προς αντιμετώπιση είναι η χρήση μουσικής από τα ΚΥΕ εντός των νυκτερινών ωρών κοινής ησυχίας, ακόμα και καθ' υπέρβαση του ωραρίου για το οποίο έχει τυχόν χορηγηθεί άδεια παράτασης. Συνεπώς, σε αυτές τις περιπτώσεις, ο ποινικός νομοθέτης θα πρέπει να έχει κατά νου τα εξής: 1. Την ανάγκη για την προστασία της δημόσιας υγείας 2. Την ανάγκη για την προστασία του ανταγωνισμού. Τα θύματα των παραβατικών ΚΥΕ γνωρίζουν καλά πως και η απλή υπέρβαση του ωραρίου της χρήσης μουσικής, ειδικά όταν συνοδεύεται από την παράβαση των όρων χρήσης της (λειτουργία με ανοιχτές πόρτες – παράθυρα, υπερβολική ισχύς ηχητικού συστήματος κ.ά.) διαταράσσει βάνουσα την κοινή ησυχία. Επιπλέον, τα παραβατικά ΚΥΕ δημιουργούν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού έναντι των ΚΥΕ των οποίων οι ιδιοκτήτες σέβονται τους νόμους και εξ αυτού του λόγου απολαμβάνουν μικρότερο τζίρο, με συνέπεια να επιβραβεύονται οι παραβάτες αντί των νομοταγών. Κατά την άποψή μου οι ποινές χάδι που ίσχυαν μέχρι πρότινος ενθάρρυναν τους παραβάτες και κατ' επέκταση διαιωνίζαν το πρόβλημα. Ο δικαστής θα πρέπει να έχει την ευχέρεια από τον νόμο να τιμωρεί αυστηρότερα τους υπότροπους ή καθ' έξιν παραβάτες και θεωρώ πως η προτεινόμενη διάταξη το εξασφαλίζει αυτό. Τέλος, η πρόταση άλλου σχολιαστή για χρονική μετάθεση της έναρξης ισχύος της διάταξης αφού τροποποιηθεί η Α.Δ. 3/1995 αφενός ξεπερνά τη νομοθετική εξουσιοδότηση του Υπουργείου Δικαιοσύνης και αφετέρου θα διαιωνίσει το κενό νόμου που ισχύει αυτή τη στιγμή ως συνέπεια της εφαρμογής του νέου Ποινικού Κώδικα. Ουδείς ενόχλησε ούτε πρόκειται να ενοχλήσει τα παιδιά που παίζουν ποδόσφαιρο στις πλατείες ή τους μικροπωλητές που διαλαλούν την πραμάτειά τους με τη χρήση μεγαφώνων. Αλλού είναι το πρόβλημα!

18.) 18 Οκτωβρίου 2019, 13:32: Επιτρέψτε μου παρακαλώ να έρωτήσω: Είναι οι θόρυβοι και τα μεγάφωνα που πλήττουν τα ότια των ακουόντων μεγαλύτερο κακό από τις δημόσιες βλασφημίες επί σκηνής που προσβάλλουν τό Θεόν και πλήττουν τη θρησκευτική συνείδηση των πιστών; Ή μήπως η διατάραξη της κοινής ησυχίας είναι μεγαλύτερο κακό από τη διασάλευση της κοινωνικής ειρήνης, ή οποία διακυβεύεται μετά την κατάργηση των άρθρων 198, 199 και 201 του ποινικού κώδικα (Π.Κ.). Και ζητώ συγγνώμη που γράφω εδώ για τό θέμα αυτό, αλλά δέν είδα να υπάρχει πρόβλεψη για σχολιασμό των άλλων διατάξεων του Π.Κ. εκτός από αυτές που τροποποιούνται. Νομίζω λοιπόν ότι πριν ή μετά την επαναφορά του αξιοποίνου της διατάραξης της ησυχίας πρέπει να επαναφέρετε και τό αξιοποίνου της δημόσιας κακόβουλης βλασφημίας των Θείων και της περιϋβρισης των νεκρών, ώστε να μὴν πλήττονται βάνουσα οι άκοές και ή συνείδηση των πιστών, που αποτελούν και τήν πλειονότητα του έλληνικού λαού.

19.) 18 Οκτωβρίου 2019, 12:26: Ο θόρυβος, ιδίως κατά τις ώρες κοινής ησυχίας, αποτελεί αποδεδειγμένο κίνδυνο Δημόσιας Υγείας και αναγνωρίζεται διεθνώς ότι η υγεία ενός ανθρώπου κινδυνεύει όταν διαταράσσεται ο ύπνος ή προκαλείται ενόχληση με ψυχοφυσιολογικές επιπτώσεις. Από έρευνα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (WHO) η ηχορύπανση έρχεται δεύτερη μετά την ατμοσφαιρική ρύπανση στην κατάταξη των περιβαλλοντικών κινδύνων για την υγεία. Από τα παραπάνω διαφαίνεται η κεφαλαιώδης σημασία που έχει το κανονιστικό/ ρυθμιστικό πλαίσιο της λειτουργίας της μουσικής ιδιαίτερα εντός των ωρών κοινής ησυχίας και εντός κατοικημένης περιοχής. Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι έλεγχοι της λειτουργίας της μουσικής καθώς και της παράτασης της λειτουργίας αυτής εντός των ωρών κοινής ησυχίας, αποτελεί αντικείμενο ιδιαίτερης μελέτης και σημασίας για την προστασία των περιοίκων από τους θορύβους από την λειτουργία του Καταστήματος Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (Κ.Υ.Ε.). Η διαμορφωθείσα κατάσταση απλοποίησης των διαδικασιών αδειοδότησης των ΚΥΕ με την γνωστοποίηση είχε ως αποτέλεσμα ο ιδιοκτήτης ενός ΚΥΕ να λαμβάνει ταυτόχρονα και την άδεια να παίζει μουσική και

μάλιστα χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς που ίσχυαν με το προηγούμενα ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, δηλαδή χωρίς την ετήσια ανανέωση της άδειας χρήσης μουσικής η οποία ελάμβανε υπόψη τις συνθήκες λειτουργίας του καταστήματος κατά την προηγούμενη σαιζόν. Με την ΚΥΑ υπ. αριθμ. οικ. 16228 (ΦΕΚ τΒ 1723/18-5-2017) «Απλούστευση και προτυποποίηση των διοικητικών διαδικασιών γνωστοποίησης λειτουργίας Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος, Θεάτρων και Κινηματογράφων», και ειδικά στο άρθρο 7, «Χρήση μουσικής και μουσικών οργάνων» ορίζεται ότι «Εφόσον η χρήση μουσικής και μουσικών οργάνων γίνεται σε υπαίθριο χώρο, στο χώρο της εγκατάστασης θα βρίσκεται στη διάθεση των ελεγκτικών αρχών ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ μηχανικού με ειδίκευση σε θέματα ηχομόνωσης και ακουστικής ή άλλου επιστήμονα σχετικής ειδικότητας, η οποία θα συντάσσεται σύμφωνα με τις υγειονομικές διατάξεις. Η ίδια διαδικασία θα ακολουθείται για τα ΚΥΕ εντός τουριστικών εγκαταστάσεων». Είναι σημαντικό, κατά την άποψή μου, για την πληρέστερη αντιμετώπιση του φαινομένου της ηχορύπανσης να ληφθούν υπόψη από τους εμπλεκόμενους φορείς τα εξής: 1) Βάσει των εγκυκλίων του Υπουργείου Υγείας σχετικά με την εφαρμογή της Α5/3010/1985 Υγειονομικής Διάταξης «Μέτρα προστασίας της Δημόσιας Υγείας από θορύβους μουσικής των Κέντρων Διασκέδασης και των λοιπών καταστημάτων με μουσική», οι συνηθέστερες παραβάσεις της λειτουργίας της μουσικής στα ΚΥΕ είναι οι εξής: Α) Ουσιώδης τροποποίηση των υγειονομικών όρων λειτουργίας του καταστήματος (π.χ. Κέντρο διασκέδασης με άδεια μπαρ ή εστιατορίου Β) υπέρβαση ωραρίου χρήσης μουσικής Γ) Παραβίαση όρων χρήσης της μουσικής (π.χ. λειτουργία της μουσικής με ανοικτές πόρτες και παράθυρα Δ) Υπέρβαση του ανώτατου επιτρεπόμενου ορίου ηχοστάθμης της μουσικής του Κ.Υ.Ε δηλαδή 80 dB (Α) για τα λοιπά καταστήματα και 100 dB (Α) για τα κέντρα διασκέδασης. Τα ανωτέρω τίθεντο ως προϋπόθεση για την λειτουργία της μουσικής των στεγασμένων λοιπών καταστημάτων και θα πρέπει να περιλαμβάνονται υποχρεωτικά στην γνωστοποίηση. 2) εξ ορισμού τα «στεγασμένα» λοιπά καταστήματα (μπαρ καφετέριες κ.λπ.) οφείλουν να λειτουργούν με κλειστές πόρτες παράθυρα, καθώς αυτό αποτελεί τμήμα της ηχομόνωσης του καταστήματος. 3) Εφόσον τα καταστήματα λειτουργούν την μουσική με ανοικτές πόρτες και παράθυρα θα πρέπει να λογίζονται ως μουσική σε υπαίθρια καταστήματα με την αντίστοιχη υποχρέωση της κατάθεσης της προβλεπόμενης Τεχνικής έκθεσης. 4) Ομοίως και η απόφαση για την παράταση του ωραρίου της λειτουργίας της μουσικής εντός των ωρών κοινής ησυχίας, θα πρέπει να συνοδεύεται υποχρεωτικά από αντίστοιχη Τεχνική Έκθεση, ασχέτως εάν αφορά σε υπαίθρια μουσική ή σε μουσική στεγασμένου λοιπού καταστήματος 5) παράταση της λειτουργίας της μουσικής πρέπει να δίνεται εφόσον ελέγχονται αυστηρά οι ανωτέρω προϋποθέσεις 6) η λειτουργία μουσικής των ΚΥΕ εντός των ωρών κοινής ησυχίας χωρίς γνωστοποίηση και χωρίς την τήρηση των όρων και προϋποθέσεων αυτής θα πρέπει να εμπίπτει εκτός των άλλων στις κυρώσεις που προβλέπονται από την Αστυνομική διάταξη περί διατάραξης κοινής ησυχίας 7) Οι παραβάσεις της Υγειονομικής Διάταξης Α5/3010/85, όπως αυτή ισχύει, αποτελούν σύμφωνα με τον Ν. 4055/2012 αυτόφωρο πλημμέλημα.

20.) 18 Οκτωβρίου 2019, 20:41:ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ Η ΗΧΟΡΥΠΑΝΣΗ;

Το δίκτυο για το ιστορικό κέντρο της Αθήνας (<https://istorikokentro.gr/>) αποτελείται από 17 συλλόγους και ενεργούς πολίτες που κατοικούν στο Ιστορικό Κέντρο, συμπεριλαμβανομένων επιστημόνων (νομικών πολεοδόμων κλπ), υπό τον συντονισμό της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού. (<http://www.ellet.gr/>) Το δίκτυο παρεμβαίνει με συγκεκριμένες προτάσεις για την λειτουργική και αισθητική βελτίωση του κέντρου τη πόλης προς όλους τους αρμόδιους φορείς. Το θέμα της ηχορύπανσης από τα ΚΥΕ είναι από τα βασικά θέματα που μας έχουν απασχολήσει και έχουμε διοργανώσει επιστημονική ημερίδα ήδη από το 2016 (<http://www.ellet.gr/node/739>) της οποίας τα συμπεράσματα έχουν προωθηθεί στους εμπλεκόμενους φορείς. Όπως προκύπτει και από έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη ήδη από το 2013: https://www.synigoros.gr/?i=quality-of-life.el.katastimata_prosforas_faghtou.150348 . «Η ηχορύπανση, που πρόσφατα χαρακτηρίστηκε ως «ρύπος», αποτελεί μία από τις σοβαρότερες περιβαλλοντικές απειλές που υποβαθμίζει την ποιότητα ζωής, ενώ οι διαμαρτυρίες των πολιτών, για συστηματική και εκτεταμένη ηχορύπανση, είναι επαναλαμβανόμενες. (και...) Όταν διαπιστώνεται ηχορύπανση, παραβιάζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών λειτουργίας και μουσικής του καταστήματος. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει γενικά τη δυνατότητα ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ΚΥΕ, η οποία όμως, στην πράξη δεν αξιοποιείται, λόγω του προσωρινού χαρακτήρα των συγκεκριμένων παραβάσεων και του περιορισμένου

αριθμού ελέγχων.» . Η ανωτέρω γενική διαπίστωση ότι η επιβολή της τάξης χωλαίνει, έχει επιδεινωθεί με το νέο σύστημα «γνωστοποίησης» που αντικατέστησε την άδεια λειτουργίας, και –όπως συμβαίνει διεθνώς όταν απλουστεύονται οι διαδικασίες αδειοδότησης- απαιτείται ενίσχυση και αυστηροποίηση του συστήματος παρακολούθησης στην τήρηση της νομιμότητας και επιβολής ποινών /κυρώσεων στους παραβάτες. Μόνο έτσι προάγεται η υγιής επιχειρηματικότητα, έναντι των παραβατικών πρακτικών.

Κατόπιν τούτων, ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΗΣΥΧΙΑΣ, και πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην παραβατική λειτουργία των Καταστημάτων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (ΚΥΕ), διευκρινίζοντας, τουλάχιστον στην εισηγητική έκθεση, ότι η ρύθμιση αφορά και αυτά τα καταστήματα, παρόλο που πλέον δεν αδειοδοτούνται από τις αστυνομικές αρχές. Η προτεινόμενη διάταξη έρχεται να καλύψει το κενό νόμου που δημιουργήθηκε ύστερα από την κατάργηση των πταισμάτων ως ποινικών αδικημάτων με τον νέο Ποινικό Κώδικα. Ήδη έχει δημιουργηθεί σοβαρότατο πρόβλημα από τη μαζική αρχειοθέτηση εκκρεμών υποθέσεων και το γεγονός από την εφαρμογή του νέου Ποινικού Κώδικα μόνο οι δήμοι να είναι σε θέση να επιβάλλουν κυρώσεις στους παραβάτες. Το θέμα, άλλωστε, έχει απασχολήσει και τη δημοσιότητα, (δεδομένου ότι αφορά πολλούς κατοίκους κεντρικών περιοχών που αντιμετωπίζουν σοβαρά θέματα υγείας και ψυχικής ηρεμίας από την ηχορύπανση) με πολλά άρθρα :

<http://www.skai.gr/news/greece/o-neos-poinikos-kodikas-afopliise-tous-polites-gia-tin-ixorypansi>

<http://www.eleftherostypos.gr/ellada/451356-allagi-tou-poinikoy-kwdika-diwketai-i-ixorrypansi-alla-oxi-i-diataraksi-tis-koinis-isyxias/> <http://www.kathimerini.gr/1038805/article/epikairothta/ellada/ta-ntesimpel-kai-o-neos-poinikos-kwdikas>. Η θέση του «Δικτύου για το Ιστορικό Κέντρο» είναι ότι ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΤΩΝ, ΕΙΔΙΚΑ ΤΩΝ ΥΠΟΤΡΟΠΩΝ Ή ΚΑΘ' ΕΞΙΝ, οι οποίοι θα πρέπει να τιμωρούνται πολύ αυστηρότερα, ανεξάρτητα αν η Διατάραξη Ησυχίας θα διώκεται ως ποινικό αδίκημα ή/και διοικητικό αδίκημα.

Θα ήταν σκόπιμο να ενισχυθεί η διαδικασία σφράγισης του καταστήματος ή παύσης της λειτουργίας του, τόσο από τον Δήμο όσο και από την Αστυνομία. Συνεπώς, ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΕΤΙΚΑ, αλλά επισημαίνουμε την αναγκαιότητα, επικαιροποίησης και εκσυγχρονισμού της αστυνομικής διάταξης 3/1996 και επανεξέτασης του ανώτατου επιτρεπτού ορίου, και επαναφοράς σε 50 dB έναντι των 80 dB που ισχύει σήμερα, ιδίως για τις περιοχές κατοικίας και εκσυγχρονισμού των μεθόδων μέτρησης του θορύβου, με αξιοποίηση νέων ευφυών τεχνολογιών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ:

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ****ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ****ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ****ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2107709660****E-MAIL: grammateia@justice.gov.gr****ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:**

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΡΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:**

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζονται επιμέρους ζητήματα του ισχύοντων Ποινικού Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με την εισαγωγή βελτιωτικών τροποποιήσεων και διορθώσεων.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**

Με τις λοιπές ρυθμίσεις επέρχονται τροποποιήσεις συναφών με τους ποινικούς κώδικες διατάξεων για την εύρυθμη εφαρμογή τους.

Ειδικότερα μετά την κατάργηση των πταισμάτων με την διάταξη του άρθρου 468 παρ.1 ΠΚ, επιβάλλεται για την άμεση και αδιάκοπη προστασία του ευαίσθητου ζητήματος της κοινής ησυχίας, η αναγωγή τους σε ελαφρά πλημμελήματα, ώστε να εξασφαλίζεται η βεβαίωση αυτών των ποινικών παραβάσεων από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα.

Επίσης τροποποιούνται το άρθρο 214 ν. 2287/1995 (Στρατιωτικός Ποινικός Κώδικας), το άρθρο 42 παρ. 5 του Ν. 4557/2018 που αφορά την δέσμευση περιουσιακών στοιχείων από τον Πρόεδρο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και τα άρθρα 97, 98 και 100 του Ν. 4622/2019 προς τον σκοπό εναρμόνισης με τις ρυθμίσεις του ΚΠΔ.

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα και καταλληλότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζονται επιμέρους ζητήματα του ισχύοντων Ποινικού Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με την εισαγωγή βελτιωτικών τροποποιήσεων και διορθώσεων. Επίσης διορθώνονται αβλεψίες παροράματα και τυπογραφικά λάθη στους ισχύοντες Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Με τις λοιπές ρυθμίσεις επέρχονται τροποποιήσεις συναφών με τους ποινικούς κώδικες διατάξεων για την εύρυθμη εφαρμογή τους. Ειδικότερα μετά την κατάργηση των πταισμάτων με την διάταξη του άρθρου 468 παρ.1 ΠΚ, επιβάλλεται για την άμεση και αδιάκοπη προστασία του ευαίσθητου ζητήματος της κοινής ησυχίας, η αναγωγή τους σε ελαφρά πλημμελήματα, ώστε να εξασφαλίζεται η βεβαίωση αυτών των ποινικών παραβάσεων από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα. Επίσης τροποποιούνται το άρθρο 214 ν. 2287/1995 (Στρατιωτικός Ποινικός Κώδικας), το άρθρο 42 παρ. 5 του Ν. 4557/2018 που αφορά την δέσμευση περιουσιακών στοιχείων από τον Πρόεδρο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και τα άρθρα 97, 98 και 100 του Ν. 4622/2019. Σκοπός των προτεινόμενων τροποποιήσεων είναι η εναρμόνιση με τις ρυθμίσεις του ΚΠΔ.

2. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

Με τις προτεινόμενες διατάξεις εισάγονται βελτιωτικές τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα, στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και σε συναφείς ποινικές διατάξεις προς τον σκοπό της εύρυθμης εφαρμογής τους. Επιλύθηκαν σημαντικές ερμηνευτικές δυσχέρειες και προβλήματα στην απονομή της δικαιοσύνης με συνέπεια την συνοχή του κορμού της ποινικής νομοθεσίας. Αποτέλεσμα αυτών των βελτιωτικών παρεμβάσεων είναι η ορθή απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, πράγμα που έχει άμεσο αντίκτυπο στην εμπέδωση της έννομης τάξης και της κοινωνικής ειρήνης.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

Οι βελτιωτικές παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα, στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στις συναφείς ποινικές διατάξεις θα οδηγήσουν στην εύρυθμη λειτουργία της απονομής της

ποινικής δικαιοσύνης, πράγμα που θα έχει άμεσο αντίκτυπο στην εμπέδωση της έννομης τάξης και της κοινωνικής ειρήνης, που συνιστούν αναμφισβήτητες προϋποθέσεις για την ομαλή λειτουργία της οικονομικής ζωής και την ανάπτυξη της οικονομίας.